

H. Bary sculp.

FORTUNIUS LICE TUS
DE
M O N S T R I S.

Ex recensione
GERARDI BLASII, M.D. & P.P.

*Qui Monstra quædam nova & rariora ex recen-
tiorum scriptis addidit.*

EDITIO NOVISSIMA.

Iconibus illustrata.

AMSTELODAMI,
Sumptibus ANDREÆ FRISII. cœc LXV.

Nobilissimo Clarissimoque
D O M I N O
D. THEODORO
KERCKRINCK,

Amico ac Fautori suo summo,
A N D R E A S F R I S I U S
S.

Ibrum quem vides de **M O N S T R I S**,
tibi datum dicatumque imus,
amicorum integerrime, ac juve-
num præclarissime **T H E O D O R E**,
atque utinam (ex pectore hoc votum) ma-
jus aliquod, tuoque ingenio, ac virtutibus
magis dignum munus! Sed quid dicam?
festinat se tibi aperire, & animo tuo insi-
nuare animus meus, à quo munus hoc per
se haud magnum, omne suum pondus acci-
piat

piat necesse est. Hic namque palam profiteor quanti & te , & amorem quem non semel erga me testatus es , faciam. An ego non magni facerem virtutem , scientiam , humanitatem , tam feliciter in te maturescentes , ut earum primitiae jam habeant plenissimæ messis instar ? pudori tuo non parcam , ne desim officio meo : virtutem tuam te celare in te virtus est, eam si quando occasio detur non propalare mihi daretur criminis. Et quis taceat in juvēne nulla juvenilis ætatis argumenta , nulla voluptatis inquinamenta , nulla levitatis vestigia inveniri ? Sed quid ago ? an vitiorum fugâ te magnum prædicem ? non est , non est iis locus in eo pectore , quod verè virtutes totum occupavere. Amor ille laboris in rebus honestis expellit ignaviam , levitatem non admittit illa morum gravitas , libidinem fugat alia & melior multos adjuvandi libido , quo facit sublimis illa tua , & ad mira-

mirabilis cum variarum , tum vel maxime Rerum Medicarum scientia : admirabilis , inquam , quis enim non admiretur te anno ætatis decimo octavo ad prima latinitatis rudimenta admissum , biennij spatio ita Romanæ Linguae perfectionem , & principia Græcanicæ attigisse , ut illâ promptissimè scribere & loqui , hanc otiosè interpretari posses : quis non prædicet , te altero anno ita Philosophiæ præcepta imbibisse , ut ætatem in ea trivisse videreris : quis non stupeat eundem te ad Medicinæ adyta ita subito admissum , ut non tantum cum veteribus ejus mystis in theoria paria facere , sed in praxi tam mirabilia præstare videamus , ut nemo concipere possit in quo Medicorum Parnasso somniaveris , ut sic repente summus Archiater prodires. Plebs te veneratur , magnates colunt , Princes expetunt viginti quinque annorum juvenem , quia vident , intelligunt , audiunt

diunt te supra vulgarem artis modum, non
empyricā quādam felicitate, sed solidā ac
benē fundatā methodo, sanitatum edere
miracula. Non texam hīc catalogum eo-
rum, qui à desperato valetudinis statu resti-
tutam sanitatem suam tibi referunt acce-
ptam, nec enim tu isto genere laudis eges,
nec ego volo ad particularia ob certas ra-
tiones descendere. Sufficit mihi, si omni-
bus perspecta & quamplurimis percepta
humanitas tua, quam tertio loco posueram,
æquo animo admittat hoc meum obse-
quium, quò, ut initio dicebam, nihil aliud
intendo, quām magis intimè insinuare me
animo tuo, quò, te supra vulgarem sortem
per hæc quæ dixi Medicæ artis miracula
quotidie magis atque magis accrescente,
amor tuus erga me non imminuatur, quan-
doquidem meus licet ex amicitia in ve-
nerationem vertendus semper augebitur.

GERAR-

GERARDUS BLASIUS

Med. Doct. & Prof. Pub.

LECTORI BENEVOLO

Salutem.

Ractatūs hujus Authorem, imò tractatum ipsum multis commendare velle, supervacaneum omnino censemus, Soli hoc esset lucem velle addere. Quis enim vel leviter in Medicinā & Physiologiā versatus, qui summi Viri *Fortunii Licei* summo acumine scripta opera, si non in totum, saltem ex parte, viderit, legerit, perpendeat? Quis non admiratur maximi hujus Philosophi eruditio-
nem, & in inquisitione rerum naturalium æquè ac præterna-
turalium diligentiam singularem? Ardua pleraque sunt quæ
indagare, examinare, illustrare aggressus est. Testatur id in-
ter alia præsens *de Monstris* tractatus, in quo fusam eam ma-
teriam de eorum causis, differentiis, quæque eo ullo modo
spectant, & ad cuius debitam tractationem exemplorum in-
gens requiritur numerus, mira adeò brevitate proponit, ut,
si non tam moles, quām rerum eo exhibitarum excellentia &
copia spectetur, volumen rectius appellari mereatur. Hunc
semel atque iterum typis descriptum *tertiæ editioni* adorna-
re consultum quod judicaverimus, præter celebritatem no-
minis Authoris ursit, quām maximè exemplariorū ultimo,
nempè anno 1515 c. xxxiv. *Patavii* editorum, defectus,
& quod præcipuum, vitiosa admodum omnium eorum quæ
haberi possunt, impressio. Eloqui non possum, non dicam

quot

A D L E C T O R E M.

quot typographorum mendis scateant, sed quot vitiis eloquentiae Romanæ regulis omni modo contrariis, unde innumeris locis non nisi summâ cum difficultate, & præviâ sufficienti rerum tractatarum cognitione sensum verum eliceret licet. Omissa plurima, superflua multa, varia transposita. Hæc itaque cura Bibliopolæ fuit, corrigendo, demendo, addendo, exemplar omnibus modis absolutum exhibere, ne imposterum quid sit, *Lector amice*, quod à lectione utilissimi non minus quam jucundissimi hujus scripte detineat. Ad hoc obtinendum multum quoque conferre videbatur, & Charakterum ad operis hujus impressio nem adhibitorum diversitas, & Indicis absolutissimi curiosa dispositio. Literarum hinc exactum à Typographo observari discrimen sedulò curavit, postquam in primis tribus phileris confusionem à me admonitus annotaverat. Indicem quoque, quem in prioribus editionibus capita sola respicere comperiebatur, unde necessariò integrum sèpè caput, aut saltem maximam ejus partem, perlegere coactus fuit Lector, antequam ipsi occurseret id, in quod inquirebat, ita disposuit, ut jam singulis paginis sit accommodatus. Et cùm ad historiæ fidem maximum contribuat tradentis authoritas, placuit etiam hæc Catalogum operi adjicare Virorum eorum, quorum mentionem elaboratissimo hoc suo tractatu facere voluit *Licetus* noster. Hæc ubi ad editionem hanc perficiendam, magno labore, nec minori sumptu, sic adornavit Bibliopola, juvenis literatissimus, suo non minus quam aliorum commodo studia promovere summoperè allaborans, utpote quibus eum omni tempore maximè delectatum probè ipse novi, quò majorem fidem apud te, *Lector kumanissime*, mererentur, &, siquidem quid vitii adhuc continerent, convenienter emendantur, Recensioni meæ subjicerem amicè rogavit. Desiderio ejus honestaz contrariari inhibuit jam à teneris contracta familiaritas,

A D L E C T O R E M.

liaritas, ne quid de insito studia promovendi ardore, maximè si Medica fuerint, dicam. Quid à me præstitum sit, non necesse hæc adducere, ne alienis superbire velle videar, sufficerit utriusque nostri operâ opus limatum probèque politum tibi hæc exponi. Nec Recensioni tantum, tui in gratiam, vacavi, sed & auctuarii loco recentioribus temporibus observata quædam sub finem operis adjeci. Selecta ea sunt, simplici quandoque stylo proposita, non nunquam & Iconibus illustrata, ab iis, quæ *Licetus* noster magno numero exhibit, planè distincta, hæc enim similia siquidem adjicere animus fuisset, næ Appendix libri molem longè superasset. Desumpta omnia ex Authorum si de dignissimorum operibus, ut sunt: Observationes medicæ *Dni. Nicolai Tulpii*, *Exconsul*is, & Senatoris *Amstelodamensis*, in *Collegium Ordinum Hollandæ & Westfrisiae deputati*, &c. Historia Naturalis, & Medica Indiæ Orientalis *Dni. Jacobi Bon-tii apud Indos Archiatri*, ob materiæ excellentiam & affinitatem juncta Historiæ naturali Indiæ Occidentalis *Dni. Guiljelmi Pi-sonis*, quondam Illustrissimi *Dni. Dni. Joannis Mauriti*, Prin-cipis *Nassoviae*, &c. Archiatri, nunc Practici *Amstelodamensis* & Collegii Medici ibidem Praefecti. Historiæ Anatomicæ ra-riores *Dni. Thomæ Bartholini*, Professoris Regii apud Haf-nienses honorarii, &c. Observationes Medico-Physicæ *Dni. Petri Borelli*, *Medici Galli*. Specimina Anatomica *Dni. Ludovici de Bils à Coppensdamme*, *Bonem* &c. Domini &c. Lux denique è tenebris affulsa ex viscerum monstrosi partûs enucleatione *Dn. Anthonii Everardi*, Practici Mediobur-gensis. Unicum, idque omnium ultimum in rerum natu-ralium æquè ac præternaturalium investigatione industriæ sin-gulari *Dni. Eduardi à Sypestein*, quondam discipuli mei dili-gentissimi, nunc Practici apud Ultrajectenses Experientissimi, Amici sinceri, præcipue acceptum ferimus.

A D L E C T O R E M.

Hæc sunt, *Benevolè Lettor*, quæ te scire necessarium duxi, antequam de editione hāc judicium feras; de chartæ enim typorumque nitore, multa hīc adferre superfluum foret, quid opus verbis, ubi rerum testimonia adsunt. Vale interim, laboreque nostro utere.

INDEX

I N D E X

C A P I T U M

In hoc volumine contentorum.

P R A E F A T I O

Aperiens propositum, utilitatem, ac divisionem totius Operis.

L I B E R P R I M U S,

In quo agitur de Monstris generatim.

Cap. I.

Monstri varia significatio; quæ propria est, ac nostri insufficiuntur.

Cap. II. Monstri etymologia vulgaris, quasi res eventuras monstrari, confutatur; vera & propria proponitur.

Cap. III. De Monstrorum Humanorum reali existentia.

Cap. IV. Realis existentia Monstrorum irrationalium naturalium non egredientium patet.

Cap. V. Offenditur in stirpibus etiam re vera Monstra contingere.

Cap. VI. De Monstrorum causis generatim quot, queaque sint.

Cap. VII. Monstrorum causa finalis generatim quotuplex, queaque sit.

Cap. VIII. De Monstrorum causa formalis generatim, quotuplex, queaque sit.

Cap. IX. De Monstrorum causa effectrice generatim, quotuplex, queaque sit.

Cap. X. De Monstrorum causa effectrice generatim, quotuplex, queaque sit.

Cap. XI. Propria Monstri generatim accepti definitio investigatur.

Cap. XII. Inventa Monstri definitio explicatur.

Cap. XIII. Monstri divisio in suas species supremas multiplex afferunt, sed aptior digitur.

I N D E X
LIBER SECUNDUS.
In quo speciatim agitur de Monstris Humanis.

P R A F A T I O

Attexens dictis dicenda, & dicendorum ordinem promulgans.

Cap. I.

O rigo, & causa Monstrorum humanorum communis que, & quotuplices esse valent.

Cap. II. Monstrorum in humana specie mulierum realis existentia ex Historiis elicuntur.

Cap. III. Origo, & prima causa monstri uniformis mulili educuntur ex propria materia defectu.

Cap. IV. Secunda causa, & origo. Monstri mulili ostenduntur esse ex debilitate, ac defectu virtutis formatrixis.

Cap. V. Tertia causa, & origo Monstri mulili statuitur in angustia uteri, ac loci foetus continentis.

Cap. VI. Quarta mulili Monstri causa, & origo ad materie inexistitudinem redigitur.

Cap. VII. Quinta Monstri mulili causa, & origo est ex parente itidem trunco.

Cap. VIII. Sexta causa, & origo Monstri mulili ad morbum foetus attinere dicuntur.

Cap. IX. Monstra mulila ex imaginationis parentum vi exoriri non posse.

Cap. X. Monstri uniformis excedentis realis existentia ex historicis item comprobatur.

Cap. XI. Monstri excedentis natura, & causa prima elicetur ex parentum phan-

Cap. XII. Secunda causa, & origo Monstri excedentis in materie nimio excessu esse perhibetur.

Cap. XIII. Non omnia Monstra excedentia ex materie redundantia exoriri; sed aliqua excedentium sui causam terro loco in una materie penuria obtinere.

Cap. XIV. Quarta causa, & origo Monstri excedentis in superfatatione collocatur.

Cap. XV. Quinta causa, & origo Monstri excedentis resolvitur in iteratas effusionem materni seminis in uterum circa superfatationem.

Cap. XVI. Sexta causa, & origo Monstri excedentis pertinet ad angustiam uteri.

Cap. XVII. Septima causa, & origo Monstri excedentis ex parentibus monstrosis elicuntur.

Cap. XVIII. Octava origo, & causa Monstri excedentis in vixio nutricionis consistere perhibetur.

Cap. XIX. Nona ratio, & causa Monstri excedentis monstratur in animi passionibus parentes afficiensibus: exercitatio cum Cardano, & Parao.

Cap.

C A P I T U M.

Cap. XX. Decima causa, & origo Monstri excedentis in violenta materni corporis concussione reponitur.

Cap. XXI. Undecima causa, & origo Monstri excedentis refertur ad morbum foetus.

Cap. XXII. Monstrorum anticipitis naturae subsistentia realis demonstratur.

Cap. XXIII. Monstri anticipitis origo, & causa communis insinuat; et hisurque prima ex materiei diversa defectu, ac excessu.

Cap. XXIV. Secunda Monstri anticipitis origo, & causa ex uteri angustia, & defectu virtutis formatrixis explicatur.

Cap. XXV. Tertia Monstri anticipitis origo, & causa in morbo foetus, & superfatatione detegitur.

Cap. XXVI. Quarta Monstri anticipitis origo, & causa refertur in materie inexistitudinem, & iteratam materni seminis, & sanguinis effluxionem ad uterum, circa superfatationem.

Cap. XXVII. Quinta Monstri anticipitis origo, & causa depromittitur ex parentum corpore Monstroso.

Cap. XXVIII. Sexta Monstri anticipitis origo, & causa ex vobementis parentum imaginatione, & vixio nutricionis in foetu enucleatur.

Cap. XXIX. Monstri anticipitis origo, & causa septima reponitur in arte, peccata Naturae imitante, ac non sine auxilio Naturae operante.

Cap. XXX. Monstri difformis existentia ex historicis promulgatur.

Cap. XXXI. De Monstri difformis natura, & causis; primaque illius origo resolutur in malam uteri conformatiōem.

Cap. XXXII. Secunda Monstri difformis origo, & causa spectas ad malum situm placentae nuncupatae: cuius usus explicatur.

Cap. XXXIII. Tertia difformis Monstri causa, & origo ex mola depromittur.

Cap. XXXIV. Quarta Monstri difformis origo, & causa ostenditur ex motu.

Cap. XXXV. Quinta Monstri difformis origo, & causa statuitur imbecillitas facultatis discretricis.

Cap. XXXVI. Sexta origo, & causa Monstri difformis ad nimiam materie visciditatem redigitur.

Cap. XXXVII. Monstra informia, debitam membrorum figuram non retinentia, re ipsa inveniri.

Cap. XXXVIII. De Monstrorum informium origine, & causa; quæ primum deducitur ex imbecillitate facultatis formatrixis.

Cap. XXXIX. Secunda Monstri informis origo, & causa ex angustia uteri colligitur.

Cap. XL. Tertia informium monstrorum causa, & origo in motu inordinato repartitur.

Cap.

I N D E X

- Cap. XL I. Quarta informis Monstrorum origo, & causa deponitur ex mola, & placenta, tumore uterò, concurrence virulentis formarum cisis imbecillitate, ac materia inepitudine.
- Cap. XL II. Quinta informis Monstrorum origo, & causa ex imaginatione parentum uchementis explicatur.
- Cap. XL III. Sexta informis Monstrorum causa, & origo in monstroso parente determinatur.
- Cap. XL IV. Septima informis Monstrorum origo, & causa referatur ad menstruum fluxum tempore conceptus.
- Cap. XL V. Monstrorum enormis existentia patefit.
- Cap. XL VI. Monstrorum enormia, & omnino monstra non esse infantes candidos è parentibus Æthiopibus ortos; nec vicissim Æthiopum more nigros è candidis. & de colore Andromedæ.
- Cap. XL VII. Monstrorum enormis origo, & causa prima esse in imaginatione parentum perhibetur: & multa de aureo crure Pythagoræ considerantur.
- Cap. XL VIII. Secunda Monstrorum enormis aureo femore causa, & origo reponitur in exhalatione ignea de corpore viventis effluente.
- Cap. XL IX. Tertia Monstrorum enormis aureo femore causa, & origo resolvitur in morbum regium.
- Cap. L. Quarta Monstrorum enormiter pilosi causa. & origo ex crassitie, & fuligineum copia extruditur; ubi plura de corde piloso Aristomenis.
- Cap. LI. Quinta Monstrorum enormiter pilosi origo, & causa ex parente pariter piloso petenda est.
- Cap. LII. Sexta Monstrorum enormiter lapidescentis origo, & causa ex intemperie, ac materia inepitudine deducitur.
- Cap. LIII. Monstrorum multiformis in eadem specie subsistentia patefit; ubi de capite virili, mulieris corporis affix; & de Hermaproditis mira quedam explanantur.
- Cap. LIV. Monstrorum multiformis in eadem specie, mulieris nempe virile caput habentis origo, & causa prima ex heterogenea seminis natura educitur; & de feminis vulgo in masculos mutatis; & de masculis effeminatis.
- Cap. LV. Secunda causa ejusdem monstorum multiformis, & origo excutitur ex defecitu seminis masculi.
- Cap. LVI. Tertia Monstrorum multiformis in eadem specie origo, & causa referatur ad parentum imaginationem.
- Cap. LVII. Quarta origo, & causa Monstrorum multiformis in eadem specie ad parentis confusione naturam attinet.
- Cap. LVIII. Monstrorum multiformia, diversas animalium species in eodem genere proxime referentia, non esse jignata, sed in rerum natura reperi.

Cap.

C A P I T U M.

- Cap. LIX. Monstrorum multiformis diversas animalium species in eodem genere proximo referentia, causa, & origo prima deponitur ex apparentia.
- Cap. LX. Secunda causa, & origo Monstrorum, multiplicis speciei animalia referentia, ex imbecillitate generantis pendere demonstratur.
- Cap. LXI. Tertia causa, & origo Monstrorum multiformi animalium specie elicitar ex degenerata seminis anima in naturam alienam.
- Cap. LXII. Quarta Monstrorum multiformis varias animalium species referentia origo, & causa erunt ex materiali factus principio.
- Cap. LXIII. Quinta Monstrorum humani brutorum effigiem habentis origo, & causa ex virtutis alentis vitio elicitar.
- Cap. LXIV. Sexta hominis monstrorum ferinas partes habentis origo, & causa in alimentaris materia vitio reperitur.
- Cap. LXV. Septima causa, & origo Monstrorum humani ferinam effigiem habentis ex morbo elicitar.
- Cap. LXVI. Octava causa, & origo Monstrorum humani, brutorum effigiem in membris habentis, ex imaginatione parentum desumitur.
- Cap. LXVII. Nona causa, & origo Monstrorum varias animalium effigies habentis agnoscitur ex parentibus monstrosis.
- Cap. LXVIII. Decima causa, & origo Monstrorum partes habentis brutorum membra, & humana referentes, explicatur ex seminum mutatione, ac nefaria venere.
- Cap. LXIX. Dubitationes propositam theoriam urgentes diluntur, & prima edita ex Aristotele, alicubi negante monstrum fieri ex animalibus diversa species.
- Cap. LXX. Altera dubitatio Maniliana, & Lucretiana diluitur, negans quid esse nobis commune cum feris, & plantis ad invicem (nam Castronianam verbis temere suffultam, non autem rationibus innixam, late discussimus in opere de Feris Altricis Animæ, disputat. xxv. & xxvi).
- Cap. LXXI. Tertia dubitatio viri eximiū negantis ex variis speciebus posse quid uni tantum parenti congenitum nasci: Exercitatio cum acutissimo Delrio.
- Cap. LXXII. Distinctè magis explicatur origo humani monstrij ex fera nascentis.
- Cap. LXXIII. Undecima causa, & origo Monstrorum, variae speciei animalium: partes habentis, ex cacodemonis opera elicitor.
- Cap. LXXIV. Monstra multiformia fuisse constructa ex partibus referentibus animalia diversi generis.
- Cap. LXXV. Monstrorum humani membra viliorum animalium habentis origo, & causa prima in apparentiam referatur.
- Cap. LXXVI. Secunda Monstra diversi generis origo, & causa ex imbecillitate virutis generantis colligitur.

Tertia.

I N D E X

- Cap. LXXVII. *Tertia Monstri diversigenii origo, & causa in debilitate formaticis reponitur.*
Cap. LXXVIII. *Quarta causa, & origo Monstri multigenii ex imbecillitate virtutis separatrixis deducitur.*
Cap. LXXIX. *Quinta causa, & origo Monstri multigenii refertur ad seminis degenerationem.*
Cap. LXXX. *Sexta causa Monstri poligenii materie incepitudo esse ostenditur.*
Cap. LXXXI. *Septima causa, & origo Monstri multigenii desumitur ex debilitate virtutis aletis factum.*
Cap. LXXXII. *Otava causa, & origo Monstri diversigenii ex inepio partium alimento educitur.*
Cap. LXXXIII. *Nona causa, & origo Monstri multigenii ex morbo factus adducitur.*
Cap. LXXXIV. *Decima causa, & origo Monstri multigenii ex parentum imaginatione hantur.*
Cap. LXXXV. *Vndecima causa, & origo Monstri diversi generis ad parentes monstroso referuntur.*
Cap. LXXXVI. *Duodecima causa, & origo Monstri poligenii habetur in seminum permissione.*
Cap. LXXXVII. *Decima tercia causa originis Medusæi capitis in ovo galline.*
Cap. LXXXVIII. *Decima quarta causa, & origo Monstri multigenii ad vitam mali Daemonis referuntur.*
Cap. LXXXIX. *Monstri cacodemoniæ effigiem referentis existentia patet.*
Cap. CX. *Monstri cacodemoniæ effigiem habentis origo, & causa prima desumitur ex parentum imaginatione.*
Cap. XC I. *Monstri Daemoniformis altera causa, & origo explicatur ex causis prius adductis.*
Cap. XC II. *Peroratio totius operis.*

F O R -

Pag. 1

F O R T U N I I L I C E T I

In suos Libros de

MONSTRORUM CAUSSIS, Natura, & differentiis.

P R A E F A T I O.

EA est admirabilem nostratis hujus orbis eventuum conditio, ut hominem, rerum indifferenter omnium scientiam connato impulsu, internoque affectu nunquam non desiderantem, peculiariter quadam vi ab alijs quibusque scibiliibus ad sui ipsorum meditationem allicant non solum, verum etiam attrahant, rapiantque : Quum igitur inter universa sub cœlo degentia monstrose animantes maxima raritate summam sui admirationem pariant immortalium animis, non ab re communi iam cupiditate flagrant ubique homines Monstrorum essentiam internoscere. Sed eorum quicumque ad hæc usque tempora de Monstris contemplationem mundo invulgarunt, pluri mi nudas Monstrorum historias texere sat habuerunt, alijs subtiliores quidem, sed admodum pauci eorumdem aliquot differentias, & leviores caussas jejunè nimium tetigerunt ; à nemine adhuc Monstrorum attributis omnibus exactè declaratis, ut propterea eximia hæc Physiologie seges etiamnum inculta, & ferè deserta nos ad sui culturam accuratiorem acrioribus dudum stimulis excitaverit. Qua quidem in speculatione licet omnia Monstrorum attributa persequi decreverimus ; quia tamen ex re natura præcipue caussas, originem, & differentias eorum explicare instituimus, primùm quidem

A

gene-

generatim monstrorum omnium communem naturam considerantes, deinde verò speciatim eadem attributa in homine monstroso, velut in ceterarum specierum regula, manifestaturi; proinde universam meditationem De Monstrorum caussis, natura, & differentiis inscriptam, in duos libros partiri operæ pretium duximus, eorumque primum communim monstrorum generi, alterum verò monstris humanis speciatim dicare voluimus, in hac theoria unam rei naturam jugiter intuentes, & Aristotelis magistro semper adhærentes, Platone, Hippocrate, Galeno, atque Avicenna nequaquam neglegentis. Difficilem scio me nunc subire provinciam; Sed quum eas sit Monstrorum ad perfectas animantes habitudo, quæ privationis ad habitum, obliqui ad rectum, ac omnino lèsi cuiusvis operis ad ^{a 3. de an.} ^{b 25.} absolutum; propterea ut ^a Aristotelis observatione, privationis natura intimè dignoscere inquit nisi per habitum, ^{c 1. de an.} cui opponi dicitur; & rectum obliqui scitissimè ^b index constituitur; omnesque norunt, oblationes atque operum peccata non nisi ab ipsis plenè cognosci, qui absolutorum essentiam, & attributa prius non ignoraverint: ita planè quæcunque à nobis in hoc opere De Monstrorum caussis, natura, & differentiis exaratà sunt non exactè, nec facile ab ipsis intelligi valebunt, qui prius librum De perfecta constitutione hominis in utero superioribus annis invulatum non lectitaverint; in eo enim plurima jacta sunt fundamenta, & explicata principia dicendorum in praesenti volumine. Tu Divinæ sapientie Mater admirabilis, cujus bodie lēta mirificam Nativitatem sacrosancta celebrat Ecclesia, in hac ardua contemplatione mibi scientiam veritatis à summo Deo impetra obsecro, Virgo Dei genitrix incomparabilis. Remigitur in tu nomine alacer aggredior.

FOR-

FORTUNII LICETI

GENUENSIS

DE

MONSTRORUM CAUSSIS,

Natura, & differentiis,

LIBER PRIMUS,

In quo agitur de Monstris generatim.

C A P U T I.

Monstri varia significatio, quæ propria est; ac nostri instituti detegitur.

Uæcunque raro contingentia communem rerum sui generis ordinem, ac legendi magno excessu cum summa hominum admiratione transgrediuntur; ea, sive in bonorum, sive in malorum serie contineantur, publico sapientum consensu Monstra nuncupari consuevere: sic viri virtutibus heroicis mirè præstantes; quasi humanam supergressi naturam propè ad Divinam accesserint; sic ex adverso feriniis vitiis homines turpissimè fœdati, quasi belluarum conditionem induentes humanam penitus exuerint; sic mulieres eximia corporis aut pulchritudine admirabiles, aut enormi deformitate abominabiles, Monstrorum nomine passim à Scriptoribus appellantur. Sed cetera metaphoricè,

Monstra metaphorice.

A 2

atque

4 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,

Monstra propria dicta.

Portenta, prodigia, & ostenta, non monstra.

Quæsi monstra non monstra quæ finit.

Vulgi monstra.

atque communiter; physicè verò, ac propriè monstra dicuntur, quæ in subcælestium animantium genere non sponte genita membrorum constitutionem perfectæ progenitorum structuræ turpiter dissimilem, ac eorum naturæ minimè consentaneam sortita fuerunt; ut puerus expes, puerilla biceps, cinocephalus, centaurus, & alia id generis: Quæ siquidem enormia in rebus inanimis raro contingunt, suarum caussarum naturam non referentia, sed alieni generis essentias mirè præferentia; ut militum digladiantium, ac leonum imagines in nubibus aliquando apparentes; ea potius portenta, prodigia, & ostenta, quam verè monstra nuncupavero. Quæ autem animantes unius naturæ in suo genere perfectam constitutionem habentes ex femina diversæ admodum speciei enascuntur, ut rana, vel serpens ex mulieris utero exiens, puerulus albus ex æthiope genitus, ac vicissim ex parentibus albis puerilla nigra, & similia his, verè monstra non sunt, sed quasi monstra, ut docuit nos egregiè Plato in Cratylo; siquidem originem monstrorum habere possunt, non autem substantiam; quippe simpliciter visa intuentium mentes in admirationem non rapiunt. Quæ item dissimilium specierum membra obtinere videntur viventia ex parentibus sibi consimilibus orta, ut qui viveredicuntur in Africa homines monoculi, unipedes, & acephali, verè monstra non sunt, et si veris monstris similia sint, ac vulgo monstra nuncupentur: sed vulgi errorem arguit non rara, nec parentibus dissimilibus, at ex consimilibus, & quotidiana eorum ibi generatio citra ullam incolarum admirationem. Quædemum parvo excessu à natura parentum viventia degenerant, ut gibbi homines, claudi, macrocephali, & id generis, monstra

Natura, & Differentijs. Lib. I.

5

monstra mihi non sunt, cui nec raro sunt, nec admirationem ullam incutiunt. Reliquum est igitur ut Monstra, quorum contemplationem hoc opere ag- ^{verè monstra} gredimur, propriissimè dicta, sint animantia, specia- ^{qua.} tim humani aliquid habentia, inusitatæ structuræ, suis genitoribus valde dissimilia, & raro contingencia; ut homo trimanus, equæ pullus humano capite, natus ex muliere semicanis, & id generis alia pluri- ^{† cap. 13.} ma, quorum differentias † infra promulgabimus.

C A P. II.

Monstri etymologia vulgaris, quasi res eventuras monstrent, confutatur: vera, & propria proponitur.

Dicuntur autem hæc propriè Monstra, non quia ^{• de Diu.} sint talia ut hominibus monstrant, res eventuras; quod cum vulgo sibi persuasisse videtur * M. Tullius; siquidem in primis pleraque horum vidimus, ad quæ in iis regionibus ubi nata, & alta fuere, nihil insuetum, aut insigne bonum, aut malum est consequutum, quod ab illis unquam præmonstrari potuerit. ^{¶ 2. Phyl.} Deinde verò monstra quum sint * Aristoteli, relu- ^{¶ 82.} stante nemine, peccata, & læsiones naturæ non restè ^{4. de gen-} ^{an. cu. 4.} operantis; profectò si physicè quid portendere pos- fuit, ea non nisi malorum signa esse valebunt: At verò nos agnovimus genitores antea vitam in summa inopia duriter agentes, è nato sibi monstro, nullam perpeccia regione noxam, egestatis malum fugasse, pecunia non modica in filio monstrando à videntibus undique sibi comparata. Deinceps autem naturalia signa quæcunque necessario sunt eorum, quæ ab ipsis monstrari dicuntur, vel caussæ, ve effectus: ceterum ^{signa physica-} ^{dum gen-} ^{rum.} monstra

Monstra nil monstrant futurum.
Monstra errant in natura.
Monstra non nisi malorum signa esse valebunt.

re.

Monstra non indicant futura quia sint eorum effectus; quippe nulla causa est secundum tempus suo effectu posterior, una excepta finali; eventa vero potissimum mala, quae à monstris significari dicuntur, non possunt constitui monstrorum fines; quia finis essentia consistit in bono. *Quin & absolutè quæ monstrorum exortum sequuntur, eorum fines esse non valent;* ^{2. phys.} *quoniam finis perficit ea omnia, quæ ad finem diriguntur;* monstrorum fines perficiuntur, non perficiuntur, quia sèpè intereunt monstrorum prius quam illa eveniant, quæ ab ipsis monstrata creduntur; plerique enim monstrosi partus exorti statim, vel paullò post emoriuntur: & profectò & Aristoteles Empedocli negans in prima viventium constitutione multa genita fuisse monstra, temere in unum concurrentibus variorum animantium partibus; illi non inficiatur, si quæ monstrorum exoriantur ex diversi generis membris male consarcinata, ea statim emori, nec diu in vita servari. Neque vero monstrorum censeri debent futurorum nuntia veluti suorum effectuum; siquidem nullam activitatem, causæve rationem obtinent monstrorum res futuras, quas indicare putantur, tum quia plerumque corrumpuntur monstrorum multò priusquam ea nascantur, quorum indicia esse statuuntur; tum quia monstrorum procul abesse possunt ab iis, quorum signa, & causæ dicuntur esse; quum omnis actio physica per naturalem contactum obeatur; tum demum quia nihil in se habent monstrorum, quo futurorum causæ statui possint: quid enim rustici pueri biceps mox exortum in Republica dissidium efficiendo præmonstret? Denique vero si monstrorum signa sunt, quum physica signa futurorum esse nequeant; erunt Divina: & certè plerique insignes viri opinantur à Deo sum.

Monstra non esse causas futurorum.

Actio physica tactu sit.

summo procreari monstrorum, ut homines moneat futuræ calamitatis: Ego quidem ut credo posse Deum optimum, & omnia monstrorum genera mirabiliter procreare, & iis creatis uti ad monendos homines defuturis, ac imminentibus ærumnis; ita non arbitramur, quæ re ipsa hucusque nata sunt monstrorum, ab uno Deo in hunc finem prodiisse; tum quia in Africæ solitudinibus multa ex brutis exoriuntur monstrorum, ubi nulli degunt homines, quibus eventura miseria ulla præsignificetur: tum quia frequentia sunt monstrorum exempla apud infideles, qui prodigiis à vero Deo, quem non agnoscunt, neque colunt, non retrahuntur à malis imminentibus: tum quia in sacris litteris nullum à Deo monstrum procreatrum legitimus in hoc genere, licet multa olim prodigia fecerit: tum demum quia pleraque monstrorum ex nefaria venere originem ducunt, cuius ministerio piaculum sit afferere Deum optimum uti ad monendos homines. Monstra igitur appellantur, non quia sint signa hominibus ullo pacto monstrantia res eventuras; sed quia vicissim ejusmodi sunt, quæ ob sui novitatem, ac enormitatem quamprimum visa cum admiratione, atque stupore ab unoquoque unicuique alteri monstrantur: ea est enim hominum conditio peculiaris inter ceteras, ut ubi quis aliquid insigniter enorme conspexerit, statim cuivis obvio, aut propinquio illud mirabundus ostendat; & absente homine, cui illud monstrare queat, miris modis animo excrucietur donec alterum inveniat, cui monstrum commonstret: adeò gestit natura hominis quod rarum novit, alteri monstrare.

A solo Deo posse fieri omnia monstrata.

Non à D. o. re ipsa fieri proxime monstrata.

Monstri vera etymologia.

C A P. I I I.

De Monstrorum Humanorum reali existentia.

Rerum existentia ut
comprobetur.

Monstra in rerum natura verè consistere, nec esse pura hominum figura, non aliunde quām ex historijs, Clarissimorum virorum testimonij, & experimentis comprobari potest. Multa quidem ficta sub monstrorum nomine circumferri novimus ; at omnia monstra esse Poëtarum commenta, aliorumve hominum mendacia putandum est nemini, siquidem Rueffo ^{a lib. 5. c. 3} natus est homo carens brachijs à nativitate, pedibus ea omnia faciens, quæ ceteri manibus efficiunt. Et in agro Veienti puer natus est unimanus & biceps. Quorum has ipse protulit effigies.

Poly-

^{a lib. 3. de Prodig.} Polydorus ^{b lib. 15. de re nat.} Virgilius puerum unimanum ortum esse scribit; & puellam genitam altera manu carentem.

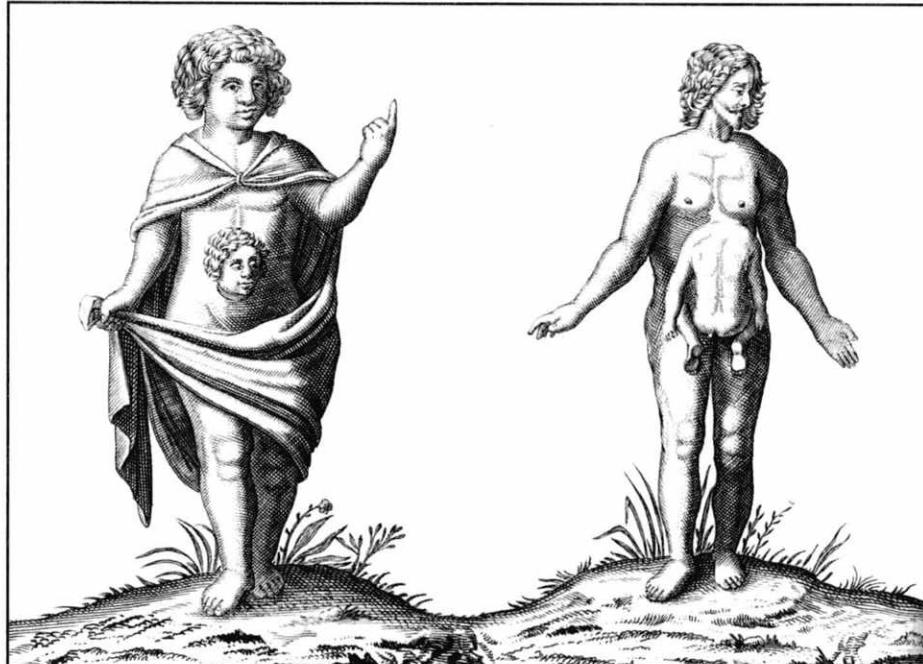
^{b lib. 15. de re nat.} Realdus autem Columbus illustris anatomicus alios, inquit, secui, quibus brachia ab ortu dererant: alios, quibus deerant crura. Præterea corpus integrum intuitus sum, cui dimidium alterius cohærebat. Auriculas instar brutorum in hominibus. Et nonnullis interpositis subdit, Monstrum mihi oblatum est Patavij dissecandum, erat infans semestrī mas, ut alij mares sunt, cui aliud imperfectus infantulus in anteriore parte incumbebat, cruribus, brachijs, dorso, abdominis parte, pene, medioque collo : videbatur autem caput huius imperfecti puelli in thoracem perfectioris intrusum. Hoc monstrum vixit aliquandiu. Si quis imperfectam illam appendicem, & pondus inutile attigisset, ille, quem integrum omnium membrorum diximus, statim persentiscere animadvertebatur. Hoc itaque monstrum, ubi diem suam obiit, ego rei novitate allectus libenter secui: quæ autem observavi, hæc ferme sunt: In imperfecto nonnulla intestina aderant, ex quorum unius portione tum vesica, tum anus construebantur: nullum ibi aderat jecur, neque cor, neque cerebrum: sed ren permagnus, quem ego hepatis penè munere fungi sum opinatus: nam ab extremo jecore perfecti infants crassa vena, duraque ad instar arteriæ deducebatur ad renem illum insignem; atque inde venæ aliæ complures passim distribuebantur: ac ab arteria dextra axillari perfecti puelli arteria orrum ducebatur, quæ postmodum per universam partem monstri imperfectioris deducebatur. Item à nervis dextri brachij exibant, qui per reliquum corpus imperfecti homunculi disseminabantur. atque haec tenus de monstro Patavino vir

B

egre-

Monstrorum
historiæ.

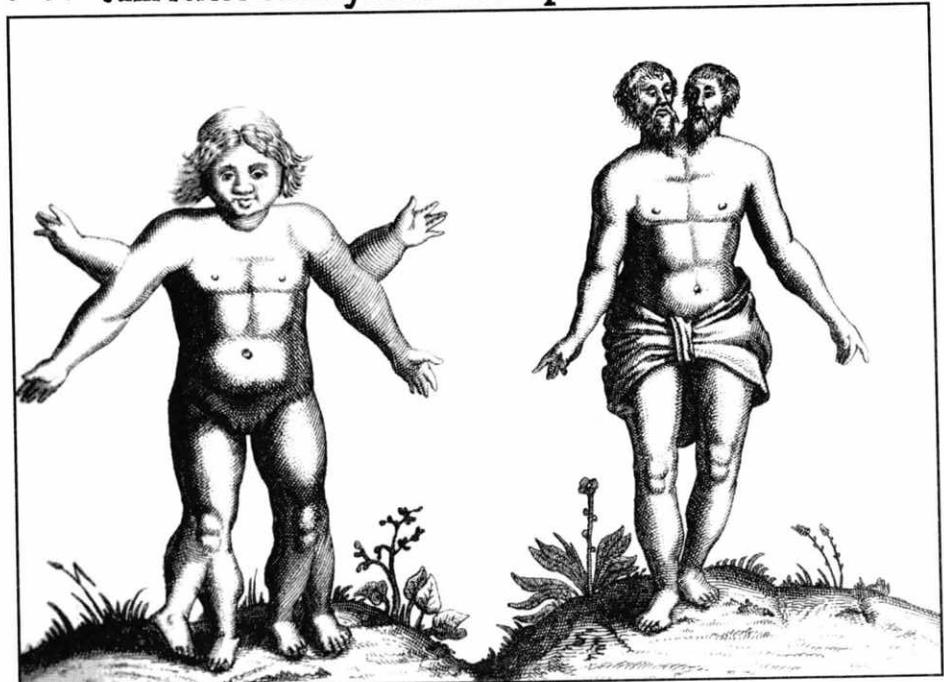
10 Fort. Lic. de Monstrorum Cauſis,
egregius. Alius viſus eſt, è cujus umbilico promi-
nebat caput humanum, in has effigies.

Phlegontis autem Tralliani, Cæſaris Liberti, ejus-
demque scriptoris antiqui testimonio, Ad Neronem lib. de
allatus est infans quadriceps, respondentibus propor- mirab. &
tione etiam ceteris membris, Athenis præfecto Thra- longau.
ſyllo, natus eſt & alius caput habens è ſinistro enatum
humero. Cornelij Gallicani uxor Romæ infantem
partu edidit capite Anubidis. Romæ quædam bici-
pitem abortu edidit foetus, qui Arufpicum juffu in Ti-
berim amnem eſt abjectus. Divi & Augustini testimo- d 16 de ci.
nio, post Babylonici ædificij diſipationem diversi Dei c. 8.
generis hominum monſtra producta ſunt. Apud Ioan-
nem Gualtherium & Belgam ex Rubeaquense habemus e tom. 2.
pueros Chron. Chr. pol.

Anno Mundi.

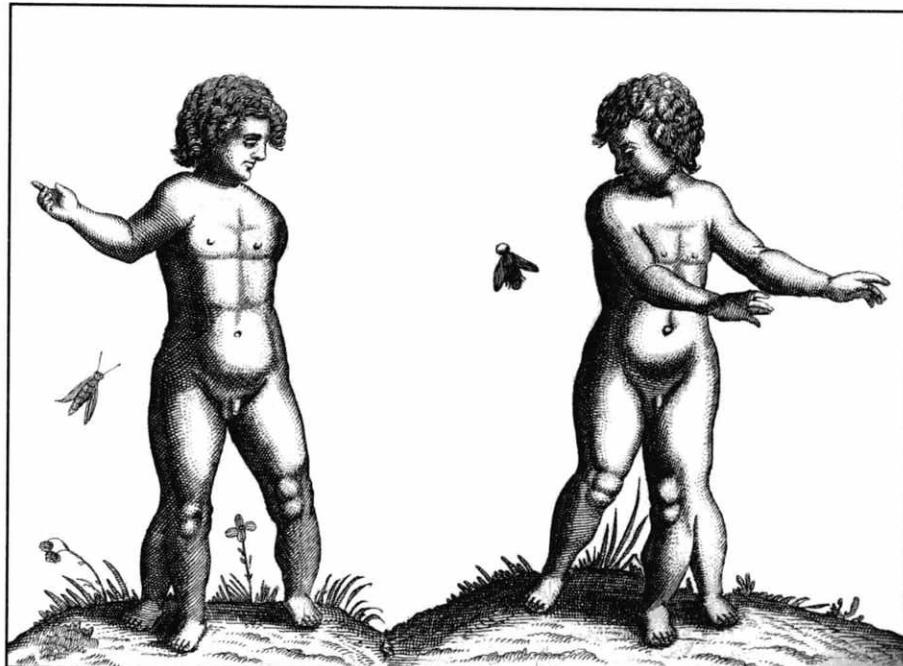
11 Natura, & Differentiis. Lib. I. 11
pueros ingenuos Arimini ſine oculis, & absque naſo
genitos. In Piceno infantem manibus ab ortu, pedi-
busque carentem. Arretij puerum natum eſſe uni-
manum. Sinuēſſæ alium à nativitate altera caruiſſe
manu. Priverni quoque puellam ſine manu enatam.
Romæ itidem ancillam puerum una orbatum manu
peperiffe. Alia natum habuit ſine foramine naturæ,
quo humor emittitur. In Veienti puerum natum eſſe
bicipitem. Theani Sidicini alium quatuor manibus,
totidemque pedibus, bincque membro femineo or- 3772.
ſ cap. 71 tum refert etiam Julius f. Obsequens. 3774.
3792. 3803. 3872. 3873. 3792. 3800. 3803. 3823. 3830.

Eidem Chronistæ Terracinae pueri trigemini editi
ſunt. Ceræ quadrupedes, & quadrumanes infa-
ntes orti. Amiterni puellus tres pedes ab ortu habuit.
B 2 Puerum

12 Fort. Lic. de Monstrorum Cauſis,

Anno mun- Puerum ancilla peperit quatuor pedes, manus, oculos, auresque totidem habentem cum duplice obſcœno; qui Aruspicum jussu crematus est, cinere mox in mare dejecto. Puella etiam quatuor pedes ab utero
 di. 3832. matris eduxit. Frusinone ancilla puero bicipiti ma-
 3838. ter extitit. Puer trimanus, ac tripes ortus est alibi.
 3840. Puella biceps, quatuor pedes habens, totidemque ma-
 3841. nus, & duplicatum feminæ ſexum, ex alvo materna
 3849. fine vita exiuit. Amiterni etiam Iulio Obſequenti
 & puer tribus pedibus, & una manu exortus eft. ibi- & cap. 79.
 dem alter tripes enatus dicitur.

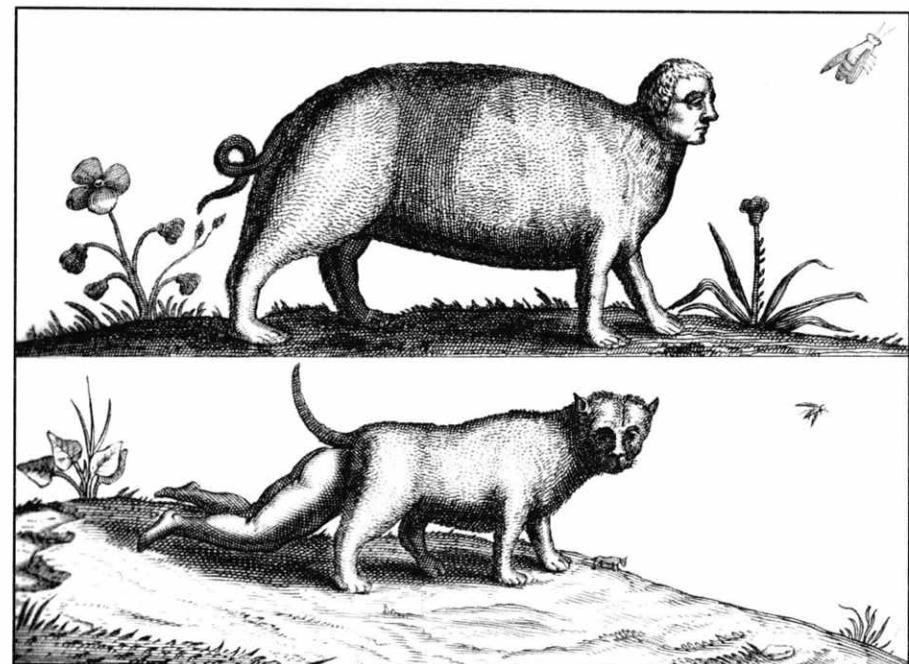

Nursiæ gemini ex muliere nati, puella integris membris omnibus; puer vero podice ad anteriorem regionem

Natura, & Differentiis. Lib. I.

13

gionem transposito; nempe à parte priore alvo ita hi-
 ante, ut nudum intestinum conſpiceretur; idem poſte-
 riore parte solidus natus; qui voce missa diem objit.
b. 9. var.
hifto. ca.
16.
i. 17. An-
thropolog.
 Idem Gualtherius ex ^b Aeliano, ⁱ Volaterrano, &
 Rubeaquense memorat Matem Italæ accolam pu-
 betenus hominem, reliqua equum retuliffe; licet Ael-
 lianus arbitretur primum equitem fuisse, non verè
 centaurum. Tarquinijs genitum eſſe porcum ore, &
 capite humano. Conſimile monſtrum poſtea Sinues-
 ſæ ortum non ſemel. Ceræ autem Suem humanas
 manus, & pedes habuiffe. Proximis mensibus in
 Agro Patavino mulier felem partu edidit, e cuius par-
 te poſteriore humana crura pendula prominebant;

B 3

cujus

cujus historiam infra latius commodiori loco referemus. Plutarchus refert ^k se vidisse centaurum ex ^{In con-}
^{vi. sep. sap.} equa natum, superne ad cervicem usque, & manus humana forma, reliquas partes equinas habentem. Afinæque ^l filiam afinina crura, ceteras partes humanae, easdemque pulcherrimas obtinuisse. Aristoteles ^{l Parallel.}
^{29.} ^m ipse puerum non diffidetur jam ortum capite arietis, ^{m 4. de}
^{gen. an.} aut bovis; vitulum capite pueri. Quin & aperte confitetur pueris etiam quibusdam genitalis postremum, & meatum qua excrementum vesicæ transit, non eodem retendisse; sed infra meatum illum transegisse; quamobrem eos demissis clunibus mingeret, qui testibus paullò in partem superiore retractis, videntur à longe simul & maris habere genitale, & feminæ. Jacobus ⁿ Rueffus infantem se vidisse afferit ortum sine ^{n 5. lib.}
^{de con-}
^{cept.} manibus, aliumque pedibus carentem. Ioan. Baptista ^o Porta confitetur multos se vidisse quadrimanos, & quadrupedes, varijsque formis: sed Neapoli specia-
^{cap. 3.}
^{o 2. Mag.}
^{cap. 17.} tim vivum puerum, ex cuius pectore aliud puer foras exibat integer, retento solum in pectore prioris capite; qui cohærebant simul in ventre. Raby ^p Moy-
^{25.} ses testatur quodam anno mulieres in Sicilia peperisse pueros deformes, ac plurimos bicipites. Pausanias item refert mulieres ætate sua partu edidisse monstra minotauro longè horribiliora. Sunt itaque monstræ species plurimæ in humano genere.

C A P.

C A P. I V.

Realis existentia monstrorum irrationalium naturam non egredientium patefit.

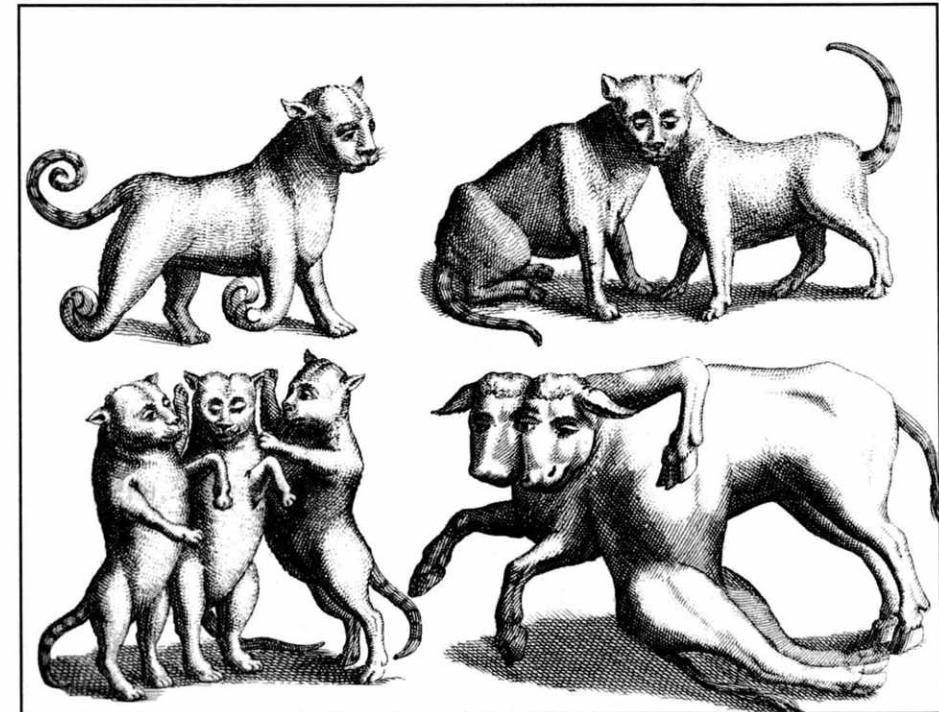
Sed & in brutorum animantium serie monstrorum easdem propemodum contigisse differentias litterarum monumentis prodidere scriptores varij; Polydori ^q enim Virgilij observatione sues nati sunt aliquando sine auribus. Mulus tripes genitus. Magno Alberto hircus ortus est pedes tantum anteriores habens, iisque gradiens, posteriore parte corporis solum non verrens. Äliano ^r Ägyptij ternis aliquando pedibus Accipitrem apud se visum ajunt. Apion ^s Gruem bicipitem, aliamque avem quadriplicitem memorat. Älianuvidit Bovem quinque pedes habentem, & vitulum, cui pes ab humero dependebat; absolutus quidem, sed ad gressum inutilis. Ägyptij ferunt agnum pedibus octonis; & cauda gemina esse natum; ac eumdem fuisse bicipitem. Licet Älianu hoc fabulosum putet, quod humano sermone locutus esse dicatur. Apud Clazomenios Suem alatum extum fuisse auditum est. Ne huc afferam testimonium Empedoclis ab Aristotele ^t citatum, & ab Äliano ^{t 2. Phys.} ita scribente, Empedocles physicus de animalium proprietate scribens, autor est nasci quædam bigenera, in unum scilicet corpus natura dupli coalita; sed ejus versus audiamus,

- „ Multa genus duplex referunt animalia membris,
- „ Pectore, vel capite, aut alio, sic ut videatur
- „ Ante viri, retroque bovis forma, aut viceversa:
- „ In pecore humanæ quondam vestigia formæ
- „ Insunt, & pecoris humano in corpore contra.

Quam

Quam sententiam non damnat Philosophus. Im-
• 4. de gen.
an. cap. 4.
 mò verò ipsem Aristoteles non negat ovem na-
 tam esse capite bovis : sed confitetur animalia orta
 multis capitibus , & pluribus pedibus quam eorum
 speciem deceret : ac speciatim oviparorum gallinas,
 & columbas peperisse pullos monstrificos corpore , &
 capite uno , cruribus quaternis , alis totidem . Conra-
 di Lycosthenis testimonio , M D LII . mense Fe-
 bruario in domo Ludovici Dheitæi , felis domestica
 inter reliquos fœtus numerosos , enixa est catellum vi-
 vum , monocephalon , bicorporem , octipedem , utrius-
 que sexus , corporibus invicem complexis , & in unum
 caput coëuntibus , sic ut se mutuo osculantum spe-
 ciem referrent . Idemque mox addit , Anno Domini
M D LIV. Catus Basileæ mihi domesticus , quum
 quatuor uno partu catulos edidisset , postquam post
 octiduum in profluentem projiciendos mandasse ,
 invenit ancilla unum ex his pedibus horrendis , ac qua-
 si in spiram variis reflexibus conversis . Post biennium
 autem tres catulos uno partu edidit circa ventrem ,
 non umbilico vinculo conjunctos , sed revera in matris
 utero unitos , quos tamen partus dolore enecatos in-
 venimus . Ejusdem relatu , M D LII . Bonnæ in-
 ferioris Germaniæ , haud ignobilis , atque ad Rhenum
 quatuor miliaribus Colonia Agrippina siti oppidi ,
XVII. Calend . Junii biceps vitulus , duobus scili-
 cet corporibus , capitibus , caudis , sed tribus tantum
 oculis natus est . Horumque monstrorum effigies has
 appinxit .

Sed

Sed & hodie Patavii in Collegio Ravennati fe-
 lis inter multos catulos unum peperit bipedem , qui
 carebat cruribus anterioribus ; & habebat oris ori-
 ficium propè gulam ; obtinebatque quadratas au-
 res : Vivus ortus est , sed brevi mortuus , quia carens
 pedibus , ad mammam repere nequivit , ut fratres ;
 quare fame perijt . Vidi ego recens mortuum . Ait-
4. de gen.
an. c. 4.
 que Aristoteles visum jam esse serpentem duobus ca-
 pitibus . Conspectamque fuisse capram cornu in cru-
 re gerentem . Meatum etiam alimenti siccii coaluisse
 C qui-

quibusdam bestijs, scilicet ovibus, & nonnullis alijs, nam & vaccam fuisse Perinthi accepit, cui cibi excrementum extenuatum per vesicam transmittebatur, dissectusque anus denuo properè coalescebat, nec resecando evincere vitium poterant. Subtili ^f Scaligero <sub>in i. de plant. A-
canis bipes ortus est; & anaticula uno crure nixa. rist. com.</sub>
^g Rucco in Helvetijs _g equa à tauro subacta pullum _g concep. c. 3.
peperit equinis tantum pedibus, forma verò crini-
bus, & cauda bovi similem. In Gallia verò equa à
cervo subacta pullum edidit posteriori parte equæ si-
milem, quem nullus alius equus cursu æquare potuit;
ipsumque Ludovicus Rex à possessore dono accepit.
Ælianu bovem quinque pedibus præditum vidi.
Rhases tricipitem canem aspexit. Gualtherij relatu
^{Anno Mundi.} agnus Tusculi natus est cum ubere lactanti. Equu-
3755. leus Reate quinque pedibus ortus. Alium similem
3763. postea in Lucanis genitum asseverat, & alium in Bru-
3766. tijs. Pulli gallinacei nati cum ternis pedibus. Suesse
3767. Livio etiam natus est agnus biceps. Aculo agnus bi-
3769. ceps cum quinque pedibus. Mulus tripes Reate natus.
3789. Anguis quadrupes visus. Calatiæ natus est asinus tri-
3838. pes. Gallus gallinaceus quinque pedibus inventus.
3841. Saturæ vitulus biceps natus. Alter in Gallia. In Lu-
3861. canis duo agni equinis pedibus nati, alter siminino
3873. capite. Pullus gallinaceus quadripes. Bos recens
^{Anno Christi} natus initio belli Romani contra Persas conspectus
573. est, ex cuius cervice duo capita eminebant. Ex ovo
1268. provenit anser monstrosus, quem se vidisse refert Al-
1269. bertus cum duplice collo, quaternis pedibus & alis;
1270. dorso uno, ut videretur anser unus alium deferens;
1433. sed non diu vixit. Calissæ natus est vitulus cum duo-
1456. bus caninis capitibus, atque dentibus, & septem pe-
1490. dibus vitulinis; capitum autem majus quidem in
loco

loco suo, minus verò ad caudam situm erat. Ex Anna-
libus Dominicanorum Colmariensium Christiani Ur-
stisii fide & industria editis, habemus in Tham fotum
fuisse pulliculum quatuor pedes habentem ex ovo gal-
linæ. Wyle in Turgaviæ oppido vitulus biceps natus
est. Alter postea in Sabinis. Pontanus testem citat,
qui affirmavit allatum sibi arietem exenteratum, qui
præcordia, & intestina geminata obtinuerit. In Sunt-
goiz pago Lanser, natus est porcus uno capite, qua-
tuor auribus, duabus linguis, octo pedibus, corpore
à capite ad umbilicum uno, ad posteriores partes ge-
mino. Laurentius Pignorius, historicæ veritatis, &
antiquitatis cultor eximius, in suis notis ad Alciati
„ emblemata scribit, Locustæ anno Domini M D
„ LII. die XVIII. Augusti Insubriam & Venetiam
„ depopulatæ sunt: id verò quoad annum adeò verum
„ est, ut ambigere non liceat. Præibat porro illarum
„ agmen (ut traditum est) monstrum, quod nos hic
„ appingendum curavimus, cum locustæ imagine,
„ ut rei memoria perennet, videantque Providen-
„ tiæ Divinæ hostes, syntaxim Dei Opt. Max. in poe-
„ nis etiam infligendis, ad quas non sine mente &
„ consilio prodit sapientissimum illud Numen. Et
„ hujusmodi parergo usi sunt tunc temporis Phry-
„ giones (uti ego non semel animadverti) in au-
„ læis exornandis.

Pictura verò talis est, supervolans monstro suillo, de
quo nuperrimè.

- In pago Argentinensi Sugenheim anser in ovo inventus duplice capite, collo uno, quaternis pedibus, quorum duo erant in alarum loco; podex geminus.
1499. Ibidem sus ortus anserinis pedibus. Cracoviæ vitulus biceps natus. In Helvetiorem oppido Tella, in alvo leporis inventus lepusculus quatuorauriculis, & octo pedibus, quorum quatuor in dorso eminebant, alii suo loco stabant. In Sardinia, qua nocte Carolus 1551. Quintus in Africam soluturus venerat, natus est vitulus biceps. Alius postea ortus propè Fribergum. In Thuringia vitulus natus est sextipes massam carnis è latere dependentem gestans. Bernæ, & Basileæ visus equu-

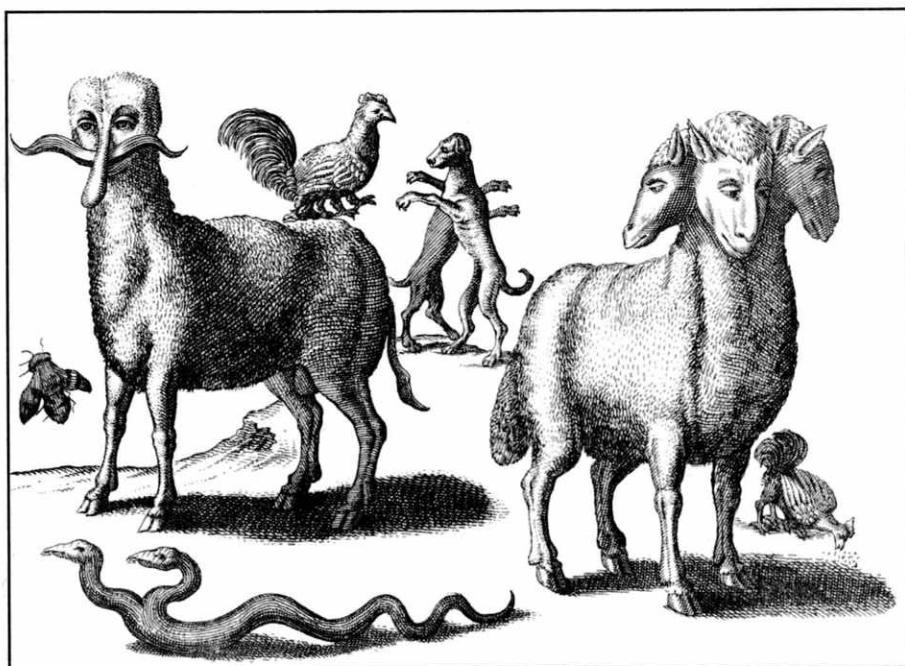
equuleus quinis pedibus. Apud Rauracos circulator bovem quinque pedes habentem circumducebat. In

^{li. 24.} Gallia gallinæ pulli comperti sunt quatuor alis, totidem pedibus; ast uno capite prædicti: Paræi ^{c. 2.} testimonio, Metis in Lotharingia, in hospitio, cui Sancti Spiritus imago pro insigni est, sus nephrendum peperit octonis cruribus, quaternis auribus, & capite canino præditum: posteriora corporum à ventre deorsum tanquam gemellorum distincta erant; anteriora sursum unita; duas in ore linguas habebat cum dentibus quaternis in superioris maxillæ, totidemque in inferioris lateribus: Haud satis expressa erat sexus distinctione, ita ut masne, an femina id monstrum esset distinguere nemo posset: unica enim sub cauda rima: singula quæque corporum posteriora fissæ, & aperta erant. Paræo etiam Anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, in Zezanæ Urbis suburbio, loco qui dicitur campus Benedictus, in ædibus Ioannis Poleti, salis mensoris, natus est agnus, hac qua cernis effigie: editus in lucem mox interiit; nec vita, nisi exiguo motu, ulla signa dedit: sub auribus osculum ipsi visebatur, lampetræ osculo simile. Venetiis anno millesimo quingentesimo septuagesimo quinto, ortum monstrum sub uno capite duo catellarum corpora continens. Alibi serpens visus dupli capite in has effigies.

1572.

1573.

1575.

1577. Eodem ^{et} autore in eodem pago Blandio Melodoni ortus est agnus triceps; medium caput reliquis crassis erat; balante uno reliqua pariter balabant capita.

Id monstrum sibi visum affirmavit Joannes Bellangerius.

1624. In mea domo, Patavii, anno millesimo quingentesimo vigesimo quarto, famula præpinguem gallinam mihi deplumans excoquendam, reperit in ejus pedibus utrisque quinque digitos cum suis unguibus distinctos.

Ita ergo certissimum est in brutorum animalium serie multa reperiri monstra.

Osten-

C A P. V.

Ostenditur in stirpibus etiam revera monstra contingere.

QUAM inter homines, & inter animantia ratione carentia liquidò jam constet Naturam multorum generum monstra procreare mira facie, membrisque,

^a Lucret. ^b Orba pedum partim, manuum vidiuata vicissim,
lib. 5. Multa sine ore etiam, sine vultu cæca reperta,

Vinetaque membrorum per totum corpus adhæsu;

^c 2. de an. in stirpium genere quoque consimilia peccata, lapsus
t. 6. que naturæ contingere apertissimè videntur; licet multò rarius; & hoc, quia plantæ ^b simpliciorem

naturam sortitæ, minoraque, & rudiora instrumenta corporis, in sui constitutione generanti naturæ ma-

gnam peccandi occasionem adimunt; facilis enim

est errare in pangendis operibus variarum partium

magno artificio invicem connexarum, uti sunt ani-

malium membra; sed paucas plantarum partes rectè

componere non est ita difficile; quocirca in plantis

multò pauciora quam in animalibus monstra contin-

gunt; aliqua tamen in iis etiam exoriuntur: In pri-

^c 2. phys. mis etenim doctore Aristotele ^c habemus in stirpi-

bus, perinde atque in animalibus, monstra necessariò

contingere, dum adversum veteres ait, si ab initio temerè concurrentibus rerum principiis siebant bovi-

gena viriprora in animalibus, oportuisse in plantis

etiam consimilia monstra fieri vitigena oleoprora.

Sed apertius re ipsa fieri alibi docet monstra in planta-

^d 4: de rum fructibus, ut in animalibus inquiens, ^d Monstra

multimembria rarò admodum fiunt in iis, quæ singu-

los pariunt, sed crebrius in iis quorum partus est nu-

Cur in plantis
monstrarati-
ora quam in
animalibus.

Facilius cur
fit naturam
errare in
plantis for-
mandis
quam anima-
libus.

24 Fort. Lic. de Monstrorum Causis,

merosus, & præcipue in avium genere, earumque potissimum in gallinis; iis enim partus numerosus, non modo quod sæpe pariant, ut columbae, verum etiam, quod multos simul conceptus intra se continent, & temporibus coëunt; hinc gemina etiam pariunt plura; cohærent enim conceptus, quoniam in propinquo alter alteri est; quomodo interdum fructus arborum complures. Ac revera in ficubus, in persicis; in prunis talia nonnunquam vidimus monstrorum genera; vidimus & in limonibus. Petrus Bertellius bibliopola mihi familiaris in pepone monstrum hujusmodi conspexisse se confitetur. Prosper Alpinus eximius plantarum naturæ perscrutator hæc de monstrorum natura consribenti mihi testatus est, observasse se in fructu cucumeris mirè monstruosam deformitatem; & in folijs trachelij vulgaris, virgæ aureæ, ac ulmi; & in folijs, floribusque rosarum; & in floribus bliti rubri, & amaranthi: misitque diebus elapsis ex horto medicinali spicam Indici frumenti, cui à latere adnati visebantur veluti cæparum cortices albi, crassi, viscidam substantiam habentes, nigra capillamenta, furvamque fuliginem intra se continentes. Gualtherius ex Rubeaquense Sigibertum autorem affert, cui arboris, quæ dicitur Sambucus, flores, grana, & fructus in flores, grana, & fructus vitis transformantur; præclarè sanè monstrum sambuci uvas ferentis. Ferrantes Imperatus in suo Musæo carduum monstrum se habuisse scribit, qui mirificè cornucopiæ imaginem præseferebat. Frumenta in arboribus nata testatus est *Plinius, & Livius. In Germania propè Alberschwiler, non longè à Landavio oppido, uvae in vindemia inventæ sunt barbatæ, quæ primùm ad Ludovicum Bayariæ ducem electorem dono

Columbas
sæpe parere.

Varia stirpi-
um monstra
recensentur.

e 28 lib. 11.
Hift. c. 1.

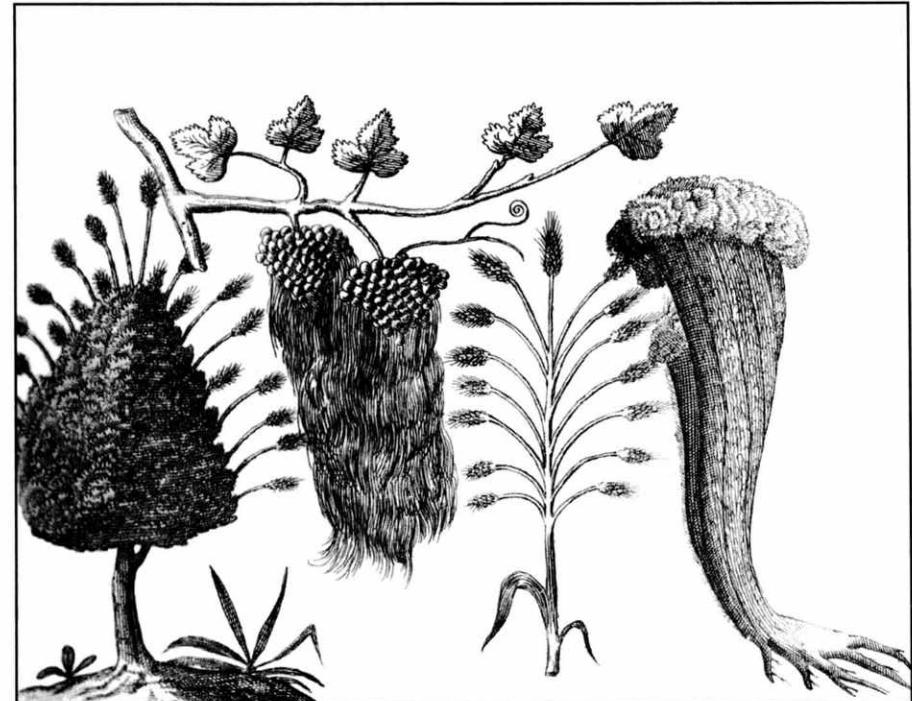
* lib. 18.
cap. 18.

Natura, & Differentijs. Lib. I.

25

dono missæ, anno Domini M D XLI. deinde ve-
rò à Ferdinandino Rege, ac Imperii Principibus in Co-
mitijs Spirensibus miraculi loco conspectæ; ibidem-
que ab Henrico Ziegther, insigni pictore, ad vivum
in hunc modum expressæ; ut ait *Lycosthenes. Qui
* li. de
prodig. &
estent.

mox addit, In Germania propè pagum Malisch non
procul à Spira, Imperiali oppido, in vinea quadam
culmus quindecim spicarum, suis aristis egregiè or-
natarum, absque ulla fatione inventus est. Quo-
rum imagines hæ sunt.

In fungis etiam, quos infimum vegetalium gradum
obtinuisse censeo, monstra interdum nasci autore est
D Porta

Porta ^f in sua *Villa* scribens afferri *Neapolim* ex *Veluvio* monte lapides fungiferos, & *Surrentum* ex *Fageto*, & *Abellini* ex *Parthenio*, & in *Apulia* ex *Gargano*; qui lapides terræ dodrante operti fungos restibili fœcunditate gignunt, qui septem diebus perficiunt, & sexies anno demetiuntur; nascunturque fungi ex his petris aliquando non pileati, sed turiones, ut *asparagi*, & in ramos divisi. *Theophrastus* & *Terebinthum* me-^z ^{2. de} morat in olea natum. *Laurus* item aliquando genita ^{cauf. plant.} ^{cap. 23.} est in *platano*, *quercu*, & *ceraso*; *ficus*, & *platanus*, & *palma* in *lauro*; *iuglans*, & *cerasus* in *salice*, ut cum *Plinio*, ^b ac *Theophrasto* & *Scaliger*, & *Porta* testantur. ^{a lib. 5.} ^{ca. 17. &c.} ^{b lib. 5.} ^{ca. 17. &c.} *Pausaniae* in *Arcadicis* ex una & eadem radice *ilex*, & *olea* enata sunt. *Plutarchus* in *opusculo de Pythia* ^{c. 2. de} ^{14. & c. 5.} ^{hisp. plant.} ^{c. 3. &} ^{5. de cauf. plant. c. 3. & 4.} *oraculis* ait sub *Siciliensem* *Atheniensium* calamita-tem aureas glandes de *palma* defluxisse. Non carent igitur monstrorum differentiis plantarum genera.

C A P. VI.

De Monstrorum caussis generatim quot, queque fint.

Habent profectò monstra, ut quivis alias effectus naturæ, quatuor summa caussarum genera; materiam, formam, effectricem caussam, atque finalē: materiam quidem, quia naturaliter ex nihilo nihil fieri potest; & quicquid natura molitur, sive id substantia fuerit, sive accidens, non nisi ex præexistente subjecto, ut ex materiali principio, efficit, ^{a Aristotele} ^{1. phys. t. 62. &c.} autore. Habent etiam monstra, ceteraque omnia naturæ opera, caussam formalem; quia eorum à natura constitutio, quæ generatio est, *Aristoteleo* ^b moni-^{t. 14.} tu, idcirco natura nuncupatur, quia est via in naturam præcipuum, quæ forma esse constituitur ab eodem Philo-

Monstra quo-
tuor habere
caussas.
Natura om-
nia efficit ex
materia.

Natura ope-
ra omnia for-
mat habent.

^{e 2. phys. &} *Philosopho*: habuit autem hoc rerum naturalium generatio ad differentiam constitutionis rerum artificiosarum, quia operatio artis non semper eam formam assequitur, ad cujus adeptionem ab artifice dirigitur; quocirca denominationem ab ea forma non habet; sed ab artifice solo denominatur, à quo nunquam non provenit: sic planè operatio Medici non sanatio, sed medicatio nuncupatur; non enim semper sanat medicus operans, semper autem medetur. At generatio rerum naturalium, quia est via in formam, quam semper quoquo pacto consequitur; quæque natura est præcipua rei generandæ; propterea natura nuncupatur: Quæcumque igitur à natura fiunt, omnia suam obtinent formalem caussam; monstra ergo formalis caussæ non sunt expertia, quum à natura gignantur. Immò verò & effectricem necessariò causam habere oportet quæcumque quovismodo producuntur; siquidem nihil sicut spiam, quod ab aliquo efficiente non procreetur, nullusque reperitur effectus absque agente caussa: Quum etenim effectio cuiusque rei mutatio sit; mutatio verò nulla sit ^d *Aristotelis* sine motore, quod absolute definitum est esse principium primum unde motus quilibet proficiuntur; propterea effectus omnes ab aliqua effectrice caussa pendere necesse est. Sed quorum natura est autor, ea finalē caussam etiam obtinere illud manifestum cuique reddit, quod natura ex ^e *Aristotelis* decreto nihil agit frustra: sed omnia, quæcumque producit, propter determinatum procreat finem. Monstra igitur, quum sint effectus naturæ; omnia obtinere caussarum genera, materialem, formalem, efficientem, atque finalē. De quibus singillatim agendum est nobis, & primū quidem generatim,

Generatio
eius natura di-
caur.
Natura præ-
cipua forma
est.
Ans non
semper asse-
quuntur inten-
tam formam.
Artus opera-
tio unde de-
nomineatur.
Natura sem-
per formam
consequitur.

Nullum fa-
cium caret
causa effec-
trice.
Effectio rei
mutatio est.
Mutatio null-
ia sine moto-
re.
Motor quid.
Natura sem-
per agit pro-
pter finem.
Nihil frusta.

ratim, deinde vero etiam speciatim, Aristotelem
et methodum sectantibus; quae à communibus, &^{f. 1 phys.}
^{t. 2. 3. 52.} confusis ad specialia, & distincta progredi consuevit.

C A P. VII.

*Monstrorum causa finalis generatim quotuplex, i
quæque sit.*

Monstra sunt effectus naturæ. **A**lma rerum nostratum Natura parens, cuius effectus monstrorum sunt omnia, decreto Aristotele, & quum semper alicuius finis gratia præstet ^{2. phys.}
^{t. 42. 49.} quodcunque operatur; quippe quæ nihil usquam fru-^{t. 73. & seq.} stra ^b efficit: quemadmodum in procreatione subcæ-^b
^{t. 1. de part. cap.} lestium animantium nullum sibi finem alium conse-^{t. 5.}
quendum proponit, nisi perennem conservationem ^{t. 1. cap. t.}
speciei eorum, quæ ob materiæ participationem in in-^{c 2. de an.}
dividuo ^{t. 35.} perpetua esse nequeunt: quo fine potitur ge-^{t. 35.}
nerans unumquodque, procreando aliud sibi simile ^{a. de gen.}
in specie aut essentiali, & accidentaliter simul; quæ fi-^{an. cap. t.}
gura dicitur; consistitque in proportione partium corporis, quod notavit ^{d. cap. de} Porphyrius: aut saltem in
essentiali: & in hac aut specialissima, aut subalterna, ^{specie.}
quæ genus etiam nuncupatur: Ita planè quum Mon-
stra species sint viventium nostratum; nullum aliū
in sui procreatione finem obtinere debent nisi speciei
generantium æternitatem: attributa enim cuiusque
generis essentialia singulis aptantur speciebus ^{a. top.} Ari-^{a. loc. t.}
stotele doctore. Sed iste finis totius generis anima-^{antep. c. 3.}
torum mortalium, ut communis est tum perfectis, ^{t. 1. de plat.}
tum etiam viventibus monstrosis; monstrorum finis
proximus, ac proprius esse non potest; erit igitur com-
munis, atque remotus. At vero finis proprius, ac
proximus, quo à perfectis animantibus monstra dis-
cer-

Finis animantium perfectorum finis proprius. cernuntur, alias est; nempe animantium perfecto-
rum finis proprius est procreare sibi similia in specie
secundum formam, quæ animam respicit; tum
etiam secundum materiam; quæ in figura, & in mem-
brorum corporis constitutione, atque organizatione
consistit: organizatio enim quum sit dispositio, cor-
pus apparans ad animam, quæ propterea definitur
^{b 2. de an.} actus primus corporis naturalis ^b organici, ad mate-
^{t. 7.} riam viventium refertur. Quum autem monstra sint
errata naturæ in operatione sua impedite ne possit fi-
nem hunc totum integrè consequi: non valens effi-
cere quod vellet, natura eadem vult, ac efficit quod
valet; procreatque in eadem specie substantiali sibi
simile animatum, sed in membrorum constitutione
sibi dissimile. Quare finis proprius in generatione
monstrorum, ac proximus est conservare perpetuita-^{Monstrorum}
tem unius speciei essentialis generantium in indivi-
duis dissimilis conformatio-^{finis proprius.}
nis; quum finis perfecto-
rum animantium sit conservare perennitatem speciei
& secundum formam, & secundum materiam, sive
speciei essentialis simul, & accidentalis: In eo enim
solo monstrorum finis à fine perfectorum animantium
dissidet; quod monstrorum finis est portio finis per-
fectorum animatorum; siquidem peccatum naturæ
monstra generantis est, quia non integrum finem con-
sequitur sibi propositum, & à se desideratum; sed alte-
ram illius partem; perfectiorem quidem, ac magis
essentiali, nimirum formam specificam, & animam,
& in ea speciei substantialis æternitatem; non adepta
evidenter parte, quæ constituta est in simili confor-
matio-<sup>Peccatum na-
ture monstra
generantis, in
quo consistat.</sup>
ne corporis. Ut ex his appareat non esse cum
vulgo simpliciter asserendum; Naturam in monstro-
rum procreatione suo fine frustrari; totali quidem
Naturam in
monstri pro-
creatione ut
suo fine fru-
stretur.

fine frustrari videtur quoquo pacto, quia unam illius partem non assequitur, quæ sensui est evidentior; quod vulgo imposuit; at revera non frustratur suo fine; quia illius partem essentialē, ac potiorem assequitur natura monstra progignens. Ita ergo finis monstrorum est conservare speciem essentialē suorum genitorum in materia dissimiliter organizata.

C A P. VIII.

*De Monstrorum causa formalī generatim, quæ duplex, quæque sit.*Forma cum
fine coincidit.Monstrorum
forma du-
plex.Discrimen
causæ prox-
ime à remota.
Causa prox-
ima quid ba-
beat effec-
tiale.Monstra in
quo genere
sunt.

Visa finali monstrorum causæ, par est ut ad contemplationem formalis accedamus; quum hæ causæ plerumque in unum coincidant. *Aristoteli:* ^{a. phys. l. 70. &c.} Quo factum est ut, quemadmodum de fine dudum ostensum est, monstra etiam obtineant duplē causam formalem; remotam, & proximam. Est autem remota monstrorum forma communis & aliis in eodem genere degentibus; quum enim ab *Aristotele* ^{b. post l. 5. & 30.} inter causas remotas, & proximas discrimen illud essentialē positum sit, quod omnis causa proxima est propria solius ejus effectus causa, cui proxima dicitur; at remota est communis etiam alijs effectibus in eodem genere contentis; quumque id unicuique causarum generi aptetur; propterea quando monstra sunt peccata naturæ in genere viventium; monstrorum forma remota communis erit forma cunctis animalibus, atque adeò forma proxima viventium quatenus viventia sunt; ea verò ad aures *Aristotelis* est in genere substantiæ sita, & omnino anima; quæ definita est esse actus primus corporis naturalis organici. Forma igitur monstrorum remota est anima, quæ com-

communis est viventibus etiam perfectis, quæ spe- Forma mon-
ciem constituunt monstro congeneram: dividitur e- strorum re-
motaque.

nim animatum subcælestē in monstrorum, & benè conformatum. Sed animam esse monstrorum for-

mam remotam illud etiam aperte demonstrat, quod anima definitur esse actus corporis naturalis organi- ci;

quo sitam esse materiam monstrorum remotam mox ostendemus; adeò enim sese mutuò respiciunt

materia & forma, ut materiam remotam perficiens

actus nequeat esse nisi forma remota. Ceterum spe- Monstri for-
cifica, & proxima monstrorum forma, viventia nostra in esse monstri constitutus, nulla est alia, quam ma-

la corporis constitutio, deformisque membrorum or-

ganizatio, & omnino vitiata partium conformatio;

quandoquidem *f. Aristotelis* monstra formaliter sunt peccata, & errata naturæ generantis: Modo natura

generans monstra errare ac peccare nequit in forma

monstri remota: quum etenim ea sit anima; & anima

sit natura una, & similaris, sive simplex; simplicia

verò, & una vel assequantur omnino, vel penitus non assequantur causæ productrices; nec ea partim

assequi valeant, partim non assequi: si natura gene-

rans in constitutione viventis animam consequatur, iam vivens procreat nullo errore in animæ produc-

tione: sin autem animam procreare nequeat, planè haud gignet viventem substantiam; quare nec monstro-

sam. Quum igitur natura monstrum procreans con-

stituat vivens, cujus forma est anima, quæ visa est es- Natura non
peccat in
forma mon-
stri remota.

se monstri forma remota; jam constat naturam in monstri exortu non errare circa formam ejus remo-

tam. Sed error naturæ in monstri procreatione con-

sistit post animationem materiæ in ejus organizatio-

ne; siquidem natura generans animantia nostraria in sub-

Error naturæ subditam sibi materiam, præter animam, quæ substantia monstrum generans in taliis forma nuncupatur, miram accidentalem construct formam; quæ multiplicem membrorum variorum structuram, nexum, figuram, molemque complectitur: in qua conformatioe variis modis potest Varii errores naturæ in monstri origine. natura peccare aliter efficiens ac efficere deberet admirabilem hanc animatic corporis fabricam, sive numerum, aut molem partium diminuendo, adaugendove; sive membra transponendo è naturali sede; sive ijs debitam figuram, aut connexionem non attribuendo; sive partium substantiam in alienam commutando: de quibus erroribus & postea sigillatim fusius commodiori loco agemus. Quum itaque natura generans animalia nostrata in nulla re alia peccare valeat non re-
tè operans, præterquam in partium organizatione; quumque monstra sint formaliter naturæ peccata; jam evidens est formam propriam, & specificam monstrorum nihil esse aliud quam vitiatam membrorum corporis sub cælo viventis conformatioem.

C A P. I X.

*De Monstrorum caussa materiali generatim, quo-
tuplex, quæque fit.*

A Monstrorum forma transeundum nunc nobis est ad eorum caussam materialem. Porro materialis monstrorum caussa generatim, ut aliarum rerum omnium corporearum sub cælo degentium, ^a Aristotele autore, duplex est; altera remota, & communis; altera verò proxima, & propria: Quod vel ex eo elicere possumus, quia quum materia essentialis respectum habeat ad formam ^b Aristotelis decreto; ei- demque viro quot modis unum ^c relativorum dicitur, ^d phys. ^e cap. de toti-

Materia sub-
celestium du-
plex.Relativa pri-
zia.*Natura, & Differentiæ. Lib. I.*

33

totidem dicatur & alterum: quando nuper visum est monstrorum formam duplē extare, aliam quidem remotam, aliam verò proximam; geminam quoque materiam monstrorum esse necesse est, remotam pariter, & proximam: Inter hujusmodi verò caussas, ut dudum ^f vidimus, positum illud est essentialie discrimen ab ^g Aristotele, quod caussa proxima est propria solius ejus effectus caussa, cui proxima dicitur; ast remota est communis etiam aliis in eodem genere positis: quum igitur monstra sint peccata naturæ in genere animatorum contingentia; idcirco materia monstrorum remota communis erit materia cunctis animalibus subcælestibus, atque adeò materia proxima viventium nostratum, quatenus viventia sunt in genere substantiæ; unde, ut verbis ^h Aristotelis utar, corpus naturale organicum constitui debet monstrorum materia remota; materia namque proxima generis evadit materia remota speciei. Materia verò monstrorum proxima est ipsum corpus animatum, seu vivens subcælestis; id enim nullius alterius rei præterquam monstrorum materia est; ut cuivis inductione per omnia materialia compertum fieri potest: quare monstri caussa materialis propria, & proxima generatim est corpus vivens subcælestis. Quod inde quoque demonstratur apertè, quia quum monstri ratio in mala conformatioe consistere visa sit; organizatio verò à natura fiat operante in conceptum jam factum: quum ⁱ Aristotele doctore conceptus sit corpus vivens; Quippe quod sit ubi excrementum feminæ repererit à semine maris principium, quo animatum est: quod principium nil nisi anima esse potest, quæ vitæ principium est ^j Aristoteli: profectò materia vitiæ organizationis susceptiva, & proinde ma-

^a cap. 5.
^b 1. post.
^c 3. & 30.^d 2. de
^e an. 1. 6. &
^f 7.^g 2. de
^h gen. an.
ⁱ cap. 3.^k 2. de
^l an. 1. 36.
^m 37.Caussa remo-
ta quid habe-
at essentialie.Materia
monstri re-
motæ que.Materia pro-
xima generis
est remota
speciei. Ma-
teria prox-
ima monstri
que.Organizatio
fit post con-
ceptionem.
Conceptus
quando, &
quomodo
fit.Anima vite
caussa.
E
teria

Organizatio
sit etiam in a-
dulio vivente
extra matris
alium.

Monstra in
brutis, & itin-
eribus.

Materia ut à
physico ho-
scatur pro-
priè.
Potentia no-
scitur habitu.

Monstra in
brutis, & itin-
eribus.

Materiæ ut
physico ho-
scatur pro-
priè.
Potentia no-
scitur habitu.

Aristoteles;

teria monstrorum proxima necessariò est corpus vi-
vens subcælestè : Subcælestè inquam, quia monstra
sunt ortui, & interitui obnoxia ; cujusmodi non est
cælum : corpus vivens, quia in solis viventibus pro-
pria monstra contingunt ; quum in ceteris inanimis
prodigia, & ostenta, portentaque contingere valeant
in plerisque monstris similia, sed non verè monstra :
vivens inquam absolutè, quia quum organizatio cor-
poris humani fiat non solum in utero, & primis die-
bus, quando *Aristoteles* conceptus vivens vitam ^{i. 2. de gen.}
stirpis, unicam habet animam vegetalem ; & proce-
dente tempore, quando insuper suscepit sentientem,
qua postea fit animal ; verùm etiam extra uterum dum
rationalem habens animam homo alitur ; siquidem
alimentum convertitur in partium substantiam, & ea-
rum configurationem recipit : quumque natura errans
in conformatione membrorum semper monstrum
constituat, sive peccet in organizatione prima dum
foetus solum habet animam vegetalem ; sive in media,
dum etiam sensitricem obtinens animal est ; sive in
ultima, dum homo natus est ; ut nos docuit etiam
Aristoteles ; quod infra latius apparebit : pro-
pterea monstri materia proxima generatim non est
vegetans solum, non animal tantum, non homo ; sed

corpus vivens subcælestè universè sumptum. Id ipsum
ex eo item clarè demonstratur, quia non solum in
humana natura monstra contingunt, verùm etiam in
brutis, & in stirpibus : quod supra latius apparuit. ^{m. cap. 5.}

Sic ergo monstrorum materia proxima est corpus

subcælestè vivens generatim. Insuper autem quum
materia propriè à physiologo non nisi per formam ^{" 1. phys.}
^{t. 69.} cognosci valeat ; namque potentia non nisi per habi-
tum cognoscitur ; materia enim potentia est *Ari-*

stoteles ; ^{" 1. phys.}
^{t. 82 & t. 2.}
^{de an. t. x.}

^{p. 9. mem.} *Aristoteles*, cui p actus est absolutè ratio cognoscendi, & ^{Materia ex}
^{t. 20.} intelligendi : si materia monstrorum proxima nihil ^{Potentia.}
aliud est, quād id in quo inest eorumdem forma ; ^{A&us est ra-}
quod monuit *Aristoteles* afferens materiam simpli- ^{tio cognos-}
citer uniuscujusque id esse, in quo velut in subjecto ^{scendi.}
insidet forma, ceu natura potior in viliori : profectò ^{Forma ut in}
quum forma propria monstri dudum visa sit nihil ^{materia sit.}
aliud esse quād deformis organizatio, malaque mem- ^{Organizatio}
brorum corporis conformatio : quumque organizatio, ^{in quo subje-}
conformatioque deformis forma sit inexistentis, ^{ct.}
non quidem in anima viventis ; non in corpore ut ^{est}
est quid ab anima contradistinctum ; quia oculus, ^{aut}
aut pes animam non habens æquivocè oculus, aut ^{pes}
pes est *Aristoteles* perinde ac lapideus, vel pictus ; ^{an. cap. 3.}
sed mala organizatio quum sit in toto composito ex ^{vivens tri-}
anima, & corpore organico, constare liquidò jam ^{plex conside-}
potest materiam monstrorum proximam nihil esse ^{ratio.}
aliud quād corpus subcælestè vivens. Ceterum quia ^{Monstra Her-}
corpus subcælestè vivens trifariam considerari po- ^{cule domita}
test, primò quidem ut animatum est, atque omni- ^{quid fuerint.}
no ratione animæ ; deinde verò ut corporeum quid ^{Monstra Her-}
est, seu ratione corporis ; deinceps autem ut ter- ^{cule domita}
tium quid est ex anima, & corpore æquè constitutum. Materia monstri proxima Physiologo non est ^{Monstra Her-}
vivens quoad animam ; nam corpus vivens ratione ^{cule domita}
animæ malè conformatum monstrum est metaphori- ^{quid fuerint.}
cè, ac poëticum ; illi enim vitiosos homines ab *Her-*
cule interemptos, monstra ab eo edomita concinunt : ^{Monstra Her-}
Nos autem hic agimus de monstris naturæ ad Phy- ^{cule domita}
sicum attinentibus. Neque verò materia monstrorum ^{Monstra Her-}
proxima est totum vivens, ut tertium quid ex anima ^{cule domita}
& corpore æquè constitutum ; quia id monstrum ^{Monstra Her-}
est integrum, non autem monstri pars materialis, ^{cule domita}
si

si monstri formam obtinuerit: sin minus, jam nihil habet monstri; & est vivens perfectum. Reliquum est igitur ut monstri materiam proximam dicamus esse vivens subcælestis quoad suum corpus animæ subjectum, ac potius corpus viventis subcælestis, quam corpus vivens subcælestis. Cujus ea ratio est, antea tacta; quia in hoc solo propriè inest monstri forma essentialis proxima; quum enim forma hæc monstrorum essentialis, eademque proxima, sit mala membrorum conformatio; membraque sint partes corporis viventis, ^{s. Ari-} ^{s. 2. de gen. an.} ^{cap. 1.} ^{storele doctore;} propterea monstrorum materia proxima nisi corpus animati subcælestis esse dicenda est. Addo iterum monstrorum alia oriri ab initio in alvo materna simul cum organizatione fœtus, alia fieri extra uterum adultis jam animalibus ob malam organizationem alimento inditam in monstri naturam degenerantibus, observatione ^{t. vide in cap. 18.} ^{4. de gen. an. cap. 3.} Aristotelis; quum autem adultum animal monstrosam formam non induat nisi in suis membris quatenus sunt partes corporeæ subjacentes animæ; atque in alvo matris non organizetur nisi conceptus, in quo inest anima ut forma, quæ sibi præparat, & architectatur corpus, formatque idoneum ad operationes vitæ rectè obeundas; ut ^{* lib. de ort. an. hum. &c lib. De Vita.} alibi fuisse demonstravimus; planè manifestò jam constat materiam monstrorum proximam non esse animam viventis, non illius corpus ut ab anima contradistinctum, non ipsum vivens totum ut æquè ex anima & corpore constitutum, non idem vivens ut animatum; sed vivens idem subcælestis ut corporeum quid, sive animans mortale quoad corpus, sive clarius corpus animantis mortalis animam in se habens.

Monstri ma-
teria proxi-
ma quæ.

Monstra qua-
sunt extra
uterum, quæ
in utero.

De

C A P. X.

De Monstrorum caussa effectrice generatim, quotuplex, quæque sit.

Supereft, post aliarum explicationem, nunc manifestanda monstrorum caussa efficiens generatim. Sunt autem in effectrice monstrorum caussa eadem agentis proximi, & remoti differentiae: sed præterea nonnullæ aliæ; quia proximum efficiens subdividitur in primarium, coadiuvans, secundarium, & instrumentale. Porro caussæ monstrorum effectrices remotæ duæ sunt; prima quidem est Deus Optimus eminenter cum agentibus omnibus naturalibus ad eorum effectus omnes producendos, functionesque obeundas nunquam non concurrens; à quo propterea rebus omnibus pendere esse, & vivere, his quidem clariss, his autem obscurius, prouincijusque capacitate, docet Aristoteles. Secunda verò monstrorum caussa effectrix remota est cælestis corpus, quod motu suo perenni, & luminis opera physicè gubernat omnia efficientia nostratia; quod novit, monuitque nos idem Aristoteles alicubi statuens necessarium fuisse mundum hunc inferiorem contiguum extare supernis lationibus, ut omnis hujus virtus gubernetur inde. Proximum verò efficiens instrumentale monstrorum generationi deserviens est calor maternorum viscerum. Secundarium verò monstrorum efficiens est matris uterus. Coadiuvans monstrorum efficiens, quod in eorum generatione primo agenti cooperatur, est matris anima. Primarium verò monstrorum efficiens adhuc subdividitur in principium quod agit, in Scholis adæquatum dicitur, & est

Monstrorum
efficiens dif-
ferentiae.

Proximum
efficiens ejus-
dem rei mul-
tiplex.

Monstrorum
caussa effectrices
remota quæ.

Cælum ut &
nostrarium,
ac monstro-
rum caussa.

Monstrorum
instrumenta-
le efficiens.
Secundarium
efficiens.
Coadiuvans
caussa.
Primaria du-
plex.

^{a 1. cap. t. 100.}

^{b 1. meteo. cap. 2.}

Fecunditas
nde feminis.
Efficiens
monstrorum
immediatum,
& principale.
& est semenis portio magis spirituosa ; unde spermatis fecunditas inest , & *Aristoteleo* dogmate ; atque in ^{c. 2. de} ^{gen. an.} principium quo primo adaequatum efficiens agit , & ^{cap. 5.} est anima semenis , illi à parentibus indita , quatenus est facultas organorum corporis viventis constitutiva , non quidem absolutè , sed impedita ne finem sibi propositum integrè consequatur : secus enim vis organizatrix non impedita semper animantis membra sine ullo errore constituit ; at errat in eorum conformatione solùm , quando aliqua ex caussa impeditur quò minus valeat munus suum rectè obire , ac proposito sibi fine integrè potiri . Sic ergo efficiens proximum monstrorum generatim est virtus formativa , constitutivaque , sive organizativa partium corporis viventis , residens ut anima , & forma in parte spirituosa semenis , illi à parentibus indita in suo munere obeundo impedita , quæ virtus in animante etiam adulto remanet nutrimento membrorum conformatiōnē communicatura ; ut ^{d. 2. de} alibi fusè à nobis est ^{on. an.} demonstratum . Impedimenta verò huic virtuti membrorum viventis corporis conformatrici multa , multifariamque adveniunt à multis caussis ; quas ^{b. infra.} ^{lib. 2.} commodiori loco , agentes de speciali cujusque differentiæ monstrorum caussa effectrice , ac origine , latè considerabimus .

C A P. XI.

Propria Monstri generatim accepti definitio investigatur.

EX hacenus allatis monstrorum caussis nunc nobis proximæ omnes sunt feligendæ , quibus aptam monstri generatim accepti definitionem contextere

Caussæ com-
munes non
sunt in defi-
nitione po-
nitio. Defini-
tio ex
sternare debet , & *Aristoteleo* præcepto. Quum tū.
autem eodem autore ^b definitio quævis ex genere proximo rei definiendæ , ac tot differentiis essentialibus contexi debeat , quarum si unaquæque seorsum sit re definienda communior , omnes rāmen simul conjunctæ illi ^c æquipolleant ; quumque *Aristotelis* etiam ad investiganda rerum attributa latentia quæcumque in definitionibus assumenda sunt , mirificè conferat una ^d Divisio ; necessarium nobis profectò ^e fuerit abditorem monstri definitionem divisionis auxilio indagare . Porro monstra vel in accidentium genere aliquo , vel inter substantias collocanda sunt : ea verò non esse accidentia id apertum facit , quòd corpora sunt vitam habentia , & animata ; quæ omnia in genere substantiæ ab ^f *Aristotele* reponuntur . At verò substantiarum corporearum , quæ omnes ex ^g *Aristotelis* ex materia & forma constituuntur , aliæ sunt substantiæ non solùm ex parte materiæ , verùm etiam ex parte formæ , ut homo , leo , & id generis alia ; quæ propterea purè substantiæ , ac maxime substantiæ rectè dicuntur : aliæ verò substantiæ sunt solùm ex parte materiæ , non item ex parte formæ ; ut domus , navis , statua , quæ constituuntur in esse per figuram , quam esse accidentalem qualitatem nemo non novit .

^a In Prz. di. qualit. ^b In Prz. di. phys. ^c 2. de an. ^d 2. de an. ^e 2. de an. ^f 2. de an. ^g 2. de an. ex ^h *Aristotele* ; cui talia fieri ^b simpliciter , & esse substantias apertè decretum est ; licet minus substantias esse i alibi confiteatur . Quum itaque Monstra constituuntur in esse per miram deformitatem , quæ item

Divisio ut de-
finitioni con-
fusat.

Monstri defi-

nitio ut inda-

ganda.

Monstra non

esse acciden-

tia.

Vivencia om-

nia substan-

tiae sunt.

Substantie

corporæ o-

mnes com-

pone.

Substantie

solutum ex par-

te materiæ,

non ex par-

te formæ que.

Monstra quo

in esse consti-

tuantur.

Monstra substantiae sunt non ratione formae.
item ad qualitatem quartæ speciei redigi consuevit; non purè, ac maximè substantiæ, sed erunt substantiæ ratione materiæ solius, ut navis, domus, & statua, formam accidentalem obtinentia; quam esse miram, & abominabilem deformitatem in membrorum constitutione ^{t. cap. 6.} & antea novimus. Quoniam verò hujuscemodi viventia insigniter enormia possunt vel frequenter, seu etiam semper; vel raro exoriri: monstra ex eorum genere non sunt, quæ semper, & frequenter eveniunt, sed raro admodum contingunt: quod & ^{t. 4. de gen.} ^{an. c. 4.} Aristoteles perspicuè nos docuit, & ratio convincit; quæ siquidem frequenter, aut semper accidunt, nullam videntibus incutiunt admirationem, quæ necessariò ubique provenit ex monstrorum inspectione; illa itaque raro nascuntur. Quia verò raro contingentium alia fiunt ex primario naturæ instituto; alia non: certum cuivis esse oportet monstra non fieri ex primario naturæ instituto; quia natura primariò bonum, ^{t. 1. phys.} pulchrum, & perfectum, sibique omnino ^{t. 81.} consimile procreare intendit non solùm in specie substanciali, sed etiam accidentalí; quum ex adverso monstra sint naturæ parentum singulorum dissimilia, imperfecta, & mirè deformia. Sed quæ non fiunt ex primario naturæ instituto, adhuc in duplice differentia versantur; nam alia fiunt omnino præter naturam; alia verò ex secundario naturæ instituto: Quæ præter naturam fiunt, ea sunt quæcumque proveniunt ab efficiente violentiam naturæ inferente; vel ab eo, quod naturæ quomodocumque copulatum fuerit, nulli horum in actionibus natura cooperante: Quæ autem fiunt ex secundario naturæ instituto, à natura que sunt. Quæ fiunt ex secundario naturæ instituto, à natura consequi: ubi enim natura efficere nequit opus perfecti-

Raro contingunt.
Frequentia non mira, sed rara.
Monstra non ex primario naturæ instituto.

efficere nequit opus perfectissimum, quod veler; efficit imperfectum quod potest: Immò verò & hoc naturæ commune cum arte video, ut non potens facere quod veler, efficiat utraque quod potest. Scio plerosque cum ^{t.} Philopono monstra simpliciter asserere præter naturam; quibus non esse assentiendum ex eo patet, quoniam à natura fiunt, eaque non solum universalis, ut existimavit *Joannes Grammaticus*, sed etiam à particulari suorum genitorum, licet impedita ne possit opus in suo genere perfectissimum, ac sibi simillimum procreare. Quare constituendum est monstra fieri ex secundario naturæ instituto propter aliquod impedimentum, ob quod quum nequeat illa perfectum, & pulchrum vivens constituere; potius quām nihil efficere, vult deformè monstrum procreare; si non in membrorum conformatione, saltem in essentia, & forma substanciali sibi consimile. Monstri ergo definitionem essentiale jam ex his texere possumus afferentes Monstrum esse subcælestè vivens membrorum enormi constitutione videntibus horrorem cum admiratione incutiens, raro admodum nascens, ex secundario naturæ instituto genitum propter aliquod impedimentum in principiis suæ conformatonis.

Non potens facere quod veler, natura & artis effectu quod potest. Monstra non esse præter naturam.
Sed ex secundario naturæ instituto.
Monstri de finiis.

C A P. X I I.

Inventa Monstri definitis explicatur

AD exactam verò essentiæ monstrorum dignitatem operæ pretium est allatam definitionem Genus in definitione substantiae quid explicet. Monstri sane genus proximum, quod *Porphyrio* F * in

Monstri genitio
nus proxim
um. in definitione substantiae definiti materiam propriam explicare debet, nihil aliud est quam subcaeleste vivens; à quo genere tum cælestia corpora, in quibus nulla deformitas, nullaque inest partium mala conformatio; tum inanimata omnia excluduntur; in quibus etsi monstrorum imagines aliquando reperiuntur; ut in nubibus centauri; vera tamen monstra unquam fieri non possunt. Includitur autem in hoc genere monstri non solum humana species, brutorumque animalium genus, verum etiam stirpium universa natura; quæ tres numerantur viventis subcaelestis supremæ species: In plantis autem perinde atque in animalibus monstra contingere aperte colligas ex superioribus. Est itaque monstrum generatim subcaeleste vivens. Cui quidem generi statim adjecta est in definitione differentia essentialis à specifica monstri forma desumpta: materia enim proxima quum essentiale, & immediatam habeat habitudinem ad formam, immediatè illam sibi uniri postulat; consistit autem monstri forma specifica in membrorum corporis enormi conformatione, horrorem, & admirationem, ob rei novitatem, videntibus incutiente: Qua differentia procul arcentur à monstrorum numero tum gibbi homines, & claudi, & sedigit i nascentes, qui frequenter oriuntur; non minus quam nigra uva exorta ex vite CAPNEO albam ferre solita ex Aristotele; qui que sine horrore, aut admiratione visuntur: tum quoque porcus, rana, serpens, elephas, quibus mulieres fuere matres, & lepus ab equa editus, & puella candida ex æthiopibus parentibus orta, & vicissim nigra ex candidis; quia in horum viventium corporibus nulla deformitas extitit, malave conformatio, nullaque configura-

Cap. de Diff.Cap. 5.

Differentia monstri spe
cifica à forma deducta
Materia qua imme
diata si bi uniri for
mam postulat adjecta est in definitione differentia essentialis à specifica monstri forma desumpta: materia enim proxima quum essentiale, & immediatam habeat habitudinem ad formam, immediatè illam sibi uniri postulat; consistit autem monstri forma specifica in membrorum corporis enormi conformatione, horrorem, & admirationem, ob rei novitatem, videntibus incutiente: Qua differentia procul arcentur à monstrorum numero tum gibbi homines, & claudi, & sedigit i nascentes, qui frequenter oriuntur; non minus quam nigra uva exorta ex vite CAPNEO albam ferre solita ex Aristotele; qui que sine horrore, aut admiratione visuntur: tum quoque porcus, rana,

Monstra qua non sint licet male construenda, & paren
tibus dissimili in essentia. serpens, elephas, quibus mulieres fuere matres, & lepus ab equa editus, & puella candida ex æthiopibus parentibus orta, & vicissim nigra ex candidis; quia in horum viventium corporibus nulla deformitas extitit, malave conformatio, nullaque configura-

4. de gen.
an. cap. 4.

In Cra
tylo. tio videntibus horrorem, aut admirationem afferens; quamvis horum origo ex parentibus adeò dissimilis Origo mon
strofæ eorum
quæ monstra
non sunt.

lib. 13.
cap. 14.f. 1. phys.
l. 5.g. 2. de an.
l. 34. 35.
2. de gen.
an. ca. 1.

naturæ monstrofæ fuerit: quare Plato scitissimè monstra non absolutè monstra, sed quasi, monstra, & veluti monstra nuncupavit vitulum ab equo genitum, & equum à bove ortum. Idipsum censeas de leone ab ove genito, cujus historiam retulit Cælius in antiquis suis lectionibus. Ceterum nos hic monstra propriissimè dicta definimus, non autem res quomodo cumque monstrofæ. Est itaque Monstrum vivens subcaeleste membrorum vitiata constitutione videntes in horrorem, & admirationem illico rapiens, raro admodum enascens. At vero quia definitionis perfectæ munus est f Aristotelis præscripto distinguere in singula, nempe tum singula definiti attributa essentialia distinctè explicare; tum rem definitam à singulis aliis distingueare; propterea in monstri definitione haud satis est genere proximo materiam propriam, & differentia priori formam illius expressisse; verum ulterius oportet formaliter differentiæ duas alias adjungere, quarum altera exprimat monstrorum caussam finalem, altera effectricem; quò possit integra monstrorum essentia comprehendi. Ac sanè finalis caussa monstri generatim per id insinuatur, quod monstrum fieri dicitur ex secundario naturæ instituto; quum enim ex g Aristotelis observatione haud uno in loco, agentia cunctæ naturalia, & speciatim viventia nostratia omnes operaciones suas in eum finem dirigant, ut pro suæ cuiusque naturæ captu æternitatem assequantur, cujus participatione Deo summo similia quoquopæto fiunt; peculiari tamen ratione viventia caduca nequeuntia se in individuo perpetuare, per generationem so-

Definitionis
perfectæ mu
nus.
Locus Arist
Illustratus.Agentium
cunctorum
naturalium
finis.

Mortalia ut
eternitatem
atque unum.
bolis sibi similis omni student ingenio æternitatem in specie consequi, eaque sibi & in essentiali, & in accidentalii forma consimillima; quod est primarium agentis institutum in generatione sobolis: ubi autem nequeat, quod primario intendit, sempiternitatem speciei specialissimæ per consimilis omnino individui generationem adipisci; secundario quodam instituto efficiens quod efficere potest, se se vergit ad conservationem aut generis propinquioris, aut etiam suæ speciei quomodocumque in individuo, si in conformatione corporis dissimili, saltem in identitate speciei secundum substantiale formam non vario. Causa denique monstrorum effectrix, quæ impedivit ne agens subcælesti generans prolem sibi consimilem ad amissum procrearet, sed coactum fuerit vitiata membrorum constitutione monstrum generare, vitium est in aliquo principio eorum, quæ animalis conformatiōni sunt necessaria; sive id sit materiae inopia, sive copia, sive prava dispositio, sive instrumentorum ineptitudo, sive primarii agentis imbecillitas, sive cooperantis affectio vehementior, sive quid aliud; atque ideo scitè ^{b. 2. de} Aristoteles monstra sanxit alicubi esse oblationes quasdam, sive prævaricationes, & excursus naturæ, ac omnino peccata ejus efficientis, quod propter aliquid agit. Et sanè per has duas differentias postremas monstra propriæ dicta distinguuntur ab iis, quæ vulgo monstra existimantur; quum habentia monstrorum imaginem, verè tamen monstra non existant; atque hujusmodi sunt si qui sunt *Pygmei*, *Cyclopes*, *Gigantes*, *Monepodes*, *Tritones*, *Syrenæ*, *Satyri*, *Cinocephali*, *Acephali* faciem in pectore obtinentes (de quibus ^{i. 16. de civira. Dei cap. 4. A. lib. 7. c. 2. / Descrip. Reg. Gu-} *D. Augustinum*, ^{b. Plinius} *Jodocum*, ^{i. Hondium} *Levinum*^{j. ad.}

Vulgi mon-
stra per alla-
ram definitionem ex-
cluduntur à
monstrorum
causa.

m. n. i. c.
11.
Levinum Hulsum, & Gualtherum Ralegh testimoniūm perhibuisse nos dudum observavimus in operc nostro ^{m. De Vna}) & alia multa sive in mari, sive in terra viventia, ex parentibus eam speciem, & membrorum constitutionem naturaliter habentibus in *Africa*, in *Asia*, & speciatim apud *Indos* originem ducentia; nullam etenim hæc vulgi monstra obtinent monstri conditionem, una excepta membrorum strutura monstrorum constitutionem æmulante; nam & in suis regionibus frequentissimè, immò verò quotidie nascuntur, ut apud nos homines perfecti; nullamque incolis admirationem, nullumque inferunt horrorem; ac fiunt ex primario naturæ instituto, ut parentes in specie per omnia consimili perpetuentur; nec in eorum conformatione ullum reperitur vitium impediens organizantia principia. Ita ergo tota veri monstri generatim accepti essentia quoad singulas sui partes & causas ea definitione mirificè comprehendit, qua constitutum est Monstrum esse vivens subcælesti membrorum vitiata constitutione evidenter horrorem cum admiratione afferens, raro admodum nascens, genitum ex secundario naturæ instituto propter aliquod impedimentum in causis suæ originis.

C A P. XIII.

Monstri divisio in suas species supremas multiplex afferatur, sed aptior eligitur.

Hactenus de Monstrorum causis generatim: comminus aggredi nunc oportet ad singulas eorum differentias, seu species; hæ autem Divisio <sup>Monstrorum
theoria speci-
alia.</sup>

nis opera sunt primū inveniendæ, mox sigillatim explicandæ, atque in suas quæque caussas referendæ.

E tribus fontibus monstrorum divisione in species. Tria verò quum sint in monstro, penes quæ in variis species partiri potest, materia proxima, tempus originis, & forma essentialis: Quando materia

A materia monstri du- plex divisio. monstri proxima dudum visa est esse subcælesti vi-

Prima. vens, sive corpus viventis nostratis; penes eam duplex divisio monstri fieri potest: prima quidem monstri divisio est in tria supremæ genera, quæ sunt mon-

strum vegetativum, sensitivum, & intellectivum;

siquidem tertiæ sunt subcælestium viventium supræ species, planta, brutum animal, & homo.

Exploditur. Verum quoniam homo ita est rerum omnium mensura, ut in ejus origine theoria nostratum viventium reliquorum aptè contineatur; & quia in analogis sat est scientifico notitiam habere de præcipuo, in quo

Quia facta est novissime causæ monstri. cetera omnia virtute dignoscuntur: propterea quum in monstrorum genere humana principem sibi locum

vendicent, de humanis monstris speciatim agere volentes, parum ab allata divisione adjumenti hau-

rare valemus: alias itaque monstri divisiones consu-

lamus. Altera verò divisio monstri à materiali prin-

cipio petita erit pro varietate membrorum corporis, in quibus conformatio vitiari potest: penes quam

licet solius humanæ naturæ omnia monstra recen-

seri valeant, ut homines monstroso capite, pectore,

brachijs, ventre, cruribus, & id generis; minus ta-

men apta est metodo scientificæ, quia quum plures

partes eamdem speciem malæ conformatioñis habere possint, cogeremur inutiliter easdem monstrorum

origines, & caussas in variis partibus repetere. Qua-

re nobis usui non sunt monstri divisiones à materia

petitæ; ad alias ergo accedamus. Porro tempus ori-

ginis

¶ 4. de gen. an. cap. 3. & 4. ginis monstrorum duplex observatur ab Aristotele;

quippe aliqua monstra fiunt à natura extra uterum maternum; sic *Athletas* quosdam prius benè formatos in monstra degenerasse testatur Præceptor eximus; aliosque item faciem humanam in vultum diversi animalis commutasse; qua de re latius infra cum Aristotele tractabimus: sic expositum in-

fantem factum quadrupedem judicat Cardanus, educatumque in sylvis, ferarum indulgentia ferinos

cum laete induisse mores, vultus, ungues, & caudam emisisse; taleque monstrum in *Misnia* captum; & ejusmodi etiam *Magni Alberti* ævo duos, masculum & feminam homines quadrupedes in Ger-

manie nemore captos multò antea subjungit Cardanus: cui tamen assentiri nequeo, quia *Magni* etiam

Alberti testimonio hæc feræ fuere de Simiarum genere in multis partibus humanam figuram referentium; nam homini caudam è sylvestri victu enasci

probabile non est. Nec similiter verum putamus, quod in proposito affertur ex Platone de Glaucō

marino, eum scilicet fuisse hominem pisces, cuius posteriora membra in pisces mutata sunt, veteribus corporis partibus partim fractis, partim contritis,

& à fluctibus penitus obtruncatis, ut cuivis magis bestiæ similis sit, quam qualis natura erat: nam me-

ra est fabula hæc, non historia Glauci; novimus enim Platonis apologos esse usitatores. Verum tamen ha-

bemus è sacra pagina f *Nabuchodonosor* Regem ab hominibus ejectum septem annis nemora cum bestiis habitasse, foenum bovis instar comedisse, capilos ejus in similitudinem aquilarum crevisse, & ungues illius quasi avium: sed hoc supra naturæ me-

Dan. c. 4. das dici potest fuisse miraculum; adeò ut *Atletæ* soli,

&

Purum fig-
mentum.

Nabuchodo-
nosor feram
ut indueret.

Glauci mari-
ni monstro-
sa forma.

& alii homines ab ⁸ Aristotele commemorati extra uterum degentes ex perfectis viventibus in monstrorum degeneraverint nulla dubitatione puris naturæ viribus ; quum certò constet longè plurima in utero

Rejicitur ter-
tia monstri
divisio.

Quia dimis-
contulam
theoriam ⁴
ceret.
Quarta mon-
strorum divi-
sio recipitur à
varietate for-
mæ igitur essentialis varietate monstrorum spe-
cies omnes præcipuas hauriamus ; sic etenim scienti-
fica magis divisio fuerit ; siquidem actus est , qui se-
parat , & distinguit , apud ^b Aristotelem ; potissi-
quomodo.

Monstrum u-
niforme quod
sit.

Multiforme
quod.

Monstrum
mutilem.

Excedens.
Anceps.
Diforme.

Monstrum verò multiforme constat ex partibus membra viventium diversæ speciei æmulantibus. Subdividitur autem hoc utrumque genus monstri propriè dicti varias in species ; nam monstrum uniforme aut est mutilem , ut infans absque cruribus ortus , absque brachiis ; aut est excedens , ut puella biceps ; aut est monstrum ancipitis naturæ , ut infans dupli capite sine pedibus ; aut est monstrum difforme , ut infans habens membra transposita , oculos in pectore , manum in collo , testiculos intra ventrem seconditos ; aut est monstrum informe , ut infans ro-

Informæ.
Enorme.

Multiforme
in eadem spe-
cie.

Hippocratis ; aut est monstrum enorme , ut infans semilapideus. Monstrum verò multiforme subdividitur in illud , quod constat ex partibus vario-

^{a. sec.}
^{epid. 2.}

rum individuorum in eadem specie , ut mulier virili capite ;

capite ; atque in illud , quod coagmentatur ex partibus membra viventium diversæ speciei in eodem genere propinquo referentibus , ut infans semicanis , centaurus , minotaurus ; & in id , quod constat ex partibus membra viventium diversi generis propinquæ æmulantibus , ut puer anserinus pedibus , & alatus , & faciem habens ranalem , ex humanis membris & avium ; imperfectiorumve animantium partibus constitutus : ac denique monstrum multiforme constare poterit ex membris referentibus partes viventium in vario genere penitus ; ut homo semidæmon ex muliere natus . Dæmon enim assumpto corpore vivens est æquivocè , ut fusè demonstravimus in libris ^{c.} De ^{d.} Vita . Decem itaque sunt supremæ monstrorum species , ex formæ illorum specificæ varietate deductæ , nimirum monstrum uniforme truncum , excedens , ancipitis naturæ , difforme , informe , enorme , Multiforme constans ex partibus diversa viventium in eadem specie individuorum membra referentibus , constitutum ex partibus diversas viventium in eodem genere proximo species æmulantibus , confarinatum ex partibus diversi generis proximi , & coagmentatum ex partibus diversi generis omnino naturam æmulantibus . Atque hæc de *Monstrorum Causis* , *natura* & *differentiis* generatim dicta sint satis .

Multiforme
in diversa spe-
cie.
Multigenere

Monstrorum
species omnes
ad decem re-
data.

Finis primi Libri.

FORTUNII LICETI
DE
MONSTRORUM CAUSSIS,
Natura, & Differentiis,
LIBER SECUNDUS,
In quo speciatim agitur de Monstris humanis.

P R A E F A T I O

Attexens dictis dicenda, & dicendorum ordinem promulgans.

Explícatis in superiori contemplatione causis, natura, & differentiis monstrorum generatim; ordo naturæ postulat, ut ad eadem attributa in singulis monstrorum generibus aperienda nunc aggrediamur. Verum quoniam quæcumque in plantarum, & brutorum animalium monstris considerari possunt, eadem illustriora de proposito, & locupletiora sunt in monstris humanis; propterea operæ pretium fore arbitramur, si ex professo, primoque instituto de his speciatim agamus; originem Hominis monstroſi, & cauſam communem in primis adeuntes; illius differentias mox ſigillatim patefacentes; ac unamquamque demum in suas cauſas immediatas ex re natura refloventes ea methodo, ut uniuscujusque ſpeciei ſeorsum primò existentiam, ^{a Dan.} dudum leviter tactam ex ^{b lib.} bistro-^{c. 3.}

Natura, & Differentiis. Lib. II.

51

historicis, fuis comprebemus; deinde verò generationem propriam ex suis cauſis proximis deducamus, rei ^{b lib. 1.} naturam ſemper conſulentes; & propositum ^b antea ordinem in iis differentiis investigandis obſervantes.

C A P. I.

Origo, & cauſa monstrorum humanorum communis quæ, & quotuplex eſſe valeat.

QUAM tot, taliaque ſint principia ad humani corporis fabricam ædificandam concurrentia, quoſ qualiaque vidimus in opere *De perfecta constitutione hominis in Utero*, ſemina parentum, eorumdem animæ, imaginationes, maternus ſanguis, uterus, intelligentiæ, calum, Deus Optimus; ut certum eſt unicuique, ubi ea omni labore caruerint, hominem perfectum conſtituere; ita ubi eorum aliquod, vel plura quomodo cunque vitiata fuerint, humanum genus in varias monstrorum species planè deformant. At de monstrorum generatione ſpeciatim acturos, illud in primis, quotuplex, quæque ſit eorum communis origo, & cauſa, explicare oportet. Qua quidem in re triplicem absolute putamus fieri poſſe monstrorum procreationem; unam quidem ſupranaturalem à ſummo Deo in poenam perpetrati ſceleris homines deformante; quod legimus in ſacra pagina *Nabuchodonosor Regi contigisse*: alteram verò infra naturam, à Dæmone malo illudente ſensus humanos; ut accidit maleſicio transformatis; tertiam autem mere physicam, ob aliquod vitium, ac impedimentum in principijs naturalibus humanorum corporum conformatiōni destinatis. Nostri muneris non

Monstrorum
generatio tri-
plex abſolute.^{Supra natu-}
ralia.
^{Infra natu-}
ram.

Physica.

Elegit ex-
plicanda po-
strema. est neque miraculosam, neque illusione à malo dæ-
mone fictam monstrorum originem perscrutari; age-
mus autem solum de naturali. Monstra verò quum
Monstrorum
quatuor cau-
sarum genera. in sua physica generatione quatuor obtineant causarum genera; una tantummodo causa efficiens repe-
Causa effici-
ens una com-
munis esse
potest omni-
bus monstrosis. ritur, quæ eadem numero monstris omnibus com-
munis esse potest: Quum etenim monstri forma essen-
tialis una sit corporis figura, & conformatio; certum
cuivis est non unam communem monstris omnibus esse figuram, & conformatiōnem; quando alia sunt
quadrupedia, sine pedibus alia; alia brachiorum ex-
Monstra non
omnia uni-
formia. pertia, duplii alia capite, alia bicorpora, & alia con-
formatiōnū aliarum. Materia verò monstri com-
munis una est subcælestē vivens, quæ non individui,
Materia non
una omnium
monstrorum sed generis habet unitatem: monstri verò humani
materia omnes monstrorum species recipiens nec ipsa
est una numero, nec specie, sed genere solum; nam
pleraque monstra humanorum homines sunt; alia ex
congressu hominis nefario cum belluis orta, quapam
ex parte humanam effigiem referentia, bestiæ sunt; a-
Causa finalis
monstrorum
omnium non
una. lia semibestiæ homines; ut infra patebit. Causa
monstrorum
omnium non
una. item monstri finalis non est una specie, sed genere
tantum; immò verò duplex; conservatio aliàs solius
speciei essentialis, aliàs unius generis; & vitæ opera-
tio. Una causa efficiens monstris omnibus communi-
nis est tum Deus Optimus, tum Intelligentia motrix,
tum etiam cælum. At verò Deus Optimus causa est
remotissima, & communissima supernaturalis, & su-
pernaturaliter, ac eminenter concurrens cum omnibus
agentibus infra se positis ad quorumlibet effe-
Deus ut mon-
strorum causa. ctuum productionem; ut monuit aliquando Ari-
Deus ubi Ari-
stoteles. stoteles, afferens à Numine supra extimam lationem,
ubi neque tempus, neque motus, neque locus, neque
corpus

corpus, neque vacuum est, beatissimam, & sibi suffi-
cientissimam vitam vivente, rebus omnibus aliis
pendere esse, & vivere, his quidem clariss, his autem
obscurius: cum ceteris autem agentibus Deum sum-
mum non physicè, sed eminenter concurrere dixi-
d. Gilb.
porr. ca. de
Aktion.
e. 9. meta.
t. 7. mus, quia sine motu concurrit; omnis autem ^{Actio physica} est cum motu actione vel motus est ^{Intelligentia} Aristotelī, vel non sine mo-
tu. Intelligentia verò infra Deum motrix causa est
item post Deum maximè communis, & remotissima
omnium effectuum corporeorum; à qua veluti à prin-
f. 2. Eude-
mior. c. 5.
12. meta.
1. 38.
1. 2. phy.
f. 1. 26. cipio & cælum f Aristotelī, & tota natura dependet
physicè; & quia per motum à se in cælesti corpore
facta cuncta corpora conservat, & moderatur, ge-
nerabilia verò etiam producit. Cælum item est caus-
5. 1. Cæl. t.
5. & seq. fa tertio loco remota, & communium eventuum
subcælestium ^{Cælum ut sit} physica, & physicè agens; quia &
5. 1. meteo.
cap. 2. corpus est mobile, & non sine motu operatur; quod
alibi docuit idem Aristoteles inquiens necessarium
fuisse mundum hunc inferiorem contiguum extare
supernis lationibus, ut omnis hujus mundi virtus gu-
4. 8. meta.
t. 12.
1. post t.
19. 20. 23.
24.
32. bernetur inde. Verum quoniam decreto Aristoteles
causæ communes, atque remotæ non pariunt
exquisitam propositi scientiam; propterea his omissis
ad propinquas monstrorum singulorum causas acce-
damus, à quibus illorum differentiæ singulæ prove-
niunt.

C A P. II.

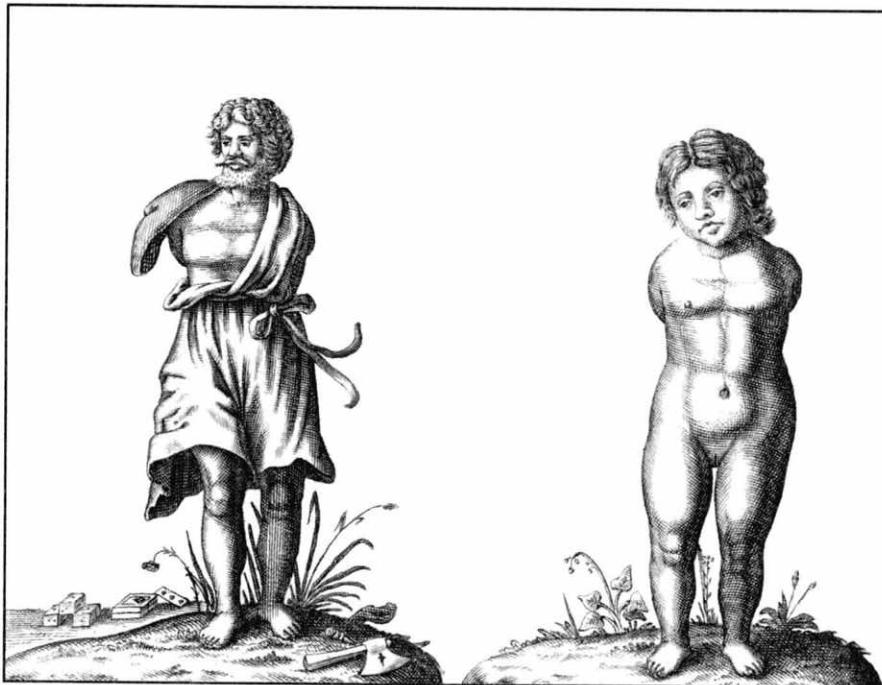
*Monstrorum in humana specie mutilorum realis
existentia ex historicis elicetur.*

Ne quis autem arbitretur inventas in ^a præcedenti libro monstrorum differentias esse quidem intellectu excogitabiles, at revera nunquam omnes in rerum natura fuisse, ac præsertim nunquam in humano genere compertas esse, aut inveniri posse; licet olim pleraque illorum exempla ex historicis ^b at-tulerimus; operæ pretium, immò verius necessarium duximus nunc distinctè magis singularium specierum monstrorum figuræ in hominibus roalem existentiam comprobare ex monstribus ortis maximè post adventum Christi Domini; nam superiorum plurima nata sunt ante Divini Verbi Incarnationem. Sic ergo à monstris utilis exordio sumpto specialem hanc theoriam aggrediamur. Porro in Monstrorum mutilorum genere *Ctesias Gnidius in Persicis* asserit *Roxanem Cambysis* uxorem peperisse puerum capite carentem: cui Magi dicebant, hanc prodigi significationem esse, nullum regni successorem à *Cambyse* relictum iri.

Anno Domini
1492. Dein *Ioannes Gualtherius* diligens Chronista ex *Ru-*
bequense multa recensuit inquiens, In pago *Dirli-*
Chron.
Chroni-
polit. *Storf* natus est puerus corpore quidem benè compa-cto, cui tamen brachia, pedesque ob naturæ defectum non conveniebant; dextra enim manus quum omnino deesset; eo loco, quo pollex esse solet, carnosus tumor instar verticuli, aut nucis parvæ eminebat; si-nistræ autem manus pars dimidia in tres tantum digi-tos, sed planè conjunctos, ut pedes quoque in totidem digitos desinebant: Educatus autem non tantum ci-bum

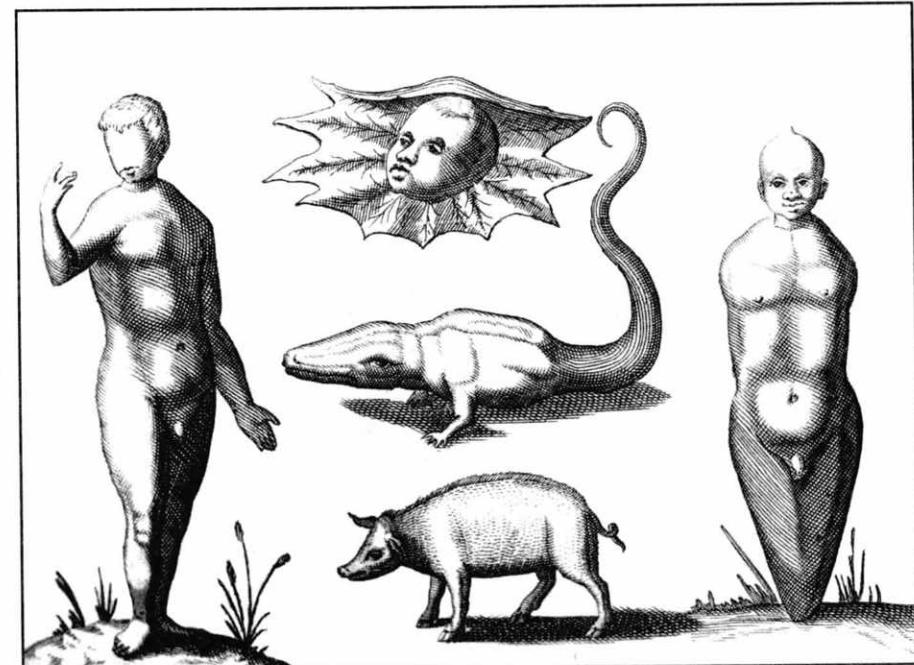
bum potumque monstrosis manibus capere; sed nu-merare pecuniam, subducere rationes, easdemque elegantissimis litterarum characteribus rationum li-bro assignare potuit; quemadmodum alia omnia, quæ aliàs manuum auxilio ab hominibus fieri solent: Vi-xit ultra sexaginta annos vividus, ac obeso corpore senex. Infans etiam in *Hassia* ceteris benè distinctis ^{1503.} membris natus est, auribus tamen, oculis, ac naribus omnino carens, solumque oris hiatum obtinens in facie. Alius *Wittembergæ* sine capite ortus. Puellus ^{1525.} alibi postea exoritur, qui brachiis penitus orbatus, ^{1528.} reliqua corporis forma rectissima fruebatur; pedibus, quum ad vigesimum ætatis annum pervenisset, vice manuum mirè utebatur, accipiendo, secando, ori inferendo, nec non etiam alea, & chartis colludendo. ^{d lib. 23. cap. 6.} Hunc se *Lutetiae* vidisse *& Pareus* confitetur quadragenarium; quadrato corpore, omnia quæ mani-bus perfici solent, munia obeuntem; humeri enim trunco, & capite, colloque vibrato securim in palum oppositum tam certo, & valido iectu, quam manu qui-vis alias vir ejaculabatur; aurigæ flagellum tanta vi distingebat, ut aëre validius percusso resonaret; ce-terum pedibus edebat, bibebat, chartis lusoriis, & talis colludebat. Tandem latro, & sicarius deprehen-sus ex furca strangulatus rotæ affixus est. Infelici na-tura benigna parens brachia, manusque tradere no-luerat, ne furta, & cædes patraret; in quæ tamen vi-tia seu siderum, temperamentive inclinatione; seu potius mala educatione turpiter collapsus, meritas infamis vitæ poenas capite luit. Eius hanc effigiem antea vidimus.

In

In eadem specie monstri mulier ejusdem agilitatis *Paræo*, & aliis visa est, quæ manibus omnino carens, arrepta pede pluma litteras non tantum elegantissimè pingere; sed tractare colum, nere, numerare pecuniam, ac subtilissima quæque pedum digitis confidere potuit. *Augustæ Vindelicorum Delryj.* Disq. mag. 10.1. lib. 2. q. 14. quoque testimonio mulier primo peperit caput humanum membranis involutum; mox bipedem serpentem, cui Lucij piscis caput, corpus ranæ, pedes & caudalacertæ; tertio porcellum. In villa *Nepritz* non procul ab oppido *Wurtzenſi* ad *Moldam* sito, natus est infans sine pedibus *Jobi* etiam *f Fincely* te-_{lib. de mira.}

My-

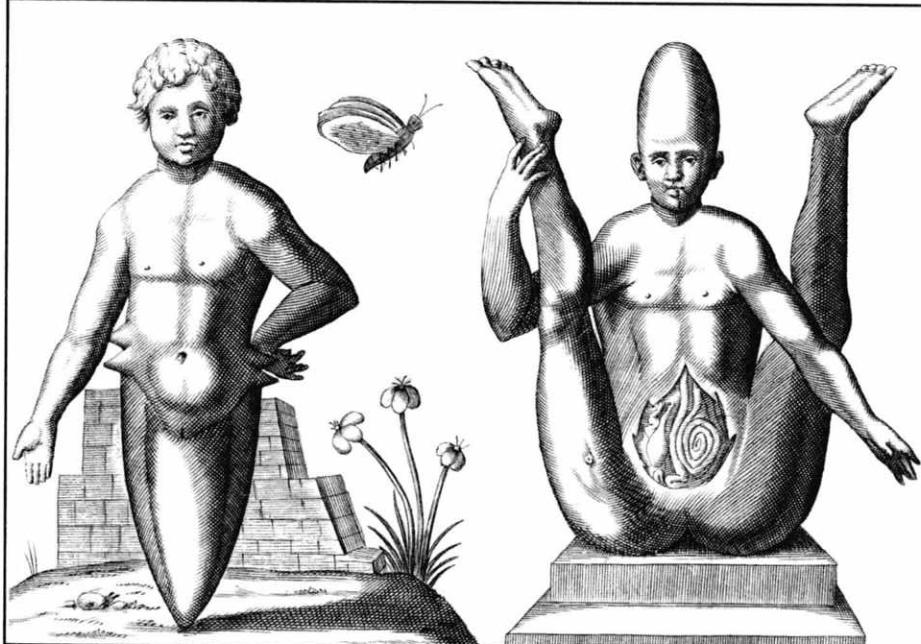
Mysenæ ortus est infans diviso in fronte craneo, unico crure, sine labijs, oris loco exiguum habens foramen, reliquo truncatus corpore. In ditione Principis Palatini Electoris, in pago Horcshan, in valle Zellina infans muliebri sexu ortum habuit monstroso aspectu, sine oculis, carens auribus, aperto, & latto ore, corpore ubique lacero, ac in plerisque membris excoriato simili. Widensbachi, quod parùm à Schleusinga distat, Fincelij quoque relatu, monstrum natum est ex muliere, quod infantem absque pedibus referebat, eorum loco habens demissam cuspiderem; à femoribus etiam cuspides prominentes obtinens in hanc effigiem.

Anno Dom.
1552.

1553.

H

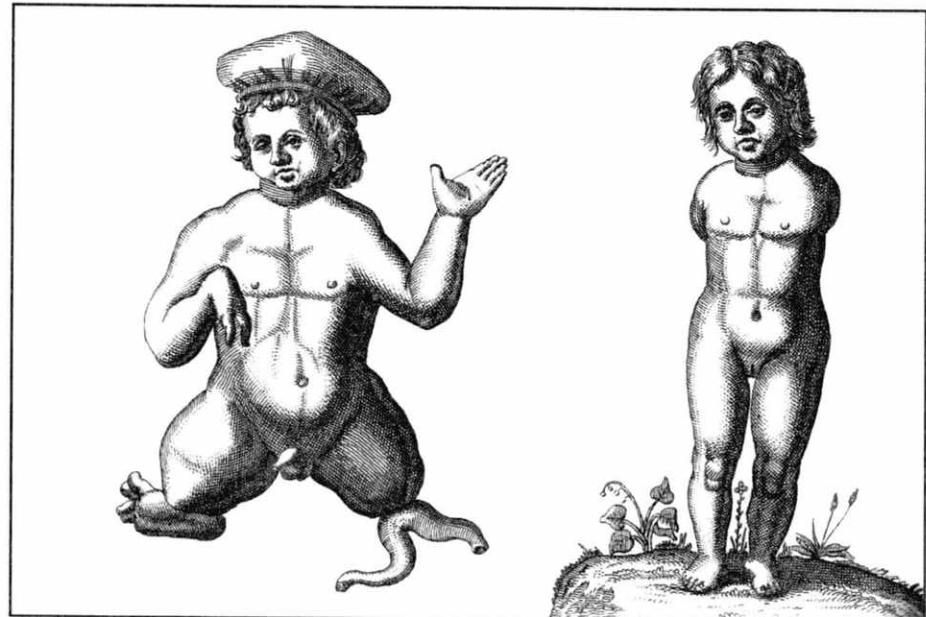
Romæ

1585. Romæ anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, visus est vir trigesimum secundum natus annum, coxis, & cruribus, pedibusque infantis nuper nati partes consimiles magnitudine non æquantibus, supernis membris debitam ætati molem obtainentibus. In Misnia infans natus est absque capite, oculorum effigie in pectore expressa, Fincelij relatu. Basileæ infans natus est masculus, carens auribus, earum loco habens duo tantum foramina, sic tamen clausa, ut nihil inde audire potuerit: vixit octo menses. Ibidem postea infans etiam natus corpore satis quidem bene compacto, sed sine collo, monstrosa planè facie,
- 1554.
- 1556.
- 1557.

cie, oculis insolitæ magnitudinis, quasi in fronte sitis: superior capitis pars illi omnino deerat: in occipitio foramen erat satis amplum, ex quo sanguinis aliquantulum fluebat; statim ab ortu occidit. Paræo referente, qui se id monstrum Lutetiæ vidisse testatur, puer novem annos natus in Parapavilla pago, sex à Guisio oppido miliaribus, Petro Renardo, & Matre Marqueta genitus est, cui duo tantum digiti in dextra manu erant; brachium haud invenustè à summo humero ad cubitum usque deformatum; sed inde ad extemos duos digitos valdè deformè videbatur: cruribus carebat; quamquam à nate dextra pedis imperfecta quædam velut figura quatuor tanquam digitis distincta proferre se videbatur: à sinistræ verò natis medio duo digiti profiliebant; quorum unus genitali virili haud erat absimilis. Puellam ortam sine brachijs, quæ pedibus omnia propemodum officia muliebria peragebat, nos Patavij habuimus non ita pridem à circulatore per orbem à spectaculo propositam.

1564.

Romæ anno M D LXXXV. visa est ostennis puella decora facie, ceteris membris bellissimè formata, cui ab origine deerant crura, & coxarum partes inferiores. Revera igitur sunt monstra mutila.

C A P. V.

Origo, & prima caussa monstri uniformis mutili educitur ex propriae materiae defectu.

Pygmei cur
non sunt
monstra.

Monstra in humano genere uniformia mutila non sunt pumiliones, quos vulgo nuncupant Pygmæos: tum quia hi frequentes sunt, & ex pusillis parentibus orti naturam non referunt suo fine ultra ex parte frustratam; tum quia nullam deformitatem

tem habent, nec vitium in caussis suis: sed monstra mutila sunt, quibus cum turpitudine insigni aliqua pars deest, vel adest imminuta: Horum originem referunt omnes in purum materiæ defectum; nec ulterioris afferunt viri sapientes, cujus materiei defectu, & quomodo talis defectus contingat in materia, confusam nimium, ac rudem propositi doctrinam exhibentes: quum effectum non resolvant in caussam primam; quod negocium injunxit naturali Philosopho

a 2. phys.
t. 27. &
38.

Effectus in
quaam cau-
sam sint resol-
vendi.

a Aristoteles; quærere namque possumus quæ, quomodo, & cur deficiat materia in constitutione fœtus aliqua determinata parte mutili. Nos hic distingendum putamus; aliud enim est monstrum mutilum, cui deest magna pars corporis, ut exos ille fœtus

b fed. 2.
epid. 2.

Monstri mu-
tili divisio.

b Hippocraticus, expes puella, vir sine brachiis, & caput membranis involutum partu editum ab Augusta muliere; aliud est monstrum cui deficit non ita magna portio corporis, ut monocolus infans, unimanus, auribus, naso ab origine carens: Profectò monstrum magno truncatum membro nascitur semper ex defectu materiæ, non quidem cuiuscumque, sed illius determinatae, quæ illarum partium constitutioni propriè dicata est à natura, primam, sui originem habens ex eo, quod superabundavit partibus ejusdem ordinis in corpore parentum; scilicet infans exos in sui constitutione non habuit in semine parentum eam portionem crassam, quæ ortum duce-

Monstra mu-
tila quæ sunt
ex defectu
materiæ, &
cujus.

re solet ex alimento redundantem nutricatui paternorum, ac maternorum ossium: defecit autem ea portio seminis parentum, vel quia nutricationi suorum ossium ob aliquod vitium nihil superabundaverit; vel quia superabundans materia inepta fuerit ob sui crassitudinem, quæ in venas arctissimas regredieretur, per

Infans exos
cur genitus.
Deficere cur
poslit derer-
minata portio
seminis.

quas ad ultimam seminis prolifici officinam pervenire posset; vel quoniam ad testes delata in semen perfectum commutari nequiverit, seu sua, seu testium culpa; vel quoniam ab aliquo seu calore uteri nimio dissipata, seu frigore ambientis concreta; vel quia in alium usum consumpta fuerit, reliqua seminis, &

Infans carens cruribus unde ortum habecat.

sanguinis substantia benè se habente. Consimiliter ex defectu partis crassioris genituræ parentum, menstruque sanguinis, quæ ortum habere debuit ex alimento superabundante nutricatui crurum, & coxarum genitorum. Idem judicium esto de viro, & de

Infantis absque brachiis caussa originaria.

puella sine brachijs; mutili enim ortus est ex defectu materiæ illius particularis, quæ à partibus ejusdem generis in corpore parentum effluere debebat, ortum ducens ex alimento earum nutricatui superabundante: secus enim natura, quæ de possibilibus efficit quod

Natura femper efficit quod melius est, de possibilibus.

melius est, non monstrum, sed hominem perfectæ conformatiōnis generare debuisset minoris quantitatis cum omnium membrorum apta proportione.

Caput membranis involutum quam naturam habuerit.

Caput autem illud membranis involutum, quod ab Augustana muliere partu editum affirmatur, mihi puerum caput non est; quia caput sine corde, ac hepate

Caput sine bufo, nec in utero diu vivit.

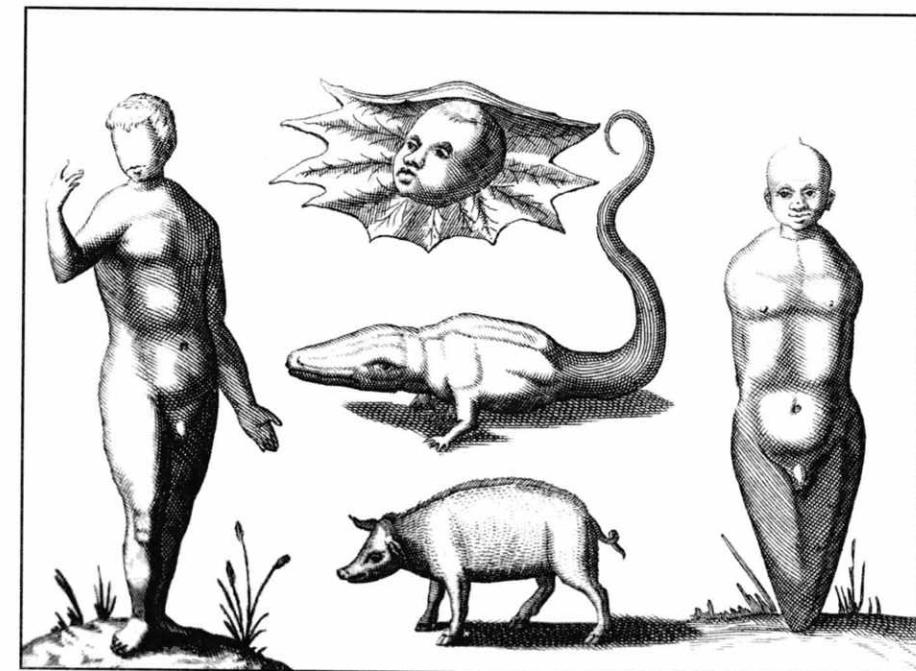
physicè vivere non potest multū temporis, nec in utero; pars autem omnis formata est vivens ^a Ari-

<sup>c de au. in
cef. c. 10.
1 polit.
cap. 5.</sup>

<sup>d de gen.
an c. 4.</sup>

stoteli: sed in ea mole cor, & hepar etiam fuere, aliqua principalia viscera; licet facies totam materiam extrinsecus in formam capitis occuparet; reliquæ autem partes deerant in monstro, deficiente materia spermatica, & sanguinea, ex qua determinatè generari debebant; utpote originem trahens ab eo, quod redundare consuevit nutricatui earumdem partium in corpore parentum: defecit autem, quia consumpta

sumpta est in ortum spontaneum serpentis, quem mulier illa post capitum monstrum peperisse dicitur; & in constitutionem animalis alterius bruti, quod post serpentem edidit in has effigies.

Abire autem parentum semina ex mala sive sua, vive uteri qualitate in materiam, ex qua serpentes in utero sponte nascantur, novum non est, eo experientia comprobatum, quod Paræus à Levino recepit in hanc sententiam scribente, Superioribus annis me usa est medico mulier quædam insularis, quæ ex congressu cum nauta quum concepisset, celeriter illi adeò alvus intumuit, ut ad præscriptum à natura

Ex femine in utero mulieris serpentes gigni quomodo.

<sup>eli. 19. c. 3.
fde oc. na.
mir.</sup>

natura usque terminum gestando oneri non videtur suffectura: nono mense exacto obstetricem accerit, moxque post validos conatus, & enixus, exclusit primò informem carnis concretionem, duabus utrumque ansis in brachiorum longitudinem, & modum exorrectis præditam, & à vitali quodam principio se spongiarum, & urticarum more motitantem, ac palpitantem; postmodum delapsus ab utero serpens est rostro adunco, longo, teretique collo, oculis vibrantibus, cauda acuminata, eximiaque pedum agilitate; qui ortus fremitu, sibilisque totum cubiculum implevit in omnem se partem proripiens, ut latibrac nanciseretur; sed ipsum mox unanimi impetu facto quæ aderant mulieres pulvinis conjectis fuccarunt: tandem misella multo labore fracta foetus masculum peperit adeò malè multatum, & excarnificatum ab eo serpente, ut statim baptizatus interierit. Monstrum autem uniforme minori portione truncum, ut puer unimanus, semipes, monoculus, nasindigus, auricaptus, & id generis, oritur ex defectu materiæ, quæ suam originem traxit à residuo alimenti superabundante nutricatui consimilium partium in corpore parentum; secus enim si materia menstrui, vel seminis, undecumque à parentis corpore prodiret, apta esset ex qua in utero virtute seminis unaquæque foetus particula constitueretur, nunquam ex defectu materiæ monstrum mutilum orietur, potissimè truncum partem pusilla, ut manu, auribus, naso; nam poterat foetus à natura, ubique de possilibus effidente quod melius est, paullo minor constitui corpore toto, ex alijs partibus desumpta portiuncula materiæ in deficientis membris constitutionem. Quod latius explicavimus in opere de perfecta constitutione hominis in utero.

Se-

Mola mira
formæ.Non ex qua-
cunque por-
tione seminis
aut menstrui
fieri quam-
cumque par-
tem foetus.

^{g cap. II.}
• 2 de
gen. un.
cap. 3.

C A P. IIII.

Secunda caussa, & origo monstri mutili ostenditur esse ex debilitate, ac defectu virtutis formaticis.

Monstrum idem uniforme aliquo membro mutilum, ut puer unimanus, unipes, monoculus, nasicarens, aurindigens, præter materiæ illarum partium propriæ defectum, ab aliqua ex propositis caussis provenientem, fieri etiam potest ob imbecillitatem virtutis formaticis eorumdem membrorum: si etenim pars illa seminis parentum spirituosa, cui vim constitutivam foetus inesse vidimus, imbecilla fuerit; reliquas partes efformare poterit, prætereas, quæ monstro desunt: determinatè verò potius has quæ alias efformare desinit ob imbecillitatem multiplici de caussa: una quidem est, quia portio seminis parentum spirituosa, cui propriè talium membrorum efformatio demandata est, quum habeat originis suæ materiam à consimilibus generantium membris; si quapiam exallatis caussis in tota seminis massa foetus constituentे non reperiatur, vim ea massa non habebit eas partes in foetu generandi; utpote carens temperamento simili, quo earum partium naturam constituat: Quæ caussa bellè ad efficientis defectum redigitur, ut prior ad inopiam materiæ. Altera verò est, quia in massa spirituosa seminis ea portio, ad quam ejuscemodi membrorum efformatio pertinet, sit vel nimio calore uteri dissoluta, & ener-vata; vel nimio ambientis frigore proprio calore pri-vata, à quo fœcunditatem habebat ^{Semen unde fœcunditatem habebat.} Aristoteli; alijs partibus seminis intactis; vel etiam quia non ultimum seminis complementum in testibus habuerit;

I

vel

Unius paren-
tis ſemen al-
terius vitium
corrigeſe poſ-
ſe.

vel demum quia olim à partibus conſimilibus in pa-
rente, quarum nutricati superabundavit, vi tertiae
coctionis non adepta fuerit exactum illarum partium
temperamentum, quo ad conſimiles in foetu procre-
andas indiget ceu necessario penitus instrumento. Id
autem vitium ſimul in eſſe debet cum paterni, tum e-
tiam materni ſeminis illi portiunculæ, quæ à conſi-
milibus parentum membris materialem originem
ducentes, conſimilium membrorum foetus constitu-
tioni à natura destinantur: Quod quia raro admodum
contingit, ideo frequenter monſtra non oriuntur,
paterno ſeme materni vitia ſæpen numero corrigente,
atque non raro viciſſim materno ſpermate paternæ ge-
nituræ defectum ſupplente. Tertiā cauſam refert
^b Aristoteles in caloris, quo ſemen pollet, excessum, ^{b 2. de}
aut defectum inquiens, *In eſſe bic calor in excremento* ^{gen. an.}
ſeminali, tantam, talemque habens motionem, & ac-
tionem, quanta modicè ad quamvis corporis partem ac-
commodeſetur. Quod si vel deficit, velexcedit, rem, quæ
fit, aut deteriorem efficit, aut laſam, & mancam. At-
que hac ſanè ratione ortum reor monſtroſum puerum,
quem anno Domini MD LXXIII. Paraeus ^{c lib. 24.} & Lute- ^{cap. 6.}
tiae vidit novem annos natum, in Parpavilla pago,
ſex à Guifio miliaribus, Petro Renardo, & matre
Marqueta genitum; cui tantum duo diti in dextra
manu erant; brachium haud inveniuit à ſummo hu-
mero ad cubitum uſque deformatum; at inde ad extre-
mos duos diti deforme valde viſebatur: cruribus
carebat; quamquam à nate dextra pedis imperfecta
quædam veluti figura quatuor tanquam diti diſtin-
cta proferre ſe videbatur: à ſinistræ verò natuſ medio
duo diti proſilebant, quorum unus genitali virili
haud erat abſimilis. Cujus hæc erat effigieſ,

Ter-

C A P. V.

*Tertia cauſa, & origo monſtri mutili ſtatuitur in au-
guſtia uteri, ac loci foetus continentis.*

Sed trunca etiam hominum corpora quibusdam
partibus oriuntur nullo materiæ defectu, nulla-
que virtutis agentis imbecillitate, ob ſolam uteri,
membranæve foetus ambientis anguſtiam in ea regi-
one, quæ conſtituendæ partis in conceptu locus eſſe
deberet: ſi namque uteruſ quapiam in parte ſui nimis
coarctetur, aut ob aliquem tumorem ſcyrrhosum,

I 2

five

Causa uterorum angustiarum.
nimis coarctetur, aut ob aliquem tumorem scyr-
rhosum, sive in sua substantia natum, sive in tunicis
intra eum sitis, & embrio circumpositis: sive in
visceribus extra utrum degentibus, sed illi propin-
quis exortum, à quo comprimatur: aut ob nimis
arctam ventris adstrictionem studiosè à muliere fa-
ctam, seu conceptus occultandi causa, seu quavis
alia ratione: aut ob placentæ nuncupatæ, aut molæ
cum foetus conjunctæ immodicum incrementum:
aut quia duo sint foetus magni, pluresve duobus in
utero: nequeunte materia in iis angustiis locum ha-
bere, in quo determinata pars illa foetus generetur;
vel consumitur in halitus, vel in humores difflit,
vel in membranas foetum ambientes, sive placentam,
sive in alias partes consimilis naturæ alio loco am-
pliori genitas commutatur; vel demum intra vici-
narum partium cavitates, ac laxiorem substantiam
introducitur; foetu à natura mutilo iis membris, qui-
bus in amplio loco constituendis ea materia destinata
fuerat: Et hac sanè ratione foetus expes, auricaptus,
absque brachiis, nasifidigus construi potest; ac tunc
maximè, quum duo, vel plures conceptus justæ molis
fuerint in utero.

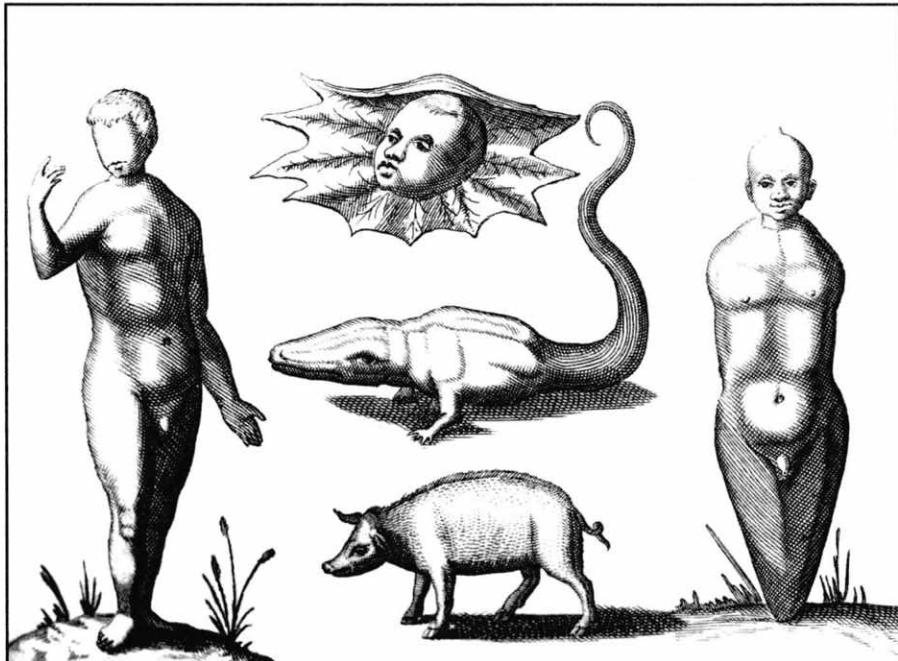
C A P. V I.

*Quarta mutili monstri causa & origo ad materiae
ineptitudinem redigitur.*

SI quando autem utero existente fatis amplio, &
expedito; virtuteque formatrice valida, & integra; quin & materia debitæ quantitatis; aliqua ta-
men materiae portio inepta fuerit, quæ animetur, & in

Ineptitudi-
nis materie
foetus caussæ.
in substantiam viventem convertatur; aut quæ ani-
mata determinati membra figuram induat, sive
quia ultimas dispositiones, ac temperamentum ne-
cessarium ad animam, vitamque, aut membra figu-
ram subeundam non habuerit: sive quia tales dispo-
sitiones, ac huiusmodi temperamentum, ob aliquam
intemperiem sibi quomodocumque ab ambiente cor-
pore impactam, amiserit: quando actus activorum
2. de an. r.
24. 26. Aristoteleo * decreto non fiunt nisi in paciente dis-
posito, & in propria uniuscujusque materia, quæ non
nisi per ultimas dispositiones determinatur ad unum-
quodque, ex se indeterminata existens ad omnia; proinde ceteris materiae portionibus benè se haben-
tibus monstrum in utero constituitur sine illo mem-
bro, cui constituendo pars illa materiae inepta secun-
dum naturam ideo destinata erat, quoniam ab ejus-
dem generis membro parentis suam originem, & per
eam consimile temperamentum temperaturæ partis
gignendæ habens, in eo ultimam ad ejus naturam
induendam propensionem obtinere debebat. Hac de
caussa unculus infans oriri poterit sine alterius ve-
ftigio, unipes, unimanus; immò vero etiam carens
insigni mole corporis, ut captus brachijs, & cruri-
bus, coxisque.

Actus activo-
rum in pati-
ente dispositio
fieri.
Materia ex se
indetermina-
ta, ut deter-
minetur.
Materia ine-
ptudo ut sit
monstrorum
caussa.

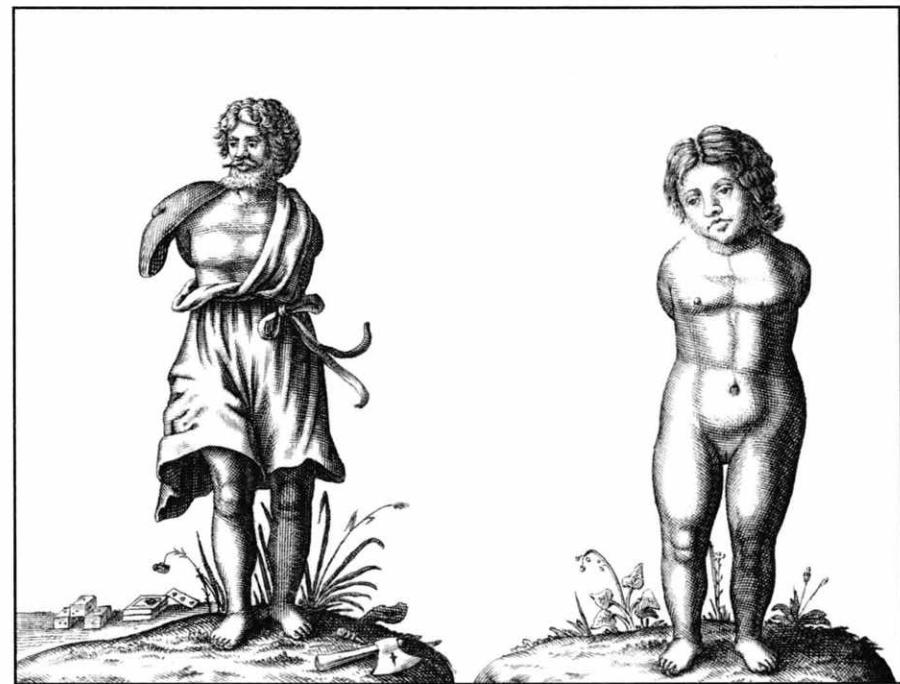
C A P. VII.

Quinta monstri mutili caussa, & origo est ex parente itidem trunco.

Porro si parentes ambo truncati fuerint eadem aliqua suorum corporum parte ab origine; atque adeò in genere monstri contineantur; necessariò prolem monstrsam fuscipient eadem parte parentem; quippe conceptui nec à patre proveniet pars illa efficiens spirituosa seminis, cui dicata est ejusmodi membra conformatio; nec à matre materia eidem parti constituedae necessaria: Quocirca ex duobus unoculis, aut unimanis,

Cur, & quando ex monstris parentibus monstris filii nascuntur.

manis, aut cruricaptis, brachiisve parentibus partus omnes enascentur necessariò monstrosi, monoculi, unimani, crurindigi, brachiisve capti. Si ergo parenti brachiis illi sicario *Lutetia* strangulato nupta fuisset ^{a li. 24.} mulier illa, quæ ^b *Parc* testimonio visa etiam *Lutetia* fuit non ita pridem sine brachiis orta; ex tali conjugio non nisi proles brachiorum exors exoriri potuisset.

Sin autem utriusque parentum ejusdem membra mutilatio post ortum morbi alicujus saevitia contigerit, non erit necessarium ex illis monstram pariter ^{Ex monstris parentibus cur & quando filii non nascuntur.} sobolem procreari; poterit monstrosa tamen ex illis itidem soboles provenire ob caussam nuper allatam: ^{monstris originantur.} At

At verò non erit hoc necessarium, quia fieri mutilatio potuit in parentum corpore quando jam ad eorum testes, & ad venas propè ventrem pervenerit materia seminalis cum sanguinea, quæ superabundaverat olim nutricatui earum partium, quibus postea parentes orbati fuere; tunc enim ex mutilis parentibus integra potest exoriri soboles; quo nomine ^b Aristoteles ali-
^{a. de gen.}
^{an. c. 4.}

Taurus ca-
stratus quo-
modo vaccam
poterit gra-
vidam effi-
cere.

Canis castra-
tus venerem
exercuit.

Caballetto præclaræ indolis viro; canem scilicet Veneris œstro percitum, dum femellam sui generis ad coitum insectaretur, invitis catellæ dominis, intra valvæ cujusdam angustias comprehensum medium, ac vi detentum forcipe statim ab hero catellæ testiculos amputatum, & illico dimissum, à castratione cum obvia sibi cane venerem non detrectante corpus miscuisse. Sin autem uni tantum ex parentibus membrum aliquod defuerit, si quidem femina sit carens aliqua parte, præfertim non spermatica, vel ex utroque genere partium constituta, necessariò fœtus enascetur monstrum eadem parta truncum; quia materia illius membra constitutioni apta non nisi à matre integra inest suam originem ab ejus parte consimili obtinens, neque huic defectui consulere poterit masculi semen, quia id in materiam carnosarum partium illi membro necessariarum concedere non valet. At verò si pater fuerit homo aliqua parte mutilus, is ex femina integra poterit quidem monstrum æquè truncum procreare; at non necessariò mutilam prolem suscipiet, quia ubi defi-

Paternum se-
men quando
supplere ne-
queat defe-
cum mater-
materia.

deficit spirituosa pars paterni seminis illius membra formationi destinata, præsto esse potest à consimili parte materni corporis materialem generationem habens feminæ spermatis spirituosa portio, quæ in ejus membra conformatioe suppleat defectum patris; qua ratione ^c Aristoteles alibi monuit ex læsis parentibus interdum læsos, interdum non læsos filios provenire. Ita ergo ex coitu cum monstro mutilo monstrum consimile generatur.

C A P. VIII.

Sexta causa, & origo monstri mutili ad morbum fœtus attinere dicitur.

Postremo loco monstruosus partus ab integris parentibus edi poterit, nulla vel deficiente, vel inepta materia; nulla continentis uteri angustia; nullaque virtutis formaticis imbecillitate; ubi fœtus integer efformatus in utero aliquem morbum patiat, quo integra illius aliqua pars absuntur: Ut enim homines adultiluis Venereæ beneficio plerique nates amittunt, ac virile membrum; utque sphacelismo integris brachijs aliquando vel cruribus privantur; utque nimio frigore nonnulli pedibus truncantur; ut aliis membris ferro amputantur, igneve consumuntur; qui omnes obducta vulneri, ulcerive cicatrice, monstra mutilata nobis apparent; ita sanè tenerimum fœtus corpusculum in utero aliqua parte detruncari valet, sive adurente inflammatione consumpto pede, sive corrodente humore aliquo exesa manu, sive sphacelismo absunta virga, sive quomodo cumque aliter alia parte detracta; qui morbus à natura, * Hippocrati medicatrice, mox quaqua ratione ^{* 6. epid.}
^{fœt. s.} K curatus,

Femina cur
possit omnem
masculi defec-
tum supplere.

curatus, obducta corpori fœtus cicatrice, relinquitur puerus truncus, qui suo tempore nascitur monstrum eo membro destitutum. Rarò autem contingit exoriri ejusmodi monstrum, quia rarò contingit fœtum in utero tenellum adeò gravi morbo affici, & non interimi, sed ab amissione vi morbi membro integro obducta corpori cicatrice convalescere. Sic igitur ex vi morbi oriuntur pleraque monstra mutila.

C A P. I X.

Monstra mutila ex imaginationis parentum vir exoriri non posse,

Neque verò plerisque aliis assentimus, quibus omnia cuiusque speciei monstra, atque adeò mutila, vi vehementioris phantasie parentum enascuntur: Quum enim phantasia quantumvis intensa vim non habeat detrahendi quidquam materiei generandi conceptus: nec virtuti generatrici: nec formatrici seminis: nec loci amplitudini, uterum nimis quam par sit angustando: nec sanitati fœtus, morbum membrorum consumptorem procreando: sed solùm valeat figuræ, & colores partium variare vehemens imaginatio: liquidò jam patet nullum ab ea monstrum mutilum posse procreari: at omnia in eo genere fieri à caussis antea propositis cum seorsum acceptis, tum etiam multò magis si plures in unum convenerint, sive in eadem parte, sive in pluribus: siquidem trunci monstrosè à natura homines sunt simul pluribus membris carentes: quorum uno uteri angustia destitui possunt, altero vi morbi privari, altero defectu materiæ orbari, altero imbecillitate agentis caussæ spoliari: & ita de aliis. Ita ergo ex tot caussis physicè nascuntur

scuntur omnia monstra mutila: quorum originem Clarissimi viri indifferenter referunt in unum materiei defectum.

C A P. X.

Monstri Uniformis excedentis realis existentia ex historijs item comprobatur.

Atin eodem genere monstri uniformis ex adverso multa re ipsa comperiri monstra in aliqua parte aut secundum numerum, aut secundum molem mirabiliter excedentia, iisdem historicis confirmari potest; namque apud eundem Joannem Gualtherium infans duplice capite ortus est. Quin etiam Theodosio imperante, Arcadio, & Honorio Coss. in orientali plaga in castello Emaus Palestinae, natus est puer ab umbilico deorsum unum corpus obtinens, sursum bicorporeus, duo habens pectora, duo capita proprijs pollutia sensibus adeò discreta, ut altero comedente, ac bibente, alterum abstineret monstria caput; altero vigilante, alterum somnus oppressum detineret; licet nonnunquam simul dormirent, simul colluderent invicem; sed & inter se aliquando rixabantur, seque invicem percutiebant. Vixit monstrum ferè biennum; & alter semipuer alteri mortuo quadriduum supervivit. Hujus monstri testimonium perhibuit D. Augustinus luculentissimum.

lib. 16.
de Civ.
Dei cap 8.

Constantinopoli puer natus est quatuor pedes habens. Alter duos vertices à nativitate obtinuit. In Thracia pariter natum infantem quatuor pedes habentem populi viderunt. Alterum ibidem duo capita gerentem; quorum uterque ferro concisus est. Henrico Tertio imperante in confinio Normanniae,

Anno Dom.
140.

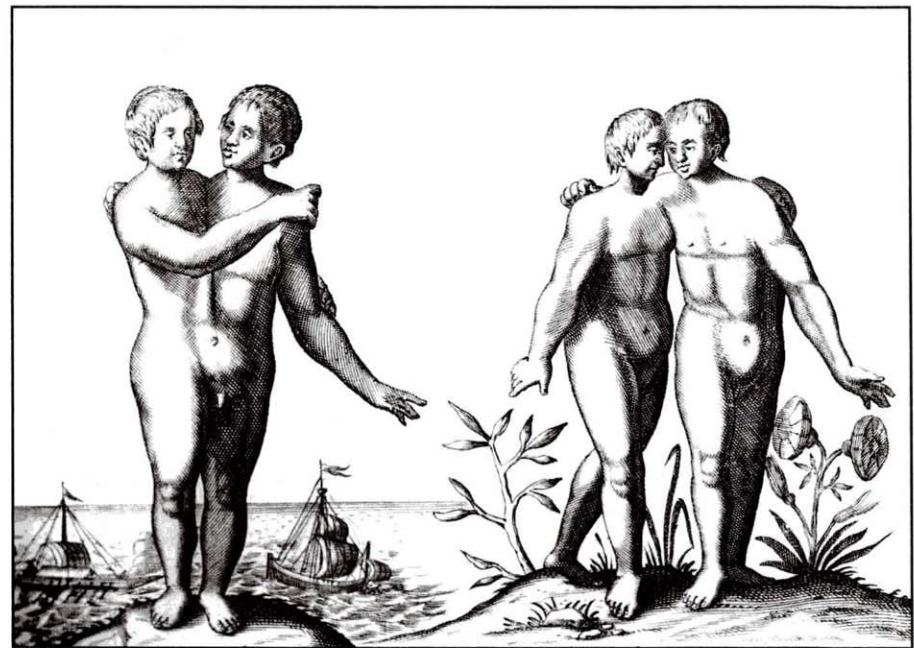
398.

601.

1044.

- ac *Britanniae* portentum visum est in una, vel potius in duabus mulieribus; erant duo capita, & quatuor brachia, cetera gemina usque ad umbilicum: inferius singula omnia, comedebat, ridebat, loquebatur una, dum altera interim abstineret, fleret, atque taceret; ore gemino comedebatur, sed uno meatu venter ejiciebat; uni defunctæ, supervixit altera penè triennio mortuam portans, denique pondere molis, & nidore cadaveris occubuit. Historiam texuere quoque *Vincentius ex Guillerrino*, & *Matthæus Palmerius*, lib. 26.
cap. 58. quamvis tempus nativitatis varium reddant.
 1063. *stantiae ad lacum Acronium* nati sunt duo infantes, masculus & femina, duobus capitibus, quatuor brachiis, totidemque pedibus, membris omnibus absolutis, sed conjunctis corporibus imo ventre circa umbilicum. Homines alibi postea nati bicipites. In
 1104. *Anglia* ortus est puer geminus à clune usque ad superiores partes ita divisus ut duo haberet capita, duo
 1112. corpora integra ad renes cum suis brachiis, qui triduum supervixit. Monstrum etiam *Namuti* exortum est infantem bicipitem referens tam sexu duplicom,
 1118. quam ceteris partibus, sola corporis compage simplicem. Novi ex *Annalibus Dominicanorum Col-*
Anno Domini
 1297. *mariensium* mulierem in *Sclecistat* peperisse puerum
 1310. cum duobus capitibus. *Trithemius* in *Chronico Spanheimensi* ad annum 1236. Hoc anno qui fuit
 195. *Ivari Abbatis* in villa *Gebrad* natus est puer masculus biceps monstruosus valdè, vixitque mensibus sex & q diebus, cuius duo erant capita à parte posteriori sibi opposita, unum verò corpus, duo ventres confusi, & inferius mirabiliter in unum redacti, pedes duo.

In

- 1316 In agro *Florentino* puer natus bicorpi effigie, geminis capitibus, quaternis manibus, circa genitales partes ita connexus, ut in duos tantummodo pedes terminaretur; à partu matris paucos dies vixisse perhibetur: de quo ^b *Franciscus Petrarcha Lyricon* Italorum summus meminit, afferens, ejusdem monstri effigiem *Florentiae* in Hospitali ad scalas exsculptam, epigramma sequens inscriptum habere.

^b lib. 4. rer. memorand.

„Hac Petrus Paulusque, uno sub corpore bini,
 „Fabrica naturæ mira jacemus humo.
 „Cuique suum fuit & manuum, fuit oris opusque;
 „Vescæ, ast unum ventris opusque fuit:

K 3

„Junxere

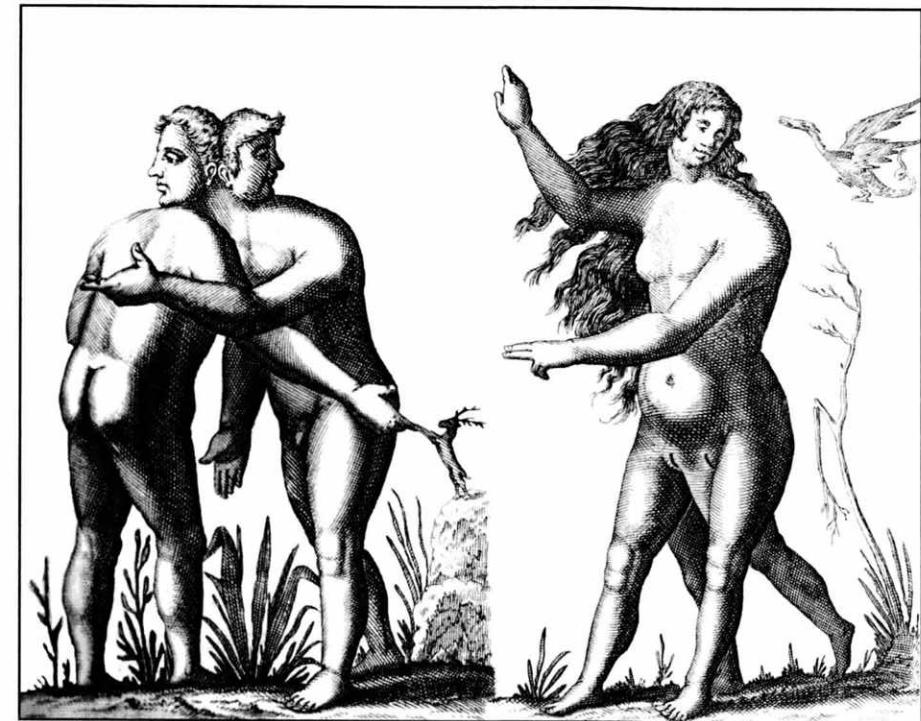
Fort Lic. de Monstrorum Caussis,

„Junxere extremae partes nos corporis ambos
 „Quas neuter simul, & dicat uterque suas.
 „Neutra ex parte pedes; capita ex utraque fuerunt
 „Bina; sed è medio corpore planta fuit.
 „Bina fuit medio, quæ corpore planta deorsum
 „Pendebat, sursum quinta erat una manus.
 „Non verò nobis unus somnusque, cibusque,
 „Nec risus nobis, fletus & unus erat:
 „Somno membra dabat unus, ridebat & alter,
 „Sugebatque unus flens quoque & alter erat.
 „In Florentina natos nos fluminis Arni
 „Valle dedit Patriæ; nos pia cura Patris.
 „Inde alti, & Sacro pariter de fonte levati,
 „Viximus ambo decem bis tot idemque dies.
 „Quid nunc Neptunum, quid nunc Janumque bifrontē
 „Miraris? Stygij terna quid ora Canis?
 „Et quid Geryonis tria corpora? scilicet unum
 „Nos corpus, binas nos animasque lege.

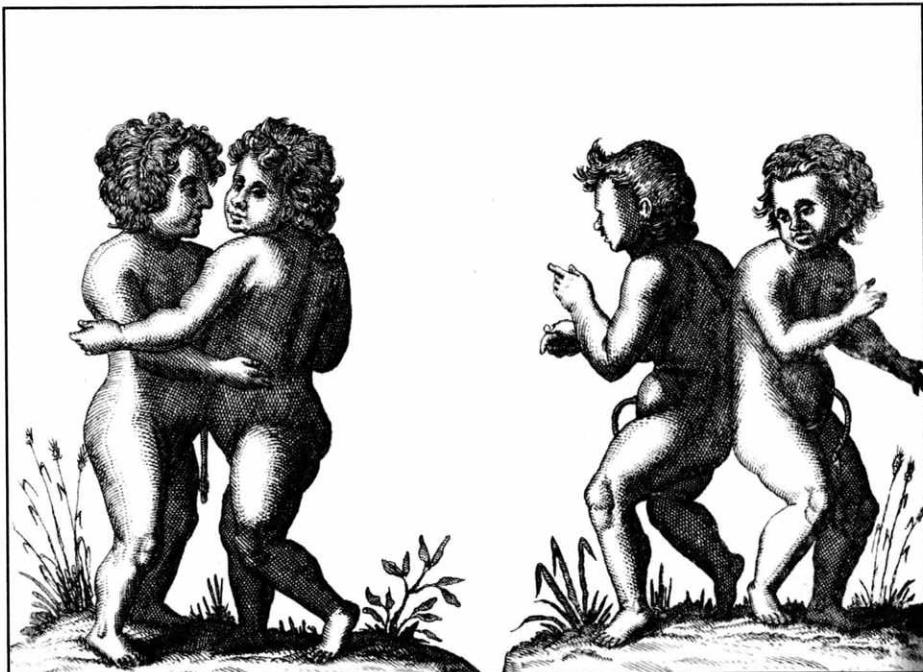
De hoc etiam monstro Kornmannus libro suo *de Miraculis vivorum*. In pago *Vallis*, *Arni* superioris nomine *Tertanio* monstrum exortum est duos puellos uno umbilico ad invicem junctos habens, cui ab uno latere & genitalia erant membra, & bina quoque pendebant invalida crura; ab altero verò latere crus solum exibat imperfectum; fuitque monstrum hephemerum. Alibi natus est in *Italia* infans sub uno capite quatuor brachia, totidemque crura divaricans; cui vita exiguo tempore duravit; de quo & *Ambrosius* & *Paræus*, & *Joannes Riolanus* Fil. testimonium perhibuere. Puella biceps in *Boioaria Aquilonari* inter *Danubium*, atque *Alemannum* fluvios in
 Anno Dñi. ^{c. li. 24.c.}
 1413. ^{d. de mon-}
 str. Lut. ^{e. cap. 8.}
 Sandersdorf nata est in mola pagi, quæ & quaterna
 bra-

Natura, & Differentiis. Lib. II.

brachia, bis geminas manus, & totidem pedes habuit.
 In agro *Piceno* exortus est infans dentibus sex, & facie insolitæ magnitudinis. *Bernæ* puella orta est uno capite, duabus posterioribus corporis partibus, toti-
1472.
 demque pudendis. 1475.

In *Veronensi* agro infantes feminæ duæ natæ sunt binis genitalibus, dupli ventre quaternis brachiis, sed sibi dorso ab imis humeris, ut inquit *Paræus*, ad nates usque arctissimè cohærentes; quod monstrum parentes diu multumque per Italiæ urbes, quæstum inde sibi comparantes circumtulere.

In pago *Rorbachio* non procul ab *Heydelberga*
1486. *Paræi* etiam relatu, gemini utriusque sexus obver-
1487. sis tergoribus annexis orti sunt. Biceps infans *Pa-*
tavij natus est, in quo præternaturæ luxuriem nihil
aliquoquin fuit foedum aspectu. *Romæ* gemini or-
1493. ti sunt, simulque uno corpore conjuncti, adversis
inter se manibus, ac facie; qui pauculos vixerunt
dies. *Berheldia* in ditione Principis Palatini Ele-
ctoris nati sunt gemini pectoribus sibi affixis, unico
umbilici dependentis vinculo constricti. *Germaniæ*
in oppido ad sylvam *Hirciniam* sito, infans duobus
capitibus, quatuor manibus, & duobus pedibus na-
tus

tus est. Propè *Wormatiam* ad dextram *Rheni* par- 1495.
tem in villa *Birstad*, quæ sita est inter *Wormatiam*
& *Benshaim*, mulier quædam enixa est duas puellas
corporibus integras, sed in vertice fronte tenus in-
separabiliter connexas, & sese mutuo inspicientes;
e lib. 3. p. 625. eas *Munsterus Maguntiae* se in sua *Cosmographia*
scribit vidisse sexennes; cogebantur simul incedere,
simul cubare, ac surgere; & quum una procederet,
altera retrocedebat: nasi utriusque sese ferè conti-
gebant: oculi verò non in directum, sed in latera tan-
tum torqueri poterant. Vixerunt ad annum deci-
mum; quo tempore, quum una defuncta resecaretur
à superstite, viva hæc aut ex accepto in capite vul-
nere, aut potius ex vulneris fœtore & putrefactione
corrupta in cerebro, paullò post etiam diem obiit
extremum; cujus imaginem paullò supra vidimus.
In ditione *Werdemberga* monstrum feminei sexus 1498.
ortum est dupli capite, quaternis brachiis, pectore,
ac ventre uno, pedibus duobus. In *agri Tigurini* pa-
go *Goffaw* apud *Helvetios* mulier honesta masculos
duos duobus capitibus, uno quidem corpore, umbi- 1403.
lici vinculo conjunctos, quatuor manibus, & qua-
ternis pedibus enixa est. *Colmaria Imperialis Alsa-*
tiae oppidi ad *Illum* fluvium siti natus est infans virili
sexu, ex cuius pectore aliud integri hominis, ejus-
demque sexus corpus omnibus membris absolutum
ad genua usque propendebat, solo capite in alio cor-
pore infixo. In *Germania* visus est justæ vir ætatis, 1516.
cui aliud caput ex umbilico exertum prominebat;
quod in morem superioris etiam cibum assumebat:
Hujus meminerunt itidem *Jacobus Rueffus*, & *Am- 1519.*
brofius & *Paræus*. *Janus Vitalis Panormitanus* in
suo *Teratorizone* de monstro isto, è cujus pectore pro-
pendebat

f lib. 2c.
homil.
conce.
g lib. 24.
cap. 2.

82 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,
pendebat collo tenus abdito capite alter infans ait,
„ Ecce oritur, dictu horresco, propè curva cavernæ
„ Ora puer mentis mens haud ignara Deorum
„ Protinus ergo ingens telluris crevit acervus
„ Tollitur ex ima gramen compage revulsum
„ Mox ruit abrupto cumulo; mirantur aristæ,
„ Mirantur glebæ, Cyprios tum terra capillos
„ Decepit, aurati dudum patuere cylindri
„ Nec monstris similes pavidis, crescitque tuendo
„ Ocius, & truncum sub pectore librat inanem
„ Egressus puer, & sine nomine pectore corpus
„ Imminet, huic collum caput est, & brachia parvæ
„ Pro manibus sunt, terga polum spectare videntur.

Ex

Natura, & Differentijs. Lib. II. 83

Ex Sabaudia in Helvetiam migravit quidam justa 1525. ætate, integra forma, membris benè compactis, ex cuius tamen ventriculo præterea aliud hominis corpus ita propendebat, ut caput totum, atque brachia sola deessent: circumtulit vir bonus hanc molem magno hominum undique confluentium spectaculo, & admiratione, per regiones diversas ex corpore mirabili quæstum faciens.

In Hiriciniæ sylvæ quodam pago non procul à Kniebis infans monstrosus natus est virili lexu, in 1529. cuius corpusculo circa pectus aliud præterea corpus membris omnibus absolutis propendebat ad genua usque, solo capite in alio corpore tecto. Pervenit 1531. hoc monstrum ad virilem ætatem pererrans orbem.

Propè Eßelingam Necçari natus est infans uno capite, quatuor aures, quaterna brachia, bisgemina crura, totidemque pedes obtinens; cuius & Jovianus Pontanus, & Paræus etiam meminisse videntur, non geminato aurium ordine. In Helvetiæ pago

^b lib. 24.
cap. 2.

Goffaw, propè ^b Groningam ortus est infans duobus capitibus, ternis brachiis, totidemque pedibus. Theani Sidicini Rueffi relatu natus est infans, manibus quatuor, pedibusque totidem, capite & ventre uno, binoque membro femineo

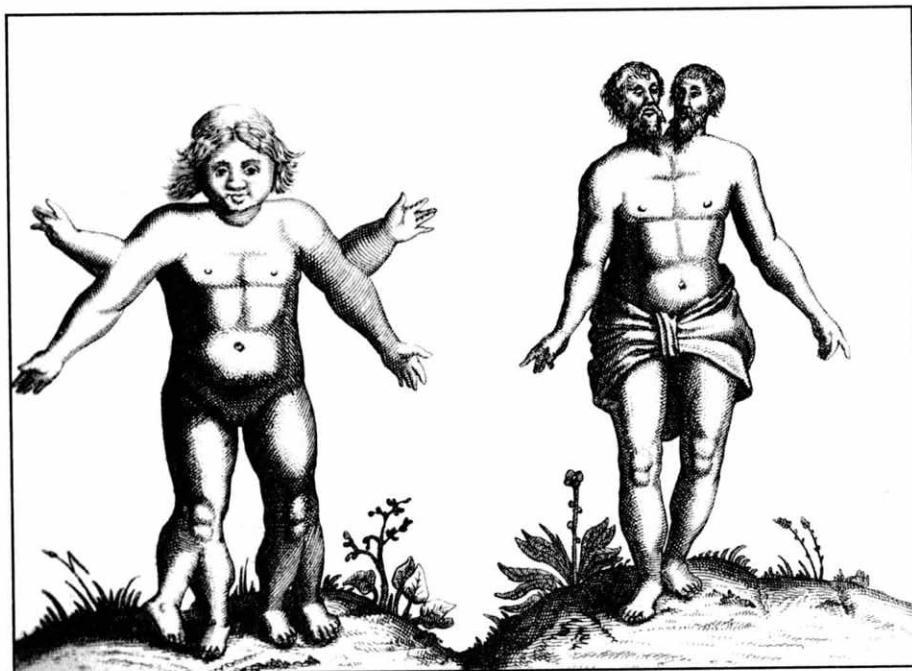
In oppido Seckingen, propè Basileam ad Rheni 1534. ripam sito, gemini nati sunt conjunctis lateribus, qui propter matris graviter parturientis angustias nimium compressi, ferè oppressi non diu vixerunt. Bre-

mopyrgi Marchiæ urbe, notante Fincelio, natus est infans ita in corpore circumflua, & laxa carnis mole,

ut militari fago Germanico indutus appareret. In 1536. agro Tigurino natus est infans ei planè similis, qui in

Helvetiis etiam, in pago Goffaw ante sexennium ortus

1538. ortus est, uno corpore scilicet, duobus capitibus, tribus manibus, totidemque pedibus. Natus est homo, & ad perfectam viri staturam excrevit, capite, ac humeris tantummodo geminus, ita ut caput alterum ante, alterum retro prospiceret, mira inter se similitudine; barbis etiam, & oculis sese mutuo referentibus; idem erat utrisque cibi appetitus, vox similima; idem uxor, quam monstrum habebat, desiderium; eadem excernendi cupiditas: annum: exce-
debat trigesimum.

Simile monstrum in *Bavaria* conspectum est;
fuit mulier viginti sex annorum, duobus capitibus,
quorum

quorum unum satis deforme erat; hæc dum mendici habitu ostiatim sibi viatum quæreret, ne gravidæ consimilia monstra id admirantes parerent, dato viatico jussa est è finibus abire. Fœtum natum vedit *Haffa* 1540. geminis capitibus reflexis in dorsum; quorum sese facies obversæ invicem minaci vultu conspexerunt. *Friburgi Myorum* editi gemelli totius thoracis anterioris cohæsu invicem junctis. Textoris uxor in *Misniae Friburgo* in *vico Franciscano* gemellos perperit anterioribus corporis partibus in mutuo complexu conjunctos. In *Ducatu Wirtembergensi* nati 1542. sunt gemini coalitu pectoris ad umbilicum usque connexi. *Schauffæ Helvetiorum* ortæ sunt infantes 1543. duæ uno solido corpore à collo ad umbilicum usque, umbilici subtus vinculo propendente; ceterum capitibus geminis, quaternis brachiis, totidemque pedibus monstrum pollebat. In pago *Rinach* non procul à *Basilea Rauracorum*, mulier geminos editit concretis corporibus duobus supra umbilicum, quaternis brachiis; quæ tamen corpora à lumbis in duos pedes conjuncta definebant; fuit Monstrum à *Munstero* descriptum, & postea quoque à *Stumpfio*. *Mediolani*, referente *i Cardano*, puella biceps orta est; reliquis membris unum corpus referentibus; nam bina crura, bina brachia, vulva una fuit: Sed quum *Gabriel Cuneus Chirurgus* mortuam dissecaisset, primò quidem gulam interiorem (sunt qui *Meris* vocant) & cum ea ventriculum invenit duplicum; qui tamen in fundo coibant; ibi etenim pylorus unus; nihilominus ex eo intestina gemina exoriebantur, ut illorum uterque ordo duplicatus esset, uno excepto recto, in quem unum coibant omnia, qui ad unum anum terminabatur: erant autem fæces in

ambobus intestinorum paribus: Pulmones gemini visebantur, atque hi nulla ex parte in unum coibant; Cor paullo altius quam in aliis esse solet & litteram græcam referens bifidum scilicet; sed tamen in una sede; an uterque ventriculus superior in eo esset, non exploravit: Jecur crassum; valde oblongum, sed absque lobis: Spina dorsi duplicita; distabatque una ab altera digiti magnitudine, unaquaque suo subdita capiti; & usque ad crus, quod sibi in directo erat, ferebatur. Dentes inferiores anteriores quatuor, superiores duos habuit, sed magnos, & inferioribus duriores; qui tamen dentium duritatem non exquisitè præseferebant. Renes erant duplicati: ureteres, & vesica minimè. Orta est mense nono & absolta, & corpulenta: verum in ipso exortu ob errorrem obtorto collo unius ab obstetricie idem dies, eademque hora fuit, qua tenebras mortis, & vitæ hujus lucem experta est. Manifestum est igitur idem in his contingere, quod in fructibus: duas tentavit natura creare pueras; in ipso exortu principalium membrorum collisa atque constricta sunt omnia præter caput: omnia igitur principalia præter cerebrum, in unum coiverunt; fuerunt tamen potentia duo; quæ autem posterius creatæ sunt, velut uterus, brachia, & extrema, ab uno tantum principio, & tanquam in uno foetu sunt absoluta. *Heydelbergæ* apud *Neccarum flumen* orti sunt infantes duo coniuncti, & masculi, duobus corporibus ventre conglutinati, duobus, capitibus, quatuor manibus, & pedibus quaternis; vixerunt sesquidiem: dissecto monstri cadavere, cor unum extitisse visum. In *Achen* oppido *Saxoniæ* ad *Albim* duo infantes corporibus latere tenus concreti visi sunt qua crura subnectun-

*¶ lib. 4.
cap. 1.*

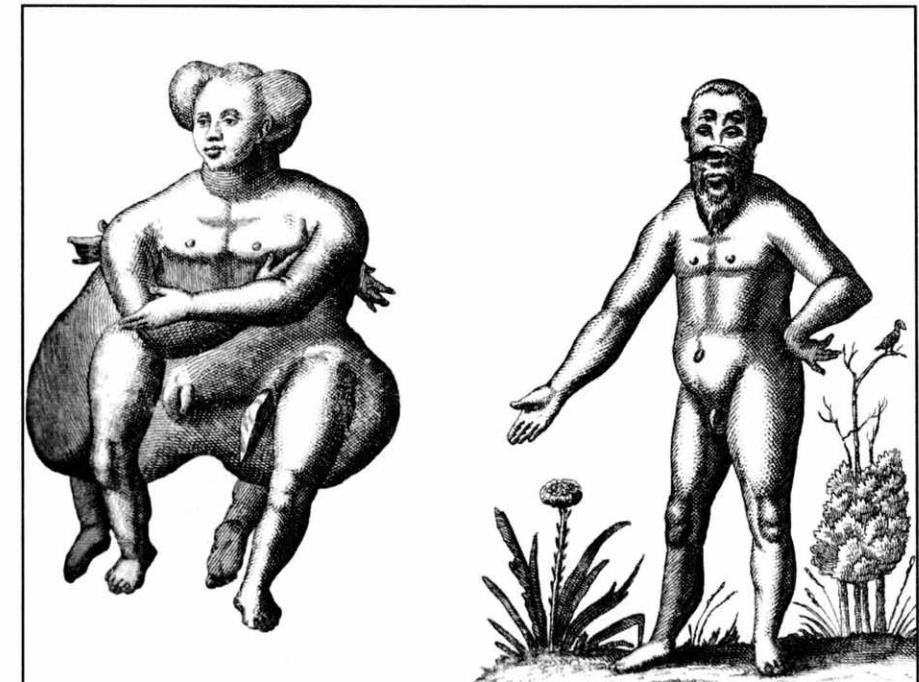
nectuntur coxae, eo situ, ut dexter sinistra manu humero dextro alterius incumberet, sinister dextram thoraci alterius transversim prætenderet. *Lovanij* ^{1547.} gemelli nati distinctis corporibus uni adhærentibus capiti. *¶ Paræi* observatione mulier *Lutetiae* sexto graviditatis mense foetum peperit geminum caput, bina brachia, & quatuor habentem crura; in cuius mortui cadavere dissecto cor unicum repertum fuit. In ditione *Abbatis Ursini*, pago *Riedensi*, propè *Kauffburen Sueviæ oppidum*, fabri uxor gemellas omnibus partibus absolutas, sed ventre ad collum usque conjunctas peperit. *Mildeltoni* in *Anglia* natus est infans duobus corporibus, atque capitibus, quatuor manibus; unico ventre, umbilico, & alvo ad ^{1550.} ejicienda excrementa: ab una parte corporis duobus pedibus justa proportione formatis: ab altera unico pede tantum; sed ex duobus conflato, ac novem digitis munito. *Joannes Riolanus Fil.* in tractatu *de monstrorum Lutetiano* testatur in *Anglia*, non procul ab *Oxonie* natum esse monstrum biceps, quatuor manibus donatum, sed ventre unitum, & partibus inferioribus unicum. Ex ipsis gemellis uno vigilante, alter dormiebat; dum hic lætam faciem ostenderet, ille tristis, & moestus apparebat; quindecim dies vixere; sed alter unico die alteri supervixit. Memorabilis est, subjungit vir ^m doctus, historia monstri cuiusdam in *Northumbria* orti, quod ventre cohærebat, gemino capite, quaternis manibus; sed inferiores partes communes habebat.

Circa hæc tempora, inquit *Rerum Scoticarum Historiographus*, * monstrum novi generis in *Scotia* natum est, inferiore quidem corporis parte maris, nec quicquam à communi hominum forma discrepans;

** Georg. Buchan. I.
23. hist. Sco.*

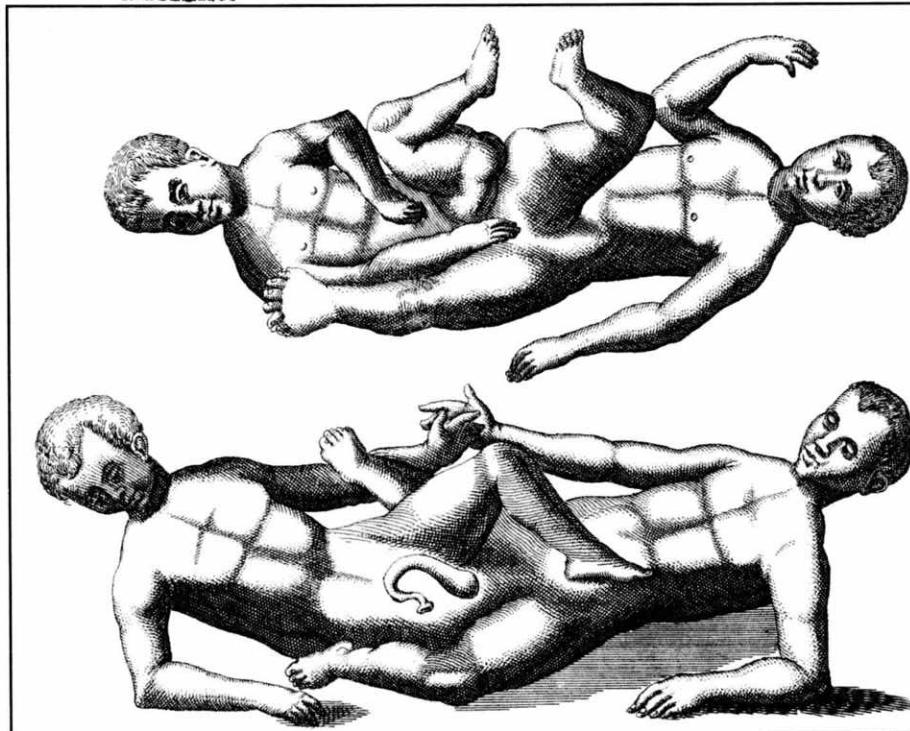
pans; umbilicum verò supra, truncō corporis, ac reliquis omnibus membris geminis, & ad usum & speciem discretis: Id Rex diligenter & educandum, & erudiendum curavit, ac maximè in musicis: qua in re mirabiliter profecit: quin & varias linguas edidicit, & varijs voluntatibus duo corpora secum discordia dissentiebant, ac interim litigabant, quum aliud alteri placeret; interim velut in commune consultabant. Illud etiam in eo memorabile, quod quum infernè crura, lumbive offenderentur, utrumque corpus communiter dolorem sentiret; quum verò supernè pungeretur, aut alioqui læderetur, ad alterum corpus tantum doloris sensus perveniret: quod discrimen in morte fuit magis perspicuum: nam quum alterum corpus complures ante alterum dies extinctum fuisset; quod superstes fuit, dimidio sui computræscente, paullatim contabuit. Vixit id monstrum annos viginti octo, ac decessit administrante rem *Scoticam Ioanne Prorege*. Hac de re scribimus, ait, eò confidentius, quod adhuc supersint homines honesti complures, qui hæc viderint. In *Hassia Germaniae*, *Witzenhausæ*, infans masculus biceps, collo duplice, corpore infero benè compacto exortus est. *Conradi Lycosthenis* testimonio, *Genevæ* apud *Allobroges*, monstrum, quale hic subiectum vides, ex *Galla* quadam muliere, *Genevæ* tunc habitante, natum est: quod materiæ redundantis indicium fuit: Id monstrum binas habuit facies, hoc est bifrons erat, qualem *Ianum* pinxit antiquitas: quod utrumque pendet inflatum, intestina sunt ex dorso prodeuntia: quod autem ex ventris inferiore parte pendet, id jecur est, ex feminæ vulva prolapsum: monstrum hoc utrumque habet sexum, ad dextram mas est,

est, ad lævam femina: ad vivum expressit *Gaspar Maserius* pictor, qui tum ibidem cum multis aliis aderat. Eidem *Lycostheni*, apud amoenum illud & ambitiosum *Antiochiae* suburbanum, visu relatuque horrendum natum est *Constantii Imperatoris* temporibus monstrum, infans scilicet ore gemino, dentibus cum binis, & barba, quatuor oculis, brevissimis duabus auriculis in has effigies.

Herbeslebiæ in *Thuringiæ* pago gemellæ natæ 1553 sunt ventre concreto, ac fascia carneæ in unum quasi colligataæ, medio corpore se mutuis amplexibus retinentes, quæ paucas post horas obierunt. In *Misniae* pago *Ziehest*, non longè à *Pimauw* natus est infans

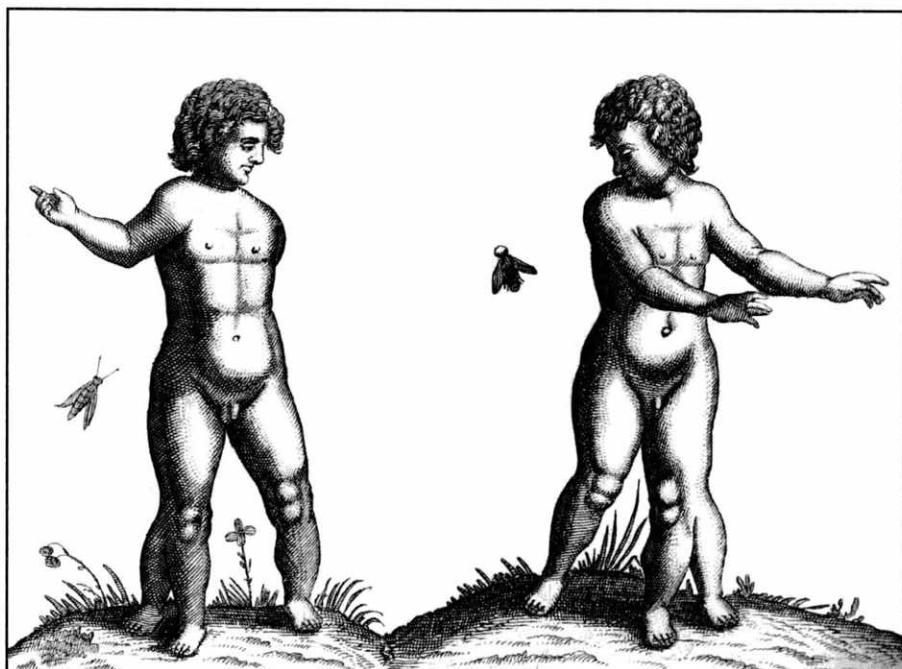
1555. infans duo habens capita. " *Paræus autem Lutetiae*" lib. 14.
 1570. in vico *Gravillierorum* ex *Petro Germano, & Matheia Petronilla* natos esse ait duos infantes perineo ad nates conjunctos, communem umbilicum in loco sexus obtinentes: sexum illis distinctum fuisse afferens.

Anno Dñi. Addit in *Viabani Parœcia*, qua *Carnutum Lutetia* itur, in pagulo *Parvarum Bordarum*, *Cypriana Girandam Jacobi Mercatoris* agricolæ uxorem peperisse gemellas ad nates junctas; quibus unicum fuit commune femineum pudendum; unicum abdomen; & in ejus medio unicum umbilicum: certum duo pectora, quaterna brachia, sed terna crura monstrum.

monstro fuisse; illudque pauculos supervixisse dies. In insula obscuri lacus, *Ferrariensi* ditione, ortum 1579. est ex muliere monstrum uno capite, cui ad occiputum frustum grande carnis dependebat: in ore duæ linguæ, acuta latiori insidebat: uno collo, duobus pectoribus in unum junctis: ex anteriori parte duas mammas exerens: ex altera nullas; quaternis brachiis hinc inde pendentibus: epigastris paullò infra umbilicum disjunctis: sexu femineo distincto utrique ventri à natura concesso. Doctissimus *Riolanus filius* disertum edidit opusculum. *De monstro nato* 1605. *Lutetiae*, quod coagmentatum fuit ex duabus pueris amplexu mutuo, sterno, & ventre ad umbilicum usque conjunctis; in quibus dissectis repertum est cor, & jecur unum. Novissimè autem nos *Patavii* puellum quadrum vidimus circumferri capite 1611. maximo, nullam ferè cum pusillo corpore proportionem habente. *Amiterni Rueffo* natus est puer tribus pedibus.

Reperiuntur itaque in natura rerum monstra uniformi excedentia tum in discreta, tum in continua membrorum quantitate.

C A P. X I.

Monstria excedentis natura, & causa prima elicetur ex parentum phantasia.

Gigantes non esse monstra & cur.
Monstra quid int.

Monstra verò in humano genere uniformia excedentia non sunt vastæ molis Gigantes proportionatam corporis, ac membrorum rectam conformatiōnem habentes; quippe in eorum origine nullus adest error ullius caussæ naturalis; quum Aristotle & doctore monstra generatim sint naturæ peca-^{a 2. phys.}ta, & oblaſtiones ob vitium in aliquo principio ex iis, quæ viventium generationem quomodo cumque ^{t. 82. & 4. de gen. an.} cap. 3. promovent. Sed monstra excedentia uniformia sunt homi-

homines, multò plura, vel multò majora quædam tantummodo membra obtinentes quām unius individui perfecti natura postulet, & reliquarum corporis partium proportio requirat; sic monstrum excessens ^{b 15. de va. cap. 77.} Cardani ^{c 10. cap. 10. lib. 24.} testimonio in Daphne urbe regionis Antiochiae Constantii tempore natum est; infans fuit enim ore duplice, duobus dentibus, quaternis oculis, duabus exiguis auribus, barbaque præditus: sic in Britannia eidem ortus est infans, cujus genitalia genitalibus inserta erant, crura commista, ut in duo redirent; cetera duorum, caput, brachia, venter, æquè ex adverso positi: sic puer biceps; mulier bifrons; sic omnes illi, quorum exempla quamplurima dudum retulimus: quibus ex D. Augustino, ^{d Parrei} quoque observatione, adjicimus suo tempore natum in Oriente infantem, qui à ventre sursum duplia omnia membra obtinebat, deorsum verò simplicia: duo namque habuisse capita, quatuor oculos, pectus duplex, manus quatuor; cetera reliquorum infantium similem extitisse, & aliquamdiu vixisse. Quum autem hujusmodi monstrorum excedentium, plures caussæ naturales esse valeant; inter eas primum locum Phantasiæ dabimus; quæ monstria mutilis efficiendis inepta & nuperrimè visa est: Neque verò potest Phantasia omnia excedentium monstrorum genera procreare: sed ea tantummodo, in quibus sunt geminatae partes, quæ tamen simul junctæ membrum non efficiant majus quam deceat proportionem ceterarum partium unius integri foetus: siquidem phantasia ut materiam imminuere, sic neque illam potest adaugere: quum autem valeat formam accidentalem partibus indere ad libitum: jam poterit cum virtute discretrice, ordinatrice, ac formatrice

Monstra excedentia quæ fint.

Monstri excedentis caussæ plures.
phantasia quæ monstria parere possit

Phantasia non potest materiam minuere, nec augere.

partium fœtus operans ministerio spirituum bifrontem fœtum more *Jani* constituere, ut propterea scitissimè feminam illam bifrontem *Bavarie Principes* ostiatim victum sibi quæritantem dato viatico à finibus abire jussérint, ne illius conspectu gravidæ mulieres consimilia monstra parerent.

Poterit etiam quadrupes, ac biceps puella nasci divisa materiae capiti constituendo apta in duas partes, consimili spectro à phantasia indito altè spiritibus virtuti formatrici deservientibus; adeò gestit omnis natura generans rem sibi f consimilem constituere.

Agens omne
genitil, sibi si-
mili con-
stituere.

f 1. maga.
mor. c. 10.

C A P. XII.

*Secunda causa, & origo monstri excedentis in
materie nimio excessu esse prohibetur.*

Puella biceps
cuius mate-
riæ excessu
gentia.

Sed longè communior excedentium monstrorum causa est materie excessus, nulla distinctione solus in proposito ab omnibus decantatus: Nos autem cum ita explicamus, quia puella biceps causam obtinuit redundantiam illius materie determinatæ, cui soli demandata erat à natura capitis constitutio; hæc autem est portio illa crassior utriusque seminis, & sanguinis, quæ ortum habuit ex alimento superabundante nutricationi capitis parentum: quæ materia si à discretrice virtute seminis, aut aliqua alia causa dividatur, seorsum induens formam capitis, bicipitem fœtum constituit; sin autem in unam massam conjuncta maneat; fœtui caput indet non numero geminato, sed improportionata magnitudine monstrorum. Sic puer trimanus, triave gestans crura, fœtusque quadrupes constitutus est ex redundantia

dantia illius materie tum sanguineæ, tum seminalis quæ in parentibus ortum habuit ex alimento superabundante nutricati partium earumdem.

Secus enim si undecumque à parentum corpore defluxa materia in utero apta esset, ex qua singulæ partes embryonis progignerentur; jam nunquam ob excessum materie fieret puellus trimanus, aut biceps, aut quadrupes; fieri enim deberet paullò major infans toto corpore nullam monstrosam obtinens turpitudinem, à natura de possibilibus semper quod melius est efficiente: quæ omnia latè & superius, &c. alibi. Ita ergo monstrum excedens sive in continua, sive in discreta membrorum quantitate, oritur ex abundantia materie defluxæ à partibus parentum ejusdem ordinis cum ijs, quæ in monstro excedere conspiciuntur.

C A P. XIII.

*Non omnia monstra excedentia ex materie redundantia
exoriri; sed aliqua excedentium sui causam tertio
loco in una materie penuria obtinere.*

Oriri posse monstrum excedens citra materie redundantiam plerisque difficile videri poterit; sed monstra excedentia nasci ob unam materie penuriam, cunctis fortasse falsum, ac primo aspectu in Physiologia monstrum apparebit: Utrumque tamen verum esse intimè rei naturam intuenti constabit apertè: Ac primùm quidem a ratione, quia monstrum bicorporeum sub uno capite adeò magnum ut duorum justæ molis capitum magnitudinem æquet; quin & *Riolani* monstrum gemellarum uno corde, dia-

Monstrum
excedens ut
ex materie
penuria na-
scatur.

phrag-

phragmate, ac jecore magno, quasi ex duobus constituto, pectore, ac imo ventre conjunctarum, ab redundantia materiæ non exortum fuisse ideo dicendum, quia gemellorum origo monstrosa non est, neque in redundantis materiæ culpam referenda est; sed materia nihil excedens si in duas vel plures partes quavis de caussa, in utero scindatur, plures uno foetus constituet; ut alibi demonstratum est, dum *De Perfecta hominis conformatione* ageremus. Secundum verò ea ratio probat, quia materia duobus foetibus constituendis insufficiens unum monstrosè nimium excedentem constituere potest. Ac sanè aliquando instituens natura in utero geminorum procreationem, eamque agressa, ubi formati quibusdam partibus materiam postea sufficientem non habeat pro dupliciti corpore constituendo, seu ea sit in utero consumpta, seu ad ipsum aliqua ex caussa non pervenerit; quod vellet efficere non valens, natura efficit quod valet, residuum materiæ in unius corporis formam gemellorum partibus antea formati adjungit, & monstrum excedens constituit, ob defectum materiæ necessariæ gemellorum generationi primariò intentæ à natura, & dudum inchoatae. Jurarem ita ortum fuisse monstrum excedens & *Meditolanense* à *Cuneo* disjectum; & in *Northumbria* ortum, & *Anglicana* duo, & *Viabane*, & pleraque alia; quorum superius historias adduximus nunc tibi relegendas. Ita ergo fiunt etiam monstra excedentia ob unius materiæ defectum.

C A P.

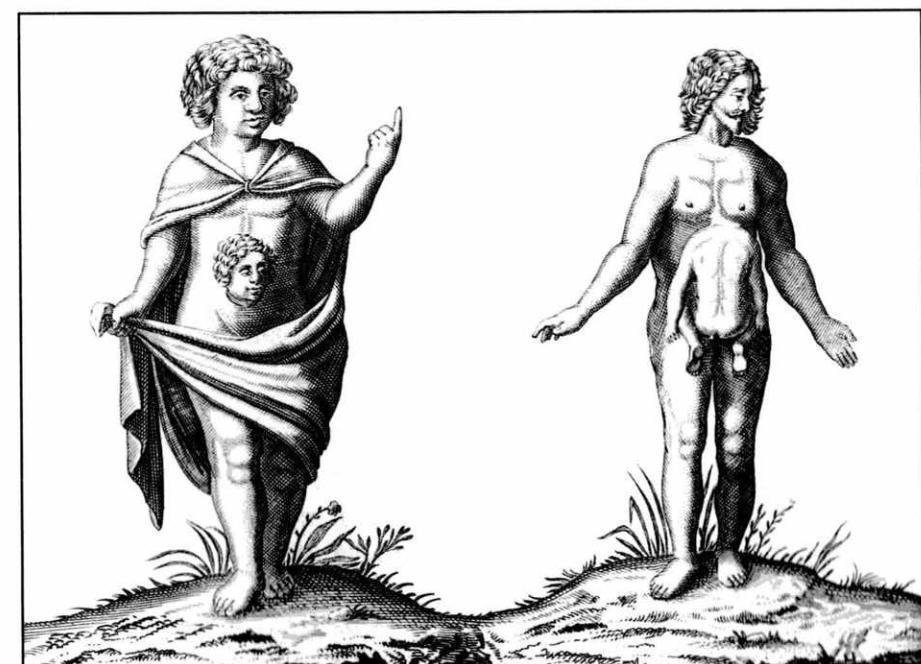
C A P. X I V.

Quarta caussa, & origo monstri excedentis in superfœtatione collocatur.

RARÒ superfœtationem contingere experimento ^{Superfœtatio rara.} comprobatur; eam verò rari eventus illius, quod monstrum dicimus, à Physiologo constitui posse, difficile non est ratione convincere. Fieri enim potest superfœtatio primo gestationis tempore; tunc autem virile semen ad priorem conceptum si applicetur, in eo novam partem constituere potest ea regione, qua contigerit præexistenti foeti copulari; sic exortum fuisse verisimile est infantem, è cuius ventre caput alterius hominis exerebatur. Fieri quoque superfœtatio valet secundo, vel tertio mense graviditatis; tunc enim secundo foetu jugiter crescente, quum in utero pleno is locum non habeat ab alio grandiori conceptu vacuum, in quem adolescat; nec duriorum uteri substantiam perfodere queat, in tenerum gemelli corpus sensim abdomine discisso, aliqua sui parte penetrat, illique in unum monstrum copulatur. Ita genitum fuisse hominem illum adultum, è cuius abdomine puellus pro statura corporis longè minoris ætatis abdito capite collotenus prominebat, mihi probabile est; nam gemellorum uno, & eodem tempore conceptorum non est adeò dispar magnitudo, ut dum unus vigesimum agit ætatis annum, alter vix dicimum attingentis magnitudinem referat: gemellos autem omnes eodem congressu fatos æquali, aut parum admodum inæquali magnitudine competiri

riri certum est unicuique, sive discretos ab invicem, sive conjunctos in monstri formam consideraverit: ut appareat in monstro *Lutetiano Riolani*, & aliis quamplurimis. Ceterum senioris fœtus majorem mollem adaugere potuit nutricationis modus; nam solus ille comedens appenso sibi non nisi residuum subministrabat: quare hic alimenti penuria non tantum adaugeri valebat: ut in proposito locum habeat tritum illud à vulgo proverbium: quia aliena manu cibum porrigente comedit, raro nutrimenti copia suffocatur. Verum & alia longè facilitiore ratione hujusmodi monstrum per superfœtationem, sine hac violenta prioris puelli perforatione fieri potuit; nempe facta superfœtatione primis illis diebus post anteriorem conceptum; tunc enim facto illi priori conceptui superinductus alter nullo negocio, propter utriusque materiæ mollitiem ac visciditatem, conglutinatur; fortèque contingit ut malè sita muliere, vel quomodounque aliter caput minoris, aut alias quamvis partem cum alio membro majoris puelli monströsè natura conjungere cogatur. Sic ergo vi superfœtationis monstrum excedens oritur conjuncto posteriori conceptu cum priori, vel perforatione, vel adhæsu, ita

C A P.

C A P. X V.

Quinta caussa, & origo monstri excedentis resolvitur in iteratam effusionem materni seminis in uterum citra superfœtationem.

Quando superfœtatio non fit nisi per novam mulieris gravidae cum masculo mistionem, ac per conceptum à primo penitus distinctum: licet secundus illi postea copulari valeat; quia tamen citra compressionem à mare factam potest mulier in seipsum semen effundere, ut in pollutione contingit sive nocturna, sive diurna: profectò si gravida mulier paulo post conceptum iterum, sive dormiens, sive vigilans

Superfœtatio
non sine coitu iterato.

Mulier sine
coitu quomo-
do possit in fe-
i ipsam semen
effundere.

Ians venereorum imaginatione intra uterum semen effuderit, menstruumque sanguinem; nullo negocio potest in hanc materiam extrinsecus adhærentem priori conceptui vis masculinei seminis in illo servata iterum operari, & secundum conceptum constitutere; qui priori adjunctus cum illo sensim adolescat in monstrum excedens uniforme.

Secundus
conceptus ut
sine corpore ita-
rato fiat.

C A P. XVI.

*Sexta caufsa, & origo monſtri excedentis per-
tinet ad anguftiam uteri.*

AT verò etiam provenire monstra excedentia ob unam uteri angustiam rationi consentaneum est: ubi scilicet natura gemellos incepit constituerre, habens ad eorum generationem idoneam, & sufficientem materiam, citra ullum excessum, aut defectum, viresque robustas: si locus, in quo talis materia continetur, angustus extiterit, ex duobus fit unum corpus in imaginem moſtri excedentis: Angustia utri ex quibus causis pen-
Monstrum ex uteri an-
gustia pro-
mptum. stia verò hæc uteri monstrorum excedentium ortu occasionem tribuens variis de cauſis exoriri potest, nam vel adventitia ex tumore intra uterum ejus cavitatem aliqua ex parte occupante, sive uteri substantia tumor adhæreat, sive membranæ foetus involventi, sive etiam placenta foeti substrata: aut hic tumor est extra uterum in vicinis membris ejus culpa uteruna nimis comprimentibus: sed & arcta ventris inferi conſtrictione fasciis, aut vestium muliebrium struetura uterus nimium angustari poterit, & inde monstrum exoriri. Hanc sanè ob cauſam, præter alia plura, monstrum Riolani genitum fuisse mihi verisimile est, quod duplicis puellæ corpora in unum à sterno

ad

ad umbilicum juncta continebat, uno corde, uno dia-phragmate, ac uno jecore quidem; sed quorum quodvis magnitudinem duorum justæ molis adæquaret: quum ceteras partes omnes discretas habuerit æqua-lis, & proportionatæ inter se quantitatis.

C A P. XVII.

*Septima caufsa, & origo monſtri excedentis ex
parentibus monſtroſis elicetur.*

ADeò fatagit nostratum terum quarumcumque natura ſemetipſam in ſpecie ſaltem perpetua-re, ut hac ratione ſi qui parentes ambo fuerint in ea-dem ſpecie monſtri excedentis, nullo negocio jam poſſint ſobolem monſtroſam pariter ortui dare: dummodo ex eo ſint monſtrorum genere, cui à natura in-terdicta non ſit procreandi functio: ſic profectò ex ambobus bicipitibus biceps enaſcetur: ſed ramen Superficiatio
ut monſtrum
efficiat. hoc neceſſarium non eſt, quia ex eorum capitibus omnibus adeò exigua materia ſemi ni communi-carī poſteſt ut uni conſtituendo capiti puelli ſufficiat, dupli ci non ſufficiat: & hoc tum quia ex uno tantummodo capite ad teſtes ſeminaria materia trans-mitti valet: tum maximè quia unus parentis ventri-culus duobus capitibus non adeò uberem transmittit alimoniam, ut illorum nutricatiū magna portio uti-lis alimenti ſuperabundet, quæ ad teſtes delata, & in ſemen abſolutum versa, indeque in uterum effuſa, ibi plurium capitum conſtitutioni ſufficere valeat. Sin autem alteri ſoli ex parentibus con-tigerit na-tura monſtroſa excedens, rarius adhuc ex eorum con-greſſu monſtrum ejusdem generis, ob easdem cauſas enaſcetur. Ita ſanè oriſi poterit puellus trimanus,

N 3

aut

aut tripes, tricepsve à parentibus consimilibus, ut ex sedigitis sedigitus enascitur; non tamen semper, ac necessariò; quod observasse monuimus *Aristotelem* alicubi dicentem ex læsis parentibus interdum læ-^{a 2. de gen.}
^{an. c. 3.} fos, interdum non læfos filios exoriri.

Ex læsis in-
terdum læfos,
interdum
non læfos
oriri.

C A P. XVIII.

*Octava origo, & caussa monstri excedentis in vitio
nutrificationis consistere perhibetur.*

Nutrificationis unius culpa monstrosam homines in excessu induere naturam *Aristoteles*, experimentum, & ratio docet; *Aristoteles* quidem alicubi statuens, *Degenerare quod patitur, nec super-*^{a 4. de gen.}
^{c. 3.} *ratur, aut defectu facultatis ejus, quod coquit, & mo-
vet; aut copia frigiditatemque ejus, quod concoquitur,
& distinguitur; quum enim partem superet, partim non
superet; facit multiforme quod constituitur, ut Athleta-
rum nonnullis per usum cibi nimium accidit; quum
enim per copiam pastus natura nequeat superare, ut
proportione augeat, formamque servet eamdem, diver-
se efficiuntur partes, & adeò interdum, ut nihilo fere
similes primis evadant. Experimentum autem ostendit nobis in puerō quadrimo, cuius caput ingens erat adeò, ut magnitudinem reliquarum partium moles nulla fermè proportionē superantem haberet adulorum hominum duo magna capita simul juncta excedentem; testimonio namque patris, qui eum mensibus clapsis circumferebat visendum, ad stipem inde sibi corradendam, audivimus illum ab ortu natum capite parvo ceteris membris proportionato; sed in dies puello caput mirè crevisse, corpore reliquo consuetam in aliis augmenti celeritatem, seu verius*

Monstrum
sola nutri-
tio ut efficac.

Monstri Pa-
tavini natura.

verius tarditatē recipiente, nulla tam celeri ac magno capitī incremento febre, destillatione, sensuum læsione, aut alia vitæ offensa molestatur infans; sed sanus solummodo jacere cogitur pusillo corpore, adeò vastam capitī molem non ita facilè sustinere ac regere valente: Quare nos arbitramur cum *Aristotele* ceteris partibus corporis debitam nutrimenti quantitatē in sui substantiam convertentibus, unum caput nimiam alimenti copiam in sui naturam commutare; quacunque ex caussā eo tanta pabuli tendat ubertas, sive à capite veluti à magna cucurbitula trahatur, sive in caput non ita validum à partibus infernis quod eis superabundat transmittatur: quæ quidem alimentaris materies à propria capitī natura in sui substantiam per nutrificationem vertitur, unde nulla symptomata, nullique morbi exoriuntur in puerō; sed tamen vitians proportionē capitī in magnitudine cum corpore reliquo puerum monstrum constituit. Ratio demum nobis apertissimè suadet, quod huic puerō jam nato contigit; puellis in utero matris adhuc existentibus eodem planè modo contingere posse: sic ergo quavis de caussā in utero ad aliquam fœtus particulam, nullo parentū vitio, ubi major alimenti ubertas pervenerit, aliis membris decenti mole nutrimenti fruentibus, eaque pars totam hujusmodi pabuli massam in se converterit: proportionē suam cum residuo corpore destruere potest ea pars in maximam adaucta quantitatē, ac monstrum uniforme in excessu constituere: atque hac ratione oriri potuit puer maximo capite, ingenti manu, immani pede, naribus, vel auribus, vel oculis supra cujuscunque hominis adulti quantitatē monstrō grandibus, nullo penitus intercedente morbo.

Ad caput
quomodo ni-
mia materie
copia tendat.

C A P. X I X.

*Nona ratio, & causa monstri excedentis monstratur
in animi passionibus parentes affidentibus:
exercitatio cum Cardano, & Parxo.*

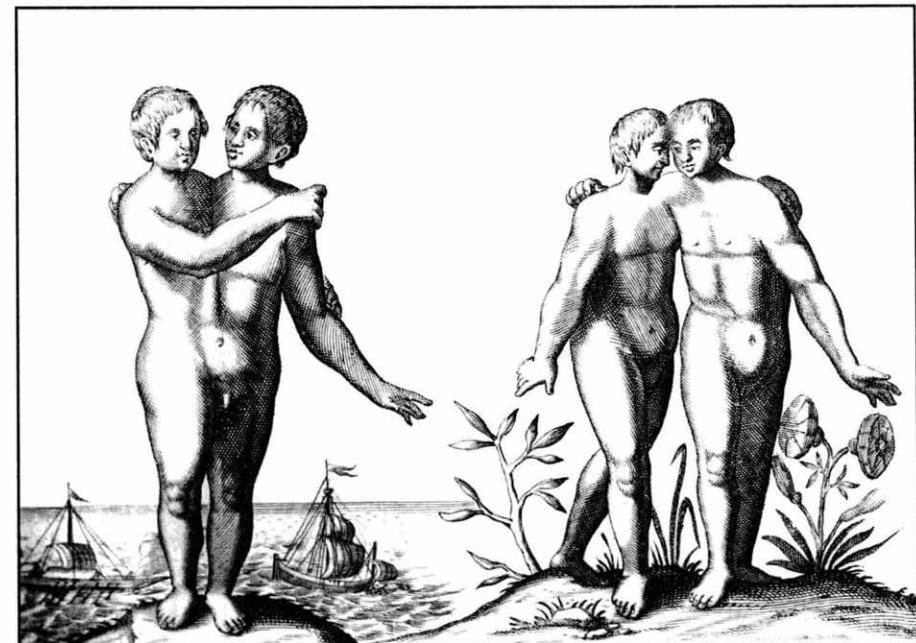
Animi passiones vehementiores seu ad sensitricem, seu etiam ad intellectricem animam attineant, potissimum in matre gravida posse monstrorum caussam existere, probabile satis est; quum enim animæ partes inferiores omnes à superioribus in eodem vivente ad proprias operationes obeundas gubernentur; quod sine alimento esse non potest, ut à nobis explicatum est in opere **De Vita*; quumque in ^{* 1. 2. e.} _{190. 200} semine degens virtus formatrix conceptuum utatur ministerio caloris sibi assidue à matre per spiritus communicati; profectò simulacra rerum quæcumque vehementia fuerint in animo, & spiritu materno (utroque hoc ad foetus organizationem cum paterni semi-nis virtute cooperante) poterunt in conceptu consimiles imagines efformare, ob rationes alibi allatas in opere ^{4. c. 65.} ^{• Cap. 26.} **De perfecta constitutione hominis in utero*; sed monstrum excedens uniforme nunquam constitueret valebunt, nisi vel geminatis membris, ut ^b dudum ^{• Cap. 11.} ostendimus, vel quum gemelli concepti fuerint, quos variè in unum monstrum copulent; nam sola parentis cogitatio, solaque imago rei visæ in spirituum substantia residens, ubi conceptus unicus extiterit, ex eo monstrum efficere non potest uniforme, neque excedens in mole, neque deficiens; quia talis imago in matris animo, aut spiritu substantiam foetus ulla ex parte nec augere, nec diminuere potest; quos autem conceptus in vicem coharentes in consimilem imaginem efformare potest: atque hac sanè ratione *Moguntinum* mon-

*Animæ par-
tes viles in
actionibus
suis à nobis
lioribus gu-
bernari.
Vis in semine
formatrix ut
operetur.*

*Parentum
imaginatio ut
monstra ex-
cedentia effi-
cere valeat.*

^{c 12. de}
spicul.

monstrum effigi potuisse censemus cum solertissimo *Cardano*, ^c qui alicubi hanc protulit historiam. In *Moguntino* quoque nostris temporibus accidisse constat ut duæ mulieres, quarum altera prægnans esset, invicem colloquerentur; currens alia supervenit, quæ loquentium capita invicem collisit; quæ gravida erat, dum pareret, signa timoris in infantibus expressit; siquidem duas puellas peperit, è summa fronte usque ad nasum junctas in facie, sic ut non nisi oblique spectare possent.

Supervixit hoc monstrum tamen usque ad annum decimum: Altera mortua, atque ab alia vivente excisa,

cisa, quæ supererat & ipsa mortua est; seu timore, seu pedore, seu animi molestia; quam misera dum altera ægrotaret contabescens susceperebat, incertum est. (*Paræus* ^d opinatur eam obiisse propter inflictæ plagæ divulsificæ malignitatem) Certius illud est quod à multis quæsitum est sæpius, prægnantium affectus fœtus, qui in utero sunt, posse vitiare; unde tot maculæ in infantibus vini, suillæ cutis, punicorum malorum, ac talium: Nam quum mater harum puellarum concussa, timore imaginem collisi capitinis retineret, capita puellarum in unum coierunt: neque enim id concussione sola factum credibile, quamquam non parùm ad hoc contulerit; quoniam sæpius mulieres magis casu collidunt ventrem, quam tunc, quum caput illa collisit; nec tamen gemini una coëunt: nam si modò concussio caussa hujus fuit, non jam capitinis, sed dum caput alliditur, dorsi, vel ventris. Hæc ad verbum *Cardanus*. In quibus pleraque habebat subtilissimus *Scaliger* exercitationis incitamenta; sed negocium fortè detrectavit; quia de propositis *Cardano* consentiebat. Nos tamen illud in primis priori mortua superstitem ab ea excisam, nec timore, nec pedore, nec animi molestia brevi extinctam fuisse damus; quippe inde illæ passiones adeò vehe-
Cardanus no-
tor.
Paræus no-
tor.
Plagæ que
malignæ non
sunt.
Plagæ ut à
medico infli-
gi debant.

mentes ipsi non contigerunt, ut eam neci tradere potuerint: Nec *Paræo* concedimus ipsam sorori suæ non diu supervixisse propter inflictæ plagæ divulsificæ malignitatem; tum quia medici opera inflictæ plagæ malignæ non sunt, ut hostiles à telo venenato; tum quia rationabile est à perito medico talem sectionem ad arcendum sanguinis fluxum peractam fuisse candenti ferro, quo nulla inferri, sed si quæ forte

d Lib. 24.
cap. 2.

fortè subesset à præcisa parte deberet malignitas, & posset omnis auferri. Arbitramur itaque per illam conjunctionem capitum, per quam mutuus erat præcipiorum membrorum utriusque puellæ consensus, ab ægrotantis corpore halitus, & spiritus morbificos in alterius membra præcipua transfusos esse morbi consimilis in superstite procreatores; quæ propterea eodem morbo mox interierit. Quin & ea de caussa interiisse potuit, quia cum tali communicatione, causæ morbificæ, sororis conjunctione destituta soror privata erat auxilio, quo per mutuam conspirationem alterutrum corpus ab alterutro gaudere consueverat; novimus enim assuetorum adjumentorum privationem morbos, & mortem inferre consueuisse; quot suppressis mensibus, quot assuetis hæmorhoidum, narium, & fonticulorum fluxionibus destituti dilabuntur celeriter in morbos mortales? mirum cur à *Cardano Scaliger* non postulaverit in tantæ subtilitatis occasione, qua ratione, quove modo prægnantium imaginationes, & affectus animi consimilium rerum imagines in corpore fœtus efforment: & cur ipse suo è fœcundo penultimatam subtilitatem lectoribus omnibus cupientissimis more suo non porrexerit: nos de proposito mentis nostræ cognitata nuper tetigimus; sed latius in libro ^e *De Constitutione fœtus* explicavimus. Illud præterea distinguendum erat *Cardano* subtili, de tempore, quo contingit materni capitinis collisio, si enim statim à conceptu, & ante organizationem gemellarum in utero, antequæ formationem capitum discretorum prægnans capite allisa fuit; id certè fieri potuit, ut postea matris anima, & spiritus cooperans virtuti seminis formatrici monstrum effingeret, ac materiei gemellis

Affuetorum
adjumento-
rum privatio
morbos, &
morbem in-
ducit.
Monstrum
cedens oti-
go varia.

O 2

constituendis sufficienti similem imaginem impertiretur. Id ipsum censeas si mater capitis collisionem passa est in ipso articulo conformatioonis capitum puellarum in utero. At verò si contigerit ultimis graviditatis temporibus, ac omnino jam efformatis pueris ab invicem discretis, caput maternum cum mulieris sibi colloquentis capite collidi, jam pura imago in animo, spirituque materno haud potis fuit disjuncta gemellarum capita in unum conglutinare. Sed hoc longè aliam habet rationem; quæ nobis ex rei natura nunc est indaganda.

*Parentum
phantasia
quando ne-
querat genel-
los congluti-
nare.*

C A P. XX.

*Decima caufsa, & origo monstri excedentis in vio-
lenta materni corporis concusſione reponitur.*

*Gemelli in
utero formati
ut copulen-
tur.*

*Nares præci-
sa, & labia
curta ut refi-
ciantur.*

*Arbores va-
rie ut in unū
cohereant.*

Ubi gemellis in utero jam formatis, iisque distincta omnino corpora obtinentibus, posteriori gestationis tempore capitibus, aut quavis alia parte corporis, ob matris percussionem copulari contigerit: hoc certè monstrum haud aliam originem, & caußam habere poterit, nisi quia gemella capita in utero è regione sibi invicem opposita, & propè sita fuerint, quæ in magna illa materni corporis concusſione ipsa quoque invicem collisa fuerint, & confricatione excoriata, sanguinisque glutine nudatæ externa cute partes sese contingentes ac jugiter crescentes facile coaluere; vidimus enim sæpè, dum *Bononiae* studiis operam navaremus, eximum præceptorem *Taliacotium* nares hominum præcisas reflecturum prius excoriare cicatrices nasi, deinde brachii partem decorticatam naso ad unionem coaptare,

re, ac suere ad plusculos dies. Quin & arborum variarum partes decorticatae, ac invicem ligatae coēunt in unum corpus glutine succi alimentaris ad eas partes ab utraque arbore defluentis. Nec tamen obest *Cardani* oppositio de mulieribus, quæ sæpè casu magis colliduntur, quam illa *Moguntina*, in quibus tamen gemini non una coēunt; siquidem in primis haud probat vir egregius gravidas geminos utero gestantes vehementius collisas geminos copulatos non peperisse. Deinde verò constituimus hoc ideo inter monstra nobis connumerari, quia raro contingit; & quò rariùs accidit eò magis monstri naturam obtinere: sat nobis est caußam attulisse, à qua talis effectus proficiisci valeat: Immò verò caußam monstrorum indeterminatam, & raram necesse est esse. Deinceps autem gemelli non semper eamdem servant in utero positionem, ut ex concusſu materni corporis conglutinari valeant in monstrum. Denique negamus viro subtili caußam conjunctionis gemelorum in monstruosam formam esse non posse ventris, & dorsi materni collisionem, non autem capitis; nam simul cum capitib⁹ violenta, & vehementi collisione totum corpus, & quæ in materno corpore continentur gemellorum corpuscula invicem validè concuti necesse est; ac magis in collisione capitib⁹, quam ventris, aut dorsi; quia capitib⁹ dura substantia minimè cedens, sed ictui resistens, violonter percussa retrocedit; secumque retrahit corpus universum; at venter, & dorsum ob mollitatem cedens ictui collisionem perpeti potest etiam vehementem, corpore reliquo quiescente, nec agitatis in utero gemellis.

*Monstrorum
caußæ inde-
terminata, &
rara.*

*Capitis ma-
terni violenta
concusſio cur
monstrum ef-
ficat magis
quam dorsi,
aut ventris.*

C A P. XX.

*Undecima caussa & origo monstri excedentis
refertur ad morbum fætus.*

Ceterum alia eidem monstro, citra materni corporis collisionem, percussionemve ullam, origo esse potuit; nempe si gemellorum corpora in utero prius distincta vel ambo, vel eorum alterum fronte tenuis, defluxa in eum locum, aut ibi genita, ut fit, materia quapiam erodente, exesum fuerit; communicato corrosivo humore vicino capiti alterius; nullo negocio tenella utriusque cutis consumitur; capita verò propinqua, seseque contingentia excoriata facilè conglutinantur: Quare consumpto à natura (« *Hippocrati* morborum medicatrice) illo 6. Epid.
scđ. 5. humore noxio, inductaque partibus undique cicatrice, gemellæ conglutinatæ in monstrum ex utero prodiere: cui origo vulgo relata est in materni capitum ad alterum allisionem, quia fortè contigerit matrem eas utero gerentem capite collidi; quum tamen hac etiam de caussa citra ullam capitum collisionem ejuscemodi monstrum illa parere potuerit. Ab hac itidem caussa in eodem genere pleraque alia monstra excedentia exoriri potuerunt; siquidem gemellorum fœtuum & pectora, & latera, & tergora, & brachia, & crura, & nates aliaque membra sic primum excoriari, suborta in iis inflammatione, ac deinde uniri; sedatoque morbo conjuncta monstrum demum constituere; cuiusmodi multas historias dum recensuimus. Sic igitur ex tot caussis physicè generantur monstra uniformia excedentia; quorum origi-

Ex morbo
fœtus ut sit
monstrum
excedens.

Natura mor
borum medi
carix.

originem plerique omnes indifferenter in unam referunt materiæ redundantiam.

C A P. XXII.

*Monstrorum ancipitis naturæ subsistentia
realis demonstratur.*

AT verò præter deficientia, & excedentia monstra in uniformium genere nonnulla fuere alia naturæ cujusdam ancipitis; quæ scilicet in una parte mutilam, in alia excedentem sortita sunt quantitatem; quandoquidem <sup>• Chron.
chron. pr.
lit. tom. 2.</sup> *Gualtherii Chroni
stæ animadversione* in pago *Freywerck*, non procul ab *Adorffio Voitlandia oppido*, natus est infans biceps, quaternis manibus, totidemque pedibus: sed carens utroque sexu; in cuius loco umbilicum habebat: mater illi fuit uxor fabriferrarij. <sup>• Lib. 24.
ap. 1.</sup> *Parei* quoque observatione in ponte *Sæo*, ad *Andes oppidulo*,

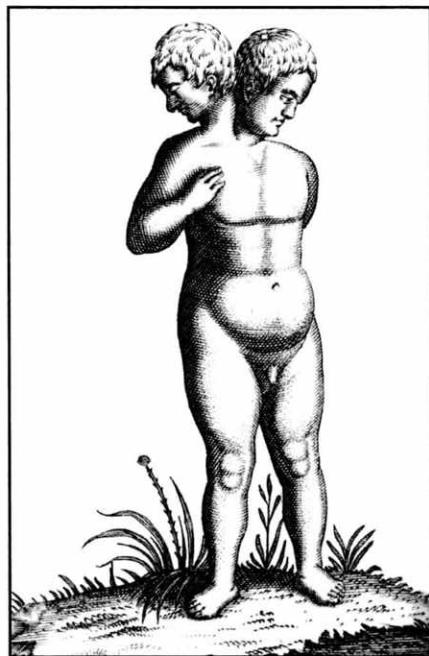
prodierunt in lucem gemellæ feminæ membris omnibus perfectæ, nisi quod alterutrius manus sinistra quatuor tantum digitis distincta erat; cohærebant autem anterioribus partibus à mento usque ad umbilicum; qui utriusque unicus, item cor erat; hepar in lobos quatuor divisum: vixit monstrum semihoram. ^{1572.} <sup>• Lib. 24.
ap. 6.</sup> Apud eundem autorem monstrum aliud inspeximus; ancipitis naturæ infans erat duplice capite, sed sinistro carens brachio in hanc effigiem.

Rueffo

Anno Dñi
1555.

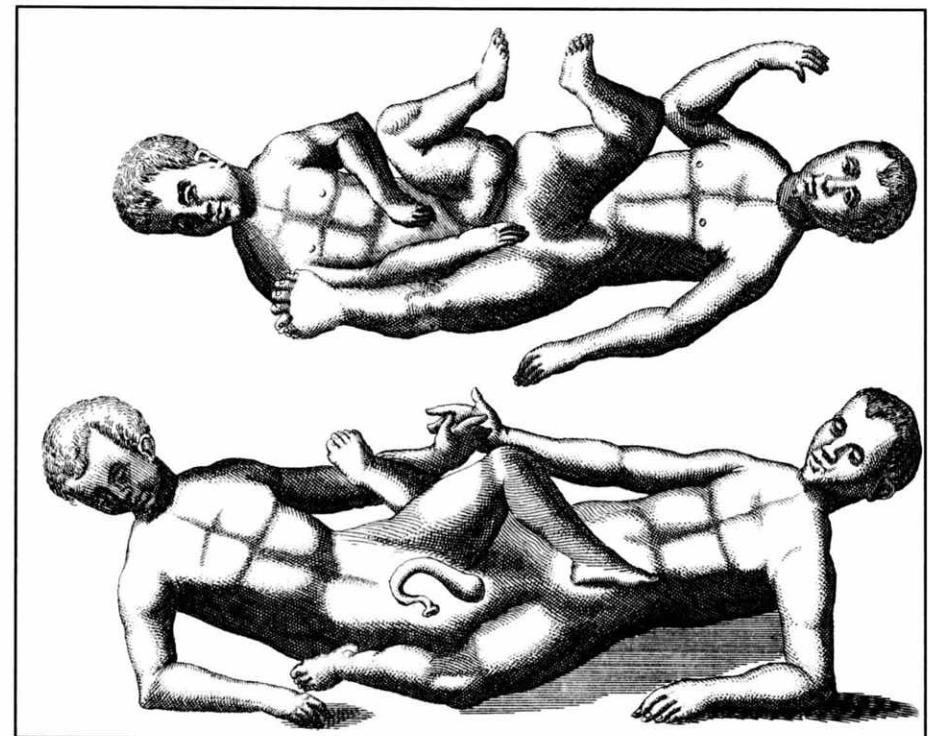
1572.

1575.

Rueffo in Veienti agro puer natus est unimanus, & biceps. Eidem in Anglia non procul ab Oxonia M DL II. natus est partus duobus capitibus, brachijs quatuor, manibus totidem, ventre uno, membro muliebri, sede una : ex una parte pedes transversi duo erant, ex altera unus tantum, ritè exorrectus, forma duorum pedum digitos habens decem; Horum alter diebus quindecim, alter verò uno supervixit : Lacrymarunt hoc tempore rarò. Alter ex his latus admodum, alter autem somniculosus & tristis extitit : viginti digitos transversos erat longitudo, & latitudo ipsorum. His simile natum est monstrum *Cutiliani*, ditione *Pistoriensi*, anno Domini

Natura, & Differentijs. Lib. II. 113
mini. M DC X. XI Martij, Patre *Majo Carbonatio*
matre *Genevera Masi*, ætatis xvi. annorum.

*Venetii mulier Hebræa monstrum peperisse fertur ex duobus infantibus ad nates copulatis, utroque sexu 1617. carentibus, & unico umbilico gaudentibus : tale quid ortum est etiam *Genuæ*, monstrum fuit infans perfectus, cui alter imperfectus inferiori ventre conjunctus adhærebat corpore longè minor, altero crure carens, captus oculis ; nihil omnino lactans : ambo simul mejunt. De quo monstro recens nato mihi talem epistolā scripsit olim *Augustinus Pinetus Genuensis Medicus.**

P

Per-

Perill. & Excellentiss. D. Observandiss.

D. FORTUNIO LICETO P A T A V I U M.

AUGUSTINUS PINCETUS
Medicus Genuensis. S. D.

Occasione novi cujusdam monstri novissimè hic apud nos Genuæ nati, ad te pauca scribere placuit de illius historia, Vir Eccellentissime, tuum de ipso judicium expectans. Pellegrina uxor Baptista Colloreti die duodecima Martij anni millesimi sexcentesimi decimi septimi, in Parœcia Sancti Bartholomai de Costa in ditione Genuensi, duos filios perperit simul invicem junctos in ventre inferiori, alijs partibus ab invicem disjunctis: ambo sunt masculi; unus est altero duplo major: & minor mancus est uno crure, in aliis partibus est benè conformatus, nisi quod oculos non habet apertos. Baptizati fuerunt ut duo corpora; unus appellatus est Joannes Baptista & alter Lazarus: Parentes eorum sunt optimè sani, & ante hos genuerunt alios filios benè formatos: Quod autem mirabile reddit hoc monstrum illud est, quod unus solus lac fugit, & ambo nutritur ac vivunt, & dum major fugit lac, observatur minori lac pervenire usque ad labia, quibus ipsum lambere pergit: quam rem ego vidi, & observavi, Dicunt hos duos filios eodem tempore foras emittere excrementum urinæ. Cupio te mihi aliquid hac de re scribere. Vale. Genuæ. die xix. Martij. M DC XVII.

Cui

Cui viro responsum tunc ego dedi in hac sententiam,
Perill. & Excellentiss. D. Observandiss.

D. AVGVSTINO PINCETO Medico Genuensi

F O R T U N I U S L I C E T U S
S. D.

PAuca dicam de Monstro recens nato istic apud vos, vir egregiè, te remittens adea, que vulgavimus de natura monstri ancipitis explicata libro 11. capite xxij. & sequentibus: puto enim esse monstrum anceps à me ibi descriptum. Si foret ambobus unus ventriculus, facile uno lactante solo, vivarent & alerentur ambo; & minori è communi stomacho non difficulter ad os regurgitaret substantia materni latetis, quam ille mancus seu lambit, seu veluti ruminat, ne destitueretur illa priori nutrimenti digestione, quam in ore fieri monuit Avicennas: si etiam haberent commune jecur, ut habuerunt due femella Riolani in monstro Lutetiaz nato anno millesimo sexcentesimo quinto, ambo simul urinam reddere possent apude eos, qui putant urinam excrementum esse coctionis illius, que celebratur in stomacho, dicentes urinam separari à sanguine, peracta jam ea coctione nutrimenti, quam obimus in hepate. Aliorum monstri attributorum caussas habere poteris vir egregiè ex ijs, que nos de monstri ancipitis natura late differuimus in edito libello. Potest autem hoc monstrum diu vivere, quem-

116 *Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,*

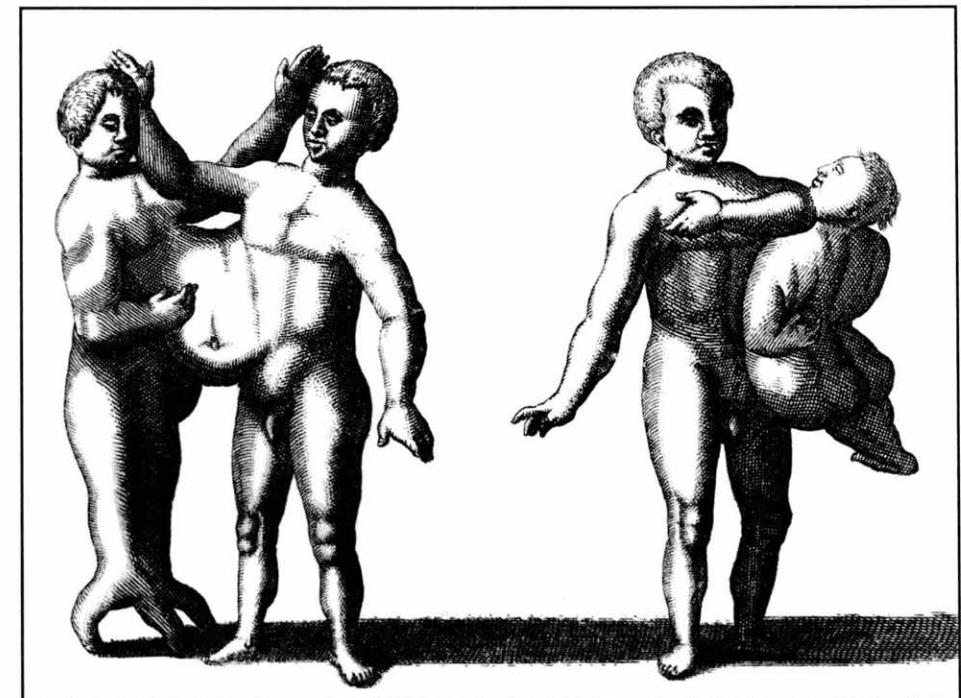
quemadmodum diu vixit homo monstruosus ille, cui è pectore prominebat caput infantis intra præcordia reconditi; nec non viceversa illius alterius, cui è pectore collotenus abdito capite propendebat infans integer mirè pendulus. Verùm inspectione structuræ partium conjunctarum conjectari melius caussa poterit in vivente monstro; quæ ut ex nuda relatione satis aperta non potuit haberi, sic ex anatome cadaveris apertissimè posset intueri. Vale vir eximie, & me tui studiosum ama.
Patavii. Calendis Aprilis M DC XVII.

Hoc idem Monstrum ego postea non semel vidi
Venetis & Patavii quadrimum; cujus ostentatione genitores ejus errores per orbem sibi victum comparabant, à spectatoribus fibi stipem erogantes.
1614. Anno Domini millesimo sexcentesimo decimo quarto 111. Kal. Junij. hora diei vigesima circiter, in *Villa Porcetti* propè *Coloniae* oppidum ex rusticis parentibus orti fuere gemelli monstrose conjuncti veluti per tertium abdomen; quorum alter masculus fuit benè conformatus; alterius non fuit sexus distinctus, sed ejus vice cavitas quædam ad usque genua protendebar, signum potius distinctionis coxarum, quam feminei sexus: coxae, cruraque in unum jungebantur, ut referre viderentur truncos duos plantarum coalescentes: loco pedum tres habuit carnosas propagines prominentes, in extremitate scissas ad instar ferme unguium Suis, aut Ovis. Obierunt à nativitate. Horum duorum monstrorum hæ fuerunt imagines.

Rueffo

Natura, & Differentijs. Lib. II.

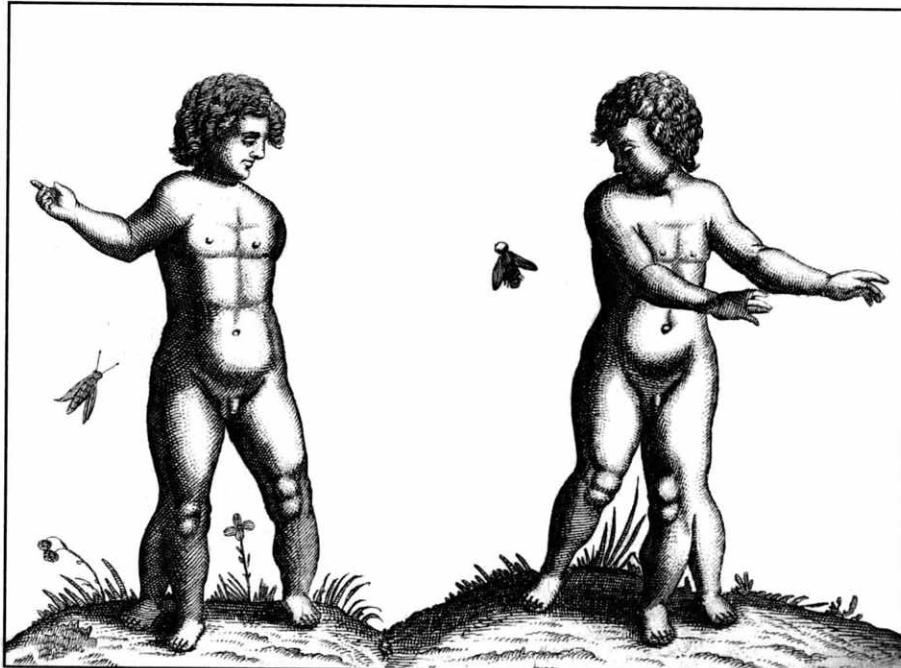
117

Rueffo puer Amiterni natus est uno brachio, sed pedibus tribus in hanc effigiem.

P 3

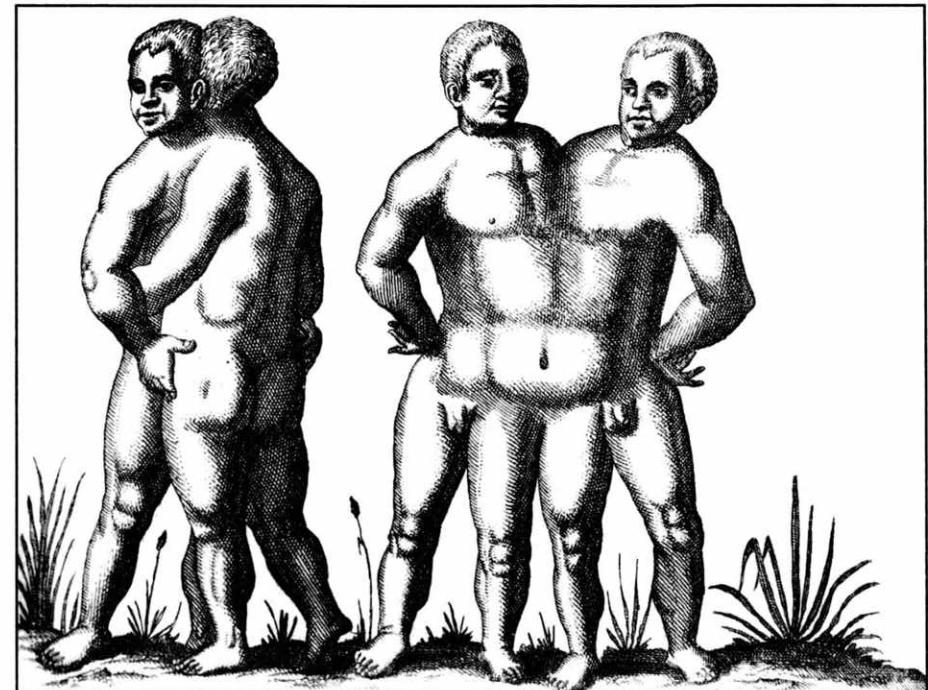
Paræ

1569. *Paræi* verò relatu, anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo nono. *Turonensis* quædam mulier gemellos peperit unico capite conjunctos, & se multo complectentes: horum ad ipsum skeleton misit *Renatus Ciretus*, tota *Turonensi* regione famatissi-

1546. mus. Et multò prius eidem auctori, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo sexto, mulier *Lutetiae* sexto graviditatis mense, fœtum peperit, geminum caput, bina brachia, & quaterna crura habentem. Cujus monstri cadaver quum dissecuisset, unicum cor reperit. Ex quo scire licet, unicum eum infantem extitisse.

C A P.

C A P. XXIII.

Monstri ancipitis origo, & cauſa communis insinuatur; eruiturque prima ex materie diversæ defectu, ac excessu.

Monstrum ancipitem naturam obtinens, quod & excedentis, & deficientis in varijs sui corporis partibus imaginem refert, plures agnoscit originis suæ cauſas; quas ex traditis assequi difficile non erit; simplicium etenim naturæ compositorum essentias manifestant: complicando igitur excedentis, ac deficientis monstri primordia, & generatio-

Monstri an-
cipitis cauſe
varia.

nes,

nes , quæcumque sese invicem compatiuntur , nullo negocio caussas monstra naturæ ancipitis proximè ^{Prima ex-}
constituentes habere poterimus : Et sanè prima ta-
lium origo esse potest ex abundantia materiæ desti-
natae constitutioni unius membra , & defectu mate-
riæ , natura dicatae origini alterius : sic profectò exor-
tus est puellus biceps altero carens brachio ; cuius i-
maginem sine historia nobis depinxit *Paræus* , cuius-
que imagini attexuit historiam *Rueffus* , afferens in
Vienti agro puerum natum esse unimanum , &
bicipitem ; si modò is ille idem fuerit , de quo *Pa-
ræus* : scilicet si parentum seminis , & sanguinis ea
portio , quæ ab alimento superabundante nutrica-
tioni capitis originem traxit , uterum adierit ea uber-
tate , qua duobus capitibus in foetu constituendis
sufficiat ; ea verò portio , quæ à genitorum altero
brachio ex ultimi alimenti superabundantia oriri
consuevit , aptaque est constituendo consimili bra-
chio in conceptu , in uterum non irrepserit ; sive quia
parentum illi brachio nihil superabundaverit ali-
menti ex quo tale semen , talisque sanguis effici po-
tuerit , unde brachium puelli constitueretur : sive illa
materia obstructis venis ad testes , ac uterum deferri
nequiverit : sive quia contracta intemperie aliqua di-
spositionem amiserit , qua in semen , & sanguinem
brachio puelli constituendo aptum nata erat com-
mutari : sive quia calore partium consumpta fuerit:
tunc sanè conceptus expers fiet illius brachii , & bi-
ceps , si materia capiti constituendo apta in duas par-
tes intra uterum quacumque de caussa dividatur : se-
cū enim unam in massam cohærens unicum efficiet
caput , majus quam par sit , pro ceterorum membro-
rum proportione : atque ita fiet monstrum anceps : seu
biceps

C A P. XXIV.

*Secunda monstri ancipitis origo , & caussa ex uteri
angustia , & defectu virtutis for-
matricis explicatur.*

AT verò monstrum anceps exoriri etiam potest
• ob uteri angustiam , & defectum virtutis for-
matricis simul convenientibus : quibus enim feminis
uterus angustior aliqua ex • antea relatis caussis con-
tigerit , quād ut in eo commodè gemelli continean-
tur , & augeantur : si portio seminis halituosa ex ali-
qua parte parentum determinata materiam suæ ori-
ginis trahens , cum reliquo semine ad uterum non
confluxerit , aut in parva nimis quantitate confluxe-
rit : inde sanè monstrum ancipitis naturæ generabi-
tur , uteri angustia copulante gemellos , & formatri-
cis imbecillitate aliquorum membrorum constitu-
tionem prætermittente . Sic profectò monstrum in
• cap. 22. ponte *Sæo* ad *Andes* oppidulo dudum ex ^b *Paræo*
relatum exoriri potuit : nempe seminis utriusque pars
crassior , & materni sanguinis portio tanta fuit , ut ge-
mellarum constitutioni sufficeret : sed spirituosa sper-
matis portio dupli cordi , & absoluto digitorum nu-
mero constituendo pares vires non habuit , seu ob
alias caussas , seu quia portio illa seminis spirituosior
à digitis parentum priorem materiam suæ genera-
tionis hauriens , in uterum quacumque occasione non ir-
repserit ; quare concurrente uteri angustia gemellæ
cohærentes uno corde , ac digito captæ in sinistra ma-
nu originem facile habuere .

C A P. XXV.

Tertia monstri ancipitis origo, & caussa in morbo fœtus, & superfœtatione detegitur.

IN codem genere monstri ancipitis pleraque oriri etiam possunt ex superfœtatione, ac maximè prioris conceptus ægritudine simul convenientibus; ubi enim superfœtationem gravidas perpeti contigerit, & novum conceptum pristino quavis ratione cohædere; atque alterius embryi particulam aliquam vi morbi sanabilis absumi: tunc sanè monstrum exorietur ancipitis naturæ, deficiens quidem aliqua particula vi morbi consumpta, sive nimium emaciata nutricatum debitum sibi ad vitæ munia obeunda, & ad aliarum partium proportionem incrementum habere nequiverit: sive corrodentis alicujus humoris malignitate penitus exesa fuerit: exundans autem evadet idem monstrum ob superfœtationem, qua posterior conceptus pristino copulatus, & coagmentatus viventes duos unit in monstruosam figuram. Immò verò etiam sola superfœtatione citra ullum intervatum morbi, monstrum ancipitis naturæ generari poterit, si posterior conceptus priori copulatus, vel. prior, vel uterque ab origine sua quopiam membro caruerit quacunque alia ex caussa.

C A P.

C A P. XXVI.

Quarta monstri ancipitis origo, & caussa refertur in materiæ ineptitudinem, ac iteratam materni semi-nis, & sanguinis effluxionem ad uterum citra superfœtationem.

SIn autem gravida mulier citra veneris actum, solo imaginationis venereorum stimulo incensa, vel etiam ob semenis abundantiam sive dormiens, sive vigilans, iterum semenis portionem, ac menstrui sanguinis intra uterum effundat ea ratione, ut hæc materia præexistenti conceptui quomodocumque agglutinetur, atque cohæreat; jam poterit vi semenis paterni adhuc in primo conceptu existentis, spirituosa pars feminei semenis adjuta novelli fœtus partes animare, atque constituere aut omnes, aut alias, pro materiæ quantitate, ac aptitudine; siquidem omnes integri fœtus partes efformare posset; monstrum excedenti occasionem daret; quod in ancipiis genere collocaretur aliqua pristini conceptus materiæ portio inepta, quæ alicujus membra naturam induere non potuerit: atque ita eo membro spolians conceptum, defectu excessui adjecto, ancipitis naturæ monstrum enasci oporteret; sin autem fœtus posterior priori additus aliquo membro destitueretur, si ve ob materiæ illius partis constitutioni à natura destinatae ineptitudinem, sive ob ejusdem materiæ absentiam, monstrum itidem ancipitis naturæ procrearet aliqua parte redundans, aliqua deficiens, ut puerum tripedem unimanum, vel unicorpitem infra bicorporeum altero crure carentem; & id generis.

C A P. XXVII.

Quinta monstri ancipitis origo, & caussa depromitur ex parentum corpore monstroso.

SI verò parentes ambo ancipitis naturæ monstroſa corpora seu à nativitate, seu ob ægritudinem habuerint, adeò ut venerem agere, ac exactu venereo prolem fuscipere valeant; procul dubio foetus procreare poterunt ancipites cum in eadem, tum etiam in diversa monstrorum specie: in eadem sanè, si parentes in consimili monstri specie contineantur: siquidem ex trimanis unipedibus trimanus unipes oritur: in diversa vero, si parentes ancipitem monstri naturam diversæ speciei obtinuerint: nam ex unoculo, & tripede genitore, ac matre unimana, & octodigita monstrum enasci poterit unoculum tripes, unimanum & octodigitos in manu habens; si ex omnibus parentum membris materia seminalis ad foetus constitutionem concurrere contigerit: sed fieri etiam potest ut varietur monstri species in foetu, quia ob aliquod impedimentum ex iis, quæ supra enumerata sunt, aut quæ partes in uno parente sunt, suppleant defectum earum, quæ in altero non existunt, uberem seminarij principij copiam exhibentes: aut quæ partes in utroque sunt generante, nihil transmittant ad uterum pro constitutione partium foetus sibi consimilium.

Sexta

C A P. XXVIII.

Sexta monstri ancipitis origo, & caussa ex vehementi parentum imaginatione, & vitio nutricationis in fœtu enucleatur.

Vehemens quoque imaginatio parentum, ac speciatim feminæ, ob rationes allatas in libro ^{cap. 26.} *De Humani conceptus constitutione*, monstri ancipitis originem promovere potest; nimurum si mulier gemellis concipiendis materiam sufficientem in utero habuerit, virtutemque utrique conceptui efformando idoneam; vehemens imaginatio gemelorum in una quapiam parte corporis copulatorum, si adjunctam habuerit in fœtu alicujus membra atrophiam, facilè jam tibi producere poterit ex geminis turpiter in unum junctis monstrum anceps, tabefactam obtinens particulam quampiam, reliquarum magnitudini nullum proportionis signum correspondens, obtinentem.

C A P. XXIX.

Monstri ancipitis origo, & caussa septima reponitur in arte peccata naturæ imitante, ac non sine auxilio naturæ operante.

Artem etiam esse ancipitis monstri conficiendi, ^{Physicum} ^{quæ decent} ^{contemplari.} mirum fortasse videbitur alicui, & ad nostrum institutum minimè pertinens, qui Physiologiam tractamus in hoc opere. Verum quoniam Philosophum naturalem decet omnia naturæ opera contemplari, seu **Q. 3** soli-

solitariè operetur, seu alteri cuiquam efficienti cooperetur: quando ars, si aliqua est monstra effingere valens, hoc ipsum sine opera naturæ præstare nequeat: immò verò quum origo monstrorum à natura præcipue pendeat. artis autem operatio sit solùm applicare activa passivis naturalibus: jam physici muneris est monstra in viventium genere artis ministerio facta considerare. Porro artis beneficio, seu verius maleficio, viventia monstra effingi posse primùm observamus in stirpibus; siquidem agricolæ variarum arborum insitione, colligatione, quo magis unitæ stirpes specie invicem dissideant, eo ex ijs conjunctis vivens monstrosam magis naturam obtinebit. Deinde verò in mentem subit solertissimum præceptorem *Taliacorium* per insitionem consueuisse curtas aures, & nares, curtaque labia curare, brachio primùm partibus illis excoriatis conjuncto; quod poterat nullo negocio inducta cicatrice ijs partibus, conjunctum relinquere in monstrosam effigiem: ut appareat ex ejus disertissimo libello. Non dissimili planè ratione factum est, ut Anno Domini quadragesimo sexagesimo sexto, referente ^{466.} Jordane, & Cyprianiano, in Gallia ^{Lib. an-}
^{nal. in}
^{confal.} duo juvenes fulmine tacti adustione in unum concretis corporibus inventi sint. Sed & homines adustione pedum, manuumque, aut capitis, malè curatos monstruosam effigiem præferentes plurimos consperimus. Non ergo mirum sit, si ambulones aliquot provincias peragrantes monstra mirifica ostensuri ad lucrum, ea prius sibi confecerint puellorum corpora miris modis aliqua ex parte, potissimum carnosa, ut dorso, natibus, & brachijs, decorticata, invicemque colligata, & à natura per transfusum sanguinem

Ars monstra
non efficit
in opera na-
ture.

Ars monstra
efficaciat.
Ars monstra
efficaciat in
stirpibus.
Ar in homini-
bus.

guinem, ac nutricationem in unum coagmentari permissa; alia quapiam parte amputata, ad horridorem monstri aspectum. Averuncet Deus, & severè puniant Principes tales sycophantas. Sed etiam sine ullo scelere ob chirurgorum aliquorum imperitiam, atque aliquando ob ægrotantium negligentiam, membra corporis vulnerata, excoriata, è naturali loco dimota, ad pristinum statum haud probè restituta monstrosam hominis formam repræsentant. Hæc autem extra uterum monstra gignuntur, quæcumque artis ministerio constituuntur. Tot igitur, ac tales sunt, & his aliæ consimiles unicuique ex superioribus deductu faciles origines, & caussæ propriæ monstrorum humanorum anticipitis naturæ. Jam ergo ad alias monstrorum species in eodem genere patefaciendas accedamus.

C A P. XXX.

*Monstri difformis existentia ex historicis
promulgatur.*

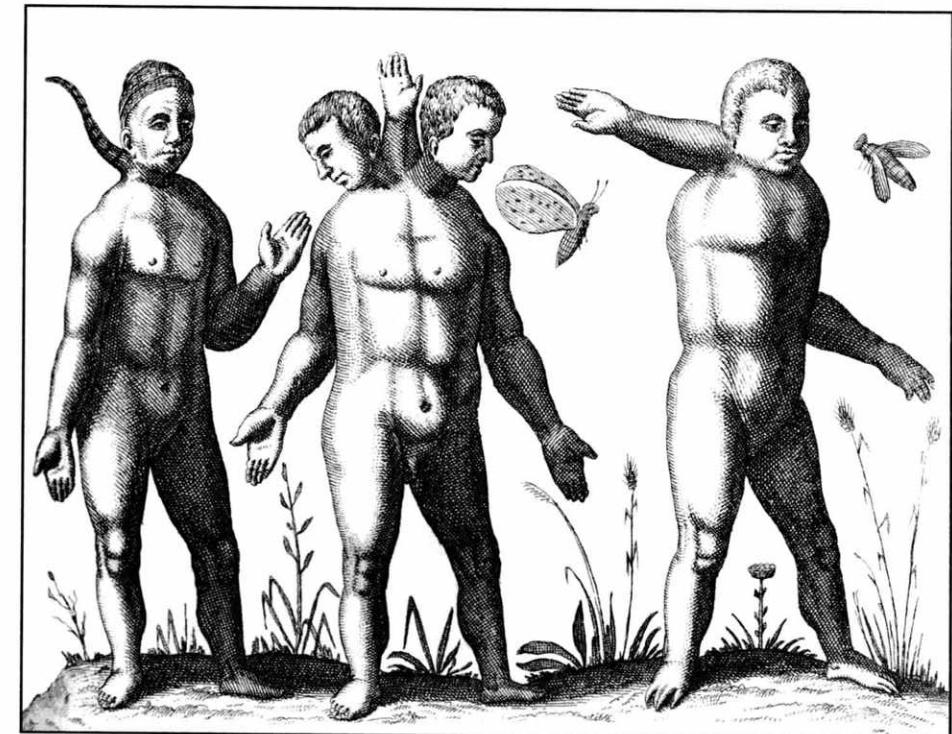
Multa in eadem uniformium serie fuere monstra, partes de naturali sede transpositas turpiter habentia; quæ difformia nobis appellare libuit. Namque Venetijs ^{1487.} Petro Iustiniano historico insigni, Rubeaquense, Gualtherioque autoribus, puer editus est corpore plurivariam scisso; qui, præter multa foediora relatu, genitale membrum habuit vertici adnatum; atque ob eam rem non placuit in apertum referri. ^{Anno Dñi.} b Cally Rhodigini testimonio natum est in patrii soli vico, nomine Sarzano, magnitudinis inusitatæ monstrum; infans fuit

^a Hist.
Venet. lib.
10.

^b 24. Ica.
aut. ca. 3.

fuit biceps ; multa in eo mira ; quadrimestris magnitudo , membra omnia cum proceritate responsum habentia , & amussitata ; facies utraque similitudinis propè indiscretæ ; in capitibus crines aliquanto longiores, ac nigricantes ; inter utrumque caput ex collimitio humerorum tertia manus exerebatur, sed quæ aures longitudine non excederet, nec integra visebatur omnino : Quia verò non solum ob excessum geminorum capitum ; sed ob transpositionem tertiae manus inter colla , visenda res erat , mitti placuit ad *Hispanorum Duce*m , qui in proximo vicaria Regis fungebatur potestate : Id autem ut citra putredinis notam posset obiri ; exenterare præmortuum necesse fuit : inibi ergo mirum aliud ; cor quidem simplex , ut assolet ; at jecur duplex, sicuti & lien, nam in viscere hoc visam quandoque duplicationem credimus ^{c. 4. de gen.} *Aristoteli* ; verùm in hoc, hujusque generis ^{an. cap. 4.} monstris mira quidem, sed naturalis tamen à peritis rerum ratio afferri solet.

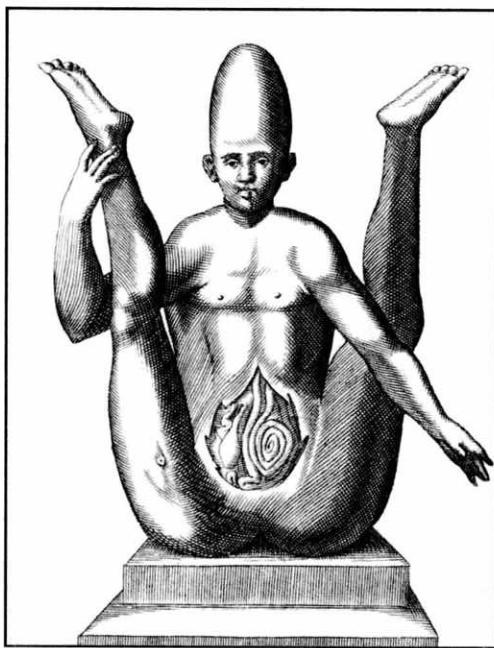
In

In *Ploa Voitlandie* oppido, *Rubeaquensis* testimoniio infans natus est, in quo neque dorsum, neque venter apparuit ; intestina circa pectus ex aper-^{1547.}to corpore longè dependebant ; caput versus pedes inclinavit ; umbilicus fuit in mola dextræ tibiæ ; caput acuminatum fuit ad similitudinem cida-
ris, aut tiaræ, in hanc effigiem.

R

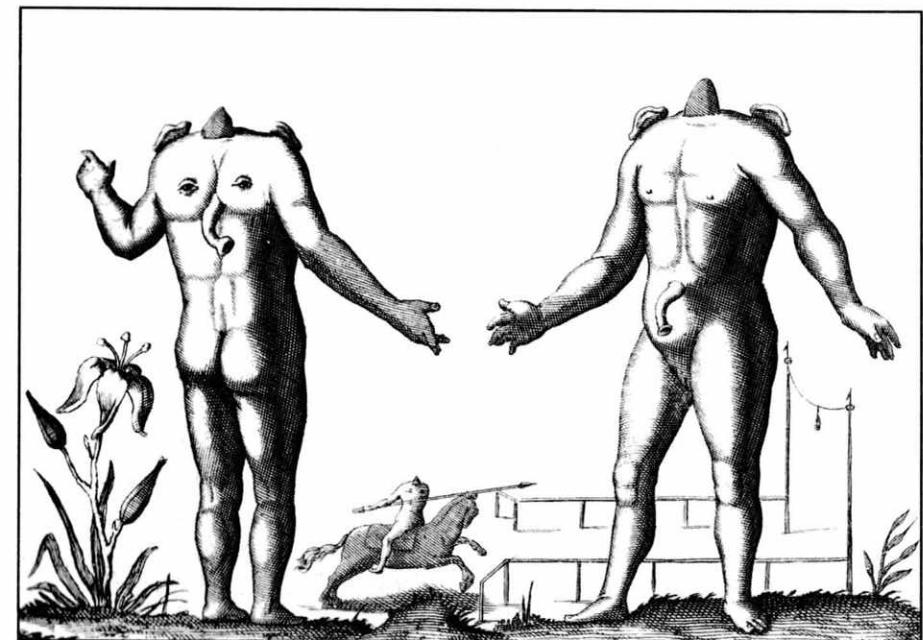
Lune-

1550. *Luneburgi* ortus est infans ore distorto; unde *lingua fissa*, quasi duplex, exerebatur. Simile monstrum
1553. ibidem triennio post exortum est *Stetini*, autore
1554. *Fincelio*, in suburbio monstrum enatum est, cui capitis loco massa informis erat, mobilis, ut exta ovilla;
loco unius auriculæ brachium stabat; loco faciei cinnus similis pilis felinis; & lupi pectoris ova, per quæ
inferius lucebant ocelli vitrei, & residentes; os contraetissimo erat foramine, sine labiis, nasus quoque mi-
nutissimus erat; absque collo; alterum brachium è latere prominebat: sed neque pectoris, neque dorsi effi-
gies aderat; lineola solum notabatur rachi; nullus erat
omnino sexus: brachia, & longa crura continuo ri-
gebant

gebant osse sine juncturis, cubitis, & poplitibus: manus, & imi pedes erant molles, & penduli tanquam bis fracti, similes unguibus curvis, & aduncis *Lutrae*: mortuum mater peperit, licet in utero viveret. Cu-
jus imago initio capitis visa est cum monstro *Sarza-
nense*. Ambrosius *Parœus* confitetur *Villa Francæ* in
Vasconia ortam esse puellam sine capite, habentem
aures in scapulis retro, nasum inter eas in spina, qui
proboscidem parvam referret; oculos in humeris re-
trorsum aspicientes; & linguam sursum exertam, unde
collum provenire debuisset: cujus monstri effi-
giem à *Fontano Agenensi Medico*, qui se id vidisse
<sup>d lib. de
mirab.
&
longe.</sup> sanctè affirmabat, acceptam ^d *Ioannes Altinus Do-
ctor Medicus Parœo* tradidit hujusmodi.

1562.

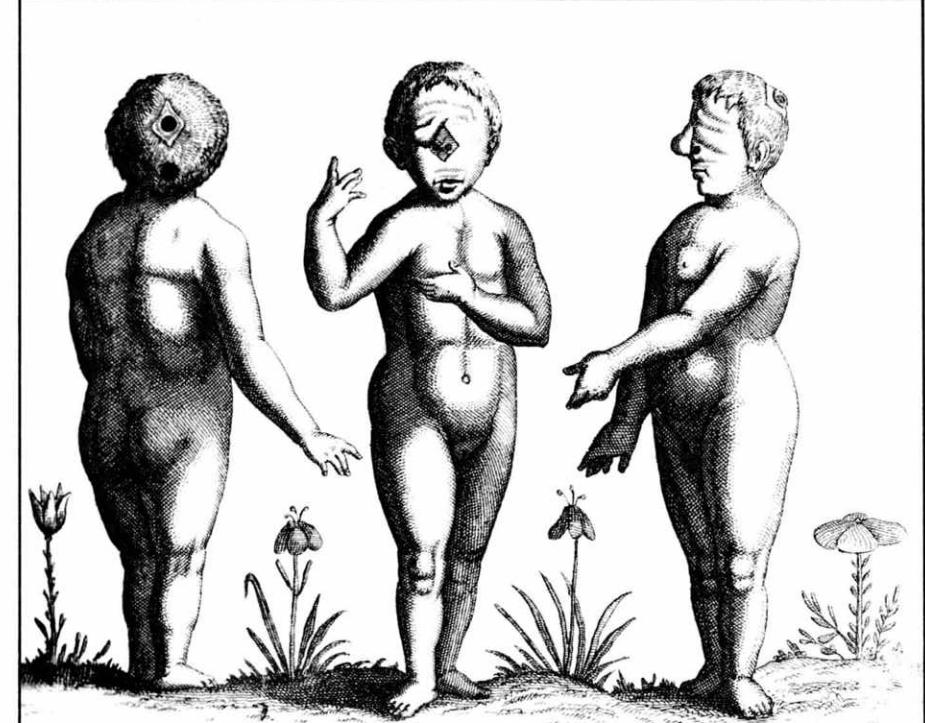

Sed & testimonio *Phlegontis Tralliani Cæsaris Liberti* multò prius infans ortus est caput habens è sinistro enatum humero.

1624. Anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo quarto die XII. julij, *Firmi*, quæ civitas est *Italiæ in Æmilia*, dum Urbi Præfetus esset *Octavius Riparolia Genuensis*, exorta est puella toto corpore benè organizata, excepto capite, quod est aspectu fœdissimum; nam videtur in occipite velut oculus obscurus: alter oculus visitur elatus in capite supra futuram coronalem, referens oculum humanum, & paullò majorem, sed sine palpebris, & absque ciliis, quorum vice sunt capilli capitisi. Monstrum id habet frontem rugosam, sub qua utrimque spectantur parvæ quædam cavitates, ubi debebant naturaliter esse oculi. In media facie, ad locum nasi, erumpit frustum carnis, quod pendet veluti membrum virile (licet mihi videatur potius pyri carni figuram æmulari) & est aliquantulum crassiusculum in apice; ubi spectatur etiam quoddam foramen: quod carneum frustum, velut appendix quædam, à vultu monstri pendulum separatur omnino præterquam in radice: sub hoc seu naso, seu pyro, seu proboscide, residet quædam rubea pellis quasi figuræ quadrangularis; & utrimque in ea spectantur oculi duo, velut oculi gallinæ. Ab ortu statim puella monstrosa sacro fonte baptizata fuit: & prius interiit, ac sepulturæ mandata, quām ejus origo vulgaretur. Ego (scribit *Riparolia*) ad primum nuncium, eam curavi exhumandam, ut balsamo condiretur: sed inveni jam illi mures consumpsisse vultum, & fermè totum caput. Quidam Pictor, qui monstrum & vivum, & mortuum aspexit, ejus imaginem pinxit:

quæ

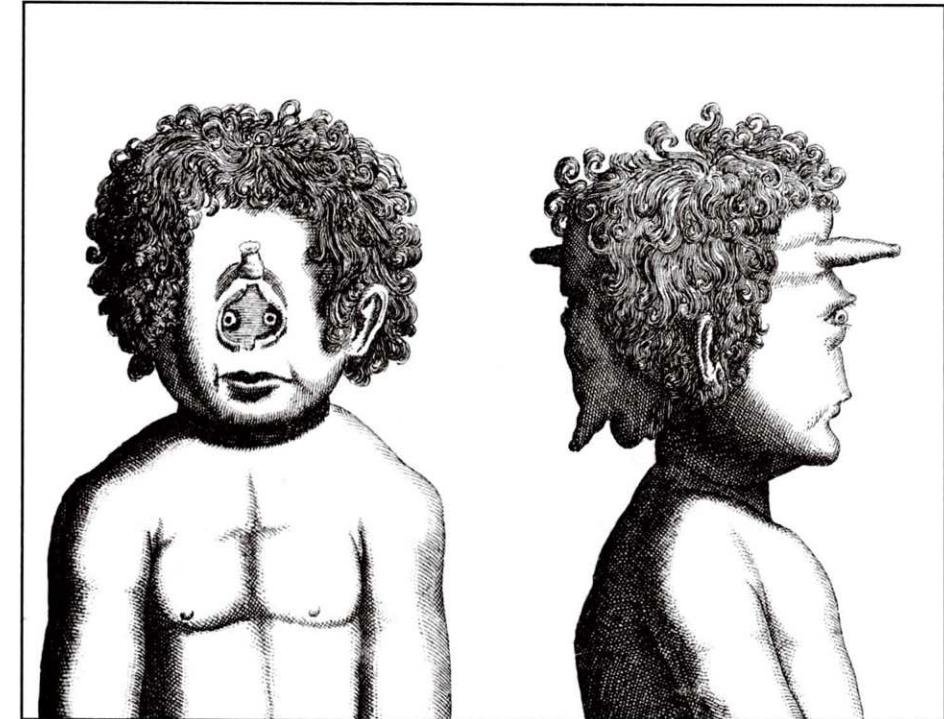
quæ cum serie facti, tunc Romæ transmissa, ad Eminentissimum ac Reverendissimum Sacrae Romane Ecclesiæ Cardinalem *Franciscum Barberinum Sanctissimi Domini nostri Urbani Octavi* nepotem, nunc demum ex *Urbe Roma Patavium* missa fuit ab eximio Equite *Cassiano à Puteo* ejusdem Cardinalis pincerna ad Clarissimum Virum *Laurentium Pignorium*; qui mihi nostro volumine dedit inserendam, cum historia nuper fide relata ex autografo *Riparoliano*. Monstri verò ejusdem, ut pictor ille, sic & nos triplicem damus figuram, ut possint

pars anterior, posterior, & lateralis, in quibus ad-
sunt partes à naturali situ, & sede, atque figura pror-
sus adjunctæ.

Huic monstro simillimam faciei effigiem obti-
net aliud, quod habuit caput *Jani bifrontis*; &
utraque facies loco nasi membrum virile; quod
altera quoque sortita est cum testibus in loco men-
ti: ad radices portentosi nasi parte inferiori utra-
que facies pariter habuit geminos oculos; altero
vultu aures longè infra locum naturalem, altero il-
las ad sedem naturalem obtainente: incertum an mas-
culeo sexu natum, an femineo: certum est ortum
paullò ante quām *Rex Galliæ* superiori seculo cum
exercitu non ita faustis auspicijs in *Italianam* venisset.
Imaginem nuperrimè transmisit *Patavium ex Urbe
Roma* vir eruditissimus *eques Cassianus à Puteo*, scri-
bens eam deducētam fuisse ex iconē *Leonardi Vincij*,
servato in Musæo Eminentissimi & Reverendissimi
Cardinalis Francisci Barberini, qui picturam emit
una cum alijs plerisque rebus eximij sculptoris, ac
pictoris *Villamense*, non ita pridem vita defuncti.
Monstri verò effigies talis erat.

Sic

Sic ergo re ipsa fuere monstra partes transpositas
habentia, quæ Difformia nuncupavimus.

C A P.

C A P. XXXI.

*De Monstri difformis natura, & cauſis; prima-
que illius origo resolvitur in malam
uteri conformatiōnem.*

Monstri difformis ob partium è naturali sede transpositionem, ac speciatim puelli caput exerentis ex humero sinistro cauſa, & origo est ex uteri mala conformatiōne: quia scilicet ea pars uteri, quæ capiti puelli naturalem locum præbere debebat, aliquo duriori tumore quomodocumque repleta, sive is in ejus substantia insideret, sive intra illam in contenta membrana fœtum ambiente, sive extra ipsam in aliqua parte obdominis interiori propè uterum sita: nequeunte enim parte illa materiæ, quæ consti- tuendo capiti dicata est à natura, reliquæ massæ conceptus in eo loco adjungi, quo deberet, eum alieno corpore minimè cedente repletum inveniens, cogitur in vicinas quantum potest sedes decumbere: ibique propriam formam capitū à vi formatrice adipisciens, importuno in loco collocato capite monstrum difforme constituit.

C

C A P. XXXII.

*Secunda monstri difformis origo, & cauſa spectat ad
malum situm placenta nuncupatae: cuius
ufus explicatur.*

EIdem monstrorum generi consimiliter originem præbere poterit moles illa carnea placentæ referens imaginem, & uterini jecoris bellè usum obtinens in gravidarum utero, ex menstruo sanguine sensim ab orificijs vasorum effluente, & crescente genita; uteri fundo, & superiori parti adnexa; in qua maternus sanguis fœtui nutriendo ulteriori elaboratione aptior efficitur; quod scitè primus omnium anatomicorum observavit *Arantius*: nempe si placenta hæc majorem in magnitudinem intumescat, majoremque duritatem contrahat, quam par sit; & alienum à natura situm, quacumque ex cauſa sortiatur; tunc locum occupans debitum alii cui parti formandi conceptus, eam à naturali sede pellens orientem, ac proinde ob summam mollietatem duriori corpori concedentem, membrorum naturalē situm vitiat, monstrumque difforme constituit. Atque hac ratione ortum habere potuit monstrum ore distorto, partibusque turpiter nimium hiantibus, ac scissis, transpositisque; interposito nempe duriori placentæ corpore, ac moliores illas de sibi debitatis locis expellente; cuiusmodi monstra dudum notavimus *Nursiae*, ac *Stetini* genita.

C A P.

S

Placenta ure-
ri jecur. ut
signatur.
Cuius suis
gracia.
Umonstrum
difforme con-
stituat.

C A P. XXXIII.

*Tertia difformis monstri causa, & origo
ex mola deponitur.*

Non dissimilem consimili monstrorum speciei caussam, & generationem tribuisse poterit & mola, carnea substantia nonnunquam in utero mulieris ex vitiato semine genita; si contigerit eam sive per superfetationem post conceptum, sive ante conceptum, sive simul etiam procreari; ipsa enim potest tum mole sua nimia, tum duritie sua pervicaci, tum motu suo incondito, & inordinato, tum pondere suo gravi varias partium foetus transpositiones efficeret monstrosas, nunc distorquendo membra eorum pulsu ad vicinas sedes; nunc scindendo partes; nunc ad loca remotiora illas pellendo; nunc in alia membra velut intrudendo: & hac sanè ratione procreari potuit monstrum sine capite oculos habens in pectore à *Paræo* relatum; scilicet à magna, & dura mola comprimente pulsa, & intrusa materia capitis constitutioni destinata in regionem thoracis.

C A P. XXXIV.

*Quarta monstri difformis origo, & causa
ostenditur ex motu.*

Difformium monstrorum origini caussam exhibere poterit etiam motus materiæ, quæ determinatarum partium foetus constitutioni dicata est à natura; ubi etenim sive à flatibus in utero genitis, sive à percussione ventris gravidarum, sive ab earum casu, sive à vehementi aliquo alio earumdem motu molliissimi conceptus aliqua portio de pristino loco, sitaque

Motus
monstrum
diforme pro-
ducatur.

situque naturali violenter divellatur, & in alienam sedem transferatur, ibi non cognatis sibi membris veluti per insitionem adhærescens, monstrum membrorum turpi transpositione difforme in esse constituit. Sic planè dixerim olim enata fuisse monstra amplura, quorum supra memoravimus historias.

C A P. XXXV.

*Quinta monstri difformis origo & causa statuitur
imbecillitas facultatis discretricis.*

Quoniam partes omnes utriusque seminis, & materni sanguinus, ex quibusque parentum membris materiam sibi ab eorum nutricionis superabundantiis haurientes, dum in utero ad primam conceptus constitutionem convenient, simul in unum confunduntur, ac exactissimè permiscentur; necessè est in semine præter vim formaticem membrorum, adesse quoque aliam facultatem, quæ rudit, atque confusæ illius massæ partes singulas discernat, & quasque suis locis applicet, qui à natura debentur iis membris, quorum constitutioni sigillatim partes illæ inservire debent: uti latius à nobis ostensum est in opere *De humani foetus constitutione*: Si verò contigerit in semine vim quidem formaticem robustam esse, at facultatem separatrixem, discretricemque partium materiæ conceptus, sive ob ineptitudinem instrumenti proprij, sive ob vitium temperamenti, quo nititur, adeò imbecillam esse, ut nequeat proprium munus adimplere: tunc vis formatrix valida infirmam separatrixem habens adjunctam, & munere suo non functam, ociosamque, in

*cap. 7. 3.
& seq.*

*Necessitas
virtutis di-
scertricis in
semine.*

*Facultas di-
scertrix ut
monstra dif-
formia pro-
ducatur.*

confusis illis absque ordine partibus varia membra effingit, quorum ex naturali sua propensione capaces existunt, non obtento eorum situ naturali: quo circa monstrum partium convenientem situm, & ordinem inter se non habentium difforme generatur: cuiusmodi generationem inter cetera obtinere potuit *Stetini* monstrum.

C A P. XXXVI.

Sexta origo, & causa monstri difformis ad nimiam materiae visciditatem redigitur.

SIn autem cum formatrice facultate discretrix in semine virtus valida satis extiterit, quantum postulat naturalis, & ordinaria materiei, quam subigere debet, constitutio: at verò in massa conceptus aliqua particula, sive redundans, sive non redundans, fuerit tenaci adeò lentore alicui particulæ diverso à sibi consentaneo loco sitæ juncta, ut inde nulla vi, neque valida facultate revelli, & in convenientem sibi regionem transferri valeat: tunc virtus formatrix membrum ex ea formans, ad quod illa materia determinatam, & naturalem habet propensionem, difforme monstrum effingere cogitur: virtus enim partium viventis formativa est agens merè naturale; agentia verò purè physica ubicumque locorum materiam dispositam compererint, munere suo ex necessitate funguntur, illique materiei debitam formam conciliant: & profectò hac ratione ortum fuisse potuit *Sarzani* monstrum tertiam manum inter duo colla retinens: & alia quoque in hoc genere plurima.

C A P.

Materiez vi-
ficias ut
monstrum
difforme con-
stituant.

Agentia purè
physica ut ex
necessitate
operentur.

a de mor-
bis vulg.
ca. 2.

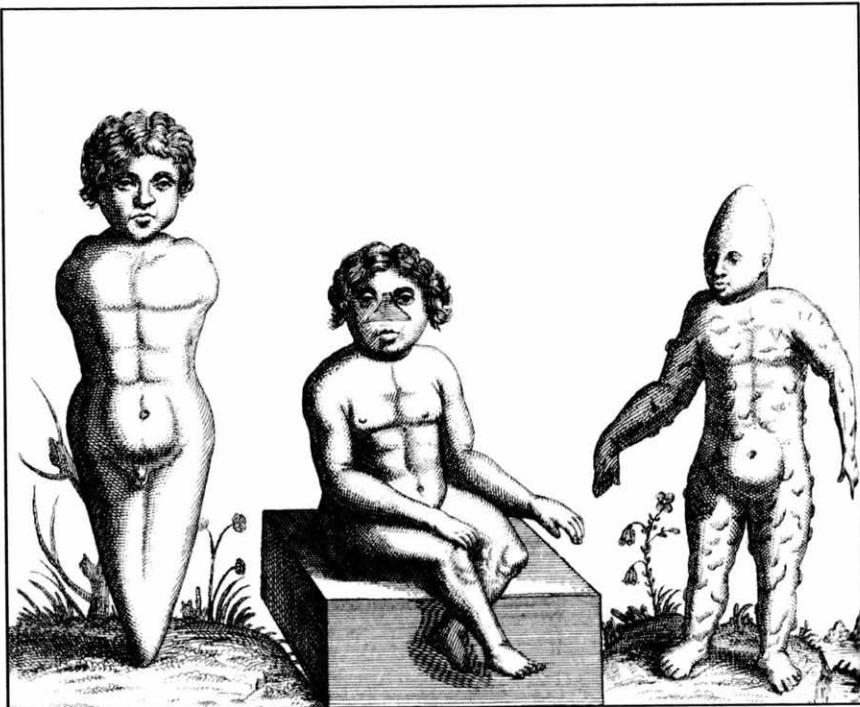
1 s. de
concep.
ap. 3.

C A P. XXXVI.

Monstra informia debitam membrorum figuram non retinentia re ipsa inveniri.

In forme illud monstrum appellamus, cujus vel toti corpori, vel alicui parti præcipue, conspicuæ que non inest figura naturalis, sed alia ab ea longè dissidens. Fuisse verò & in hoc genere monstra humana constat apertissimè apud * *Hippocratem*, qui *Antigenis* uxorem perperisse fatetur carnosum puerum, exossem totum, crassum, & rotundum; qui membris, & præcipuis corporis partibus distinctus, magnitudinem quatuor digitorum non excedebat. Multò post ex *Rubeaquensis*, & *Gualtherij Chronista* relatu in *Saxonia* infans natus est horrendo aspetto, contusis, laceratis, atque laxatis membris omnibus: capite oblongo, & quasi *Turcico pileo* insignito. *Tundorfij* quoque figuli uxor monstrum peperit 1545. horrendum: erat autem à vertice ad hypochondria hominis figura, ore tamen prominente ad instar canis: facie torva: ab umbilico verò destitutum reliquis partibus corporis humani, descendit in formam pyramidalem, in cuspidè referens similitudinem caudæ Suis inflexæ; in dorsi autem spina umbilici alia imago prætensa erat: erecta tamen instar caudæ: sexus nullus omnino apparebat, non masculi, non feminæ, non androgyni. In agro *Piceno Jacobi Rueffi* † testimonio natus est infans absque brachijs, à genitalibus itidem desinens in conum quasi pyramidis, nullis coxis, tibiis, aut pedibus: erat autem sexu masculino, ceteras partes integrè forma-
Anno Dñi.
1556.
tas
S 3

tas obtainens. Basileæ verò Gualtherio infans adeò scissis, & apertis naribus ortus est, ut inde illius cerebrum facillimè sit conspectum.

Divo ^{c. 15. de civit. Dei.} Augustino apud Hippone ^{cap. 8.} natus est homo quasi lunatas habens plantas, & in eis binos tantummodo digitos, similes & manus. Non sunt itaque figura monstra informia naturalem corporis totius, vel partium aliquarum convenientem figuram non habentia.

C A P.

C A P. XXXVIII

De monstrorum informium origine, & causa; quæ primū deducitur ex imbecillitate facultatis formaticis.

Cujus virtutis intersticiformare membrorum figuræ. **A**T verò monstrum informe, quod in eo totam sui naturam constitutam habet, ut aliqua portio corporis figuram maximè alienam gerat à naturali, alias obtainuit suæ generationis caussas: quærum primam esse putamus virtutis formaticis imbecillitatē: quum enim ad hanc virtutem solam, & maximè pertineat effingere singularum partium figuræ: ubi quæ in feminis ea portione residet, cui præcisè alicujus membra determinati conformatio destinata est à natura, ita debilis extiterit, sive ob caloris inopiam, sive ob spirituum, quibus innititur, intemperiem, sive ob aliam quamcumque caussam, tunc sanè parti sibi efformandæ naturalem, ac debitam suæ speciei figuram non inprimens, monstrum conficit informe. Et sanè de caloris excessu, & defectu in proposito meminit ^a Aristoteles alicubi scribens, *Inest hic calor in excreimento seminali tantam, talemque habens motionem, quanta modicè ad quamvis corporis partem accommodetur. Quod si vel deficit, vel excedit, rem, quæ fit, aut deteriore efficit, aut laesam, & mancam. Sic b Hippocraticus ille puellus ex Antigenis uxore rotundus totus enatus est.*

^a 2 de gen. an. c. 4.^b 2. de morbis vulg. sec. 2.

C A P-

C A P. XXXIX.

Secunda monstri informis origo, & caussa ex angustia uteri colligitur.

HUic informi monstrorum generi procreando satis dici non potest quantum uteri conferat angustia, undecumque illa dependeat: sive à naturali matricis exilitate, sive à ventris affectata constrictione, compressione, sive à vicinarum partium, aut uteri duro tumore; sive à multitudine foetuum simul conceptorum: quum etenim crescens indies embryo locum amplum non habeat, in quo pro ratione sui augmenti partes omnes corporis extendere commode valeat; prominentiores ob suæ substantiæ mollitiem angustiæ loci facile cedentes, variis, mirisque modis in seipsas contorquentur, & ad continentis loci figuram turpiter conformantur; quam informitatem diu in utero sustinentes, habitualem reddit caussa, conservans illam multo tempore; unde monstra enascuntur turpi distorsione informia. Sic <sup>a Lib. 4.
cap. 2.
b f. de
concep.
cap. 3.</sup> exortum dixeris puerum pedibus manibusque mirè distortum à **Paræo*, *& Rueffo* descriptum.

C A P. XL.

Tertia informium monstrorum caussa, & origo in motu inordinato reponitur.

Onus materiæ foetus in utero degentis teneritudinem cum visciditate conjunctam fieri quoque potest ut quacumque de caussa membrum aliquod infantis inordinato, ac vehementi motu cieatur, pars ea corporis mirè in monstruosam figuram distorqueatur; sive materna culpa enormes corporis agitationes

nes

nes fiant, ut in validioribus choreis, & saltationibus; sive ab externo aliquo motore grava violenter concutiatur; sive termere foetus ipsem in alvo sponte moveatur: & eo sanè magis monstru informi vehementior motus originem præbere poterit, si motum fieri contigerit in angusto nimium utero. Sic profectò genitum dixeris infantem illum adeò scissis, & apertis naribus, ut per eas cerebrum insipienti manifestè pateret; intrusis nimirum intra narres puelli digitis, & post digitulos etiam manibus integris, odorandi meatus mirè sensim sine sensu in monstruosam informitatem diducentibus.

C A P. XLI.

Quarta informis monstri origo, & caussa deprimitur ex mola, & placenta, tumoreque uteri, concurrante virtutis formatricis imbecillitate, ac materiæ ineptitudine.

Sed informitas illa maxima, quæ observata fuit in puello habente partes ab umbilico infra in pyramidalem figuram desinentes, nullamque membrorum humanorum imaginem præseferentes, plures habuit in unum concurrentes caussas monstrificas; nimirum virtute illarum partium formatrice debili suam functionem intermittente, rudique, ac inepta illa materia hinc à dura mola, illinc ab excrescente placenta, & tertio ex latere à tumore uteri compressâ in conum pyramidis; cuius cuspis acutior ab angustia loci in suillæ caudæ similitudinem contorta esse potuit. Quæ quidem caussæ ut difficiли negotio in unum coëunt; ita monstrorum origini adscribi optimè possunt; quorum natura est ut raro admodum proveniant.

T

C A P.

C A P. XLII.

Quinta informis monstri origo, & causa ex imaginatione parentum vehementi explicatur.

Ceterum aliquas etiam monstruosas informitates à vehementi parentum imaginatione, potissimumque matris, seu vigilantis, seu dormientis, embryj corpusculo præsertim organizationis tempore imprimi posse, nihil est quod prohibeat satis; & eò minus, quò facilius est vigenti, urgentique phantasie spectro conceptus alicujus membra figuram distorquere, atque à naturali constitutione turpiter variare, quām partis alicujus aut magnitudinem adangere, aut numerum geminare, aut situm permutare: At verò & alibi fūsē demonstravimus ^{a De hum. fœt. const. cap. 26.} imaginationis generantium simulachra vehementiora facile posse in embryj substantiam alienissimarum rerum imagines, ac figuram insculpere; quæ theoria inde huc nobis transferenda non est. Ita ergo fieri potest ut visi monstri consimilis à parentibus, vel etiam per somnum, simulachro imaginationi eorum altè defixo; indeque spiritibus, ac virtuti formativæ impresso consimilis figura in membris embryj generetur.

C A P. XLIII.

Sexta informis monstri causa, & origo in monstroso parente detegitur.

SIn autem parentum aliquis, aut ambo monstrosam informitatem in corpore, sive ortu, sive post

post ortum à morbo contraxerint; næ ipsi filios sibi consimiles, atque adeò monstruosos procreare poterunt; non quidem semper, quia unius informitati parentis alter consulere poterit, si aut non ambo informes extiterint, aut non eadem corporis parte, aut non longè à concubitu vi morbi in talem informitatem inciderint; adeò ut seminis ante informitatem geniti aliquid habeant fœtui constituendo sufficiens. Sin minus, ex monstrosis parentibus informes itidem filij procreabuntur: mirè namque pertinax est cujusque natura viventis in generanda sobole sibi quantum fieri potest quam simillima: Quin & lapsam parentum essentiam in generatione filiorum errare non est difficile.

C A P. XLIV.

Septima informis monstri origo, & causa refertur ad menstruorum fluxum tempore conceptus.

QUUM autem parentes liberorum procreationi menstruæ purgationis tempore operam dare voluerint, monstrorum generationi sese obnoxios reddunt, vel è sacrarum litterarum testimonio; ^{a lib. 24. c. 1.} siquidem nobiscum & ^b Paræus apud ^b Esdras Prophetam se legisse confitetur, mulieres, quæ fluentibus mensibus viro se miscuerint, monstrorum parituras: ^c Solinus etiam in suo Polyhistorico ex Democrito Physico asserit mulieris profluvia menstrualia non parvis spectata documentis inter monstrifica merito numerari; cuius ea ratio est, quia tunc monstruo primæ partium fœtus constitutioni apto, ut puta ex residuo ultimi alimenti membrorum

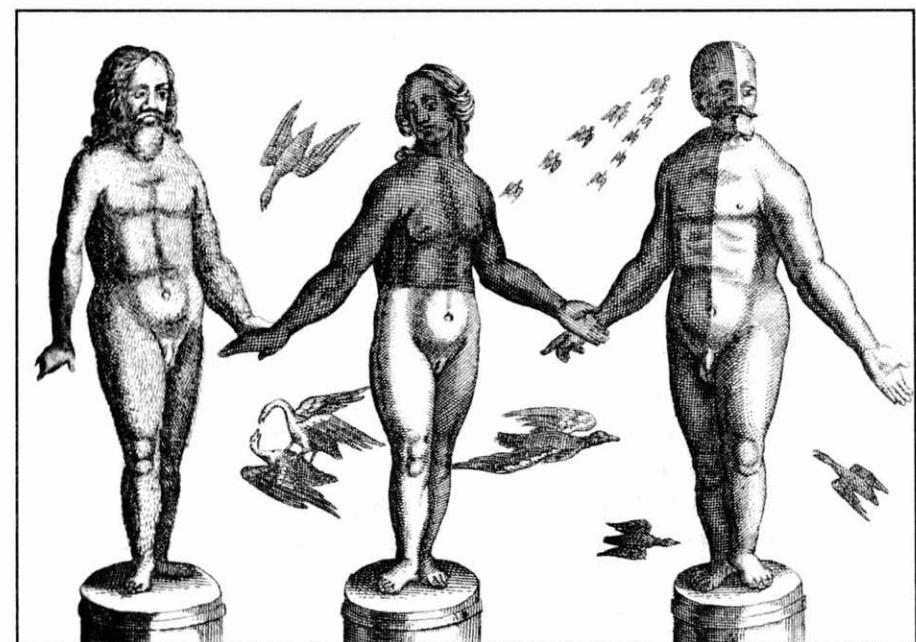
omnium parentis exorto, commixtum est menstruum alimentare, nondum vi tertiae coctionis ultimam dispositionem adeptum ad induendum naturam cuiusque membra determinatè: quare ex illa menstrui utriusque confusione non nisi monstrum informe potest exoriri. Sic sanè ortum dixero Rueffii monstrum, & alia.

C A P. X L V.

Monstri enormis existentia patefit.

HUmana corpora, eorumve membra, quibus nihil desit, nihilque supersit; nec situs, aut figuræ ullum adsit erratum; sed in sola substantia ordinariū naturæ cursum non servantia, & videntibus admirationem parientia, ea nobis *Enormia monstra* cognominantur, quorum tres tantum differentias videre licuit apud auctores, prioris exemplum est vetustissimum illud *Pythagoræ*, cui femur aureum extitisse creditit antiquitas; **Diogenes* enim *Laertius* afferit famam esse nudatum *Pythagoræ* femur aliquando aureum apparuisse: dc cujus caussis suo loco * latius. **Aelianus* hujus rei assertorem facit ^{a cap. 47.} Aristotelem dicens, *Aristoteles* dicit à *Crotoniatis Pythagoram Apollinem Hyperboreum* cognominari, & hæc addit ille *Nicomachides*, quod aliquando eadem die & eadā hora visus sit à multis & in *Metapontio*, & in ludis *Crotone* surgere: ubi *Pythagoras* etiam alterum femur aureum ostendit. Dicit idem ille quod *Nessum* fluvium transiens appellatus sit; & multos ait hanc appellationem audivisse. Alterius exempla recentiora sunt; & primum à ^{c 15. de variet. c.} *Cardano* adducitur, asseverante *Constantij* tempore in urbe *Daphne* ^{77.} regi-

regionis *Anthiochiae* natum infantem barbatum preter alia monstrofa. Secundum proponitur à ^d*Damaseeno*, qui testatur visam sibi puellam corpore toto instar ^{a Maiol. dier. canic. collo. 3.} Ursi villosum in agri *Pisani* oppido *Petrosancta* genitam. **Realdus* item *Columbus* insignis anatomicus ait se vidisse *Hispanum* quemdam pilis refertissimum in omni corporis parte, præterquam in facie, & manuum parte; ut in prima figura hujus imaginis appetat.

Vidisse ait etiam *Vestalem* consimiliter pilosam. *Rubeaquensi*, & *Gualtherio* pariter, *Martino Quarto* Pontifice ex illustri quadam femina natus est puer villosum, & in speciem ursi unguiculis armatus; quo monstrifico partu permoti matronæ necessarij, omnes ursorum imagines, quæ fortè in ejus do-

mo fuerunt; deleri iussere; manifesto argumento receptæ ab ea imaginationis in conceptu. Suevam mulierem peperisse infantem ad instar Ursi pilosum testantur duo *Magni Upsalenses Episcopi*, consenteiente *Detrio*. Sed & in sacra pagina legimus *I Esau*^{f Genet. cap. 27.} filium *Isaac* hominem fuisse pilosum; quem ut æmularetur *Jacob* materno impulsu pelliculas hedorū circumdedit manibus, & colli nuda porrexit; & à patre tactu putatus est *Esau*. Tertiæ differentiæ monstriæ <sup>1. 17.
hist. par.
4. 10. 2. 10.
11. lib. 76.</sup> enormis duo exempla recentissima proponuntur à *Jacobo Augusto & Thuano* in hanc sententiam, Anno 1582. res incidit quò magis mira, eò minus fidei apud posteros habitura, nisi certissimis veritatis testimonij niteretur; quam quia pro comperto habemus, hoc loco, ne in dubium olim revocetur, amplius asseri officij nostri & instituti esse duxi. Mulier quædam *Agendici Senonum*, quæ *Celticæ* nostræ metropolis est Archiepiscopalij dignitate ornata, *Columba Charria* nomine *Ludovico Caritati Sartori* nupta, quum ad annum trigesimum octavum valetudine integra pervenisset, neque adhuc uterum gestasset, certissima habuit concepti foetus indicia, menstruis purgationibus non jam ut antea statis temporibus erumpentibus, & frequenti uteri motu jam manifesto, ac tumore lumborum & abdominis paullatim succrescente, mammisque lacte turgentibus: tandem decurso statæ gestationis curiculo, graveis puerperij labores, & alvi tormenta experiri coepit, urina ad aliquod dies suppressa, quæ postea currente veluti alveo magna vi erupit, profuso illo ichore non tam ex vesicæ meatu, quam ex muliebribus loculis scaturiente, & tunica disrupta una cum serosis recrementis sanguinis coacti quasi rhombus

Signa gravi-
tantis ceruissi-
ma.

bus emersit: ex eo mammæ concidere visæ; & motus infantis aut ignavus, aut nullus, ac labores mulieris tolerabiores fuere; quæ à ludibrio illius fœtus totum triennium in lecto decubuit, semper de valetudine adversa, de duritie, de tumore, de torminibus alvi, ac de inutili illo pondere, quod per se mobile pro vario gestantis motu, modò in hanc, modò in illam partem procumbebat, quamdiu vixit, conquista. Quum rideretur à vicinis, ut erat fatus lerido ingenio, respondere solita erat, fore ut fœtus, quem utero gestabat, cum parentis exitio aliquando prodiret: Fato post vigesimum octavum gestationis illius annum functæ dissesto abdomen, uterus rugosus apparuit, & versicolor, tactu durus, ac veluti testaceus; sextoque rursus eo vix tandam renitente ad novaculæ aciem, portentosa mole gypsea eductus fœtus benè conformatis membris, ac eodem prorsus quo ceteri positu, de cetero penè lapideus; ita tamen ut ossa capitis quasi cornea interlucerent; partes autem internæ, viscera, cor, cerebrum naturalem habitum servabant; nisi quod ultra modum induruerant, non tamen ut externæ. Hodie adhuc corpusculum illud *Agendici* à prætereuntibus miraculi instar visitur, expers putredinis, & teredinis. De eo scripsere *Joannes Alibofius Augustodonensis*, qui postea *Henrici Quarti Archiatrus* fuit, & *Simo Provencherius Ligonensis*, præstantes Medici, causas concretionis, & post extinctum fœtum duritiei contractæ: quum potius putrefieri debuisset, ex arteriati; quas rerum naturalium peritis amplius discutiendas relinquit *Historicus*. Hujus infantis semilapidei lapidescentis testimonium etiam perhibere ^b *Laurentius* celebrati nominis anatomicus Quer-

<sup>a Hist. 2.
Mar. q. 36.</sup>

Fœtus lapi-
deus in utero.

Quercetanus ⁱ Jathrochymicus insignis, ^{* Bonam-}
cus egregius Philosophus, & novissimè omnium
^{i Dixit Po-}
^{lyhist, se-}
^{cti. 2. c. 4.}
^{l. 4. de ali.}
Riolanus Medicus eximius. Subjungit autem aliud
^{c 42.}
in hoc genere monstrum Thuanus inquiens, tan-
^{i disp. de}
tum addam huic gemellum ferè naturæ miraculum
^{monstr. c.}
proximus annis Lutetiae in illustrissima femina vi-
suum; sed post quinquennium seu medicamentis, seu
ferramentis frustillatim eductus foetus fuit, eum-
dem procul dubio exitum, si diutius in utero hæsisser,
habiturus; quippe qui jam lapidescere incipiebat.

C A P. XL VI.

Monstra enormia, & omnino monstra non esse infan-
tes candidos ex parentibus Æthiopibus ortos; nec
vicissim Æthiopum more nigros ex can-
didis; & de colore Andromedæ.

Filios albos
ex Æthiopi-
bus ortos
non esse
monstra.
Nec Æthio-
pes ex albis.

AD hoc genus monstri sunt, qui censeant redi-
 gendos esse foetus albos ex genitoribus Æthio-
 pis ortos, & vicissim nigredinem Æthiopicam ha-
 bentes ex candidis natos; quam sententiam tueri vi-
 detur doctissimus ^{* Pareus}; nam de monstribus agens
^{a Lib. 24.}
^{cap. 7.}
 vi parentum imaginationis conformatis, puellæ vil-
 losæ à *Damasceno* visæ duo alia hæc attexit exempla
 inquiens, proditum ab *Heliodoro* legimus *Perfinam*
Æthiopæ Reginam ex *Hidaspe* marito pariter Æ-
 thiope filiam suscepisse albo colore insignem, quod
 quem in viri amplexibus, ex quibus gravida evasit,
 esset, fixis oculis, intentoque animo in oppositam
 pulchræ *Andromedæ* imaginem se convertisset: &
 paucis de puella pilosa interpositis subdit, Narrant
Hippocratem hac caussarum explicatione principem
 quam-

quandam mulierem, quæ alba ex marito pariter albo
 prolem Æthiopis instar nigram ob id susceperebat,
 quod concubens oculis obversantem Æthiopis
 imaginem fortiter, & assiduè animo comprehendisset,
 adulterij suspicione explicuisse. Hæc vir insignis: cui
 ut consentio sola vi phantasæ posse parentes albos ni-
 gram prolem suscipere, ac vicissim Æthiopes albam;
^{6 In Cn-}
^{tylo.} utque damus ex *Platone* ^b hujusmodi originem esse ^{Monstrum}
 monstroram, & sobolem veluti monstrum; non tamen ^{non semper}
 dabimus albam filiam, licet ex Æthiopibus ortam, ^{est, cujus ori-}
^{go monstr-}
 aut nigrum ex albis genitoribus, esse monstrum; quia
 videntes se non rapit in admirationem, nihilque in
 suo corpore absolutè considerato, ac non in relatione
 ad parentes, obtinet monstrum: monstrum enim sub-
 stantia est, & absolutum quid, ac per se monstrum,
 non per comparationem ad aliud: Neque verò sola
 raritas originis eam puellam inter monstra reponet;
 siquidem multa raro fiunt, quæ monstra non sunt;
^{c. 9. &} ^{10.} nec sola raritas monstrum constituit; ut ^d dudum
 novimus ex monstri definitione. Deinde verò ut re-
 cipimus exemplum *Hippocratis*, ita exemplum *Per-*
^{Monstra}
^{funt abolu-}
^{ta, non rela-}
^{tiva.}
finæ, quæ ex *Hidaspe* marito in Æthiopia candidam
 filiam peperit solo *Andromedæ* intuitu, non bellè du-
 xit vir eximius in argumentum; siquidem *Heliodo-*
^{Sola raritas}
^{monstrum}
^{non consti-}
^{tuit.}
ri nomine historia inscripta re ipsa mera est Poëtæ
 fabula: quod unicuique constabit illud opus totum
 legenti; et si enim soluta oratione conscriptum sit;
 methodo tamen poëtica res fingit, non factas narrat
Heliodorus; unde poëta, non historicus præcepto
Aristoteleo ^e dicendus est. Nec minus poëta fuit
Achilles ^f *Statius*, cui *Andromeda* item candida
^{Heliodorus}
^{non histori-}
^{cus, sed poëta}
^{est.}
 pingitur. ^f *Manilio* etiam ex poëtica libertate *An-*
^{f lib. 1.}
^{istorum.}
d Poët.
^{c. 7.}
^{g lib. 3.}
^{f Manilio}
dromeda

nivea cervice reclinis

Molliter ipsa sua custos est sola figura.

Multò verisimilius apud Ovidium & Sappho Phao-^s Epit.
ni suam nigredinem excusans scribit,

Andromeda
Ethiops.

Candida non sum, placuit Cepheia Perseο

Andromede patriæ fusca colore sue.

Unde Petrarcha in *Triumpho Amoris* bellè mutua-
tus lepidissimè concinit,

Perseo era l'uno; e volli saper come

Andromeda gli piacque in Etiopia

Vergine bruna i begli occhi, e le chiome.

Petrarcha lo-
cus difficilis.
Joppe civi-
tates due.
Syriaca om-
nium anti-
quissima, di-
luvium pra-
cessit.

Quæ sententia plerisque difficultatem parit, eò quod
Perseus Andromedam Joppe, in maritima urbe Pa-
lestina, non in Etiopia scopulo devinctam à Ce-
*to liberaverit: sic testantur ^b Solinus, ⁱ Pomponius, ^b In tol-
ledan.*
Hieronymus, ^k Plinius, ⁱ & ^m Boccatius Nos apud
autores duas eodem nomine Joppe civitates mari-
timas legimus, alteram in Palæstina omnium toti-
us orbis urbium antiquissimam; utpote ⁿ Solino,
& ^o Plinio ante diluvium universale conditam: cu-
jus olim ^p Contarenorum primus comes fuit, in ex-
tinctæ conjurationis præmium à vidua Cypri Re-
gina titulo recepto, Georgius vir magni animi, ac
Reginæ pernecessarius, ejus successoribus natu ma-
joribus in æternum eadem dignitate decorandis: in-
ter quos nunc amplissimum Senatorem Venetum, &
Equitem Io. Thomam virum integritate, ac pruden-
tia summè conspicuum, veneramus: Alteram verò
Joppe in Etiopia, relatu P. Ovidy & Nasonis,
cui
Andromeden Perseus nigris portavit ab Indis.
Veteres enim Etiopiam Indie nomine appellau-
bant: & utrobique Andromedam scriptores alij ma-
rinæ

^q lib. 9.
ⁱ de an-
aman.

^b lib. 9.c.s.
^m lib. 11. de
genere deo.
^k cap. 25.
ⁿ in colle.
^o lib. 5.
^p Petr. Ju-
stin. hist.
Venet.

rinæ belluz dicunt expositam, &c. à Perseo liberatam. Si quidem Petrarcha Ovidio consenserit, nihil ha-
bet difficultatis ejus assertio; censuit enim *Andro-
medam* in *Ethiopici maris* oppido saxo alligatam
Perseo placuisse: sin autem cum *Solino*, & alijs *An-
dromedam* in *Syria* expositam crediderit: bifariam
ejus carmina dubitatione liberantur; primò quidem
si vertamus particulam in in particulam *di legentes*

Andromeda gli piacque d'Etiopia.

Deinde verò servata littera contextus afferentes poë-
tam *Ethiopie* meminisse, non tanquam loci, ubi
Perseus Andromedam viderit, amaverit, à Ceto libe-
raverit; sed tanquam regionis, in qua nigerrima in-
ter omnes accolas *Andromeda* videretur; licet ocu-
los pulchros, non rubentibus venulis foedatos, &
capillos longos, non breviores, ut *Ethiopie* femi-
nae habent, obtineret; qui sensus evidens in codice
vulgato, evidentior fieri, si sic interpungatur,

Perseo era l'uno; e volli saper come

Andromeda gli piacque, in Etiopia

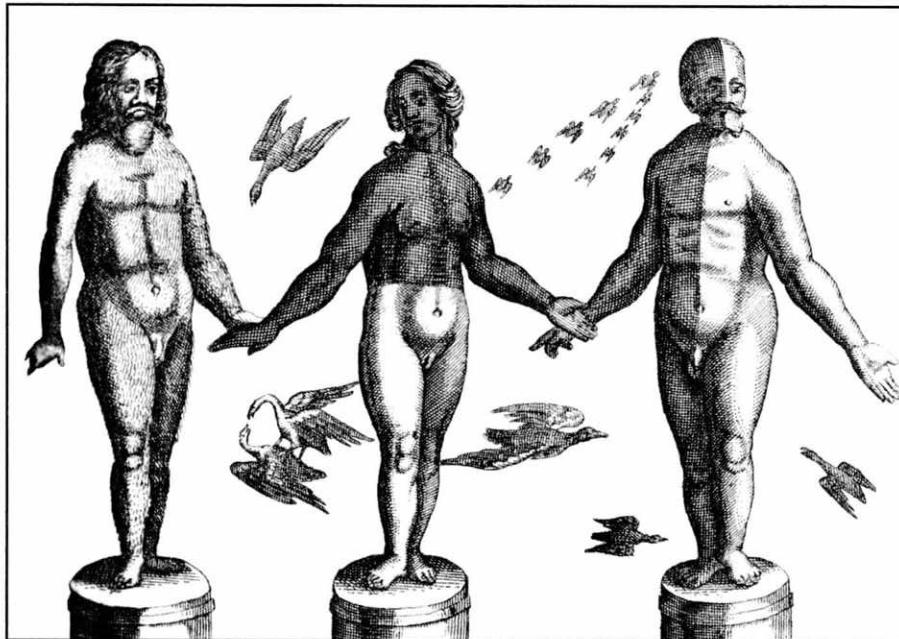
Vergine bruna i begli occhi, e le chiome.

Petrarcha lo-
cus difficilis
clucidatur.

Ac certè *Andromeda* orta ex *Cepheo*, & *Cassiope*
Regibus *Ethiopie* nigra Physiologo censebitur, a-
lioquin enim ex nigris parentibus quavis de caussa
candida extitisset; quum id aut privilegium Regum
Ethiopie natis datum esse oporteret (quod non
nullos opinatos memini; qui propterea *Tasso* suc-
censemabant, quasi rei hujus ignarus miraculo, aut
maternæ imaginationi *Clorinda* Regibus *Ethiopi-*
bus natæ candorem adscriperit) aut spectro albæ
virginis parentis phantasiaz altè defixo contigisse ne-
cessesse esset: quorum neutrum latuisse *Perisinam*, &
Hidasphem probabile est; atque adeò ab illa candidam

Charicliam expositam fuisse verisimile non est. Quum autem *Palestina* sit *Æthiopia* contermina; in ea facile potuit *Cepheus* ditionem oppidi habuisse; atque ibi velut in temperatori loco fervidioribus anni diebus habitasse; vel sacrificia statis temporibus ad aras, quas vetustissimas *Cephei*, & *Phinei* fuisse refert ex ^{r. 1. Cof-} *Pomponio* & *Boccatus*, peragendi causa illuc advenire, ac diutulè cum tota Regia permanere consueuisse. Eo loci *Solinus*, & *Pomponius* ^{r. 11. ge-} ^{neo.} ^{deo. c. 25.} *Saxum* esse scribit *Andromedæ*, servataque immannia belluz marinæ ossa; quæ inde *Romam* translatæ *M. Scauro* & *Edili* memorat *Plinius*. Sed hæc obiter. Sat nobis sit ex *Æthiopibus* ortam candidam puellam, & vicissim ex candidis parentibus atram, de qua ex *Galen*, *Avicenna*, & *Magno* & *Alberto Majolus*, ^{r. 1 lib. 5.} licet monströsè genitas, ac veluti monstra, verè tamen monstra non extitisse; ac proinde à nobis, qui de monstris propriè dictis agimus, non de quasi monstris, nec de sola generatione monstrosa, inter monstra referri non debuisse. Idem judicium feras de *Leone* ex *Ove nato*; cujus meminit *Cælius* & *Rhodiginus* inquiens, *In Cò insula, rarum* ^{r. 1 lib. 13.} ^{cap. 14.} dictu apud veterem autorem fidei integræ, & gravitatis non dilutæ legimus monstrifica, & ideo mira præcipè, ut vix non ficta videantur, & de ingeniorum Græciae afflatu producta ratione: de grege Oviario Nicippi *Ovem* non ritu naturæ Agnum, sed Leonem peperisse. *Prodigiale id*, ut erat, visum multis; siquidem Nicippo tyrannidem portendit, quam mox is est consecutus; quum edito monstro privatum adhuc ageret. Ac ut demus ex ove leonem oriri, monstrosum esse partum; leonem natum monstrum esse non dabimus. Sed & apud & *Aelianum* in varia historia legimus ^{r. 1 lib. 1, c:} ^{29.} hoc

hoc idem in hæc verba, *Coi dicunt*, in pascuis Nicippi *Tyranni ovem peperisse*: peperisse verò non agnum, nec agnam, sed leonem: atque id Nicippo, qui tum privatam adhuc vitam agebat, futuram tyrannidem portendisse. Consimilis est origo monstrosa rei non monstræ; de qua in *Annalibus Colmariensibus*, ubi legimus, *MCCLXXVI*. In Turego lupa domesticapeperit duos lupos rufos, duos vel tres albos, & tres catulos maculosos, generum diversorum. Non alia plane ratione, ut admonet alicubi *Aristoteles*; fieri potest ut quis licet injustè agat, *injustus* tamen non sit: nam concubere cum muliere quis posset non ignarus qua cum rem habeat: non tamen ex electionis principio sed ex affectu id faceret: qui sanè *injustè* quidem agit: non tamen est *injustus*: sicut neque fur, licet furatus sit: neque adulter licet adulterium commiserit. simili modo etiam de alijs. Ex his itaque patet ad aures etiam Aristotelis monströsè fieri posse id, quod re ipsa monstrum non est: monstrosamque generationem esse valere viventis minimè monstrosi: verè tamen inter monstra numerabitur tum illa muliercula, à capite usque ad mammas nigra, infra verò usque ad pedes alba; de qua *Philostratus* in vita *Apollony*; ^{r. 1 lib. 3.} ^{cap. 1.} quam visam ceteri veluti portentum extimere: tum etiam vir ille bicolor, cujus medietas ex æquilibrio summè foret nigra, reliqua portio albedinem præferret extimam; ad cujus hominis ita coloribus distincti à *Ptolomæo Lagi* *Ægyptijs* in theatro propositi intuitum, ut ait *Cælius*, partim fusius riserunt, partim ut monstrificum quiddam aversati sunt.

C A P. XLVII.

Monstri enormis origo, & caussa prima perhibetur esse in imaginatione parentum; & multa de aureo crure Pythagoræ considerantur.

Grus aureum
Pythagore
vel apolodus
et.

Allegoria ex-
plicata.

E Norme verò monstrum præsertim, quod in *Pythagora* observavit antiquitas, quem ferunt aliquando nudatum femur aureum habere visum: si modo id inter apolodus referendum non est, aut potius allegoricam, quam naturalem caussam habuisse dicendum non est; significare siquidem volentes prisci sapientes *Pythagoram* in via morum, & sa- pientiæ

In Eu-
thydemo.

In Cra-
tylo.

pientiæ nequicquam errare, sed benè incedere, femur aureum illi scitissimè attribuerunt: namque *Plato-*

nem legimus afferentem ^a apud Scythes eos felicissi-

mos, optimosque viros esse, qui in sui capitibus ossi-

bus aurum multum continent: quodque magis est mi-

rum, suis ex capitibus deauratis bibunt: & hæc intro-

spiciunt, verticem, frontemque suam manibus attol-

lentes. Et ^b alibi ex *Hesiodo* statuentem hominum

primum genus aureum dici, non ex auro produ-

ctum, sed bonum, & pulchrum: conjectura hinc fa-

cta, quod idem nos, heu quām à priscis illis degene-

res! ferreum genus esse dicit: aureos verò, & bonos

ipse solos sapientes constituit, qualem *Pythagoram*

maximè coluit antiquitas: quem propterea non ine-

ptè sanxit aureo crure incedere. Sed si hujus caussam

physicam assignare liceat, eam primò afferemus pa-

rentum imaginationem: si enim sola phantasiaz vi pas-

sim videmus in natorum vultibus, alijsque membris

suillæ, vini rubri, nigri, aliarumque rerum imaginem

depictam: quid ni matre *Pythagoræ* vel vini flavi au-

reum colorem referentis, vel aureæ alterius cujusque

rei desiderio flagrante, pueri sui femur aureo colore

pingere potuit? Eandem sanè caussam habuisse *Da-*

masceno scribitur puella villosa, quam ex eo quod ma-

ter in ipso excepti conceptique feminis articulo in

Divi Joannis Camelina pelle induiti figuram ex lecti

oppositis fulcris, seu verius in Ecclesia pendentem,

acrius esset intuita; ut apertè testatur ex *Petr. Hip.*

Sylv. c Majolus. Et profectò eadem ratione sola vi

vehementioris parentum imaginationis aliquando

ex *Aethiopibus* parentibus fœtus albus enatus est,

ac vicissim ex candidis *Aethiops*.

Scythæ cur-
babant ex cal-
varia deau-
ratis.

Primi homi-
nes cur auric-
dici.

Aurei feme-
ris caussa pri-
ma naturalis
ut sit paren-
cum imagi-
natio.

*c Part. 2.
cap. 7.
dier. cani-
cal. col-
loq. 3.*

C A P. XLVIII.

*Secunda monſtri enormis aureo femore cauſſa, & origo
reponitur in exhalationem igneam de cor-
pore viventis effuentem.*

Alia verò insuper aurei femoris *Pythagoræ*, atque adeò monſtri enormis origo, & cauſſa naturalis constitui potest exhalatio ignea, & craſſa ex eo membro quum nudaretur confricato emergens, ipsumque ambiens in auri speciem; qualis est inter meteora *Physicis* relatus ignis ille fatuus non urens, qui aliquando ambulantes homines insequitur: & sanè proſilire quandoque ignes hujusmodi ex animalium corporibus non ſemel obſervatum eſt:

Ignes ex humano corpore mirè pro- bus, Tiberij equum notat ejus extitiffe naturæ ut ore flammigare videretur. Ioackinus etiam b Fortius Ringelbergius confirmat ſæpenumero per nigri equi collum ſe manum ſurſum, ac deorsum in tenebris du- xisse, & undique ignium ſcintillas erumpere con- ſpexiſſe. Theodorici pater ex toto corpoſe quoque ſcintillas dicitur profudiffe. c Apulejus, & d Va- lerius Maximus teſtantur Servio Tullio etiam tum puerulo dormienti flammam circa verticem emicuſiſſe. Quin & ex Lucij Mary Ducis duorum exercituum capite concionantis flamma eluxit. e Cardani etiam relatu quidam monachus Carmelita id per annos tredecim perpetuos paſſus eſt, ut quoties capitum re- ducebat ad occiput, ſcintillæ ignis è capillis erumperent: atque ea de cauſſa ad convivia frequenter vo- caretur. f Virgilius etiam id Asconio contigiffe, ver. 680. & Laviniae memorat; Ascanio quidem,

Cum

Natura, & Differentijs. Lib. II.

161

*Cum ſubitum, dictuque oritur mirabile monſtrum;
Namque manus inter mæſtorumque ora parentum,
Ecce levis ſummo de vertice viſus Iuli
Fundere lumen apex, tactuque innoxia molli
Lambere flamma comas, & circum tempora paſci.
Nos pavidi trepidare metu, crinemque flagrantem
Excutere, & ſanctos reſtinguere fontibus ignes.*

e 7. A- neid. 76. **Laviniae** verò, dum & posterius concinit,
*Præterea caſtis adolet dum altaria tædis,
Et juxta genitorem aſtat Lavinia virgo,
Viſa (nefas) longis comprehendere crinibus ignem,
Atque omnem ornatum flamma crepitante cremari;
Regalesque accenſa comas, accenſa coronam
Inſignem gemmis; tum fumida lumine fulvo
Involvi, ac totis Vulcanum ſpargere tectis.
*Id verò horrendum, ac viſu mirabile ferri.**

b 3. cel. t. com. 31. **Alexandrinus Medicus** b Philalthei testimonio af- feverat à vertebrā coxæ in laborante coxendice i- gnem exiluisse, oculosque infipientis combuſiſſe. At verò ego pluries audivi à Josepho patre, ſe, dum juuenis in *Insula Corſicæ* Medicinam faceret; *Fran- cisco Guido Iurisperito*, artificiosæ memoriæ mon- ſtro memorabili, nullique hominum comparabili, familiariter uſum; quem ſæpenumero, dum nudus in lecto recumberet, caſu brachia frictione manu- um lævigatorum, flamas evidentius excutere con- ſueviſſe, quām ſi aridæ truncum hederæ virentis lau- ri baculo vehementiſſimo, concitatissimoque niſu attrivifſet. Quinimmo dum *Pifis* agerem publicus Philosophus ſuperioribus annis ab *Antonio Cian- fio* Bibliopola *Pifano* audivi ſe bis, dum ſubucu- lam nuncupatam exueret arctiorem, flamas è dor- ſo, & brachijs cum crepitū efflaſſe, ita ut univerſa fa-

X

milia

Secunda cauf-
fa physica
eritis aurei
Pythagoræ.
milia præsens miraretur. Hoc idem frequentissimo in more positum fuisse *Maximo Aquilano* medico insigni *Petrus Lupius* inter *Pisani Gymnasij* Professores non indoctus ejus nepos amplissimo testimonio mihi retulit. Sic ergo Pythagoræ contigisse potuit ut dum nudaretur, frictione femoris confertim ex apertis poris flammulenta exhalatio prodiens aureo colore membrum illud inficere videretur.

C A P. XLIX.

Tertia monstri enormis aureo femore caussa, & origo resolvitur in marbum regium.

Aureæ glan-
des ut è pal-
ma physice
defluxerint.
Potuit etiam Pythagoræ femur aureum astantibus apparuisse, quia in eam partem quavis de caufa flavæ bilis portio decubuerit, icteritiam, morbumque regium particularem in eo membro procreans; novimus enim arquato illo morbo affectos aureo colore mirificè cute tenus infectos esse; ac circa ullam erysipelatis præsentiam solummodo tinge: Quod autem ceteris passim toto corpore ab obstructione fellei meatus flavus, aureusque color innascitur, quid ni Pythagoræ soli femori contingere potuit? aureas verò illas glandes **Plutarchi* testimoniis è palma defluxas, putaverim esse fructus palmæ ob nimiam maturitatem flavescentes in lapidosam substantiam commutatos; fungos enim, & stirpium frondes, fructus, & stipites nonnumquam lapidescere, notum est viris mirabilium naturæ studiosis; flavos autem palmarum fructus lapidescentes in substantiam aureæ consimilem permutari neminem latere censeo.

C A P.

C A P. L.

Quarta monstri enormiter pilosi caussa, & origo ex crassitie, & fuliginum copia extruditur; ubi plura de corde piloso.

Opus de
Pyth. o.
a.3. histor.
cap. 1.
AT verò monstri ob corporis villosi, aut barbæ precocis enormitatem origo, & caussa alia ex conditione materiæ deduci poterit; quum enim videamus infantes mollissimis pilis cute tenus enasci; sed evidentissimè in capite, superciliis, & palpebris; quod observat etiam **Aristoteles*; ubi materia illa fuliginosa in materno sanguine plurimum abundaverit, ex quo fœtui corpus constituitur; rationi consonum est multò pluribus, & crassioribus longioribusque consueto more totum corpusculum infantis enascentis pilis convestiri: si enim homo intrinsecus monstrum enorme fieri potuit piloso corde; quum in eo viscere nullus à natura pilus enasci consueverit; profectò quum monstrofa enormitate ob solam exuperantiam excrementosæ fuliginis in humano corde pili multi aliquando generari potuerint; quid ni ab eadem caussa fœtus humanus, cuius cuti naturaliter pili, et si ob tenuitatem, ac brevitatem cæcutientibus insensibiles, enascuntur; toto corpore piloso, vel etiam vultu barbato, evidenteribus ob crassitatem, longitudinem, ac multitudinem velleribus, exoriri poterit? pilorum enim abundantiam, & hirsutiem provenire ab exrementorum copia, quam, ut effectus caussam suam indicat, monnet **Aristoteles*: Sed plerosque homines corde piloso extitisse, vel **Bonamici* obseruatione monent Homines
corde piloso
qui.

Leonidz
fortudo.Aristomenis
fortudo.

clarissimi scriptores; Caelio & enim Rhodigino scri-^{e Lib. I.}
bunt autores Graci Hermogenem, cuius de Rheto-^{cap. 16.}
rica libri extant, cor habuisse hirsutie, ac magnitudi-
ne extra mortalium reliquorum rationem insigne. Id
ipsum ferè de Leonida in Parallelis asserit Plutar-
chus & ex Aristidis primo Persicarum rerum; nem-^{4 Paral. 4.}
pe quum Persæ in Græciam adduxissent innumerabilem hominum exercitum, missus est Leonidas à
Spartanis cum trecentis militibus: is, ingruente
prandentibus barbarorum multitudine, iis conspe-
ctis, dixit ad suos; sic prandete ut cœnaturi apud
inferos; factoque in barbaros impetu, multis con-
fixus hastis in ipsum Xerxem contendit, eique dia-
dem avellit: mortui cor barbarus secans, hirsutum
reperit. • Plinius item Aristomenem Messenium, qui
tercentum occidit Lacedæmonios, memorat con-^{e Lib. II.}
vulneratum, & captum semel per cavernam Lato-^{cap. 37.}
miarum evasisse, angustos vulpium aditus securum;
iterum captum, sopitis custodibus somno ad ignes
advolutum lora cum corpore exuississe: tertio capto
Lacedæmonios pectus dissecuisse, hissutumque cor
repertum fuisse. Si ergo enascuntur homines hirsu-
to corde ex fuliginoso excremento non purgato, &
lentore nimio cordi adhærente; quid ni fieri possit
infans in utero pilosus, atque etiam barbatus, fuli-
ginum copia vel per universum corpus dispersa, vel
ad faciem delata?

C A P:

C A P. L.

*Quinta monstri enormiter pilosi origo, & caussa
ex parente pariter piloso petenda est.*

EX pilosis parentibus vel utrisque, vel uno filios
hirsutos exoriri probabile satis est; quum sem-
per natura studeat effectus suis caussis consimiles pro-
creare; quam veritatem mirificè comprobat pilosus
infans ex muliere glabra ab urso compressa editus;
cujus historiam ex Delrio, Saxone Grammatico,
Joanne, & Olao Magno, utroque Upsalensi Episco-
po, licet alibi tactam, hic brevibus repetere neces-
sarium duximus: nempe in Suecia puellam eximiae
pulchritudinis, ancillis comitatam, quum extra op-
pidum ad recreandum animum exivisset, ab urso mi-
ræ magnitudinis ancillis consternatis, amplexam,
raptamque, & molliter unguibus receptam, ad spe-
cum in nemore abditum delatam fuisse; atque in
summo timore ab urso amante ad concubitum ex-
petitam, bruto commistam, à quo carnibus crudis pilosum in-
fantem pepe-<sup>Puella ab ur-
so compressa
fanciem pepe-
rit.</sup>
quotidie venatu captis enutriebatur, utero gestas-
se, ac partu edidisse monstrum pilosum membris hu-
manis; quem infantem, à venatoribus imperfecto
urso, ad patriam delatum patris nomine ursum ap-
pellavit: ille autem parentis necem inultam non
passus est; adolescens enim venatores illos intere-
mit: Postea verò ex accepta uxore filium genuit no-
mine Tregelum Sprachaleg, à quo Ulfo genitus est
Suenonis Danorum Regis pater. Ita ergo satis constat
ex piloso parente hirsutum filium posse procreari.

C A P.

C A P LII.

Sexta monstri enormiter lapidescentis origo, & causa ex intemperie, ac materiae inopitudine deducitur.

Monstrum autem illud foetus in utero materno enormiter lapidescentis aliam profectò nullam causam habere potuit, quām eam ex qua in humano corpore lapides procreantur, sive in renibus sive in vesica, sive in jecore, sive in alio viscere; hujusmodi verò causa gemina est nempe materia crassa, densa, terrenarumque partium uberitate affluens, & calor seu etiam frigiditas excedens; calor enim resolvens tenuiores partes in halitus, crassiores in tophaceam substantiam indurat; sic plerisque à renum calore nimio creantur lapides; ut ex terræ luto ab igne in fornace lateres: frigus etiam nimium exprimens partes tenuiores, crassas item cogit in lapidosam duritiem; sic novi *Genue* bis è genibus e-ductam tophaceam substantiam *Catherine* cuidam vetulæ, cuius historiam in Doctissimo suo *De Consultatione Medica* libro attexuit solertissimus, idemque, dum viveret, mihi observatissimus *Bartholomaeus Turrianus* in hanc sententiam, *Hoc anno M D C. Catherine nostra etatis sue nonagesimo, abscessus in utroque genu habet; quorum alter à Dominico Licella Chirурgo nostro legitima occasione sectus, pro humore materiam non solum gypseam, sed ferè lapideam in frustula divisam, marmoris rupti fragmenta referentem, protulit: quæ materia adeò tenaciter adhærebat, ut ope volvella fuerit paullatim s-* jungenda.

Pueri lapido-
scens origo.

Calor exce-
dens ut la-
pides in corpo-
re creer.

Frigore ut la-
pides fiant in
humano cor-
pore.

*Lib. 4. c.
6. in f.*

jungenda in qua sanè vctula, & in qua parte corporis non nisi ab intemperie impensè frigida in crassam, & viscidam materiam agente, hujusmodi lapidea substantia generari potuit. Sic planè semilapidei puelli, quorum superius historias attexuimus, non aliunde ortum habuere, quām ex materia seu semi-naria, seu menstruali, seu ut etiam utraque nimium viscida, & crassa, terrenaque substantiæ participe; in quam vel impensè calida uteri intemperies agens, ejus partes subtiliores dissipaverit in halitus, crassiores verò adusserit in tophum; vel frigidior sive uteri eiusdem constitutio, sive aëris eò quomodo-cumque ingressi consimiliter operans, partes tenuiores expresserit, & crassiores induruerit in lapideam consistentiam. Quod enim à disertissimo ^b *Bona-*

<sup>a 4. de ali.
c. 42. in
fin.</sup> *mico* affertur corum foetuum ita dispositam fuisse materiam ut mortua femina concreceret, & exiens ex utero lapidesceret, historiæ non respondet; nam alter *Thuani* foetus è matre viva lapidescentis eductus est ope chirurgica, qui durus in utero sentiebatur: alter verò *Alibosij* non modò lapideus ipse fuit per

*Bonamico
notatus.*

vigenti & octo annos à conceptu in utero manens durus, & gravis; verū etiam uterus testaceus compertus est: indicium non ab aëre solo, sed ab intemperie uteri frigida saxeam duritiem foetui communicatam fuisse. Novimus plerasque materias intra viscera terræ molliorem substantiam nactas, quæ securi facile secantur; aëri expositas protinus in durissimos lapides commutari: concedimus item viro subtili pituitam gypseam ex capite in dentem extrinsecus illapsam, tacto aëre, statim dentis duritiem accepisse; at confiteri non possumus ita repente à solo aëre infantes illos monstruosos lapidosam du-

ritiem

ritiem contraxisse; quando experimento constat eos illam nondum aëre tacto intra uterum habuisse. Ceterū humana corpora ob solam ambientis aëris intemperiem lapidescere autor est ab experimento doctus . Aristoteles; Ad Lydiæ metalla inquit a-^{c de admicrand.c 50} pud Pergamum existentia, quæ antea Crœsus confecrat, bello quodam exorto, opifices confugisse ferunt, qui obstructo illius loci ostio suffocati sunt; posteaque longo temporis intervallo metallis adoperatis, vasa, quibus pro manus ablueri opportunitate utebantur, in lapides conversa inventa fuisse; & amphoræ, & vasa reliqua hujusmodi, quocumque liquore plena fuerant, unâ cum hominum cadaveribus præterea in lapides conversa vulgo produntur.

C A P. LIII.

Monstri multiformis in eadem specie subsistentia patet; ubi de capite virili mulieris corpori affixo; & de hermaphroditis mira quædam explanantur.

Sunt nihilominus in monstrorum genere viventia illa reponenda, quæ membris constant diversæ naturæ cum deformitate raro contingentia; quæ propterea multiformia nuncupantur. In hoc autem cœtu ea primùm sese nobis offerunt, quæ membra obtinent in eadem specie diversum sexum referentia; quæ monstra duas habent differentias; in prima quidem specie mulieres ponendæ sunt barbato capite; superiori enim ætate hujusmodi tulit, & aluit *Germania* monstrum, caput habens à femineo distansimum, virile prorsum, capillis crassis brevibus, & nigris; barba spissa, crassa, nigra, promissa; facie torosa,

torosa, uno verbo, tota & summè masculine ; sed reliquo corpore femineo, molli scilicet, glabro, candido, mammis in pectore turgentibus, abdomen coxisque ; magnitudine femineis, nullo membris, sexusve masculi vestigio ; pudendo uno femineo. Talem fuisse *Venerem*, cuius simulachrum barbatum

* 3. Sat. apud *Cyprios* memorat * *Macrobius*. In altera spe-
cie monstrorum plerique viri clarissimi reponunt

omnes hermaphroditos. Nos non audemus omnes hermaphroditos inter monstra collocare , tum ob eorum frequentiam , tum quia plerique nullum præse-

^{scip. s. & seq.} ferunt naturæ peccatum ; in quo monstri naturam supra consistere vidimus. Et certè si utriusque se-

XIV.
minis, paterni scilicet, ac materni vis ita vigeat, ut
in organizatione conceptus utrumque suum sexum
integre constituat; quomodo natura generans pec-
care dicenda est, si sibi simile utraque perfectè pro-
creat? certè omnes uno jam concinunt ore Philo-
phi, generare sibi simile esse perfectissimum opus na-

^b 2 de an.
^c 34. turæ; ^b *Aristotelesque* vim generandi sobolem sibi
consimilem solis perfectis animantibus concessit:

^c Lib. 7. c. Quare inter monstra non refero cunctos hermaphroditos, assentiente Plinio, ^c qui eos in prodigijs habitos, sua verò tempestate in delicijs haberí monuit: speciatimque illas endocuncas monstra esse non di-

⁴ Lib. 7. c.
^{2.} in fin. *Ipsius inquit illis androgyños monstra esse non di-*
xero, quos in Africa ex Aristotele admonet esse

cibus inter le coeuntes. Et quædeformitas
est in corpore habente utrumque sexum, eumque
completum, & naturali sedē? Quam notam im-
perfectionis, quodvè peccatum admisit natura, aut
qua ratione impedita fuit, dum procrearet herma-
1. Theor. phroditum illum, qui testimonio *Montui* viro nupc-

D- Hermaphro-
ditos omnes
E- monstra non
esse.

Y

rat, ex eoque filios, & filias susceperebat; & suas ancillulas comprimere, ac in illis generare solebat? peccavit non certe natura, dum alteram androgynam constituit, quæ anno Domini M D L X I. in *Scotia* herili filiæ uterum implevit: Peccavit certe androgyna tum prior, illicita sibi ancillarum venere utens: tum hæc posterior suæ custodiæ commissam heram constuprare ausa. Sed androgynos illos monstra existimo, quibus neuter sexus ob exilitatem perfectus est: aut quibus alter longè à naturali suo loco transpositus est: prioris generis illud monstrum fuit, de quo historiam texuit *Columbus* f. illustris ^{f. Lib. II.} anatomicus inquiens, femina erat *Æthiopica*, earum quas *Cingaras* vocant *Longobardi*: hæc neque agere, neque pati commodè poterat: nam uterque sexus imperfectus illi contigerat suo magno malo: penis namque minimi digiti longitudinem, crassitudinemque non excedebat: vulvæ autem foramen adeò angustum erat, ut minimi digiti apicem vix intromitteret: optabat misera ut hunc illi penem ferro evellerem: quippe quem sibi impedimento esse diceret, dum cum viro coire exoptabat: optabat enim ut vulvæ foramen illi amplificarem; ut viro ferendo idonea esset: ego verò, qui horum vasorum discriminem intueri sæpius cupiebam, verbis detinui. Hæc ille. Duo autem alia, quæ refert androgynorum exempla, mihi ob rationes allatas propriè monstra non sunt. Sed posterioris generis monstrum androgynum illud est, quod habet uteri foramen in podice: quemadmodum enim & supra vidimus, *Nur-* ^{z Lib. I.} *ja* natum fuisse puerum, cui podex nullus erat in po- ^{c. 3. de} stica parte: sed apertus visebatur in anteriori corpo- ^{b. 4. gen. an. c.} ^{4. in fin.} ris regione: Et quemadmodum ex ^b *Aristotele*

acce-

*Androgynum
monstrum
quale sit.*

acepimus tum jecur in sinistris, & lienem in dextris visum esse locis permutatis: tum pueris quibusdam genitalis postremum, & meatum qua excrementum vesicæ transit, non eodem tetendisse: ast infra meatum illum transegisse; ac propterea illos demissis clibanibus mingere, qui testibus paulò in superiore partem retractis, videntur longè distans simul & maris habere genitale, & feminæ: tum vaccam fuisse *Perinthi*, cui cibi excrementum extenuatum per vesicam transmittebatur: dissectusque anus properè coalescebat, nec resecando evincere vitium poterant, scilicet recto intestino finiente à prima constitutione vaccini foetus cum collo vesicæ in ostium matris: Quin ut novissimè retulit mihi *Jacobus Zarella*, Simplicium Lector in patrio Lyceo clarissimus, famulam habuit ipse, quæ carebat ani foramine, ac nullum toto suæ vitæ tempore alvi excrementum emisit; sed urinas mingebat crassas ac turbulentas in magna copia; idque post mortem ejus mulierculæ, quæ ad senectutem vixit incolumis, audisse se testatur à propria matre, insigni matrona, & lectissima femina; ut inquam ancilla hæc sine podice alvi excrementa per urinam excernebat; quid ni fieri possit hermaphroditus, cuius sexus muliebris foramen habeat vel in podice, vel illi copulatum? hujusmodi certè fuisse duos illos oportuit, quorum historias texuit *Phlegon Trallianus* inquiens; *i Dorotheus Medicus* in commentarios suos retulit Alexandriæ in *Ægypto* Ci- ^{rit.} *nædum peperisse*: fætumque conditum miraculi caufa ^{rit.} affervari. In Germania quoque in exercitu Romano, *quem T. Curtilius Mancias duxit*, servus militis peperit: Athenis Conone præside, Romæ Q. volusio Saturnino, & P. Cornelio Scipione Coss. scilicet hi parere &

Y 2

antea

*Cinædus qui
parere potue-
rit.
Servus mili-
tis ut parere
potuerit.*

antea concipere potuerunt, qui hermaphroditi erant monstrosè uteri meatum occultum in podice, vel potius cum podice conjunctum obtinentes ab ortu: Ab his parum sanè absuit hermaphroditus ille, qui *Columbi* Anatomici relatu foramen habebat vulvæ consimile, sed non penetrans, inter anum, & testes, ubi sectio fieri consuevit ad educendum vesicæ lapidem. Sunt itaque monstra multiplicia in eadem specie diversæ naturæ partes obtinentia.

C A P. L I V.

*Monstri multiformis in eadem specie, mulieris nempe virile caput habentis origo, & causa prima ex heterogenea feminis natura educitur, & de feminis vulgo in masculos mutatis.
& de masculis effeminatis.*

MUltiforme illud monstrum, quod in eadem specie sub virili, & mirè barbato capite glabrum, molle, ac plane feminineum corpus gestabat, cum mammis, sexu, & alijs partibus muliebribus, nullaque alia sub capite masculine; maximè oriri potuit eò quia virile semen, quod capiti constituedo, & efformando ex paterno capite materiam hau sit, pollens viribus paterno capiti simillimum probè suo munere functum in conceptu genuerit; at verò paterni seminis portio è corpore reliquo materiam adepta, & alijs infra collum partibus efformandis destinata, vires languidores obtinuerit (seu inopia, seu temperamenti disrasia) quam ut potuerit masculineum bustum constituere: atque adeò feminineum truncum virili capiti attexuerit in monstrum, in quo Cer-

Cervicem capiti voluit natura virili

Jungere feminineam, geminasque inducere formas; quia non potuerit masculum integrum, ac inceptum perficere. Sed neque jurarem hoc monstrum esse intrinsecus androgynum: cujusmodi puellæ, ac nuptæ illæ fuere plures, quæ virili membro emissio in ma-

<sup>a Pl. 1.7
c. 4</sup> sculos vulgo communatae dicuntur: de quibus celeberrimi scriptores luculentissimum testimonium perhibent: siquidem *Plinius* ^b alicubi scribit. Ex

<sup>b Lib. 7
c. 4</sup> feminis mutari in mares, non est fabulosum. Invenimus in Annalibus P. Licinio Crasso, G. Cassio Longino Cossi. Cassini puerum factum ex Virgine sub parentibus, jussuque Aruspicum deportatum in insulam desertam. Licinius Mutianus prodidit, visum à se Argis Arescontem, cui nomen Arescus fuisse, nupsisse etiam, mox barbam, & virilitatem provenisse, uxoremque duxisse. Ejusdem sortis & Smyrnæ puerum à se visum. Ipse in Africa vidi mutatum in mare nuptiarum die L. Cossitium Civem Tisdritanum. *Plini*

<sup>c Lib. 9
d p. 4. inf.</sup> nianum hoc testimonium comprobat Agellius in Noctious Atticis inquiens. *Libitum tamen est in*

loco hoc miraculorum notare id etiam, quod Plinius Secundus, vir in temporibus ætatis suæ, ingenij, dignitatisque gratia, auctoritate magna præditus, non audisse, neque legisse, sed scire sese, atque vidisse, in libro Naturalis historiæ VII. scripsit. Verba igitur hæc, quæ infra posui, ipsius sunt ex eo libro sumpta; quæ profectò faciunt, ut neque respuenda, neque ridenda sit notissima illa veterum poëtarum de Cæneida & Cæneo cantilena. refertque statim verba Plini nuper allata, sed posteriora parum immutata sic, *Ejusdem sortis & Smyrnæ puerum à se visum. Ipse in Africa vidi mutatum in mare die nuptiarum L. Cossitium*

situm civem Tisdritanum: vivebatque quum proderem hæc. Hunc locum Pliny confirmat in suis Annotationibus Dalechampius ita, Pontano Cajetana muliercula pescatoris per annos XIV. uxor, repente virfacta est. Idem contigit Æmilie conjugi Antonij Spen-sæ, civis Ebulani anno XII. postquam nupserat: sexu mutato ea duxit uxorem, & liberos sustulit. Idem & alteri mulierculæ accidit, quum jam semel peperisset, temporibus Ferdinandi primi Neapolitanorum Regis. Baptista Fulgosius olim Genuensem Dux inclytus, Valery Maximi clarus æmulator, agens de rebus mirabilibus, infit. Miranda quoque res atate nostra contigit Neapoli, regnante Ferdinando primo: nam quum Ludovicus Guarna Salernitanus civis quinque filias suscepisset; quarum natu majoribus duabus, alteri Franciscæ, Carolæ alteri erat nomen: postea quam ad quintumdecimum annum pervenerunt, ambabus genitalia membra in marium morem erupere: mutato que habitu pro maribus habiti sunt, Franciscus; & Carolus nuncupati. Item Eboli sub eodem Rege pueræ, que jam quatuor annos viro tradita, cum eo cubuit, sive ex confriicatione, sive ob alias caussam, quæ ignota sit, effractis membranis, que ut mulier videretur, efficiebant, virilia membra prodierunt; domumque reversa in judicio dotem repetivit; virorum numero postea habita. Albertus Magnus etiam huic rei fidem facere videtur inquiens, & In quodam etiam nostri temporis nato testiculi intra pelle contenti erant superius, ita quod prominentia eorum representabat duo labra vulvæ muliebris; & fissura videbatur esse in medio clausa per pelle; & quum putaretur esse puella à parentibus, & deberet esse fissura ut habilitaretur ad coitum, incisione facta, profilierunt testiculi, & virga;

^{1. 24. cap.}
de Velica
^{tr. 2. cap.}
id f.

& postea duxit uxorem, & genuit ex ea plures filios. Sed hæc non est mutatio sexus feminei in masculum, qua de agimus; at masculine latentis explicatio. Volaterranus in Philologia scribit his consentientia. Nos Romæ vidimus Alexandri temporibus infantes geminos simul conjunctos, adversis inter se vultibus ac manibus in eodem corpore; qui tamen parum vivierunt: Nec longè post duo successere prodigia, quæ fidem omnem excedunt. Duarum virginum altera ex canis concubitu semicanem peperit: altera nuptiarum die, subito erupto genitali vir marito apparuit. Uterque igitur casus ad eundem Pontificem expiacionis gratia meo fratre Mario concilianter relatus, & Minotaurum quondam monstrum, & Plini verba credibilia fecere, L. Cossitum in Africa factum ex femina marem in simili die se vidisse testantis.

In Bibliotheca etiam Angelica plures habentur Scriptores de mutatione puellarum in masculos, juxta historiæ naturalis veritatem comprobata, & de androgynis, vel hermaphroditis; quorum omnium multa recitantur exempla: viget autem nunc exemplum Romæ ad Turrim Sanguineam, ita vulgo vocitatum, de Aromatarij filio, qui ex femina circiter menstruorum eruptionem anno etatis XIII. factus est masculus; quum genitalia, que in feminis, ut ajunt Medici, & Anatomistæ, intus manere solent, ordine inverso, exierint, hic in baptisme Anna sub nomine femino nuncupatus, atque ad XIII. etatis usque annum, feminineum retinuit vestitum, nunc vero masculo vestitu indutus, idem retinet non men, imberbis tamen, ac mirum in modum corpulentus, & obesus, tertium ac vigesimum annum agens. Hunc se vidisse nuper mihi testatus est eruditus.

L. Pi-

L. Pignorius dum *Romæ* eſſet annis non ita multis. Ac noviſſimè legere potui ex *Annalibus Colmariensibus* M CCC XI. mulierem propè *Bernam* in villa decem annis viro cohabitasse; & quum à viro cognosci non posset, judicio ſpirituali à conjuge ſeparatam fuiffe: quæ, *Romam* proficiſcens anno *Jubilæi*, *Bononiae* à Chirurgo ſcinditur in vulva, è quo vulnere virga viriliſ cum teſticulis egreditur: domum revertitur; uxorem ducit; opera rufiſca facit; cum uxore congreditur legitime ac ſuffiſcienter. Ceterum in proposito vulgari plurium Medicorum ſententiæ non ſubſcribo de cauſa mirabilis huius mutationis nuper tacta; non enim vulgo aſſentiri poſſum aſſerenti collum uteri foras in virgam profiliſ, & teſtes abditos exeri: tum quia collum uteri nullam cum pene habet magnitudinis, aut figuræ proportionem: tum quia collum vesicæ propè vulvam in uteri collo implantatum, non longè à praeputio novi masculi conſpiceretur: tum quia teſtes nullo ſcroto integerentur; quum extrauterum ſint, in corpore femineo, quod oculata fide nos docuit anatomes. Quare dicendum, androgynos abditum ſexum maleſeum per uteri foramen exerentes illo occluso ex feminis in viros vulgo commutari: at nobis occultum ſexum exerere, & priſtini foramen novo impletos fermè obliterare. Nec alia ratione masculus viſiſim femineam naturam induere potuit, quād quod hermaphroditus occultum feminæ ſexum exeruerit, aperto imo ventre: cujus hiſtoriam non unicam attulit *Auſonius*.

Epig. 62.

„ Vallebanæ reſ nota, & vix credenda poëtiſ;
„ Sed quæ de vera promiſtūr hiſtoria.

„ Fe-

- „ Femineam in ſpeciem convertit masculus ales.
- „ Pavaque de pavo conſtitit ante oculos.
- „ Cuncti admirantur monſtrum; ſed mollior agna
- „ Aſtitit in tenerum de grege verfa marem.
- „ Quid ſtolidi ad ſpeciem noſtæ novitatis habetis?
- „ An vos Nalonis carmina non legitis?
- „ Cænea conveſtit proles Saturnia Consus,
- „ Ambiguoque fuit corpoſe Tiresias:
- „ Vidiſ ſemivirum fons Salmacis Hermafroditum
- „ Vidiſ nubentum Plinius Androgynum.
- „ Nec ſatis antiquum quod Campana in Benevento.
- „ Unus Epheborum virgo repente fuit.
- „ Nolo tamen veteris documenta arceſſere famæ.
- „ Ecce ego ſum factus femina de puer,

C A P LV.

Secunda cauſa ejusdem monſtri multiformis, & origo excutitur ex defectu ſeminis maleſeui.

IDem verò monſtrum in eadem ſpecie multiforme fieri quoque potuit ob defectum paterni ſeminis quoad illam partem, quæ à membris maleſeuis infra caput exiſtentibus materiam, primamque ſui originem ſumere conſuevit; & ejusdem conditionis, ac naturæ membra in foetu efformare; quippe ſemen à ſolo patris capite materiam, ortumque deducens viribus integris maleſeo capiti efformando in conceptu ſufficere potuit; ſed aliarum partium conſtitutionem, conformationemve feminei ſeminis parti ſpirituofæ relinquentes, licet eam in operando gubernet, vel neceſſariò ei quomodo cumque agenti coopere tur, ad maleſearum tamen partium procreationem

Z

attol-

attollere non potest; unde monstrum enascitur, in quo construendo natura masculeo capiti bustum muliebre conjunxit, ac tumidas induxit mammas, cunctis emollitis membris inferioribus; ut propterea desierit in feminam masculus barbatus supernè. Consimili planè ratione haud raro factus fuit opposito modo infans, solo sexu masculus, in corpore molli, ac planè femineo; quia semen masculine è paternis genitalibus primordiale material habens, ijsque formandis in foetu destinatum, viribus pollens, conceptui sexum masculine indidit; cui reliquum femineum corpus attexuit, ob imbecillitatem, ac penuriam reliquarum partium seminis, quæ à residuo corpore patris primogeniam naturam obtinuere; in quam originem lepidissimè Poëta luit inquiens,

*Dum dubitat Natura marem, faceret ne puellam,
Fatus es ô pulcher penè puella puer.*

C A P. LVI.

Tertia monstri multiformis in eadem specie origo, & causa refertur ad parentum imaginationem.

Vehemens quoque parentum imaginatio multiplici huic in eadem specie monstro caussam originis exhibere potest, spectro nimirum monstroso eiusdem speciei phantasiæ parentum altè impacto, & inde spiritibus impresso, quicumque in semine foetu organizaturo comperiuntur; atque animæ seminis, virtutique formatrici communicato; siquidem talis imago facile corpusculo foetus imprimi poterit, ac monstrum multiforme in humana specie noc-

constituere: si enim parentum phantasia potest in humano conceptu fructuum, brutorum animantium, vini, & aliorum inanimatorum imagines procreare, quæ tantoperè dissident ab humana substantia; quid ni parentum imaginatio monstrosæ figuræ formam in eadem specie multiplicem, masculeo capiti feminine corpus subjiciens, efformare poterit?

C A P. LVII.

Quarta origo, & caussa monstri uniformis in eadem specie ad parentis consimilem naturam attinet.

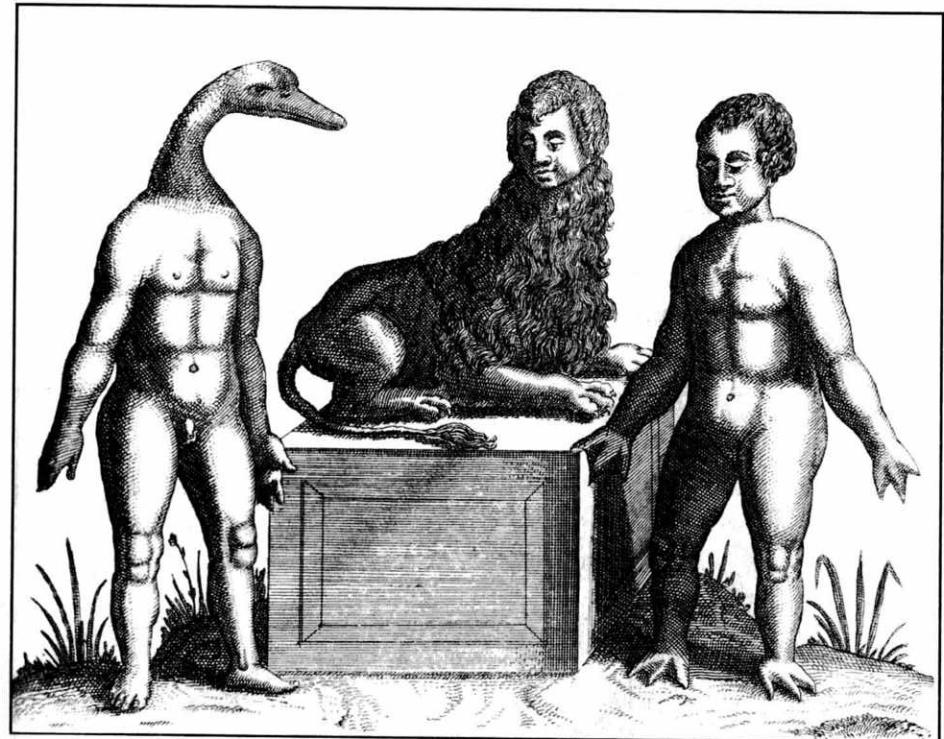
Si quis autem parentum monstrosam figuram habuerit in eadem specie multiplicem, næ consimile sibi monstrum, si sobolem suscipiat, generare valebit; adeò satagit omnium quarumcumque rerum natura consimilem sibi effectum procreare: ac certè si *Germanicum illud monstrum* quispiam maritus subactum implevisset, nullo negocio monstrum eiusdem naturæ filium suscepisset; haud quidem necessariò; quia si paternum semen validum fuisset, viribusque maternum superasset; masculus perfectus inde genitus videretur; at monstrosæ matris semine masculeo semini prævalente, inde nil nisi monstrum pariter in eadem specie multiforme oriri valeret. Ita ergo pluribus de causis exoriuntur monstra in eadem specie multiformia. Reliquum est modò ut ad multiformia monstra, diversas animalium species referentia, deveniamus, ante omnia illorum realem existentiam ex historicis haurientes.

C A P. LVIII.

Monstra multiformia, diversas animalium species in eodem genere proximo referentia, non esse figurata, sed in rerum natura reperiri.

MUltò sanè plura leguntur apud auctores monstra in humanorum serie constituta ex partibus mirificè referentibus dissimilia, variaque, nimirum membra viventium diversæ speciei, at ejusdem generis proximi; genus autem idem proximum appellamus animal terrestre gressibile perfectæ naturæ; siquidem ante omnia ^a *Majolus Episcopus* ^{Colloq. 7. lib. 1.} in opere suo *Dierum Canicularium*, & ante illum *Fulgosius* ille olim *Genuæ Dux* inclytus, asserit *Fru-*
sinone ortum fuisse agnum humano capite *C. Aure-*
lio, & *P. Sulpitio Coss.* *Belluina* capita hominibus
fuisse confitetur idem ^b *Episcopus*: ac speciatim e-
quino capite compertos homines testatur *Arria-*
nus apud *Ramusum*. Narrat *Petrus Damianus Ar-*
chiepiscopus Ravennas, & *Cardinalis Robertum Gal-*
lorum Regem propinquam sibi copulavisse in uxo-
rem; ex eaque suscepisse filium anserinum per om-
nia collum, & caput habentem. *C. Lycostheni*, in
agro *Constantiensi* mulier humano capite leonem pe-
perit. Eidem auctori, in *Germania* propè *Lauffen-*
burgum oppidum in finibus *Helvetiorum* ad *Rhe-*
num fluvium situm, natus est infans manibus ac pe-
dibus anserinis, horrendo capite, in has effigies.

Vin-

^c Spec. no.
nu. li. 31.

cap. 126.

^d colloq.

7. li. 8. c.

^e cap.

46.

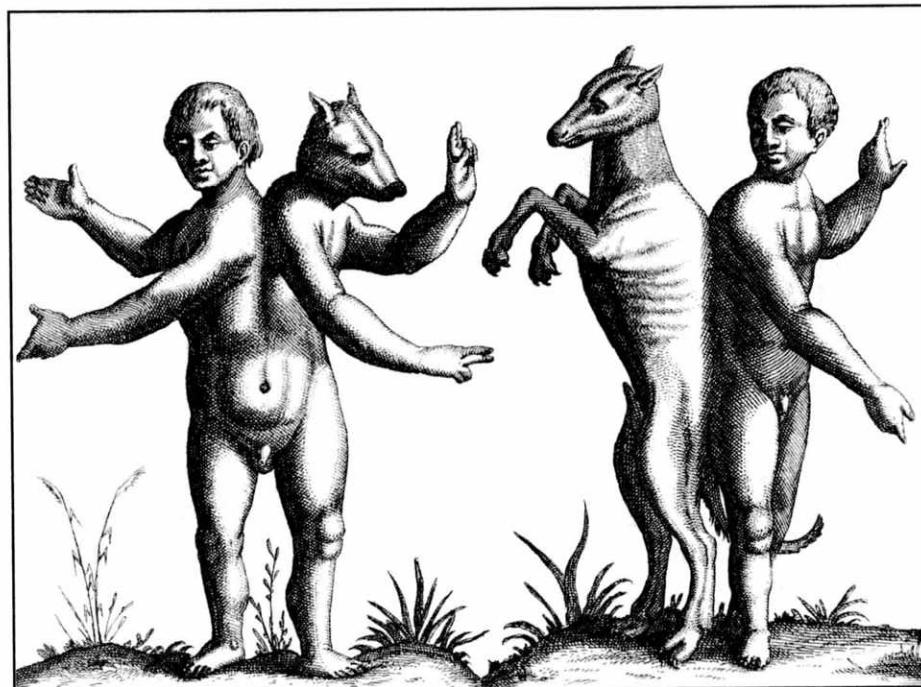
Vincentius ^f asserit ætate sua delatum esse *Regi Franciæ Ludovico* monstrum, nempe hominem ca-
nino capite. ^g *Majolus Episcopus Iulio Cæsari*
fuisse equum humanis anterioribus pedibus; neque
alium dorso excepisse legit apud *Suetonium*, *Plutar-*
chum, *Plinium*; *Solinum*, afferentes mira illum cele-
ritate ex *Italia* in *Belgas* profectum.

C. Lycosthenis relatu, in *Albania* ignobilis mu-
liercula monstrum bis gemini corporis est enixa,
Z 3 aversis

aversis vultibus, & corporibus sibi cohærens : ante quidem effigies hominis integra, corporisque membrorum constitutione distincta, retrò verò facies canis, similiter corporis, & membrorum proprietate **integra**.

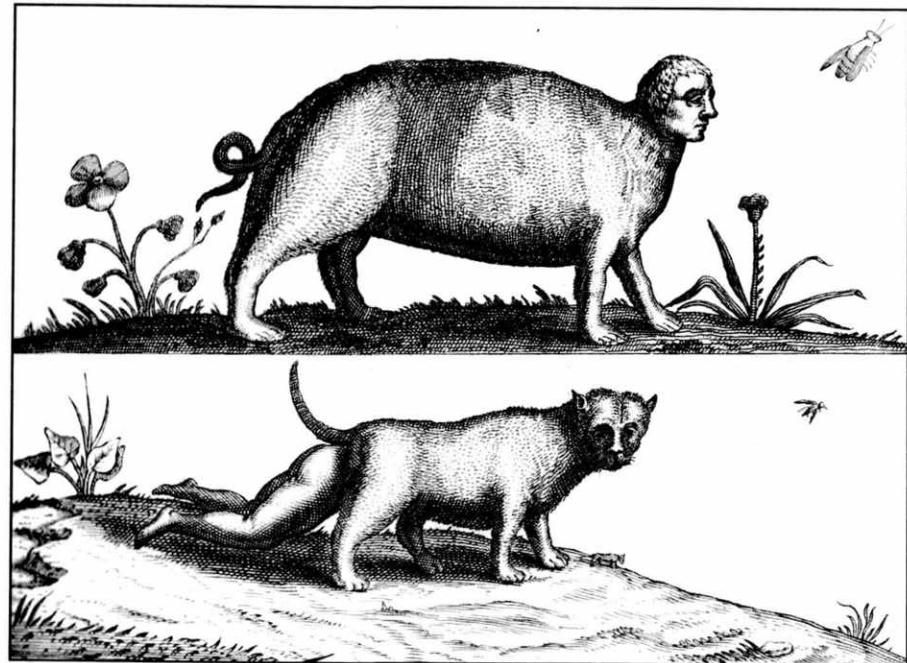
Anno Dñi.
854.

Gualtherio quoque chronistæ ex *Rubeaque* circa finem imperij *Lotharij Cæsar*, qui fuit *Saxonie dux*, mulier partum edidit specie hominis, & canis corporibus integrerrimè conjunctis, dorso connexis, ac dorsi spina solidissimè conglutinatis.

Porca

Porca enixa fœtum edidit humana facie. Idem 1011. genus monstri paucos post annos exortum. *Henrico* 1918. imperante sus foeta porcum peperit humano capite. 1055. In *Paroecia Legiensi* matre sue natus est porcellus 1109. habens faciem hominis. *Paræi* & *Lyco*- 1110. *Ithenis* in *Eburonum* quodam pago sus nephrendem 1118. edidit facie, pedibus, manibusque humanis ; reli- 1126. liquo autem corpore suem referentem. In *Gallia* consimile monstrum enatum.

f Majol. In *f Rathstadio* oppido in *Alpibus Noricis*,
colloq. 7. *Fulgol. 1.* *de prodig.* quas *Taurum* incola vocat, infans cornutus na- 1233. tus est. Monstrum aliud in agro *Veronensi* editum,
Paræi

Anno Dñi.
1254. *Paræi* & etiam observatione: fuit autem equæ partus quadrupes humano capite, ad cuius murmur, vagitum, & confusum humanæ vocis sonitum accurrens ruris illius accola, & novo attonitus spectaculo, execto ingenti gladio monstrum occidit: quam ob caussam ad judicium tractus, & de monstroli partus origine, deque occidendi caussis interrogatus, horrore, atque abominatione rei tantum se fecisse respondit: quo auditio judices suspicionem omnem deponuerunt. In factis *Dominicanorum Colmariensium*, natus est puer propè *Lauffenberg* habens manus & pedes anseris, & caput monstrosum per omnia. Ibidem legitur paullò post in *Columbaria* equum fuisse, qui formam in se mulieris, marisque comprehendit. *Albertinus Mussatus Patavinus Historicus*, nuper Mss. Cod. recensitus, & Notis perpetuis illustratus ab eruditissimo *Felice Oſio* ^b ait. Per hos dies, (mense scilicet Mayo Anni 1315.) in *Porcilio Colonia Veronensi* ex equa prodigium insigne exortum est, foetus scilicet vivus, quadrupes equini corporis cum cervice, & capite humanæ figuræ, quem cum balbutientem horrendo vagitu vir agrestis, in cuius tugurio editus erat, conspexisset, rurali simplicitate conterritus harpe continuò mutilavit, praefixo capite in pali acie secus accessum tugurij ad transeuntium spectaculum: qui insinuatione aliquorum ad curiam evocatus, atque de generatione, & singulis inquisitus, curve sic repente ipsum necaverit; nihil præsumptione dignum, nisi quod metus solius invasione id fecerit, in illo compertum est. amota cujusque alterius delicti suspicione, quod sic in patulum monstrum edidisset, cui rem occultavisse tempus, & locus facultatem obtulerant.

Rome

¶ VII. de Geſtis Italicoſum post Henricum VII. Cef. Rubrica VI. pag. 52.

lib. 24. ti. de reb. & 14. de rer. varie. l. lib. 24. cap. 12. *Rome* puella innupta filium semicanem peperit, qui umbilico sursum versus, humanam, inde verò deorsum canis exquisitam haberet effigiem, id monstrum memorant, *Volaterranus*, *Cardanus*, *Pareus*, & alij plures.

Scriptum *Volaterranus* in *Commentarijs Urbanis* reliquit, sub *Pio* hujus nominis III. Pontifice Maximo, in *Hetruria* puellam quamdam, quod cum cane adamato stupri consuetudinem habuisset, gravidam esse factam, ac semicanem foetum edidisse, hoc est pedibus, manibus ac auribus caninis,

A a

cetera

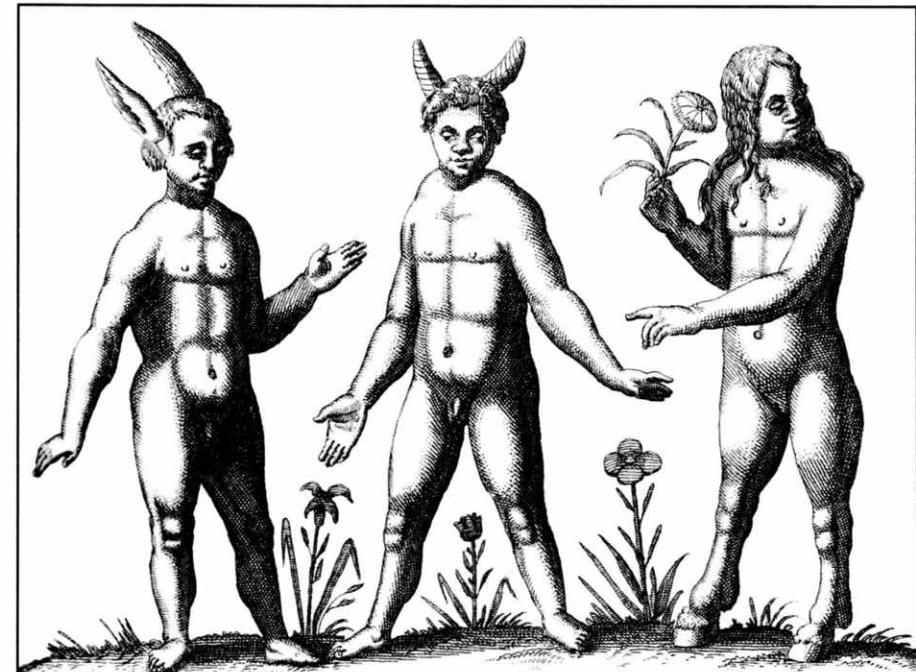
cetera verò hominem; remque expiationis gratia ad Pontificem fuisse dalatam.

Memoriæ proditum est, relatu *Magij suis in 1543. *Miscellaneis, Avenione*, anno salutis humanæ millesimo quingentesimo quadragesimo tertio ex simili concubitu editum esse monstrum, humano quidem capite præditum, sed auriculis, collo, brachijs, manibus, veretro, partibusque alijs quibusdam caninis: puerperam verò fassam esse se à cane initam, ideoque mox pridie Calendarum Augusti jussu *Francisci Gallorum Regis* unà cum cane amasio, vindicibus flammis facinus expiasse.

Cracoviæ in suburbana villa, cui *Nigræ* nomen est, mulier puellum edidit collo, & auribus leporinis: diducto rictu spirantem: uno grandiore intestino totum ventrem occupante: ceteris membris humanañ figuram habentibus.

Anno Domini millesimo ducentesimo trigesimo tertio ut antea notabamus, in *Rathstadio oppido in Alpibus Noricis*, quas *Taurum* incola vocat, infans cornutus natus est; vagitus atque ploratus ejus quatuordecim ante dies quām ederetur, auditus: *Hæc Lycoſthenes*. At *Plutarchus Paradoxorum libro secundo* refert ex *Aristotele, Aristonymum Ephesum*, filium *Demoſtrati*, mulieres exosum, asinam inijſſe; quæ suo tempore filiam peperit formosissimam, *Onoscelim* nomine, quod ſonat, asininis cruribus præditam, in has effigies.

Ad:

Ad oppidum *Bitterfeld* vitulus in agro repertus est oculis, naribus, & auribus humanis: vertice tonsfo, & miniato; rictu, & pectore vitulino: cruribus anterioribus vitulinis, posterioribus humanis, & brevibus admodum: sed utrisque desinentibus partim in ungulas vitulinas, partim in humanos digitos, qui unguis ſuberant, & separatim propendebant. Anno millesimo quingentesimo quinquagesimo primo, in *Marchiæ villa Dammenwalde*, propè *Wifſtock*, coloni cujusdam coniux monstrum edidit à *Fincelio* ita descriptum, infans toto corpore fuit spadiceo colore;

re capite cornuto, oculis crassis, prominentibus, carens naso, patulo ore, quod longitudine spithamæ distentum erat; in cuius medio lingua candida eminuit & quadrata, colli expers, caput enim scapulis accreverat; corpus totum inflatum, & rugosum; brachia in lumbis hæserunt; pedes longè tenuissimi: ab umbilico autem species laxi intestini dependebat ad pedes. In villa *Pomeraniae Rekow*, vicina

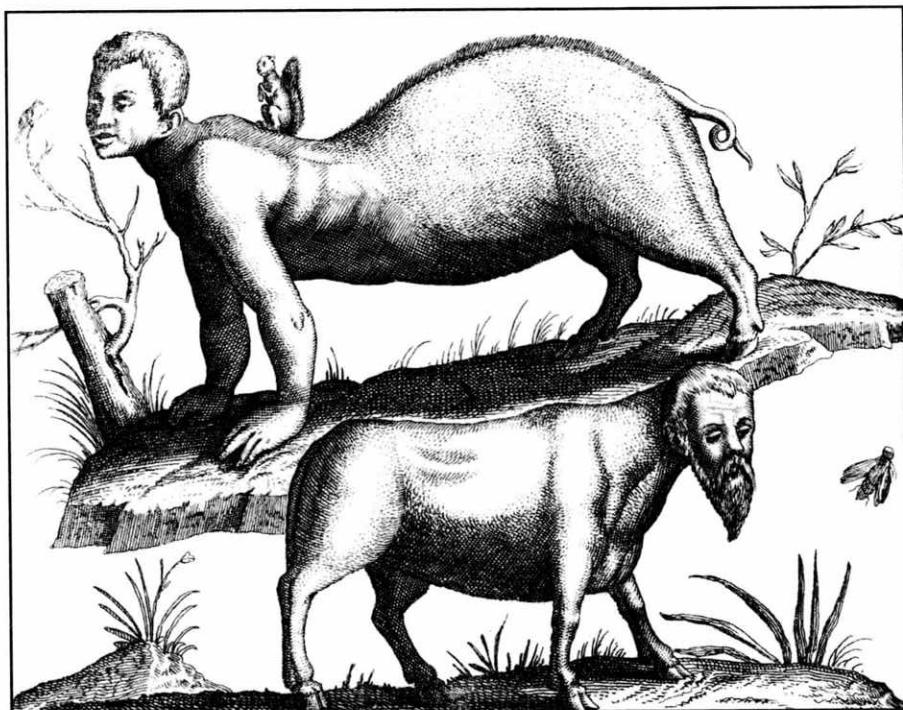
^{Anno Dñi.}
1554. *Rudio* ad ostium *Viadri*, equi pullus natus est capite horrendo, oculorum loco maculæ fuere subrufæ; aures pendulæ, quales sunt canum fagacium, infimis auriculis cuti accretis; os erat monstrorum labris inflexis, ut duæ tudiculæ compositæ, unde lactari non poterat: collum erat tortum, & sinuosum, distinctis coloribus veluti catenæ variatum; juba implexa, plena plegmatibus: eo hinniente putabatur hinnire magnus caballus: accendentibus nobilibus toto corpore movebatur, terram pulsabat, velut in rabiem versus, & quasi impetum in ipsos facturus, erectus stabat hinnitu terribilis: cives, aut colonos ferre poterat, ijs accessum liberum permittens: cutis erat asperior, & villosa: in locum caudæ alta crista ergebatur, etiam mortuo pullo: pes imus anterior unus erat humanus; alter nullus erat, sed tantum tibia manca, pedes posteriores erant equi-

1555. ni: extinctus in trivio sepultus. In *Pomeraniae villa Rossau*, propè *Passekwalck* sita, femina monstrum edidit horrendum; corpus erat vitulinum; caput glabrum, ac rotundum instar globi, ad simiæ similitudinem; mentum hirsutum; prominens lingua; pedes anteriores absque unguis, solis globulis rotundis; posteriores bovilli; cauda sine nodis,

1556. ossa, & omnino immobilis. *Basileæ Rauracorum*
pullus

pullus natus est crudeli aspectu; corpore quidem satis benè compacto, sed capite hirsuto, canem, aut cattum magis, vel simiam, quam hominem referente: vixit semihoram circiter. In pago *Cleisdorf*, non procul à *Bamberga*, in prædio viduæ nobilis, *Fincelio* autore, vacca enixa est monstrum pedibus quatuor vitulinis; capite humano, virili, atra barba, geminis auribus humanis, modicis capillis, pectore humano, & mammoso. ^{**} Paræ quoque testimonio *Bruxellæ* in ædibus *Jodoci Dikpeert*, Vico *Warmoesbroeck* sus sex peperit nephrendes, quorum primus monstrum erat capite, facie, anterioribus pedibus, & omoplatis hominem referens, reliquo toto corpore nephrendem: nam & genitalia feminæ suis habebat; ceterorum more suilla ubera sugebat: sed secundo sui ortus die à plebe monstri diritate incitata cum matre confusus est. Horum monstrorum hujusmodi fuerunt effigies.

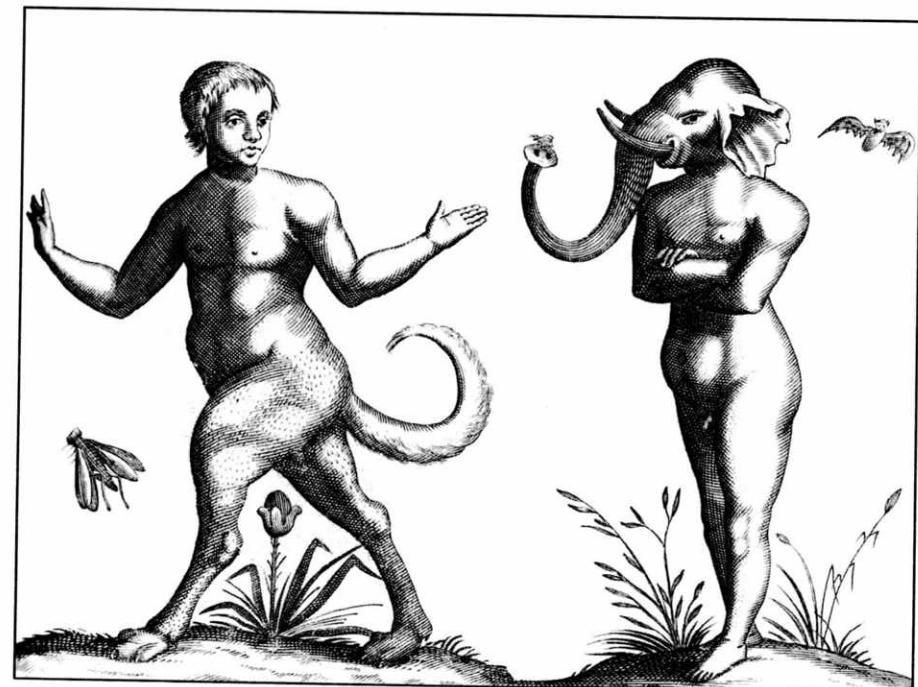
*Lib. 24
cap. 12.

*Alberti Magni temporibus in villa quadam vacca
vitulum semihominem peperit; pagani concursu fa-
cto pastorem quasi tanti sceleris conscientiam in judi-
cium rapuerunt mox cum vacca comburendum: sed
opportunè adfuit *Magnus Albertus*; cui propter *A-
stronomicæ* artis multiplicem experientiam credide-
runt non humano aliquo scelere, sed stellarum certæ
constitutionis efficacia id generis monstrum editum
fuisse. ⁿPlutarchus adolescentem pastoralem memo-
rat, qui sibi monstravit equæ partum, supernè ad cer-
vices usque, & manus humana forma; reliquas par-
tes equinas habentem; in morem hominum recens
nato-*

ⁿIn Sym-
posio.

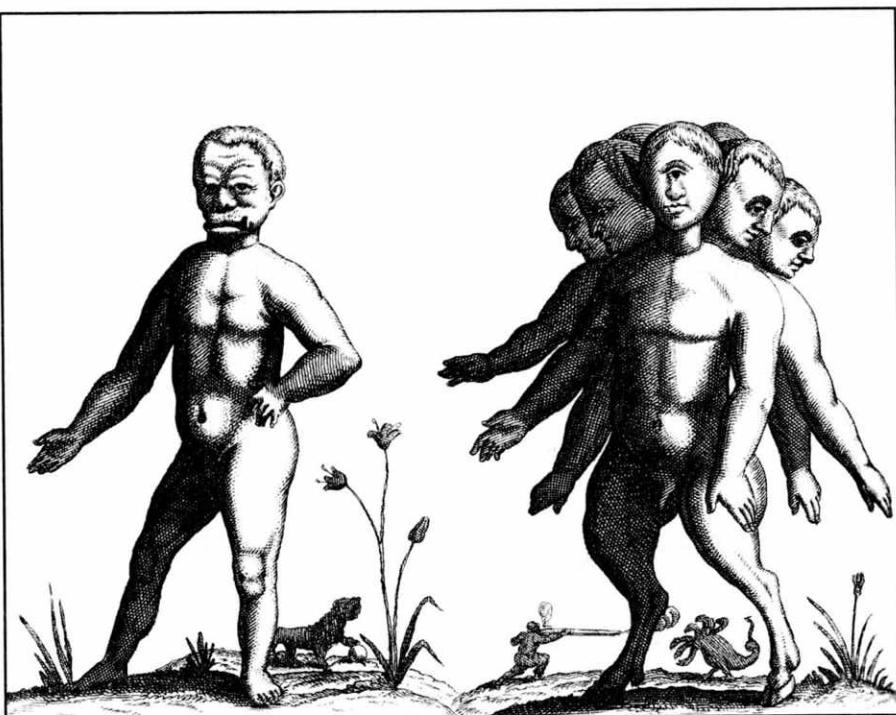
^o Parallel. ^{29.} natorum vagientem. Idem in *Aristotelis • Parado-
xorum libro secundo*, quem desideramus, legit as-
nam peperisse puellam formosissimam, sed asininis
^p Lib. 25. cruribus præditam. ^tCælij Rhodigini observatio-
^{cap. 32.} ne apud *Sybarim* capella infantem peperit humana
^{g 3. de} facie, caprinis cruribus, ac veluti satyrum. Ex *Po-
lib. 7,* lidoro ^{r decad. 3.} & *Virgilio* legimus, ex *Livio*, ^{f lib. 1.c. 6} Fabio con-
^{c 3. de} sule, ex *Valerio* & *Maximo*, & ex *Rueffo* puerum
^{c. 3.} natum cum elephanti capite, in hanc effigiem.

*Parei relatu, monstrum in Italia peperit mulier
Hebraea; quod erat infans ore leonino, intusque eo
dentibus duobus candidioribus, & alio quodam osse
pectoris gallinaceo non absimili, deformatum posterius
ad*

ad regionem, ubi aliàs cauda propendere solet, paulò tamen superius, habebat characterem instar verucæ, ceteris omnibus erat homini ad naturæ leges nato conforme; vivumque septimanas quinque manebat.

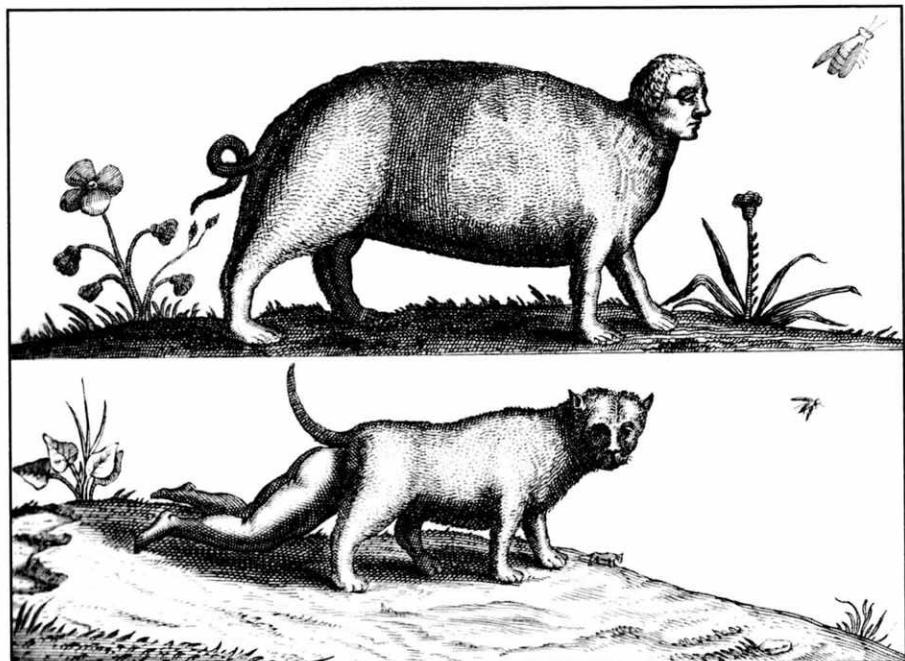
In ditione *Novariensi* ex muliere vetula natum proditur monstrum cruribus, & pedibus bovinis, residuo corpore humano; sed septem habens brachia, totidemque capita uni busto affixa; uno capitum auriculas hircinas, & oculum unicum habente, illumque in medio frontis ad instar Cyclopum. Puerilam natam leonina facie testatur *Pareus*.

Hero-

Herodotus in *Melpomene* scribit, *Herculem* in antro quamdam invenisse virginem ancipitis naturæ, humanæ, ac serpentinæ; supernè quidem femorum tenus, feminam; inferius autem viperam; eam conspicatum *Herculem*, atque admiratum interrogasse nuncibi suas equas errabundas vidisset; illamque respondisse, se quidem illas habere sed non prius reddituram ei, quam cum ipsa coivisset; *Herculem* pro ea mercede cum femina concubuisse. Huic simile monstrum natum dicit *Philostratus* ex *Pallade ac Vulcano*, *Erichthonium* nomine. Novissimè anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo 1629. nono, mense Julio, in ditione *Patavina*, propè oppidum *Montifilicis*, in *Villa*, cui nomen, *Amolara-diema*, uxor bubulci *Domini Bernardi Grifalconi* (ut mihi testatus est in scriptis clarissimus *Laurentius Pignorius*, & voce contestatus eruditione probitateque spectabilis *Martinus Sandellius*) peperit puellam, & exiguo tempore intercedente mox enixa est monstrum, quod erat integer felis, cui à parte postica dependebant duo integra crura cum partibus coxarum hominis; quam humanam appendicem catus retrò post se trahebat: Monstrum hoc in *Urbem Patavinam* delatum, projectum fuit in *fluvium Medoacum*, ibique demersum; cuius ea fuit effigies, juncta cum iconē monstri suilli, de quo superius.

Constat igitur revera fieri aliquando in natura partus, membra obtinentes diversarum specierum animalium perfectiorum partes repræsentantia.

C A P. LIX.

*Monstri multiformis diversas animalium species in eodem genere proximo caussa, & origo pri-
mum deponitur ex apparentia.*

AT verò monstri multiformis diversæ speciei animalium perfectorum membra referentis origo est è multiplici caussa; ceterum in primis illud observatum volumus, non omnia, quæcumque in hoc genere monstra videntur, verè monstra existere; si quidem.

Monstra non
omnia vulgo
apparentia.

¶ 4. de
gen. an.
cap. 4. quidem ut, "Aristotele doctore, ferarum partus nonnunquam caput habent, haud verè humanum, sed tamen humano simile: sic existimandum est mulieres edere posse fœtus, qui capite, aut alia quapam corporis parte varia brutorum animalium membra referant: Hinc planè, Physiognomi varios hominum Physiognom
unde mores
hominum
conjectantur. Similitudo vulgo non di-
cernitur ab identitate.

¶ 2. de
an. i. 34.
& 35. ea similitudo, quæ multitudini plerumque de identitate imponere consuevit; virorum doctorum judicio, quorum interest rerum existentiam, non apparentiam solum internoscere, ab identitate separari debet. Si qua ergo mulier fœtum ediderit, cuius caput canis, aut bovis referat imaginem, ille haud protinus inter monstra reponendus est, nec puer dicendus verè cinocephalus, aut bovillo capite, sed humano ad ferini effigiem inclinante. Idem prorsus esto judicium de plerisque belluarum filijs, quorum capita humana, vel alterius speciei esse videntur. Quod enim scribitur ab Aristotele, Dubium. unumquodque generans subcaeleste in animantium serie vivens, generare sobolem sibi consimilem, huic sententiæ minimè refragatur; tum quia id assertum est de similitudine, seu potius identitate speciei essentialis, & formæ interioris, quam substantiam nuncupant; non autem de similitudine speciei accidentalis, exteriorisque formæ, quam figuram dicimus, & imaginem; de qua nunc agimus: quod utrumque legimus ex Aristotele: tum quia ibi solis viventibus perfectis, ac non mutilis hoc attribuit Aristoteles, ut generent viventia sibi consimilia: Ceterum

¶ 2. de an.
i. 34.
¶ 4. de
gen. an.
cap. 3. B b 2 quæ

quæ sibi dissimilia procreant, id habent ob aliquod impedimentum, quo prohibentur ne possint suum finem integrè consequi; agentia verò impedita referenda sunt ad imperfecta, & mutila; quippe illis deest virtutis robur, quo tale superent impedimentum. Sic ergo pleraque monstris consimilia non benè vulgo inter verè monstra collocantur.

C A P L X.

Secunda causa, & origo monstri multiplicis speciei animalia referentis, ex imbecillitate generantis pendere demonstratur.

Altera verò caussa monstrosi partus animalium varias species præferentis in parentibus comprehensa ex ^a Aristotele pulchrè haberi potest; ^{a. t. de gen. an.} cui virtus generantis aliquando robusta est, aliquan-
do autem imbecilla, & secundum varios imbecillitatis gradus differenter affecta: Quum itaque generans homo simul sit vivens, animal, homo, masculus (exempli gratia) *Lucretius*, & tali figura, conformatio[n]eque corporis constitutus; ab ipsis omnibus attributis, & formis essentialibus proprias sigillatim vires obtainentibus in unum junctis conflatur universa vis generantis in se complectens omnium propositorum virtutes omnes; quorum vis etiam singula in actu generationis, alijs quamcumque ex caussa oculantibus, operari potest. Quamobrem *Lucretius* ille, ubi virtute polleat, optimè subigens materiam feminæ, seu foetus, ex ea generat vivens animal, & hominem masculum sibi etiam in exteriori figura consimilem: ubi autem primum gradum imbecillitatis contraxerit in virtute configuratrice, atque adeò.

Generantis virtus ut va-
ria sit.

adeò virtus individui langueat (individuum hic cum *Porphyrio* ^b sumo ex collectione omnium accidentium) non ita omnino materie dominans hominem masculum procreat, sed tamen in figura non sibi omnino consimilem: ubi verò majorem adhuc obtineat imbecillitatem, & cum individui virtute prostratum sit etiam robur ad sexum attinens, tunc homo *Lucretius* nec sibi similem in figura, nec marrem, sed hominem feminam sibi dissimilem procreat: sed ubi cum virtute sexus imbecilla vis individui valida conjungitur, à *Lucretio* gignetur femina sibi consimilis in externa corporis, ac faciei figura: verum speciatim dejecta in *Lucretiano* semine virtute speciei, fœtum constituet ille non homini sed animali consimilem vel in parte aliqua, vel in toto etiam corpore: atque hinc oriuntur ex mulieribus virtute masculi hominis imbecilla monstrosi partus variorum animalium naturam præferentes, modò viliorum, modò nobiliorum, prout virtus generatrix maiorem, vel minorem contraxerit imbecillitatem; ac modò in una parte corporis, modò in alia; modò in pluribus, modò in paucioribus; prout modò languet virtus in una particula seminis determinatum membrum fœtus apta constituere, modò in alia; modò in pluribus, modò in paucioribus; undecumque illam imbecillitatem contraxerit, sive ante ortum seminis in ea parte determinata, ex cuius residuo alimento primordiale materiam habet; sive in testibus, dum semen efficitur: sive post seminis ortum in utero mulieris. Insuper autem si adhuc debilior extiterit virtus agentis, eò quod jaceat enervata virtus individui, sexus, speciei, ac proximi generis; ac speciatim si langueat virtus animalis productiva, ab illo

generante nec homo, nec animali simile, sed vivens quoddam generabitur carnis frustum rude, nomine mola: & hac sanè ratione procreat dixero monstrum illud, quod hoc anno M DC XXX. die xxv. Maij vespere natum est *Romæ*; ubi proxenetæ cujusdam uxor, in *Platea Sciarrae* nuncupata, quum duas edidisset molas, peperit magno cruciatu animal, cuius caput, & pedes anteriores bufonem referebant, reliqua pars corporis repræsentabat pisces illum, quem *Festus Lingulacam*, *Plinius** Soleam, *Venetus Passerem*,<sup>* lib. 3.
cap. 20.</sup> vel *Folium* nominat, quam historiam ex *Urbe Roma* nuper habitam mihi communicavit eruditus *Pignorius*. Sin ulterius etiam *Lucretij* virtus generatrix in debilitate provehitur, jam nihil omnino generat ille homo, sed infecundum semen sterilis effundit. Monstra itaque varia generantur in humana specie variorum brutorum effigiem habentia, ob generantis seminis imbecillitatem dejecta virtute speciei, quæ infirma non potest partum parenti similem effingere; quum illi adjuncta virtus animalis vivida conceptui figuram animalis imperfectioris indere valeat; siquidem omne agens *Aristotele* & doctore agit quatenus<sup>3. Phys.
t. 17.</sup> est actu: agens autem imbecillum quum se habeat ad validum ut id quod potentia est, ad id quod est actu; quippe robur omne agendi est ab actu; propterea debile agens robusto cedit in operando. Propositam verò theoriam insinuavit apertè nobis *Aristoteles*<sup>4. Meteo.
probl. 13.
& 14.</sup> alicubi dicens monstra exoriri à semine corrupto in utero; corruptum autem semen alienam habere naturam à generante; ac proinde illius seminis opera non gigni similia ei animanti, à quo effluxit: corruptum autem semen non intelligit putrefactum; sed illud, in quo langueat virtus speciei, vigeat sola generica:

Robur omne
agendi ab
actu est.

nerica: licet ex corrupto per putrefactionem semine in utero spontè nascantur aliquando ranæ, ac serpentes; quas à mulieribus partu editas monstra vulgus appellat. Generans igitur homo vi sui seminis quomodocumque corrupti monstrosos partus, eos non ut suam prolem agnoscit; sed ut alienam repudiat; quia genericam naturam, ut puta non sibi propriam, sed alijs communem animalibus, alienam sibi opinatur. Ita ergo causa monstrosi partus plerumque una est imbecillitas virtutis generantis in masculeo semine residentis: quæ quidem imbecillitas, ut frequentissimè provenit ab exilitate caloris naturalis in semine degentis; quam solam respexit videtur ibi *Aristoteles*, hujusmodi semen, à quo monstra producuntur, corruptum appellans, atque putreficens; quum putredo, & misti corruptio sit extinctio caloris interni apud eumdem autorem: ita penderre potest ab ejusdem seminis quacumque intemperie: siquidem virium robur qualitas est, naturale temperamentum consequens; quam eo quomodo-<sup>Virium robur
quid sit.</sup> cumque vitiato labefactari necesse est.

C A P. LXI.

*Tertia causa & origo monstri multiformi animalium
specie elicitor ex degenerata seminis ani-
ma in naturam alienam.*

Ubi autem seminis robur non solùm remitti contigerit, sed essentiam, ac formam variari, & in aliam speciem vel secundum totum, vel secundum partes degenerare; hinc nullo negocio monstrosi partus, & varias animalium species referentia.

tia monstra contingere valebunt. Ac sanè posse in alienam speciem semina mutari, apertissimè constat in stirpibus, nam haud semel sata frumenta in lolium degenerarunt, & frequentissimè in filigenem, ac vicissim filigo in frumentum commutatur ^a *Columella*, ^{a 2. de rer. rust. c. 9.} ^b *Plinio*, ac ^c *Portæ*: sic lolium vicissim ^{b lib. 18.} fatum vertitur in triticum; & linum in lolium; lolium itidem in hordeum ^d *Theophrasto* autore, ac ^e *Portæ* ^f observatione. Quod autem stirpium semi-^{vill. c. 17} nibus in terra contingit, id ipsum animalium spermatibus in utero feminarum contingere posse probabile est; nam *Aristoteleo* ^f decreto, & ^g *Plato-* ^{f 2. deg.} ^{an. cap. 4.} ^{2. meta.} ^{t. 30.} ^{g In Me-} ^{nedemo.} nico theoremate, utero, & matre animal utitur, ut humo planta: quinimmo terra non mulierem conceptu, partuque; sed terram mulier vicissim imitatur, utpote natura priorem. Ubi ergo masculi semen in utero feminæ quavis de caussa degeneraverit à pristina natura, ejus anima in aliam speciem commutata: siquidem totum semen hujusmodi mutationem percessum fuerit, homo integrum animal diversæ speciei, non monstrum, sed veluti monstrum, ut ait *Plato* in *Cratyllo*, monstrosa generatione procreabit: sic mulier illa ex legitimo concubitu simium, sic altera suem; sic alia ursum, sic alia leporem parere potuit. Sin autem feminis aliqua portio tantum degeneraverit in viliorum naturam, ac omnino mutata fuerit in alienam speciem; siquidem à reliquo spermate segregata fuerit, duo animalia diversæ speciei ex eo femina pariet: ita mulier illa post humanum caput membranis involutum parere potuit serpentem, ac tertio suem: quantò enim propinquior est ^b suilli corporis natura corporeæ hominum substantiæ, tantò minus difficilis est hujus in ^{4 Gal. 10.} ^{de simpl.} ^{med. fac.} eam

eam commutatio: ita etiam altera infantem parere quivit, cujus dorso inhærebat homicida serpens: ex *Rubeaque* siquidem habemus anno Domini M C D X C I V. *Cracoviæ* mulierem quamdam in platea, quæ à S. Spiritu nomen habet, infantem examinem peperisse, cujus dorso serpens vivens inhærebet arrodens, ac depascens cadaver infantis. At verò si feminis mutata portio in dissimilem speciem adhæserit immutatae planè, ab utrisque una junctis monstrum fieri valebit, partes habens varia divisorum animalium membra referentes; sic mulier infantem parere potuit canino, bovillo, ac elephantino capite: sic mulier quævis alia citra crimen nefariæ veneris monstrum varias animalium diversæ speciei partes referens partu edere valuit: Id ipsum afferas de monstro ex feminis brutorum animantium orto, cui caput, aliave pars aliqua diversæ speciei animalium membra æmularetur. Ceterum de hac viventium degenerandi potestate in aliam speciem à nobis agitur in opere ^h *De spontaneo viventium ortu*. Ita ergo monstra multiformia, ex partibus diversæ speciei animalium membra referentibus constituta, originis suæ caussam in paterno semine habere possunt, cujus aliqua, vel plures partes degeneraverint à natura pristina, & in alienam speciem commutatae fuerint; undecumque illæ feminis degenerant determinatae, quibus à consimili parte parentis originalem materiam habentibus decreta erat à natura certarum illarum partium procreatio in foetu, quæ monstruosam naturam partui formaliter indunt. Non alia sanè ratione in artibus ob artificis imperitiam peccata, & monstra fieri observabat *Aristoteles*:

les; quæ contingere novimus etiam vitio instru-<sup>i 2. Physic.
t. 82.</sup>
menti, quo artifex indiget, ac utitur ad operandum:
est autem artifex imperitus à perito artifice degene-
rans; est item instrumentum ineptum à propria in-
strumenti natura degenerans.

C A P. LXII.

*Quarta monstri multiformis varias animalium
Species referentis origo; & causa eruitur
ex materiali factus principio.*

Monstro si ejusdem partus varias animalium species diversis partibus referentis alia causa
tidem in parentibus sine culpa existens doctore ^a *Aristotele* una est materiei mala dispositio, quam *Averroës* materiae inobedientiam appellavit: quum enim absolutè actus actiorum non fiant perfectè nisi in paciente benè disposito ^b *Aristotelis observa-*
<sup>b 2. de an.
t. 24. & 26.</sup>
tione; quumque omne quod recipitur per modum recipientis recipiatur; proculdubio ubi agens validum, minimèque à natura pristina degenerans, materiam optimè dispositam sortitum fuerit; ex illa effectum sibi numeris omnibus quām simillimum efformabit secundūm naturæ tum genericæ, tum specificæ, tum etiam individualis attributa omnia: sin autem idem agens materiam ineptam aliqua ratione offenderit, ac speciatim susceptioni accidentium individualium; nec eam omnino subigere valeat; ex ea generabit quid sibi simile in essentia specifica, non autem in figura exterioris individui. Si verò major adhuc extiterit materiae ineptitudo, masculus ex eo feminam constituet. Ex materia verò adhuc ineptiori, non habente dispositiones exactas ad attributa naturæ

naturæ specificæ; si quidem tota materiae moles hujusmodi fuerit, ea non apta recipere parentum imaginem specificam, alienam induit; sic femina ex masculo ejusdem speciei monstroso partu edere poterit animal integrum diversæ speciei, ut mulier elephantum, serpentem, simium, & id generis: sin autem aliqua tantum materiae portio caruerit ea dispositio-
ne, qua opus est ad formam hominis subeundam; habuerit autem eam, quæ sufficit ad induendam spe-
ciam animalis; prout majorem, aut minorem eam dispositionem nacta fuerit; eo vel perfectioris, vel imperfectioris animalis naturam, & speciem induit illud membrum, quod ex ea portione materiae deter-
minate fieri; sic homo capite anubidis, sic infans ore leporino enasci poterit. At si multiplices sint in ma-
teria conceptus portiones varijs membris constitu-
endis à natura destinatae, quæ non habeant dispositio-
nem proximam ad formam speciei ejusdem cum ge-
nerante, sed tantum remotam ad naturam animalis,
eamque multiplicem; ex ea massa monstrum exorie-
tur multis partibus habens variorum generum anima-
lium membra referentes; unaquaque portione ma-
teriae pro varia sui dispositione ab eodem agente va-
rias formas in se recipiente; quod frequentissimum
est in natura: nam simul ab eodem calore Solis lutum
induratur, cera liquefit, capilli dealbantur, & car-
nes mulierum denigrantur, ob unam materię variam
dispositionem *Aristotele* ^c doctore. Sic ortum esse
<sup>c 4. seccio.
probl. 8.</sup>
potuit *Romanum monstrum* superius tactum, cuius
nuperrimè distinctiorem habuimus historiam hujus-
modi, nimirum hoc anno M DC XXX. die xxv.
Maij. hora diei xxxii. transacta, in platea *Sciarra*
nuncupata, conjux proxenetæ cujusdam, mulier non

deformis, mariti benè formati, quæ pridem duos filios ediderat nunc optima sanitate fruentes, post unius aut alterius molæ partum acerbissimis doloribus cruciata, bolis quibusdam theriacæ ac hyacinthi à Medico refecta, monstrum peperit multiformem ab humana speciem referens; nimirum capite canino, cum ore, ac pedibus anterioribus bufonis; coxis, ac tibijs in unum unitis seu colligatis veluti quadam cauda pīscis Rajæ; color totius corporis infra collum fuit veluti pīscis Lingulacæ, quam Soleam vel Passerem Plinius appellat: corporis massa multum confusa terminabatur quadam divisione, copulabaturque prædicta cauda; in cuius fine aderat oculus veluti Torpedinis, positum hoc monstrum in catino aqua tepenti pleno, pedibus anterioribus motitabantur, ac si salvari natando niteretur; domesticæ mulieres quibusdam bacillis acutis monstrum pungentes submergentesque suffocarunt. Ceterum ex materia, quæ majorem quoque prædictis obtineat ineptitudinem ad subeundam parentum speciem, semen vividum molam efformabit, rude carnis frustum, nullius animalis effigiem referens. Ex ineptissima denique materia efficiens cauſſa quantumvis robusta nullum vivens procreare poterit; unde sterilis femina conjugium reddet infœcundum; materia namque foeti maximè à matre inest Ineptitudo igitur materiei, quam agens haud potest ad libitum formare, cauſſa est etiam ut ab hominibus generentur infantes monstrosi, varias partes ferinis similes habentes: Sic planè idem artifex in materiam dispositam pulchre formam simillimam ei, quam mente gerit, procreabit; sed ex materia contumaci, atque inepta, ut ex porphyrite, figuræ rudes non effingere non poterit. Ad hanc

¶ lib. 24. cap. 1. hanc sanè cauſsam retulisse monstra videntur etiam fa-
¶ lib. 4. cap. 5. cræ paginæ; quandoquidem vel Paræus nobiscum apud Esdras Prophetam legit mulieres quæ fluentibus mensibus viro se commiscuerunt, monstra parituras.

C A P. LXIII.

Quinta monstri humani brutalem effigiem habentis origo, & cauſsa ex virtutis alentis vitio elicitor.

Propositæ monstrorum humanorum ferinam imaginem habentium cauſſæ in aliquo parentum vitio consistunt, ceterum aliam eorundem cauſsam ex vitio nutricionis in ipsis monstribus existente cognoscimus; quæ potis est monstrum constituere non solum in utero conceptum humanum deformans, verùm etiam jam natos homines antea perfectos in ferinam effigiem conformans. Si enim vis alens, cuius proprium est assimilare alimentum concoctum, & partibus humanis jam applicatum, suo munere hoc speciali fungi non valeat; procul dubio membrorum humanam formam prius habentium constitutionem vitiabit, inducta quomodocumque ferina effigie: ¶ 4 egen. an. cap. 3. quam theoriam docuit apertissimè nos Aristoteles. Et revera quæ superius de vi formatrice conceptus ratio allata est, locum habet eumdem in vi assimilatrice nutrimenti, seu conciliatrice nutrimento formam humanam; si enim ob debilitatem vis formativa conceptus humanam effigiem in aliqua materiæ parte moliri non valens, alterius animalis figuram cogitur efficere; quid ni languida etiam vis in nutritione assimilatrix alimenti, quæ figuram partis præexistentis nutrimento communicare deberet,

suum munus perficere non valens, animalis alterius vilioris in aliquibus partibus hominis enutriti effingat, & hac ratione monstrum humanum ferinas partes habens in esse constituat?

C A P. LXIV.

*Sexta hominis monströsè ferinas partes habentis origo,
& caussa in alimentaris materiæ vicio reperitur.*

E Idem monstrorum generi caussam, & originem præbet cum in utero, tum etiam extra uterum materiæ alimentaris ineptitudo ad humanam formam alicujus partis recipiendam, nullo existente vicio in facultate nutritive; quippe quum omnis forma recipi debeat in materia ^a disposita, & omne quod recipitur haud nisi permodum recipientis recipiatur; sanè si quædam portio alimenti jam alicui parti humanæ agglutinata dispositionem non habeat ad subcundam naturalem illius particulæ figuram, ab agente anima nutritiva caloris naturalis usq; ministerio figuram animalis alterius, ad quam obtinuerit majorem propensionem, obtinebit; unde fiet monstrum humanum ferina membra obtainens, in utero quidem, si tale quid eveniat in nutricatu embryonis. extra uterum verò, si contigerit hoc homini adulto, quæ duæ monstrorum caußæ si quando concurrant: in aliquo, tunc promptius monstrum, quo de agimus efficient. Ac sanè talium monstrorum originem retulit Aristoteles in duas caußas novissimè allatas, nempe in debilitatem virtutis nutrientis foetum, quæ appositum alimentum nequeat ita benè speciei, ac naturæ humanæ assimilare; atque in materiæ alimentaris ineptitudinem, quæ ad amussim nequeat à virtute

tute nutritiva foetus in humanam effigiem conformari; de quibus simul edifferit in hanc sententiam Aristoteles, <sup>b 4. de gen.
au. cap. 3.</sup> *Degenerat autem quod patitur nec superatur, aut defectu facultatis ejus, quod coquit, & mouet; aut copia, frigiditateque ejus, quod concoquitur, & distinguitur: Quum enim partim supereret, partim non supereret, facit multiforme quod constituitur; ut athletarum nonnullis per usum cibi nimium accidit; quum enim per copiam pastus natura nequeat superare, ut proportione augeat, formamque servet eamdem, diversæ efficiuntur partes, & adiò interdum, ut nihilo ferè similes primis evadant.* Ita ergo geniti in utero foetus primum parenti similis, ob nutrimenti nimiam abundantiam, veletiam ineptitudinem, nequeunte nutritoria virtute illud exactè subigere, vitiatur figura pristina; unde monstrum enascitur. *Quod etenim ortis extra uterum degentibus, & adultis hominibus aliquando ab alimento evenit; id ipsum intra uterum viventibus, & recens natis multò molliorem substantiam habentibus, ab eodem posse contingere probabile est.* Porro in adultis mutata nimium ratione victus, mutari etiam effigiem facie ex humana in monstruosam ferinæ similem, testatur & Aristoteles in Athletis, ut nuper vidimus, & Marcus Polus in se ipso, patruo, & patre; nam ex ejus *historiæ Scythicæ prefatione*, à Io. Baptista Ramusio descripta, collegimus Nicolaum, Maffeum, & Marcum Polos nobiles Venetos diu apud Scythes commoratos, eorumque victui assuetos, domum denique reversos Tartarica facie, non multùm à ferina dissimili, parum, aut nihil humanæ consimili, à nemine suorum cognitos fuisse. Sed & ratio huic sententiae adstipulatur evidenter; quum enim certo experimento constet puel-

puellos altos lacte bovillo, aut equino, aut canino, mores, ac propensiones animo consimiles induere affectionibus animalis nutrientis; quumque alimen- tum longè magis immutare valeat corpus nutriti, quām illius animum; quid ni ex alimenti conditione jugiter in tenellum corpus embryonis agente, fœtus aliqua parte adeò mutetur, ut ferinam effigiem sensim adeptus monstruosam induat imaginem? Culpa igitur alimenti seu quantitate, seu qualitate peccantis, monstra multiformia effici potuerunt.

C A P. LXV.

Septima caussa, & origo monstri humani ferinam effigiem habentis ex morbo elicitor.

IN humano etiam genere monstrosæ figuræ variorum animalium effigiem varijs partibus referentes nulla parentum, aut nutricationis culpa, sed sola vi morbi aliquando exoriuntur; materia morbifica faciem, manus, pedesve infantis etiamnum in utero degentis in turpem belluæ figuram deformante. Quod vitium adultis etiam hominibus contingere posse novit *Aristoteles*, docuit experimentum, confirmavit ratio; *Aristoteles* quidem apertè afferens in proposito, ^a *Proximum huic est morbus, quem satyriam appellamus; etenim in eo præ abundantia fluxionis, aut flatus crudi in partes faciei decumbentis, facies animalis diversi, & satyri appetet.* Experimentum verò, quia passim à Medicis observatum habemus, elephantiasi morbo correptis hominibus faciem ex humana in ferinam mirè deformari. Ratio demum, quia manuum, pedumque digitii tenerimi puerorum in utero degentium humore aliquo exedente possunt

possunt excoriari, ac in unum jungi, & contracta cicatrice in formam anserini pedis, anatinæve manus, cohærente membranula, deformari: sic in ambustis adultis aliquando videmus mentum cum pectore membranosa substantia turpiter copulari. Quid ni ergo etiam infantis in alvo materna commorantis mollissimum corpus habentis, ob morbum aliquem elephantiasi, ac satyriasi consimilem, facies in ferinam deformari potuerit ob materiam præter naturalam ad vultum transmissam, vel sola quantitate peccantem? hujusmodi autem figuram semper deinde retinent infantes etiam ab eo morbo liberati, tum ea materia nutrimenti instar illis partibus agglutinata; tum quia figuræ ab ortu partibus altè defixa, sunt indelebiles: quamobrem puelli postea enascuntur facie caninæ, vitulinæ, aut equinæ consimili: sed spéciatim os leporinum in fœtu effingitur fisco sive ab erodontibus humoribus, sive aliunde labro superiori, & citra unionem utraque parte cicatricem induente. Poterunt autem hujuscemodi monstra sic & in utero primùm gigni, & extra uterus prostremò fieri; utробique urgente caussa eorum procreatrice.

C A P. LXVI.

Octava caussa, & origo monstri humani, brutorum effigiem in membris habentis, ex imaginazione parentum desumitur.

Vulgata præterea est hominum, multa variorum animalium membra in suo corpore monstrosè à natura referentium, caussa parentum imaginatio, non vulgato ab alijs modo, quo talis imaginatio ea monstra pariat; quem nos fusè alibi ^a explicavimus, Dd hic

^a De Perf.
hom. con-
stitut. in u-
ter. c. 26.

hic nobis minimè rescribendum, tibi verò maximè relegendum. Profectò quemadmodum plerumque usū venit, ut quæ gravida vehementius concupiverit, vel etiam timuerit, exhorrueritve, illorum signa, & imagines apertissimè in fœtu conspiciantur; sic planè fieri potest (quod Pater etiam observavit in suo Dialogo *De præstantia, & usu genitalium*) ut mater utero gerens vitulinum caput, aut pedes edere desideraverit vehementi appetitu, & natura ejus effigiem puero latenter impresserit, qui proinde homo nascatur capite anubidis, aut vitulins pedibus. Ac veluti mulier alba venerem agens sub albo viro magna sui verecundia ab Æthiope procul iridente visa fœtum nigerrimum de candido conjugé substulit; quemadmodum & illa, quæ cum viro candido juncta Æthiopis imaginem intuendo Æthiopem alba concepisse, & peperisse dicitur ^b *Hippocratis* ingenio à crimine adulterij liberata, cui crediderunt sola imaginationis vi ex albis ortum fuisse nigrum. Nec non vicissim sicuti mulier nigra de nigro in Æthiopia concipiens albam hominis imaginem sæpius intuens, partum candidum edere potuit. Quin etiam ut oves ^b *Iacob* inspectu virgarum sub aquis demersarum fœtus modò unicolores, modò discolores pro virgarum imagine parturiebant: ac demum ut mulier adultero subdita, viri adventum anxiè timens, filios adulterinos marito simillimos procreare solet; quidni ob imagines variarum ferarum, monstrosaque idola parentum phantasie quavis de caussa sive in vigilia, sive in somnis obversantes nascantur pueri ferinis partibus deformati? quidni similiter ob imaginem humam brutorum phantasie præsertim veneris, conceptusve, aut formationis tempore obversantem,

ani-

animamque seu timore, seu spe, seu odio, seu quavis virtute imaginationis parere feræ possint etiam foetus partes animalium alterius speciei, atque hominis etiam figuram præferentes? Porro si verum fuisset *Apuleium*, & ante illum *Lucianum* præstigijs in asini formam commutatos, sub ea specie cum muliere venerem exercuisse; uxoremque *Milonis Hypatini Pamphilen* in avem præstigiosè itidem efformatam ad amasios transvolasse; ut verum esse testatur acutissimus ^c *Cæsalpinus*, & ex ^d *Vincentio* ^e *Majolus*, mulierem beneficam in quadam insula unum è nauis illuc appulsis in asinum mirè deformasse; quo interdiu ad vehenda onera, noctu verò ad libidinem abuteretur; quid ni ex tali concubitu mulier conciens fœtum edere posset monstrificum ex humanis, & ferinis membris fœdè consarcinatum, alterius, vel utriusque coëuntis phantasia spectro ferino altè depicta? etsi verò utriusque parentis phantasia monstroso partui caussam exhibere valet; hoc tamen magis maternæ, quam paternæ phantasie adscribendum est, tum quia pater in actu veneris id solùm præstare potest; femina verò etiam post congressum toto conceptionis, & formationis tempore; tum quia mulieres vehementiores habent imaginations; ut bellè haud minus quam verè vulgo dici consueverit, mulieres aut effictim amare, aut crudeliter odisse, mediocriter non affici; sed quia potest hæc imaginatio vehemens in somno fieri, nulla parentum animadversione: propterea evenit ut ab imagine objecti nimium phantasiam parentis laceffente monstrum exoriatur, nec parens sciat se unquam hujusmodi spectrum in memoria habuisse: & quia quæ in somnis phantasie obversantur spectra, plerumque chimera sunt ex di-

Mulier aut
odit, aut amat
effictim, nil
medium.

versissimorum animalium partibus turpiter conficta: proinde nullum est tam horibile, ac multiforme monstrum, cui sola imaginatio caussam suppeditare nequeat: sed monstra brutali figura horrida gignere parereque mulieres, ex eventu compertissimum esse potest, quo superioribus annis matrona *Sicula* quum utero gerens mirabunda conspexisset in manu piscatoris ingentem astacum nuper è mari captum; tempore partus cum humano foetu simul & astacum marinum peperit, marino nil prorsus dissimilem; quam historiam testis oculatus non ita pridem mihi retulit *D. Franciscus Maria Delmonaco, Siculus Drepanitanus Clericus Regularis*, vir spectatæ doctrinæ, ac integerrimæ fidei; qui & mulierem novit, & ex ea natum astacum perspexit.

C A P. LXVII.

Nona caussa, & origo monstri varias animalium effigies habentis agnoscitur ex parentibus monstrosis.

Si qui verò monstrosi homines in hoc genere plura membra brutorum partibus similia obtinentes ita conformati fuerint, ut cum muliere seu parenter monstrosa, seu non monstrosa congrederi valeant, & eam implere: profectò ex eo congressu mulier monstrum consimile partu edere valebit; adeò natura gestit sibi similem essentiam procreare: atque hujusmodi monstra plurima nasci, hac ratione dicuntur in *Africa*, & in *India*: talia certè sunt ea, quæ tum *Beatus Odoricus* se vidisse testatur plura in viridario ab *Indis* pasci humana facie bruta: tum ab *Olyssonibus* in *Insula ad meridiem conspecti Cinocephali*: * *Aristoteles* enim confitetur ex diversis speciebus

* 2. de
gen. an.
cap. 5.

bus exorta monstra posse sibi consimilem, atque adeò monstrosam procreare sobolem.

C A P. LXVIII.

Decima caussa, & origo monstri partes habentis brutorum membra, & humana referentes explicatur ex seminum mistione, ac nefaria venere:

Insuper autem quum ex historijs, & ex *Aristotele* ipso habeamus mulieres bestijs nonnunquam coëuntibus succumbere; masculosque homines cum belluis corpore miscere: hinc sanè fieri potest ut à mulieribus infantes edantur ferino capite, alijsque membris belluam referentes; & bestiarum hinnuli nascantur humanis partibus monstrosi, non aliunde quàm à parentibus suorum membrorum figuras adepti; & ex variæ speciei seminum commistione ortum habentes. Ac sanè testimonio *Aristotelis*, * coëunt animalia generis ejusdem secundum naturam; sed ea etiam quorum genus diversum quidem sed natura non multum distet; si modò par magnitudo fit, & tempora sequent graviditatis: rarò id fit, sed tamen fieri & in canibus, & in vulpibus, & in lupis certum est: canes etiam Indici ex bellua quadam simili, & cane generantur: nec non in avibus salacioribus idem fieri visum est, ut perdicibus, & gallinis. Quin etiam aduncorum accipitres specie diversi coire putantur: idemque in nonnullis alijs avibus evenire animadversum est. In marinis nibil adbuc exploratum habemus dignum memoratu; qui tamen *Phinobati* appellantur, gigni creduntur ex *squatina*, & *raja*. Ad hæc quod de *Africa* in proverbio est, semper aliquid novi Africam afferre, propterea dicitur quod diversa etiam genera coëant: Dd 3 nam

nam ob aquæ penuriam terræ illius, vel etiam alienigena libidine copulantur, quum in loca paucissima rigua congregentur. Sed quum cetera sic orta rursus inter se coeant, generareque possint: genus unum mulorum sterile est; quippe quod neque secum, neque cum alijs junctum generet. Hæc Aristoteles. Qui quum statuat diversi generis animalia coire, ac prolem suscipere; dummodo nec eorum natura multùm distet, nec magnitudo sit valdè dispar, nec tempus graviditatis inæquale admodùm: non de monstroso partu; sed de novis animalium speciebus, ut de Mulis edisserit: fin autem natura coëuntium animalium valdè dissidat, & magnitudo sit non parum dispar, graviditatisque tempus evidentur inæquale; raro quidem problem suscipient, sed eam frequentissimè suscipient monstruosam varijs partibus diversitatem naturæ parentum referentem: dixi frequentissimè, quia non nunquam secus evenisse suspicamur ex eo quod asserit Cælius In Cō insula, rarum dictu, apud veterem autorem fidei integræ se legisse de grege oviario Nicippi ovem non ritu naturæ agnum, sed leonem peperisse; nimirum antea compressam à leone, stimulis veneris velut furioso primam sibi obviam feminam feram insidente: si enim canes cum lupis, vulpibus, & tygride coëunt Aristotele autore, ^b Oppiani, & ^c Portæ observatione; ut latius in opere *De perfecta constitutione hominis in utero demonstravimus*; cur non possit leo cum ove, turgente materia, commisceri? sed frequentissimè ex tam dissimilium coitu monstra nascuntur variorum animalium partes habentia. Id quod ex ipsomet Aristotele Paradoxorū secundo ^d Plutarchus se didicisse asserit, *Aristonymum* scilicet Ephesium filium Demonstrati mulieres

^e In con-
viv. sc.
prem fa-
pientum.

mulieres exosum asinam inijisse; quæ suo tempore filiam peperit formosissimam, Onoscelin nomine, quod sonat asininis cruribus præditam. At ex proprio penu depromit ^e alibi Plutarchus pastorem ex equa centaurum sustulisse in hanc sententiam, Secundum hæc famulus accedens, iubet, inquit, Periander te unā cum Thalete venire visum quid reisit quod modò est ad eum allatum; temerè sit natum, an monstrum sit, atque prodigium; ipse enim valdè videtur perturbatus, contaminari ac pollui eo sacrificium censens. Hæc locutus in domum quandam nos deduxit, unam ex his quæ circa hortum erant: ibi adolescens quidam pastoralis, ut videbatur imberbis adhuc, forma non contemnda alioqui, explicato scorteo sacculo, monstravit nobis infantem equæ, ut ajebat, partu editum: superne ad cervices usque & manus humana forma, reliquas partes equinas habentem; ceterum in morem hominum recens natorum vagientem. Ac Niloxenus quidem, Diij averruncient vociferatus, oculos avertit. Thales autem aliquamdiu in adolescentem intuitus, deinde subridens, ut solebat identidem de arte mecum jocari. Numnam (inquit) Diocles lustrationem aliquam molieris, negociumque Dijs malorum profigatoribus facefes, re terribili scilicet atque magna oblatæ? Quid ni, inquam ego? certè enim, Thales, portenditur seditio, atque dissidium, metuoque ne malum in ipsum penetreret matrimonium, ac posteros, quum Dea priore nondum expiata, alteram hanc, ut cernis iræ significationem edat. Adhac nihil respondens Thales, sed ridens discessit, ac Periandro apud fores obviam factò nobis, scitatoque quid videretur de spectaculo isto, omisso me, manum ejus præhendit, & quæ, inquit Diocles mandavit, ea tu per ocium perages. Ego autem

^a 8. hist.
^b cap. 28.
^c 2. de gen.
^d an. c. 4. 5.
^e 2. mag.
nat. cap. 6.
cap. 17.
lib. 13.
cap. 14.

^f Parallel.

mulieres

autem tibi consulo ut equarum pastoribus non utaris,
aut eis des mulieres: visus est mihi Periander his ver-
bis auditis majorem in modum delectari; nam & risum
tollebat, & Thaletem amplexus osculabatur. Ita ergo
Plutarchus sub persona Thaletis ortus est ille centau-
rus ex equa, cum qua pastor ille adolescens libidine
percitus, ob inopiam mulierum, corpus miscuerat.
Delrius fitem, quæ in *Saxoniae* sylvis semihuma-
na facie capta sunt monstra anno Domini M C C X L .
ex nefario hominum, ac bestiarum coitu nata suspi-
catur; quam monstrorum plurimorum originem cen-
set indubitatem, cui tamen haud assentior. Sic olim
bello *Marsico* ex *Alcippe* muliere natum elephan-
tum; quia elephantus eam esse pudicitiam novimus ex
historijs, ut cum matre coire nulla ratione adigi va-
leat; & semel deceptum cum cooperta matre corpus
miscuisse, qua detecta ita exhorruit facinus, ut sei-
psum exanimarit: quin & agens venerem occultissimè
latet; quomodo ergo unquam mulierem comprimat?
quomodo tam vastum animal cum muliere rem pos-
sit habere? quomodo mulier tam immani feræ se sub-
jicere audeat? quomodo compressa pondere molis
non suffocetur? minus illi consentiam mulierem
Helvetiam ex leone masculo leonem peperisse; qua
fiducia mulier se leoni supponere audeat? Id ipsum
dicas de muliere *Papiensi*, quæ cattum edidisse dicitur;
quomodo enim felis exillimum genitale mulie-
rem in venerem pellicere potuit? Sed horum origo
in superius allatas caussas, ac præcipue in parentum
imaginationem referenda est: Illi autem damus mu-
lieres se canibus supposuisse, & inde monstrum pa-
rere potuisse; quod *Romæ* contigisse testatur & *Vo-*
laterranus ^b *Langius*, & ⁱ *Polydorus Virgilius* mu-
lieri

^a Lemn.
de oc. nat.
miraculis.

^f tom. i.
mag. dif.
li. 2. q. 14.

^g lib. 24.
^b 2. epist.
med. c. 9.
ⁱ 3. de
Prodigijs.

lieri cuidam innuptæ. In hanc sententiam faciunt, ^{Mira historia}
quæ ^a *Castanenda* retulit in *Annalibus Lusitaniae* ^{muliensis à Si-}
de filijs ex muliere, ac simio natis, mulierem nempe ^{mio com-}
presse. ^{presse.}
ob quoddam crimen in insulam desertam navi de-
portatam, quum ibi exposita fuisset, eam simiorum,
quibus fertilis locus erat, agmen circumstetisse freme-
bundum; supervenisse unum grandiorem, cui reliqui
loco cesserint: hunc mulierem blandè manu captam
in antrum ingens abduxisse, eique cum ipsum tum
ceteros copiam pomorum, nucum, radicumque va-
riarum apposuisse; & nutu ut vesceretur invitasse;
tandem à fera coactam ad stuprum; facinus hoc mul-
tis diebus continuatum adeò, ut duos ex fera liberos
pepererit: ita miseram (quanto mors optabilior !) vi-
ctitasse per annos aliquot; donec Deus misertus na-
vim eò *Lusitanam* detulisset; quumque milites in
terram aquatum ex proximo ad antrum fonte exscen-
dissent: abessetque fortè fortuna simius; feminam
ad invisos diu mortales accurrisse, & occidentem ad
pedes supplicasse, uti se facinore, & calamitosissima
servitute irent ereptum; adsentientibusque, & casum
miserantibus illis, eam cum ipsis navim adscendisse
Sed ecce tibi simium supervenientem inconditis ge-
stibus, & fremitibus conjugem non conjugem revo-
cantem: ut vidi vel a ventis data, concito cursu de li-
beris unum matri ostentat, minatur, ni redeat, in ma-
re præcipitaturum; nec segniter fecit, quod minatus:
tum recurrit ad antrum, & eadem velocitate ad lit-
tus rediens ostentat alterum, minatur, & demergit:
subsequitur, donec undæ natantem vicere. Rem to-
tam *Lusitania* teste notissimam, & à Rege mulierem
Vlyssipone addictam ignibus, quorumdam precibus
vita impetrata, lethum cum claustro perpetuo com-
Ee mu-

mutasse. ¹ *Ælianuſ*, ² *Pliniuſ* & ³ *Majoluſ* *Epiſcopuſ* aſſerit homines cum feris coire, atque inde gi-
gnere monſtra. *Saxo* etiam *Grammaticuſ*, & *Ioan-
nes*, atque *Olaus* ⁴ *Magnuſ*, duo fratres, ijdemque
deinceps *Episcopi Uppsalaſe* narrant in *Suecia* puel-
lam ab urſo raptam, conſtupratam ferino concubi-
tu geſtaſſe uterum, & puellum infantem piloſum
membris humanis partu edidiſſe; qui adoleſcens ex
accepta uxore filium genuit nomine *Tregellum*
Sprachaleg; à quo *Ulfo* genitus eſt *Suenoniſ Dano-
rum Regis pater*; quam historiam fuſe ſuperius: fuit
autem ursi filio natura humana, & figura, maximè
ſuperante vi materni ſeminis; & imagine concupiti
hominis paternam animam vehementiſſimè percel-
lente. Sic etiam relatu *Delrij* ſacerdotis *Ioanneſ de
Barro Peguſianos*, & *Sianitas Indiae gentes* originem
trahere ſcribit à ¹ cane, qui cum muliere corpus mi-
ſcueraſt. Quod autem ipſe addit ex diuersæ ſpeciei
animalibus ſemper tertia ſpeciei animal naſci, non
recipio, tum quia ratio diſctat ſi alterius parentis fe-
men longe prævaluerit, foetum ſuę ſpeciei generare
ſimilem in eſſentia, cum accidentibus tamen alterius:
ſin autem apta proportione citra ullius magnum ex-
ceſſum conjungantur femina, tertia ſpecies enaſcitur;
alias quidem monſtroſa, ſi parentum eſſentiæ ma-
ximè diſſideant, ut homo, & canis, alias verò non
monſtroſa, ſi non multum ſit diſcriminis inter pa-
rentes, ut inter equum & asinam, ex quibus enaſ-
citur mulus; lupum, & canem, ex quibus *Lycifca*.
Quam ſententiam apprimè comprobant experimen-
ta, & ſpeciatim narratio, quam veriſiſtam ſe *Del-
riuſ* adjungere ſuperioribus profitetur inquiens,
In hoc ipſo Belgio fuit nefariuſ quidam, qui vacca

¹ li. 6. c. 41
² lib. 7.
³ c. 2.
⁴ colloq.
⁵ 2.
⁶ lib. 18.
⁷ cap. 75.

*Delriuſ no-
tatus.*

*Vacca ho-
minem pe-
perit.*

¹ D. Aug.
de Civit.
Dei.
Torque-
mad.
Horti flo-
rid. dial. 1.

ſe commiſſuit: poſt viſa vacca prægnans, & poſt aliquot
mensēs edere muſculum fætum, non vitulum, ſed pue-
rum: adfuere non unus, deque matris vacca & cadentem
utero adſpexerunt: levatumque de terranutrici mulieri
tradiderunt: adolevit puer, baptizatus, & iſtitutus
Christianæ uitæ præceptis, pietatiſe addixit; & pro pa-
tre ſerio pœnitentiæ vacat operibus: homo quidem per-
fectus, ſed qui ſentiat in animo propenſiones vaccinas,
pascendi prata, & herbas ruminandi. Hæc ille: qui-
bus ſuam ſententiam deſtruit, ſtatuenſ ex animalibus
diuersæ ſpeciei nunquam gigni perfectum animal
tertiæ ſpeciei cum alterutro parentum: ſed ſemper
novum animal tertia ſpeciei: nam verè hominem
vacca ex homine peperit: quam historiam citat etiam
Riolanus & inquiens. *Ex vacca quidam nebulo in
Germania genuit filium formosum, qui vivit omnino
addictus pietati ad expiationem ſui ortus: verū ſtu-
pet illi animus, & belluimum quiddam redolet.* Quod
enim ad cacodæmonis aſtum refert vir inſignis; id
voluntarium eſt ejus aſſertum, nulla comprobatione
munitum: ſed hac de re mox. His veriſimile reddi-
tur, quod vetuſtiores historiæ teſtantur, *Attilam
Hunnorum Regem*, vulgo flagellum Dei nuncupat-
um, ex muliere ortum à cane conſtuprata: humano
ſpermate ferinum viribus ſuperante: ſecus ubi & qui-
polleant, monſtroſa ex utroque parente ſpecies
enaſcetur; hac enim ratione veriſimile redditur,
quod vulgo fabulosum exiſtimatur, *Pasiphaēn* olim
Cretenſium Reginam iſfano amore percitam intra
Dædaleam vaccam tauro ſe ſuppoſuiffe, indeque
minotaui monſtrum conceptum peperiffe. Denique
verò & pleraque monſtra, quæ nova ſemper affert
Africa, ex variæ ſpeciei animalium congreſſu exo-
riri,

riri, atque adeò nonnunquam ex hominum cum beluis nefaria mistura, id mihi planè persuadet, quod ea regio tum ob aëris calidiorem constitutionem valdè prona est in Venerem; tum ob sordidæ sectæ licentiam, homines à nefario belluarum congressu non abstinent; quod nobis non semel testati sunt insig-
nes viri, qui apud illas gentes plurimos annos vi-
xerunt. *Ælianu*s etiam observavit mulieres iniri
à cinocephalis, hircis & canibus. Ceterum in ani-
malium genere variarum specierum commitionem
venereum esse prolificam (quod plerique negare au-
dant absolutè) præter experimenta, & *Aristotele*a
decreta superius allata, una jam ratio è stirpibus de-
prompta planè demonstrat; quum enim vis generan-
di communis insit apud *Aristotelem* omnibus viven-
tibus nostratis, hominibus, brutis, ac stirpibus ab
una, & eadem anima vegetali; profectò si diversarum
specierum plantæ coïre quoquopacto invicem pos-
funt ad novorum fructuum propagationem; eadem
planè ratione diversis animalibus convenientibus in
unum, prolem monstruosam procreari continget vel
Aristotelis ¹ observatione: At verò certò constat in-
sitione, quæ congressus est, ac veluti venus arborea,
plantas vel natura steriles, alienos tamen à sua natura
fructus procreare; de qua pulchrè *Propertius*,

*Insitor hic solvit pomosa vota corona,
Quum pyrus inviso stipite mala tulit.*

pulchrius *Ovidius*,

*Venerit insitio, fac ramum ramus adoptet,
Stetque peregrinis arbor operta comis:
Cultus & in primis succos emendat acerbos,
Fissaque adoptivas accipit arbor opes.*

Plantarum
venus insitio
est.

^{r. 7. de ani-}
^{mal. c. 19.}

^{t. 2. de an.}
^{t. 34. & 35.}

^{t. 2. phyl.}
^{t. 83.}
^{4. de gen.}
^{an. c. 4.}

v. 2. Geor. pulcherrimè omnium Syrenophœnix ille v. *Virgilius*,
Versu 32. *Et saepe alterius ramos impune videmus*
Vertere in alterius, mutat amque insita mala
Ferre pyrum, & prunis lapidosa rubescere corna.

Versu 69. & paullò post,

Inséritur vero ex fætu nucis arbutus horrida:
Et steriles platani malos gessere valentes,
Castaneæ fagos, ornuisque incanuit albo,
Flore pyri: glandemque sues fregere sub ulmis.

Siergo ex tam diversi generis plantarum commitione Arbor sua na-
fructus enascitur; quin immo si arbor sua natura sterilis, turia sterilis
accepto in se fœcundæ stirpis seminario principio per ut fructus e-
insitionem, fructus ex eo producit, quidni ex anima-
lium diversæ speciei congressu fœtus edantur?

C A P. LXIX.

Dubitaciones propositam theoriam urgentes diluuntur,
& primò educēta ex Aristotele alicubi negante
monstrum fieri ex animalibus diversæ speciei.

Sed hic nos urgent viri Clarissimi, quorum obje-
ctiones præterire, nec ulterius differre possimus
ad propositæ monstrorum caussæ confirmationem;
ajunt autem plerique ² *Aristotelem* apertè negare
monstra fieri posse ex animalibus diversæ speciei,
quod unicuique animali suum sit nascendi tempus
distinctum: sed revera hoc dubium solvit *Aristoteles*
multò ³ prius afferens animalia diversæ speciei ha-
bentia tempus graviditatis quoquopacto æquale
coëuntia generare; licet quæ valdè inæquale tempus
nascendi obtinent, aut nunquam, aut raro admodum,
simil congruentia procreent. Nobis deinde hic
Ee 3 de

Animali cui-
que suum es-
te nascendi
tempus.

Animalis di-
versæ speciei
que coëant
ad prolem.

de monstrorum natura tractantibus, quorum procreatio rara est, non officit eo loco *Aristoteles* ea propoſens, quæ ſemper eodem modo, vel ut plurimum e-
veniunt. Deinceps autem obſervamus ibi *Aristote-*
lem negare Physiognomis duorum aut trium ani-
malium formas in unum monſtrum commiſſeri, qua-
fi plura animalia ſcorſum concepta in unum monſtrum confunderentur; eaque potiſſimū, quæ di-
verſa nimium tempora naſcendi obtinuerunt; aſhoc
non tollit quominus ex duorum animalium diſverſae

Exploribus
ſpeciebus ut
nequeat u-
num animal
conſtar.

Monſtrum ex
coitu anima-
lium diſverſae
ſpecieſ ut
oriantur.
Hominis na-
tivitas ut sit
enormis.

Aristoteles c habere tempus uterum ferendi fatis e-
norme; quum enim alijs animalibus ſingulis unicūm
fit pariendi tempus; homini uni quamplura ſunt;
quippe quum & septimo mense (quod mihi conti-
giſſe à parentibus audivi ſæpius) & decimo naſca-
tur; atque etiam inter septimum, & decimum po-
ſitis; qui enim mense octavo naſcuntur, etſi minus,
tamen vivere poſſunt: quin & ſapientiſſimus Præ-
ceptor *Cofteus* insigni edito libello ^d *De tempore* ^{d cap. 10.}
partus docuit homines etiam undecimo, ac duode-
cimo mense natos; ut propterea homo cum anima-
libus variorum generum diſverſa gestationis tempo-
ra obtinentibus, æquale tempus graviditatis habere
valeat; & proinde ferina venere abutentes homines
generare queant.

Alte-

C A P. L X X.

Altera dubitatio Maniliana, & Lucretiana di-
luitur, negans quid eſſe nobis commune
cum feris, & plantis ad invicem.

^{a lib. 5.} **O** Bijciunt alii nihil gigni poſſe ex animalibus
brutis, & homine; nihilque ex plantis diverſae ſpeciei; quippe concurrentia animantia ad com-
munis ſobolis propagationem communem aliquam
naturam obtinere debent; attamen & *Manilius* ne-
gat nobis eſſe quid commune cum feris, & ^b *Lucre-*
tius inficiatur è pluribus plantis commiſſis tertium
gigni,

*Propterea quia que de terris nunc quoque abundant
Herbarum genera, fruges, arbuſtaque lata;
Non tamen inter ſe poſſunt complexa creari.*

^{b 2. Phyſ. t. 83.} cui aſſentiri videtur apertifſimè alicubi ^b *Aristote-*
les inquiens non fieri vitem oleoproram, nec oleam
vitiproram. Sed hæc refellit ratio, qua primò con-
tra *Manilium* conſtat apertifſimè nobis cum feris eſſe
communem animalis naturam, & animam ſenſua-
lem, ac vegetatricem, cujus munus proprium eſt vel

^{c 2. de an. t. 34.} *Aristoteleo* c decreto generare ſobolem. Deinde
contra *Lucretium* liquet factum ſæpenumero fuſſe
ut arbor una ramos aleret alios ferentes pyra, nuces
alios, & alios poma: quin ut arbor eadem ex malo
citrio, aurantioque, ac limonis ramis conſtitueretur.

^{d 2. Phyſ. t. 7.} Certè natura ſola non efficit vitem oleoproram, nec
oleam vitiproram, ut ait ^d *Aristoteles*; id tamen
facit ars, vel natura arti unita in iſfione, ars ete-
nim plerumque naturam perficit *Aristotelis* obſer-
vatione. Sed quid ni dixero ſine artis auxilio à na-
tura

Homiſi cum
feris quid
commune ſit.

Exploribus
plantis com-
muniſis ter-
tiū gigni.

Ubi haſtis
oleopra &
olea vi-
tipro-
ra.

In arboribus
nata fruſmen-
ta

tura talia in plantis fieri? legimus enim apud *Plinium*<sup>e lib. 18.
c. 18.</sup> in arboribus nata frumenta; quin ex eadem radice germinasse oleam, & ilicem apud *f Pausani-*^{f cap. 5.} *am in Arcadicis*: sed hac dere fusè superius; quæ hic nobis frustra repetenda non sunt. Immò verò si vitiis, & olea sunt adeò diversæ naturæ, ut in unum jungi nequeant ad tertij constitutionem; sic non omnia possunt omnibus animalia jungi promiscuè ad solum procreationem: sed tamen diversæ speciei copulari possunt in venerem, unde sobolem fusciant, alias monstrosè utrosque parentes varijs partibus referentem in substantia, & alias citra monstri deformitatem uni parentum in substantia similem, alterius tantum nonnulla retinens accidentia.

C A P. L X X I.

Tertia dubitatio viri eximii negantis ex variis speciebus posse quid uni tantum parenti congeneum nasci: exercitatio cum acutissimo Delrio.

A Rdua sanè tertia difficultas est, quam vir egregius objicit, negans ex congressu hominis cum bellua aut purum hominem, aut puram belluam ejusdem cum altero tantum parente speciei exoriri, afferens citatis verbis, *"Nam ut verus homo ex seminis vaccini materia nascatur, & organica illa dispositio perfecta humani corporis in vacce utero ex vaccina anima calore, ac virtute perficiatur: id Philosophos omnes mecum arbitror inter adiutoria computaturos.* Ceterum ego Philosophorum minimus, doctissimi viri sententiam hac in re accipere non possum; in primis enim sensuum evidentia comprobatum est post nefariam hominis cum vacca venerem, bovis uterum intu-

<sup>a Delr. t.
1. mag. dif.</sup><sup>b lib. 2. q. 14
pag. 331.</sup>*Natura, & differentijs. Lib. II.* 225

intumuisse, ac ex juvencæ alvo exivisse puerum in omnibus hominem perfectum referentem, qui vaccinationes propensiones habet colendi prata, & herbas ruminandi. Philosophi autem omnes in rebus na-

^{Parall. 19. Philosophi qua in re à sensuum iudicio non dicēdant.}

turalibus, ijsdemque sensui subjectis, à sensuum iudicio non discedunt: Quocirca *Plutarchus* Philosophus minimè vulgaris assentit *Ageſilao*, cui tertio Italicorum *Fulvius Stellus* à mulieribus animo alieno cum equa rem habuit: quæ suo tempore filiam edidit per pulchram; cui pater *Eponæ* nomen indidit: atque hæc Ethnicis Dea est, equorum procreationem gerens. Deinde verum hominem ex seminis vaccini sola materia non nasci dabimus viro egregio; at si cum vaccini seminis materia permistum fuerit humanum sperma; indidem nasci posse verum hominem non diffitebimus: haud enim magis mihi distant specie homines à canibus, ursis, equis, asinis, ac simijs; quæm platani à malis, castaneæ à fagis, orni à pyris, ulmi à quercubus, arbuti à nucibus, & corna à prunis: si ergo ex materia redundante nutriti platani, virtute principij seminarij malorum per infitionem platano impacti, possunt mala vera generari: si ex materia orni, virtute principij seminarij pyrorum ornis infisi, pyri flores, ac fructus ensuntur: si ex materia horridæ arbuti, vi principij seminarij nucis infisi, nuces exoriuntur: si ex materia ulmi per infisionem seminarij principij roboris glandes producuntur; ut supra ex *Virgilio*^b legimus, comprobante experimento: quidni Philosophi omnes arbitrentur ex vaccino semine virtute spermatis virilis illud optimè subigentis posse verum hominem physicè procreari? Immo quum experimento comprobatum sit pueros ab ortu ferino lacte altos in perfectos

^{Homo ut ex vaccino semine giganti valeat.}^{Ornus ut pyra producat.}

fectos homines adolevisse : atque in *Gallia* speciatim recens natos infantes lacte vaccino pasci ; quumque *Aristotele* & doctore ex iisdem alamur ex quibus constamus, & quæ materia est nutricionis, eadem sit quæ prius fuit constitutionis: quidni ex vaccino semine, ac sanguine, qui ex utero ad mammas delatus in lac transmutatur, infans humanus vi seminis virilis effici potuerit ? deinceps autem organicam illam dispositionem perfectam humani corporis in vaccæ utero fieri posse nil mirum : quia vaccinus uterus aptus locus esse potest, in quo fœtus humanus conservetur, & cujus calore tepido foveatur, & cujus tegumento procul arceantur omnes injuriæ exteriæ; aliasque functiones, & usus omnes erga semen, ac embryum humanum edere valeat, nihilo minus quam humanus ; ut patet ex iis, ⁴ quæ alibi de functionibus, & usibus uteri promulgavimus. Demum verò concedentes viro eximio verum hominem in utero vaccino, ex vaccini seminis materia, solo calore animæ vaccinæ, ac virtute non perfici; negamus verum hominem in alvo bovilla ex juvenæ materia seminali, virtute seminis humani, & caloris in ejus portione spirituosa vigentis haud posse constitui; cooperatur quidem virtus vaccinæ animæ virtuti animæ in semine humano existentis ; sed tanquam agens secundarium agenti primario: & calor, non quidem animæ vaccinæ; anima enim vel brutalis incorporea substantia est, nulli corporeæ qualitatibus subdita; sed calor vaccini corporis fovere potest calorem humani seminis, & virtuti formatrici humano semini insidenti ceu instrumentum deservire ad organizandas corporis humani partes, non secus atque calor plantæ ceu organum deservit virtuti formatrici alienæ.

Anima incor-
pore est.

⁴ Deperf.
conf. ho-
minis in
utero cap.
23. 24.
gen. an.
cap. 3.

alienorum fructuum insitæ particulæ stirpis diversæ speciei. Et sanè ubi virtute humani seminis ex materia vaccina, seu verius ex mole compacta ex humano semine, ac vaccino tum semine, tum sanguine, conformatum fuerit corpus omnibus membris humanis; quidni dispositæ huic materiei, conceptuque à parente vegetalem, ac sentientem animam sortito, vel *Aristotelis* [•] decreto, extrinsecus adveniat rationalis anima, quibus prius vegetans, deinde animal, demum efficiatur homo? Hæc ea sunt, quibus à viri doctissimi sententia discedere cogor in proposito.

C A P. LXXII.

Distinctè magis explicatur origo humani monstri ex fera nascentis.

QUUM possit igitur ex hominis, & feræ nefario congressu fœtus exoriri, ut nuper ostendimus quia non semper hic fœtus uniusmodi nascitur, sed aliquando solam obtinet patris essentiam; aliquando solam maternam; aliquando utramque simul in monstruosam naturam consarcinatam; & qui masculus homo cum fera femina commisceri potest, & vicissim mulier à bestia masculo subigi; operæ pretium est de horum singulo distinctè agere. Siquidem nefarius homo bestiam compresserit, triplex inde partus enasci potest, unus quidem homo perfectus, & hoc ubi masculi semen exactè femineo dominetur, ac illud ex toto subigat; sic puerum ex vacca genitum nuperrimè vidimus: alter est brutum exquisitè matrem referens, ac nulla ex parte patrem; atque hoc fiet dupli ratione, una est ubi materna

Ex homine
feram subi-
gente triplex
partus edi-
potest.

Recipitur
mne per m-
dum reci-
pientis.

præstantior perfectiori; tribuit enim agens materie non nisi formam quam suscipere potest: ac efficiens

**Agens mate- cauſa licet formam sua prästantiorem nunquam effi-
riet quam formam tri- cere valeat ; & in materia disposita suæ consimilem**

*Efficiens ut formam producat, impedita tamen à materiæ in-
fibi dissimile ptitudine formam sua viliorum in ea procegnit: qua-*

producat. putidine formam tua viuore in ea progrediuntur. quare semen masculi hominis ex materia brutalis, quæ ad humanae artus inducuntur. sicut ad animalia. ut nota-

humanos artus induendos, & ad animam vegetalem, ac sentientem humanæ partem, ac rationali associabilem subeundas inepta sit, ferina membra maternis consimilia, potissimum cooperante anima feræ, format, illisque indit vegetalem, ac sentientem animam, quæ imperfectioris notæ est, quam ut possit rationali subjici, sed specificæ brutali subjicibilem. Altera vero ratio, qua ex humano semine in

**Ut homo ex
fera femina
belluam gi-
gnat.**

patri dissimilis, est paterni seminis imbecillitas, quæ quum nequeat subditam sibi materiam perfectè subigere, cui non indit formam humanam, illi formam conciliat animalis, & speciatim matri similis; quia in efformando foetu sibi maternum semen cooperatur, quod natura studet constituere quid ei simile, à quo exivit. Sed hi duo partus licet monstruosam habeant generationem, verè tamen monstra non sunt;

**Ex homine
ac fera ut
monstrum
fat.**

quocirca eos appellat * *Plato* veluti monstra. Tertiū verò partus ex homine ac fera genitus, qui utriusque parentis effigiem habet in varijs partibus, monstruosus est, ut centaurus ille ortus ex equa à pastore subacta;

subacta; & puella illa cruribus asininis prædita ex
57. ⁵ ₆ asina compressa ab *Aristonymo Ephesio* nata ⁶ ₇ *Plu-*
^{plient.} _{con-} *tarchi* testimonio, naturæ suæ cauſsam habet utrius-
_{viv.}
Paral. 29. que feminis in vescicis partibus efformandis prenderi

que feminis in varijs partibus efformandis prædomini-
nium, ac materiæ in varijs partibus variam disposi-
tionem; in allatis enim exemplis paternum semen
partibus supernis efformandis à natura dicatum ro-
bur habuit, & subditam materiam dispositam ad hu-
manas partes induendas; contra partibus inferiori-
bus fingendis destinatum, aut materiam ineptam hu-
manæ formæ suscipienda reperiit, aut robur non ha-
buit, quo illam exactè subigeret; unde animalis
membra effinxit, & cooperante matre matri similia.
Sin autem mulier aut spontè se belluæ masculo sup-
posuerit, aut vim à bellua patiatur; trium formarum
partus edere poterit; nempe vel perfectum hominem,
ut virgo illa in *Suevia* ab urso compressa; vel puram
belluam pariet, ut *Lusitana* mulier à simio vim pas-
sa; vel tertio monstrum utriusque parentis formam
retinens, ut mulier cani se turpiter subjiciens, quæ
puerum semicanem peperit. Porro mulier ex fera
feram patri similem nullo negocio concipere, ac pa-
rere poterit; masculine semine optimè femineam ma-
teriam subigente. At difficilior est mulierem ex ur-
so, aut cane hominem integrum parere; id autem
fieri poterit, si muliebris materia exactissimas habens
ad humanam formam propensiones, & muliebris fe-
minis pars spirituosa, in qua vis activa residet, robu-
stior fuerit, quam semen masculine tunc enim con-
juncti ex masculine, & femineo semine pars spirituo-
sa ob prædominium virtutis humanæ hominem po-
terit efformare; quod facilius adhuc efficietur, si pa-
ter concubens alta imaginatione defixam habuerit

Mulier ex fe-
ra triplicem
partum edere
potest.

Mulier ex fe-
ra masculo
ut feram con-
cipiat.
Mulier ex fe-
ra ut homi-
nem conci-
piat.

hominis

hominis effigiem ; ut pareat feras habuisse, quæ quasi naturali feritate deposita mulierum, earumdemque formarum amplexus expetiverunt, & exercuerunt. At verò mulierem ex fera monstrum in se humanas, & ferinas partes obtainens concipere, ac parere ideo contingit, quia in quibusdam partibus efformandis maternum semen paterno prævaleat; in aliis vicissim paternum materno prædominetur in materia subiecta : sic planè in semicane mulieris, & canis filio: partes supra umbilicum humanæ, inferiores caninæ fuere, quia feminis portio supernis partibus efformandis dicata materiam habuit digniorem, & partem spirituosam, in qua vis activa residet, magis robustam, quæ à materno semine defluxit, patrisque coëuntis imaginatio à subditæ feminæ vultu, ac membrorum superiorum vehementius imagine commovebatur: ex adverso spermatis portio partibus infernis constituendis inserviens inepta fuit, quæ formam humanorum membrorum indueret, habuitque paterni feminis substantiam spirituosam robustiori vi præditam, quam materni. Idemque judicum feras de aliis in eodem genere monstris variarum specierum animalia referentibus. Ceterum fieri etiam potest ut femina bellua ex homine puerum, & ex fera super incubante hinnulum concipiatur; qui duo fœtus ob uteri angustiam in unum monstrum copulentur: Id ipsum statuas de muliere, quæ humanum, & ferinum concubitum passa sit; ex homine siquidem hominem concipiens, & ex fera belluam, utroque fœtu ob angustiam uteri in unum coagmentato, monstrum denique pariet; ita profectò genitus esse potuit partus ille monstruosus, quem anno Domini DCCCLIV mulier edidit, specie videlicet hominis, & canis integrimè

Mulier ex fe-
ra ut mon-
strum utrius-
que parentis
effigiem ha-
beat pariat.

Mulier ut
monstrum fe-
rinum pariat.

a. Moliol.
colloq. 2.

tegerimè corporibus conjunctis, dorso connexis ac dorsi spina solidissimè conglutinatis. Sed & hac ratione gigni etiam poterit citra gemellorum copulationem monstrum quibusdam partibus humanis ab hominis masculi femine constitutis; & quibusdam ferinis à bruti masculi spermate formatis, sive in utero mulieris, sive in alvo belluæ feminæ; quando & mulier, & bestia femina seorsum possunt deinceps hominis masculi, & bruti animalis venerem perpeti. Tot ergo modis contingit ex variæ speciei seminum commissione monstra variorum animalium partes habentium physicè procreari.

C A P. LXXIII.

*Undecima caussa, & origo monstri, variæ spe-
ciei animalium partes habentis, ex Caco-
dæmonis opera elicetur.*

UNDECIMAM, & postremam caussam originis humani monstri varias brutorum figuræ variis partibus æmulantis in Cacodæmonem referre volumus cum viris egregiis; at verò multò plures modos quam illi pronunciaverunt esse censemus, quibus vi Dæmonum monstra contingant: in primis enim potest perfectus fœtus à parentibus ortus vi Dæmonis illudentis conspicientium sensus monströsus apparere ut enim præstigiis homo videbatur sibi, & aliis figuram a simili induisse; sic nullo negocio potest infans variorum animalium membris compaginatus apparere, malo Dæmone aspicientium sensus illidente. Deinde potest Dæmon idem malus aliunde sublatum monstrum aliqua ex propositis causis enatum

Dæmonis
auctu multifaci-
riam possunt
monstra fieri.
Homo præsti-
giis in asinum
mutatus.

Monstrum
suppositum.Monstrum
ut constitui
physicè queat
opera Dæmo-
nis.

tum parturienti clandestinè supponere, vero partu ablato, aut facta graviditate. Deinceps potest Dæmon monstri constitutionem promovere applicando, ut dici consuevit, activa passivis, nempe singulas antea propositas monstrorum caussas in uterum afferendo; nam vi Dæmonis, permittente Deo, potest tum generatrix, ac efformatrix virtus in semine degens adeò in quibusdam partibus enervari, ut similem parentibus fœtum constituere nequeat: tum feminis natura aliqua ex parte in viliorem essentiam deturbari, quæ non nisi animantis imperfectioris membra constituere apta sit: tum materiæ fœtus partes aliquæ ineptæ reddi formæ ejusdem speciei cum parentibus: tum virtus fœtus altrix labefactari ne possit alimento partibus applicato earum figuram conciliare: tum materies alimentaris iis dispositionibus aliqua in parte privari, quæ necessariæ sunt ad induendam effigiem membrorum, quibus applicatur: tum in corpore fœtus morbus induci, quo ejus effigies in ferinam deformetur: tum imaginationi parentum ejusmodi spectrum altè infigi, quo monstruosus fœtus enascatur: tum in uterum feminæ variorum animalium semen prolificum latenter infundi, quorum mutationem nuper novimus hujusmodi monstrorum caussam existere: tum etiam in alvo gravidæ animantis semiformato fœtui adjungi aliunde suscepsum ex utero feræ semi effectum catulum, & humano conceputi conglutinari in monstri constitutionem. Cujus quidam monstri caussa efficiens propriè Physica est; Dæmon autem minister est, atque artifex apponens activa passivis, ingerens dispositionem, removens, aut adducens impedimenta, solum motu locali monstrorum caussas agitans. Tot ergo sunt Monstrorum

ex

Monstra pro-
gignit Dæmo-
nō solo mons-
trorum lo-
cali caussarū

ex varijs partibus diversa dissimilium animalium in eodem genere membra referentibus origines, & caussæ physicæ.

C A P. LXXIV.

Monstra multiformia fuisse constructa ex partibus referentibus animantia diversi generis.

R Eperiri etiam in rerum natura monstra, quæ partes habeant referentes membra animalium diversi generis, ex ijsdem historicis manifestè constat: voco autem animalia diversi generis, quæ non communicant eodem genere proximo: & sunt in quatuor classes distributa, aves, pisces, terrestria perfecta, & insecta. Nam apud *Ælianum legimus, *Sphingem*, quicumque vel picturæ vel plasticæ operam dant, fingere alatam solent. Ceterum apud Clazomenios suem alatum exortum fuisse auditum est, qui Clazomenios agros vastaret: quod quidem ipsum in libro de Clazomeniorum finibus Artemon confirmavit; unde illic locus decantatus, *Sus alatus* nominatur. Id quod si cuiquam fabula videatur, non prohibeo: ego quod de animali dictum ab alijs non ignorabam, non invitus retuli. Sic ad verbum *Ælianu*s. Multò post Gualtherius cum Rubeaque se fatetur in Thracia ex muliere natum esse puerum, qui oculis, palpebris, & supercilijs caruit; manibus insuper, & brachijs; cui ad coxendices cauda piscis innata dependeret: quod monstrum ubi Mauritus Imperator vidit, interfici jussit, gladiumque statim est osculatus; mater autem monstri, quia nihil in eo gignendo peccaverat, absoluta est. Me-

* 12. de
ar. im. cap.
38.

Anno Dñi.

601.

G g

minit

234 Fort. Lic. de Monstrorum Cauffis,

minit hujus monstri etiam *Riolanus*. In *Germanya* propè *Lauffenburgum* oppidum in finibus *Heli-*^{monst cap.}_{7.}

1274. *vetiorum ad Rhenum fluvium situm*, natus est infans manibus, & pedibus anserenis, horrendo capite.

1512. *Ravennæ*, quod observat etiam *Paræus*, & *Ruef-*^{6 Lib. 24.}_{c lib. 5 de conceptu cap. 1.}_{cap. 3.}

gerens, duabus alis instructum, carens brachijs, unico insistens pede rapacium avium simillimo, in genu oculum habens, dupli sexu præditum, ceteris membris homo: hujus meminere quoque *Ioannes Multivallius*, & *Gasper Hedionus*.

Licet huic monstro duo fuisse capita scripserit Mar-
Hoc

Natura, & Differentijs. Lib. II.

235

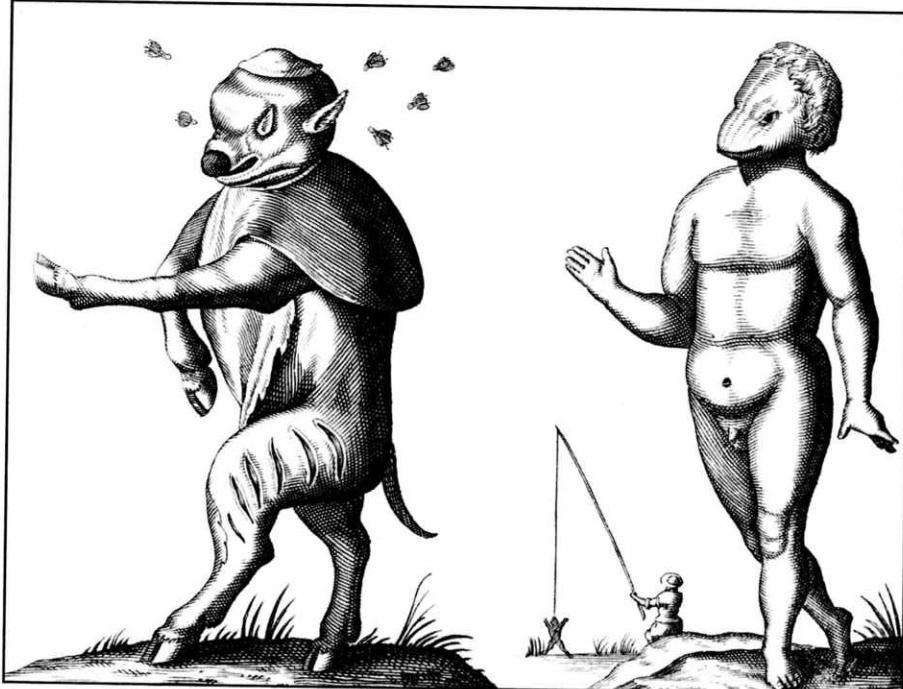
* Lib. 2. *cellus Palonius* * *Romanus*, agens de clade *Ravenæ* his versiculis.

„ *Hoc fama horrendum, sed re deformius ipsa*
„ *Monstrum erat, ah nimium, quod te perniciibus alis*
„ *Agreditur, cornuque solo prosternit, itemque*
„ *Bina tuae excidia hæc cervici imponit; & ecce*
„ *In tua supremas convertit funera flamas.*
„ *Nec generi ferro indulget, ruit omnis ab uno*
„ *Sexus, & Emathios cognato sanguine campos*
„ *Strata virum, pelagus transmissa cadavera complent.*
„ *More ratum, humano saturatos funere pisces*
„ *Cana Thetis, nantesque horrent Nereides undis.*
„ *Hæc Divum monitu fuerunt documenta ruinæ*
„ *Monstra Ravennæ tuæ; quam nunc tu mœsta dolensque*
„ *Præsentem defles, quondam decorata triumphis.*

Ubi in margine Libri hæc leguntur.

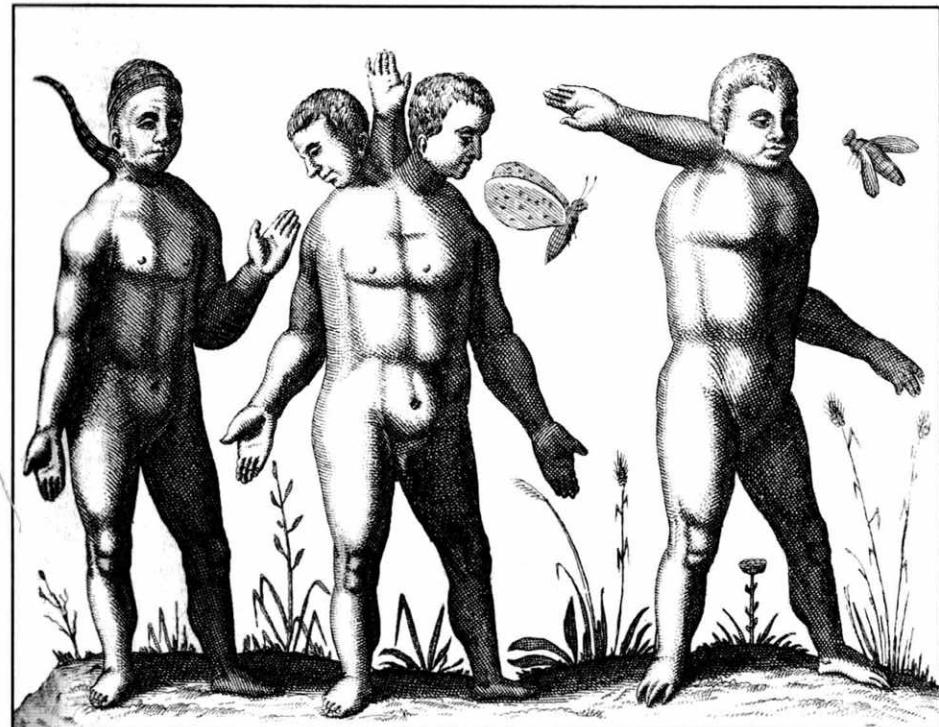
„ *Explanatio monstri Ravennatis, alis, cornu, ge-*
„ *mino capite, flammis, utroque sexu, & hominis*
„ *piscisque forma insigniti.*

^{4 lib. 24.}_{cap. 7.} *Paræi* ⁴ testimonio in Bosci Regis Paroecia, in *Biera* sylva via ad fontem *Bella aquæ* natus est puer ^{1517.} faciem ranæ obtinens: Visus est *Ioanni Bellangerio Macbinariæ Regiæ Chirурgo*, coram *Harmoy* oppidi *Iustitiæ* custodibus, ac in primis *Ioanne Bribono* ejus loci procuratore regio: monstri pater fuit *Ama-dæus Parvus*, mater *Magdalena Sarbucata*.

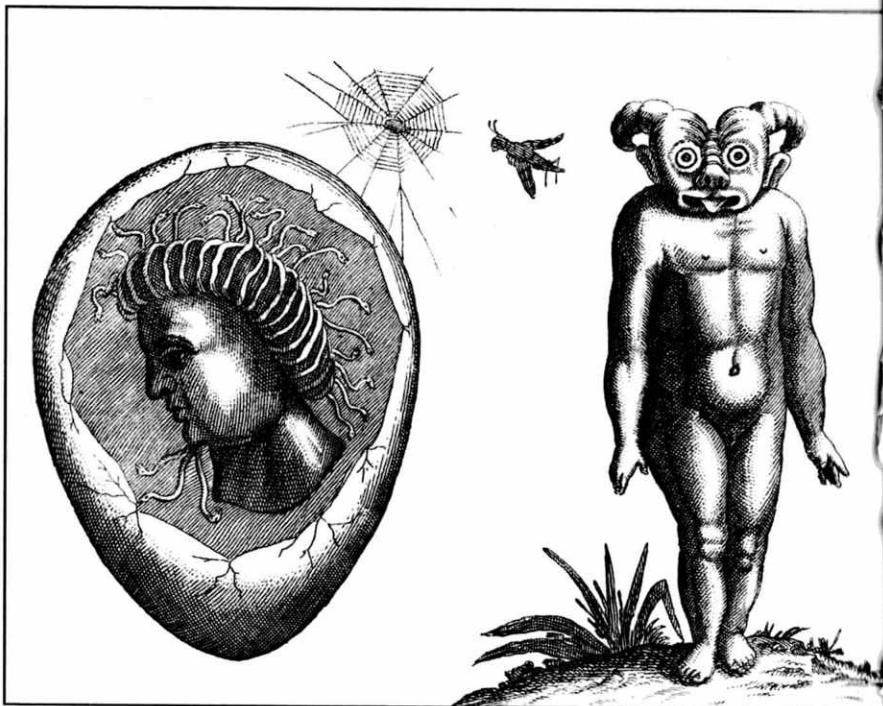
1544. Sed *Argentinæ* nobilis *Alsatiæ* metropoli orta est
puella horrendo, atque in superiori parte aperto pla-
nè capite, lato ore, bovinis oculis, & naribus aqui-
linis. *Stetini* ortus est infans habens in vertice mas-
sam carnis referentem imaginem testudinis rufæ; in
cervice caudam carnosam instar muris, sed albescen-
tem, qualis erat cutis sine pilis; capite fuit *Thersiti-*
co; ejus meminit etiam *Fincelius*. Et prima harum
figurarum exprimitur.

Pa-

e lib. 24. *Parao* * autore *Antverpiæ* uxor *Michaëlis* cuius-
cap. 2. dam, qui operam *Chalcographo* locabat, commorantis
apud *Ioannem Molinum* sculptorem, ad insigne pedis 1571.
aurei, monstrum peperit canis prorsum effigie, nisi
quod cervice esset breviore, capite verò avis, sed im-
plumi: vitæ exors fuit, quòd mater ante tempus pe-
perisset. Ejusdem f relatione aliud monstrum me-
dio, intimoque in ovo compertum est, caput nempe
facie humana, sed capillito colubris undique hor-
rente; mentum ipsi tribus aliis colubris vibratis ve-
luti barba germinabat: conspectum est *Augustoduni*
in ædibus *Bancheronis* causidici, dum ancilla ova
Gg 3 multa

multa frangeret butyro incoquenda : ovi illius albumen feli exhibitum repentinam mortem intulit : Id monstrum in manus *Baronis Senecij* quum venisset, ad *Carolum nonum Regem, Metis agentem, perlatum est.*

Ad hoc genus monstri refertur & illa mulier Aretij, è cuius naso spicæ farris natæ sunt & Iulij De Prodig. cap. 109. *Obsequentis testimonio.*

Dantur itaque monstra ex membris diversi generis animalium partes æmulantibus constituta.

C A P.

C A P. LXXV.

Monstri humani membra viliorum animalium habentis origo, & causa prima in apparentiam refertur.

AT verò monstrum illud longè turpius, quod ex membris animalium diversi generis, perfectorum scilicet ac imperfectorum ; sive aëreorum, ac terrestrium ; sive aquatilium, ac terrenorum, ab ijsdem ferè caussis exoriri posse videtur ; quee singulariter breviter sunt percurrendæ. Profectò ex Physiognomicis habemus plerosque homines nasci capite, ac facie, ac unguibus avium consimiles partes referentibus ; quorum meminit *Aristoteles in Physiognomicis*, & post eum ejus disciplinæ cultor eximius *Joannes Baptista Porta* : quorum sanè hominum partes allatæ aliquando adeò distant ab humana figura, & adeò ad volucrum imaginem accedunt, ut vulgo, res non ita subtiliter intuenti monstra esse putentur, ac prædicentur. *Quin & Historici superioris ætatis* hac in re vel vulgi famam seuti, vel cum vulgo non ita diligenter hominum membra despicientes, quod primo aspectu sibi monstrum visum est, posteritati scribentes, verè monstrum esse tradi derunt ; quod tamen vulgi placitum viris clarissimis de rei natura imponere non debet.

C A P. LXXVI.

Secunda monstri diversi generis origo, & causa ex imbecillitate virtutis generantis colligitur.

SED veri monstri diverso genere contentorum animalium partes habentis altera caussa est imbecil-

Monstra vulgi.

Historici qui vulgares opiniones haueant.

Seminis viri
tus foetus
conficiens
triplex.

Via genera-
trix imbecil-
la ut mon-
strum paret.

Homines in-
signes pedicu-
lis eneati.

Ortus Erich-
thonij.

becillitas virtutis efficientis foetum, quæ in parte seminis spirituosa dedit; quum autem triplex sit hujusmodi virtus, generativa, quæ materiæ conceptus tribuit esse specificum, separativa, quæ partes materiæ conceptus varijs membris constituendis destinata prius absque ordine in unum confusas segregat, & suis quasque locis collocat; & formativa, quæ singularis partibus materiæ ritè collocatis propriam determinatorum membrorum figuram impertitur: sanè quæcumque harum virtutum adeò imbecilla fuerit in aliqua parte conceptus, ut perfecti animalis attributa illi nequeat impertiri, ei conditiones partis animalis imperfecti communicare cogitur. Ac ut speciatim primo loco de vi generante agamus; proculdubio quemadmodum in quibusdam viris principibus vi morbi adeò labefactata est virtus illa, cuius est in nutricatu alimento formam substantialem partis alendæ communicare, atque adeò ex alimento carnem generare; ut alimentum etsi suapte natura probum in vermes, ac pediculos convertere cogatur misere hominem enecantes; quod accidisse legimus apud ^a Aristotelem, & ^b Plinium Alcmani Poëtæ,

^a 5. His.
^b cap. 31.

^a Lib. 7.
^b cap. 43. &c.

^a lib. 11.

^b cap. 33.

Pheredi Syro, & Sylla Dictatori; eadem ratione in foetu contingere potest, ut virtus generativa crurum, exempli gratia, adeò langueat, ut eam materiam

in humana crura convertere non valens, in serpentum, aut anguillarum, aut piscium extremitatem convertere potuerit; cuiusmodi originem habere

potuit monstrum Erichthonio simile, cui ortum asserunt antiqui ex Vulcano, & Minerva; & certè quum claudus esset Vulcanus, pars seminis crurum genitrix ab ejus cruribus originem trahens, adeò imbecillis esse potuit, ut citra figmentum Erichthonium pro-

procreare valuerit: licet non negem prisci illius *Erichthonii* ortum esse potuisse figmentum.

C A P. LXXVII.

Tertia monstri diversigenei origo, & causa in debilitate formatricis reponitur.

SIN autem ea virtus in parentum semine debilis sextiterit, ad quam ex officio pertinet determinatorum membrorum configuratio; & ita debilis, ut materiæ certis membris constituendis destinatæ conformatiōnem perfecti animalis tribuere non possit; efficiens quod potest imperfectioris animantis figuram illis partibus impertitur: atque hac sanè ratione mulier illa *Thracie* anno Domini DC I. puerum generare potuit adeò monstrosum, ut ei oculis, & brachijs carenti, ad coxendices cauda piscis innata dependeret: quod monstrum *Mauritius Imperator* interfici jussit, matre nullius criminis reatum habente nihil molestata.

Via forma-
tiva debilis
ut monstra
constituantur.

C A P. LXXVIII.

Quarta caufa, & origo monstri multigenei ex imbecillitate virtutis separatrix deducitur.

QUOTIEScumque verò contigerit in spirituosa parte seminis eam virtutem languidam esse, quæ discernendis portionibus materiæ, variorum membrorum formam accepturis dicata est à natura; separatrix illa vis suo munere in quibusdam partibus non functa, ut puta in digitis aut manuum, aut pedum, foetum humanum producit pedibus anserinis, ac manibus anatinos pedes referentibus: cuiusmodi

Vis discre-
ta debilis ut
monstra effi-
ciantur.

Hh

mon-

monstrum enatum scimus Anno Domini M CC
L X I V. propè *Lauffenburgum*. Sin autem tres
Monstrorum Ra- istæ virtutes simul imbecillitatem contraxerint; o-
vennæ ori- mnes opus suum non integrè obeentes, monstri de-
go explicatur formioris causâ esse poterint, ac sanè ob harum o-
mnium virtutum imbecillitatem genitum esse potuit,
quod natum est Anno Domini M D X I. mon-
strum *Ravennæ*, puer scilicet alas brachiorum loco
habens, oculum in genu, uno pede nixus, coque
avium rapacium; & cornu habens in fronte;

Nam vis generatrix imbecilla humani cruris, ac
pedis loco, avis pedem construxit: vis formativa de-
bilis

bilis alarum figuram brachijs dedit, vis discretiva,
& ordinativa languida materiam pedum in duos fin-
dere non potuit; oculorum materiæ partem in genu
delapsam ad suum locum in capite transferre nequi-
vit; & osseam materiam alteri cruri necessariam de
capite ad inferiora trahere non valens, ibi in cornu
concrescere sivit.

C A P. LXXIX.

*Quinta causa, & origo monstri multigenij re-
fertur ad seminis degenerationem.*

Ceterum quacumque de caussa semen parentum
aliqua sui portione à natura pristina nimium
degeneraverit; multæ siquidem hujus rei caussæ af-
ferri possunt; tantusque sit à pristino statu lapsus, ut
ex subdita sibi materia foetus congencum omnino
constituere nequeat; cogitur aliquas in foetu partes,
quibus construendis portio seminis degener specia-
tissim dicata est, efformare in speciem diversissimi ani-
malis. Sic genita esse potuit femina illa *Argentina*
in *Alsacia*, cui os latissimum fuit, & nares ad instar
aquilæ.

C A P. LXXX

*Sexta caussa monstri poligenij materie ine-
ptitudo esse ostenditur.*

AT si ceteris caussis benè se habentibus; mate-
riale principium foetus aliquas portiones ha-
buerit adeò malè dispositas, ut ineptæ omnino sint
recipiendæ naturæ aliis congeneæ; quam possunt re-
cipientes

cipientes, diversi generis monstrum constituunt; hac ratione ex heterogenea, & contumaci materia gigui potuit monstrum illud *Stetini* ortum in suburbio, anno Domini M D L I V. cui, præter alia multa horribilia, pedes fuere similes unguibus curvis, & aduncis luteis; & ocelli vitrei, ac residentes, splendentesque, ut ova lucij pisces; ac loco faciei cincinnus similis pilis felinis.

C A P. LXXXI.

Septima caufsa, & origo monstri diversigenie defumitur ex debilitate virutis alementis fætum.

Puer *Medusa* capite ut gigni valcat. **Q**uin etiam ubi aliqua in parte corporis embryonis vis aliena adeò labefactata fuerit, ut alimentum membro agglutinatum in substantiam illius plenè commutare nequeat, ex eo jam ad naturam viventis induendam ultimas dispositiones adepto, præ imbecillitate imperfectissimum genus animalium procreat, vermes videlicet, ac serpentes, lumbricosve, qui crescentes, & altera parte fœtui adhærentes, monstrum diversigenium constitutere possunt, puerum scilicet anguibus hirtum, aut capite *Medusa* instar, aut alia corporis parte: si namque in alvo puelli jam nati vermes longiores exoriuntur nonnumquam ex non maligna materia, nec putri, nec ortu spontaneo: quod ex eo patere potest unicuique, quia non raro scatentes in alvo vermis homines nihil perpetiuntur, non tormina, non febres, non alia symptomata, quæ vermes è putri excrementorum colluvie sponte genitos consequi consuevere; si inquam in partibus internis humani corporis ex benigna materia oriuntur vermes; quia nutrientis

trientis animæ vis assimilatrix nimium languida præparato alimento nequit formam perfectioris animalis impetrari; sed infecti naturam indere cogitur innoxios vermes procreans: quid ni ejusdem generis vermes producere valeat in substantia carnium ad corporis superficiem positarum? quod ubi continget, exertis capitibus ex cute serpentibus, residui corporis extrema parte carnium substantiæ conglutinatis, & nutricione aductis, monstrum diversigenum exorietur.

C A P. LXXXII.

Octava caufsa, & origo monstri diversigenij ex inepto partium alimento educitur.

AT verò si alimentum, quo fœtus enutritur in utero, sive ob permissionem tetri alicujus vaporis, humorisve, sive ob propriam intemperiem, ineptum sit, cui ab alente anima, quamvis robore polleat, perfecti viventis natura concilietur; ab ea imperfecti animalis, ad quam solam propensum est, naturam suscipit; quod animal si quapiam ex parte corpori fœtus adhæreat, monstrum constituet diversi generis animalium membra turpiter obtainens. Non *Sillorum* vi-
ta, & mors
miserissima. alia sanè ratione • *Strabonis*, ac *Diodori* ^b *Siculi* ^{a lib. 16.} ^{b lib. 4.} testimonio *Ethiopes*, qui *Silli* appellantur, locustis viventes à pravo alimento id patiuntur, ut ex eorum corporibus erumpant vermes, à quibus iij miserè depascuntur, infelicem vitam infelicissima nece terminantes

C A P. LXXXIII.

Nona caufsa, & origo monſtri multigenij ex morbo fætus adducitur.

Puellos in utero multa morborum genera perpeti
norum est; Si ergo aliqua portio carnosa embryi
putredine concepta occasionem det ortui serpentis,
aut ranæ, aut cuiusvis alterius animalium, quæ inter
infecta numerantur, & spontaneam generationem
habere possunt; quemadmodum fit ut quæ sponte
nascuntur non raro unam partem solam animalis ab-
solutam obtineant hærentem alteri materiae nondum
mutatae; ut de *Niloticis muribus* obſervat alicubi ^a *Pli-* ^{lib. 9. c.}
<sup>Sponte orta
semigenita.</sup> *nius* afferens in *Egypto*, decrescente *Nilo*, (quod
stato quodam tempore fit) exiguo mures reperiri,
inchoato opere, genitalis aquæ terræque, jam parte
corporis viventes, novissima effigie etiamnum ter- ^{b 1. mea.}
rena: Quod suavissimè describit ^b *Ovidius*

*Sic ubi deseruit madidos ſeptemfluus agros
Nilus, & antiquo ſua flumina reddidit alveo,
Æthereoque recens exarſit fidere limus,
Plurima cultores verſis animalia glebis
Inveniunt; & in hiſ quædammodo cæpta per iſum
Nascendi ſpatium; quædam imperfecta, ſuisque
Trunca vident bumeris & eodem corpoſe ſæpe
Alterā pars vivit, rudiſ eſt pars altera tellus.*

Ita profectò contingere potest ut in corpore fœtus
generentur in varijs partibus capita ranarum, cau-
dæ murium, ſemilumbrici, cohærentes puello in
formam horribiliter monſtroſam. Hac planè ratio-
ne ortum esse potuit monſtrum ex puero & ſerpente
com-

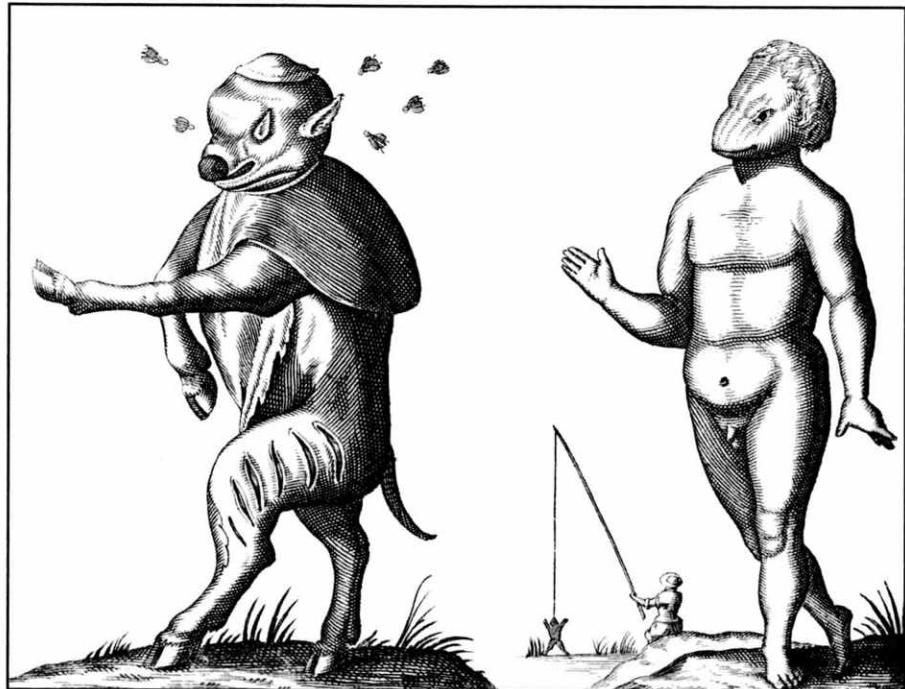
compaginatum anno Domini M. CD XCIV. à
muliere *Cracoviae* partu editum; ea etenim fœtum
enixa eſt, qui affixum dorſo ſerpentem vivum geſta-
bat, qui mortuum puelum arrodebat.

C A P. LXXXIV.

Decima caufſa, & origo monſtri multigenij ex parentum imaginatione hauritur.

Ceterum in hoc monſtrorum, varia diversi gene-
neris animalium membra obtinentium ortu, <sup>Infans ranali
facie ut geni-
tus.</sup> primas tenet parentum vehemens phantasia; ſi enim
matre valde appetente, aut exhorrente aliquod in-
animatum, fœtus plerumque nascitur illius rei ſimula-
chrum evidentissimum in corpore geſtans: quid ni ex
parentum, ac matris potissimum affectu vehementi,
ac imagine alicujus monſtri, aut variorum anima-
lium ſeu in vigilia, ſeu in ſomno viſa, occasio tribua-
tur virtuti formatrici monſtrum eſformandi varias
diverſorum animalium partes in corpore geſtans? ſic
planè cum *Paræo*, & *Bellangerio* putamus *Magda-*
lenam Sarbucatam (dum febre diſexata, mulierculæ
cujusdam conſilio ranam vivam manus palmæ af-
fixerat tamdiu detinendam quamdiu immoraretur
parti; ac eo habitu in viri amplexus veneſat, atque
inde conceperat) ſuo tempore peperiffe puerum facie
ranali.

C A P.

C A P. LXXXV.

Undecima causa, & origo monstri diversi generis ad parentes monstrosos refertur.

Nemini dubium arbitror ex traditis, si puer hic ranali facie ad ætatem adultam pervenisset, mulierisque conjugio usus fuisset, ex ea, licet integra forma, illum consimile sibi monstrum suscipere potuisse: siquidem partes seminis à paterna facie primordialem originem habentes, quum natura semper sibi simile in omnibus procreare gestiat in matre,

Natura semper gestit sibi simile generare.

ria, ex qua filioli facies constitui debet, facile consimilem ranæ imaginem delinearent: id tamen necessarium non ponimus; quia materni seminis portio spirituota, & prolificata, deformitatem paternam corriger poterit, si vires validas obtinuerit; ac eomagis, quò natura, si non sit impedita, semper de possibilibus efficit quod melius est, **Aristotelis observatione.*

C A P. LXXXVI.

Duodecima causa, & origo monstri polygenij habetur in semen permitione.

QUUM inter animantia, quæcumque genere proximo ab homine dissident, præter imperfecta terrestria, volucres sint, & aquatalia bruta; ut nullum fuisse reor unquam veneris congressum ulli hominum cum terrestribus insectis; ita cum marinis animalibus, & pennatorum genere coitum hominibus esse produnt Historici; nam quum *Venetii* essem (inquit *Gillius*) quidam *Dalmatæ*, spectata fide viri mihi religiosè testati sunt, se ad oppidum *Dalmatæ*, *Spalatrum* nuncupatum, vidisse marinum hominem, qui se spectantibus sumum terrorem injecit, quum se in terram incitavisset, ut mulierem quæ circum littus tum versabatur, corriperet; verum ubi cam fugere perspexit, statim ad mare regreslus imam maris sedem petivit: eundem mihi descripsérunt hominis omnino speciem, similitudinemque gerere. Itemque magna fide homines, qui ad mare rubrum per multum temporis versati essent, sanctissima asseveratio

Homines cù
marinis bel-
luis coivisse.
Marini ho-
minis histo-
ria.

tione mihi affirmarunt illic marinos homines saepe capi solere; quorum durissimis pellibus calceamenta tam robusta confiant, ut ad quindecim annos durent. In navigatione *Hamburgensis* cujusdam, peracta anno Domini M D X L I X. è *Portugal-*
lia meridiem versus in orbem novum, legitur reperiri pisces in aquis humana specie in utroque sexu, cauda tamen oblonga squamis piscium obsoita, cruribus brevibus juxta caudam prominentibus, faciem ab humana parum deflectere. *Ioannes Baptista Ramusius* in præfatione ad naviga-
 tionem *Hannoris Cartaginensis* testatur in *Afri-*
cano littore à *Lusitanis* inventum fuisse cadaver magnum ab undis ejectum, manibus, pedibus, totoque corpore homini omnino simile, nisi quod totum squamis tegebatur, capilli ut filamenta subtilia summam ob duritatem rigebant. *Alexander* item ab *alexandro* quum hominis marini, & *Nereidum* mirabiles historias exposuisset, subdit, sed super omnia nostro ævo haud absimile factum comperimus in *Epiro*, profectò exemplum inter pauca memorabile, quod nonnulli prodendum posteris putarunt, & actis quoque publicis testatum est: Ad fontem jugis aquæ, ad quem mulieres ex oppidulo aquatum ventitabant, *Tritonem*, seu marinum hominem è spelunca, quam fortè ibi nactus fuerat, observare solitum si quando solam ad aquas accendentem, aut per littus ambularem mulierem videret, ipsum ex undis, & spelunca leni gressu, tacitisque vestigiis desilire, & à tergo accedere, ac vi compressam mulierem ex insidiis adoriri, & ad mare concubitus caussa arripere, arreptamque sub undis deferre consueuisse: quod quum apud loci incolas percrebuisset, diligenterius

Pisces humana facie.

Tritonia bi-
floria.

c. i. na-

v. q. 114.

b. 33. ge-

ni. dier.

De *v. 1-*
sic.

tius marinum hominem observasse; & quum diutule laqueos illi intendissent, haud multò post dolo captum, & laqueis vincitum cepisse: quumque cibo abstineret, extra aquas diutius vivere nequisse; squaloreque tandem, ac tædio ad extremam tabem venisse. Tenet fama venereos eos, & flagrantissimè mulierum amasios esse: propterea oppidi incolas edicto inhibuisse ne quadeinceps ad fontem mulier nisi viris comitata accederet. Hæc nos, & hujusmodi ab his, qui diversa maria pererrabant, & eadem monstra placidis aquis colludentia vidissent, & in occursum nautis exertis capitibus ab undis accurrisse, & voces audisse referebant, plerumque accepimus. *Baptiste* quoque *Fulgosii* relatu *Eugenio IV.* Pontifice apud urbem *Sebenicum* in *Illyrico* captus est marinus homo, qui ad mare puerum trahebat: is à currentibus, qui rem aspicerant, lapidibus, fustibusque vulneratus in siccum retractus est, hujus effigies penè humana, nisi quod cutis anguillæ similis erat, & in capite duo parva habebat cornua; manus quoque duorum tantum digitorum formam exprimebant: pedes autem in duas veluti caudas finiebantur, à quibus ad brachia alæ, ut in vespertilione, extenderebantur. Denique *Bellonii*, *Cardani*, & aliorum relatione in lacum quemdam *de Purmer* per inundationes maximas (post fævas maris tempestates) delatum pisces mulierem, captumque, & ad *Edam* ejus regionis urbem deportatum *Cornelius Amstelodamensis* scripsit; cui ad muliebria munera exequenda promptitudinem quamdam fuisse recenset (mutam, & salacissimam fuisse *Cardanus* assertit) atque aliquot post annos cum ejus loci mulieribus vixisse; sed nunquam loqui potuisse. Næ si hanc

Hominis ma-
rini cornuta
historia.

Pisces mulie-
ris historia.

252 *Fort. Lic. de Monstrorum Causis,*

marinam feminam ab homine impleri aut à Tritone supradicto mulierem aliquam gravidam fieri contigisset; monstrum humanum marinæ partes, piscifque membra obtinens oriri potuisset.

C A P. LXXXVII.

Decima tertia causa originis Medusæ capitis in ovo galline.

Difficillimam explicatu fateor originem *Medusæ capitis*, adeoque monstri ex humano capite undique capillorum loco, & barbae anguibus horrente, quod in ovo gallinæ compertum legimus ex Pareo; nisi enim hominem ad eam dementiam pervenisse dicamus; qui gallinæ venere abusus fuerit; humano semine partim corruptione venenatum animalium naturam adepto, partim viribus integris in capitis humani formam efformato: scimus enim venenum fieri semen retentum; & ex eo putrido, ac veneni naturam quoquopacto habente serpentes fieri mirum non est: venenatam verò substantiam in ovo illo inclusam fuisse docuit experimentum, quo constat ovi ejus albumen feli exhibitum repentinam mortem intulisse. Dicere poterimus gallinam, quippe animans est ejus conditionis, ut fœda quæque in terra comperta devoret, nec ab anguibus vivis abstineat; gallinam inquam fortè alicubi terræ nuper impactum virile semen devorasse, menstruum sanguinem, ac serpentis ova comedisse, gallove rabido succubuisse; quo factum est ut inter cetera ovum genuerit, in quo fœda hæc omnia contenta causa *Medusæ capitis* extiterint; à virili semine capite formato; à muliebri sanguine venenato

Medusæ capitis in ovo compertum generatio-

Semen reten-
tum ve-
nenum fieri.
E putrido se-
mene serpen-
tes fieri.

Gallinæ res
fœdas & ve-
nenantas de-
vorant.

Natura, & Differentiæ. Lib. II.

253

^{22 collig.}
^{ep. 10.} nato albumine; & ab ovis serpentinis anguibus effetti; galli semine generationem adjuvante, quo basiliscum fieri fama est. Ac certè tale quid con-

^{Averroës}
<sup>Averroës mu-
lter ut sine
coitu gravi-
da fuerit.</sup>

tingere potuisse in gallina non negasset. *Averroës* asseverans mulierem balneum ingressam, in quo masculus homo semen effuderat, eo intra uterum attracto, sine coitu gravidam evasisse: nec alter ille Doctor inquiens filiam cum patre dormientem, illius semine, nocturna pollutione latenter effuso in alvum à matrice attracto, nullo crimine gravidam fuisse: mira sunt hæc, fateor, & rara; sed de monstribus agimus, quorum naturam, & miram, & raram esse dudum ostendimus. Monstra enim non essent, si facile, si frequenter, si citra admirationem exorirentur. Fieri quoque potuit id monstrum à Gallina, quæ semen humanum, menstruumque devoraverit, & serpenti succubuerit; nam gallinas cum viperis, & aspibus coire, testata mihi fuit *Iulia* famula; quæ dum apud suos degeret, non semel observavit gallinam ab aspidem comprimi; cuius ova fota, non pullos, sed parvos excluderent serpentes: eam diluculo egredi è domo ad radicem quercus; ibi crocitatu maritum aspidem vocare; totam diem cum eo commorari; frequenter illi succubere; ac non nisi sero ad tugurium regredi: sequi, ac parentem hujus historiæ testem profiteri. Gallinam ego domi alui quinque digitos habentem in utroque pede quæ post ova multa mediocria, pullum edidit, infra columbaceum, sine luteo, in cuius albumine serpens, ac veluti vermis erat; in quem luteum mutatum fuisse suspicor; etenim novi Clarissimum virum *Fabricium* ab *Aquapendente* in ovi luteo vermem satis magnum inter comedendum com-

Li 3

perisse;

perisse; quo mirè stomachatus ovorum esum dilectissimum diutius intermisit.

C A P. LXXXVIII.

Decima quarta caussa, & origo monstri multigenij ad vim mali Dæmonis refertur.

Demon
monstrum
procreans de
sua substantia
nihil admis-
seretur.

IN his etiam monstris, membra ex distantissimo animalium genere obtinentibus, procreandis malos Dæmones, Deo summo permittente, caussæ rationem habere posse probabile est; nam eorum opera possunt variorum animalium tum semina prolificæ, tum etiam foetus in unum uterum comportari, ac turpiter invicem copulari; tum partes variæ configurari; tum caussæ singulæ dudum à nobis propositæ ad monstri generationem accommodari, non quidem è sua substantia quidpiam admissentes; sed solum applicando naturalibus passivis activa physica, & procul arcendo quæcumque horum actionem: & illorum passionem impedire possent in proposito, sic fortasse ^a Iuppiter olim, qui Dæmon fuit, Cycni ^{b. 2. Boe.} ^{c. Deor.} ^{d. 11. c. 7.} ^{e. 8.} formam indutus Lædam compressit; unde orta ^{f. 1. Col.} ^{g. 6. cap. 4.} *Helena* guttura olorinum habuisse dicitur.

C A P. LXXXIX.

Monstri Cacodæmonis effigiem referentis existentia patefit.

D Enique verò aliquando etiam extitisse monstra adeò dira, ut teterimam Cacodæmonis imaginem præferrent, litterarum monumentis consignatum est à variis autoribus; in primis enim Cornelius ^a Gemma, observatione quoque ^b Rio-
lani,

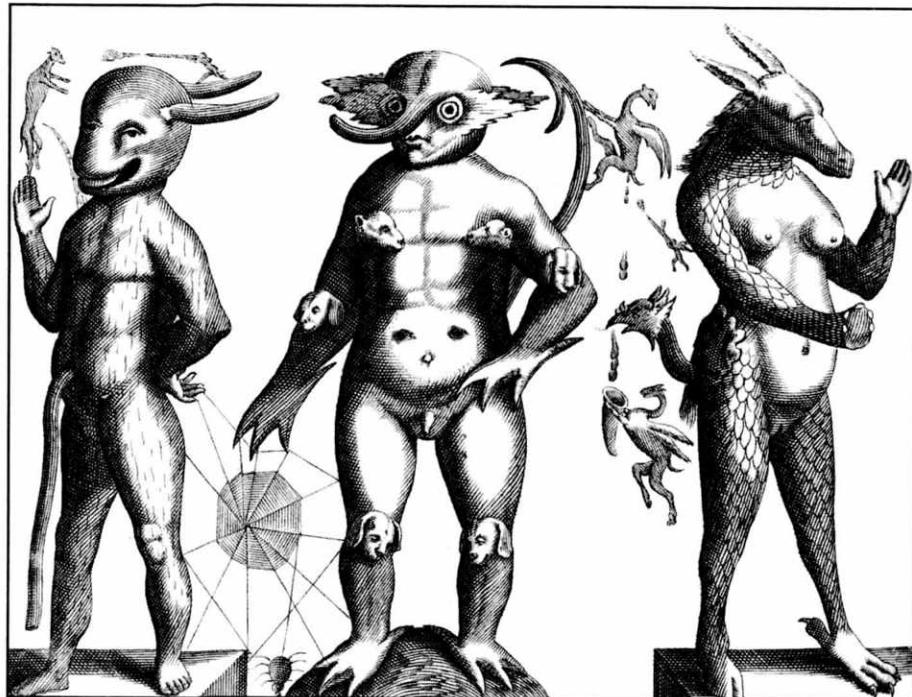
lani, testatur in Urbe Brabantie Buscumducensi monstrum ex muliere natum horribilem Cacodæmonis effigiem retulisse. In Belgio, ait Gualtherius cum Rubequense, infans natus est ex honestis, & nobilibus parentibus teter admodum, & horribilis aspectu; flammeis, & radiantibus oculis; ore, naribusque bovinis, cornu figura exertis, ac prominentibus, dorso pilis caninis hispido; simiarum faciebus, in pectore extantibus qua mammarum locus, oculis felium subtus umbilicum hipogastrio affixis, tetræ, ac minacibus canum capitibus ad utrumque cubitum, & pedis utriusque patellam antrorum spectantibus; figura pedum cycni; cauda sursum reflexa, & recurva, longitudine ulnæ dimidiæ; quatuor horas ab ortu vixit. Aliud monstrum parum huic dissimile postea in Cracovia natum ^a Münsterus, ^b Cardanus, & ^c Rueffus asseverant, infante scilicet promuscidem nasi loco gerentem; oculis rotundis, & calatis; auribus asininiis; alijs duobus oculis supra umbilicum; cauda muris, sed bifida, & adeò longa, ut caput super excederet; manus, pedesque quaternis digitis ad unguem accipitræ similis; sed tres membrana, velut anserini colligantur: sub alis, & intra cubitos, & supra genua singula capita canum prominebant, ut essent numero sex; supervixisse fertur tribus horis. C. Lycostheni, in Marchiæ villa Dammenvalde propè Witstock, coloni cuiusdam conjunx monstrum quod describit Fincelius, edidit: Infans toto corpore fuit spadiceo colore, capite cornuto, oculis crassis, prominentibus, absque nafo, patulo ore, quod longitudine spithamæ distentum fuit, in cuius medio lingua candida eminuit, & quadrata; colli expers; caput enim scapu-

^a Cosmog.
^b 12. de
fubilit.
^c 5. de
concep. cap. 3.

Anno Dñi.
1543.

1547.

scapulis accrebit; corpus totum inflatum, & rugosum, brachia in lumbis hæserunt, pedes longè tenuissimi: ab umbilico autem species laxi intetini dependit ad pedes cacodæmonem referens, ut harum prima figura refert, non minus quā secunda, quæ primum monstrum præfert, ac tertia, quæ designat monstrum *Romæ in amne Tyberino inventum M CD XCVI.* corpore humano, capite asinino, cuius manus una humanæ, altera verò elephantino pedi similis erat: pedum alter aquilinos ungues, alter calceum corneum bovinum exprimebat ventrem habuit femineum, mammis egregiè ornatum

totum

f lib. 24.
c. 4.

totum corpus autem squamis erat undique obductum, excepto ventre ac pectore, circa posteriora habens caput senile barbatum, & aliud præterea instar draconis flamas expuentis. Ita *Lycoſthenes.* In eadem serie monstrorum poni debet aliud à *Parao* descriptum, dum ait, apud *Subalpinos in Quiero*, 1578. decem à *Taurino* miliaribus posito oppidulo, Matrona honesta fœtum peperit, cornua quinque sibi adversa, & arietinis similia, capite gerentem; cui præterea à summa fronte ad occiput in dorsum ferè totum prælongum carneum frustum pendebat, capitii muliebris instar habens: circum collum verò alia caro duplex advolvebatur, tanquam collare subuculæ: extrema utriusque manus digitorum uncos rapacium avium referebant; genua tanquam in poplitibus erant: crus dextrum, pesque item dexter rubro colore præfulgebant: reliquum corpus bæticō erat colore: magno cum clamore in lucem produisse dicitur; quo sic obstetrics consternatæ fuerunt, & reliquæ mulieres clinicæ, ut è vestigio ab ædibus puerperæ se in fugam dederint. De eo monstru quum *Subalpinorum Princeps* rescivisset, jussit id ad se adduci; nec dici potest quā varia fuerint aulicorum de ipso judicia.

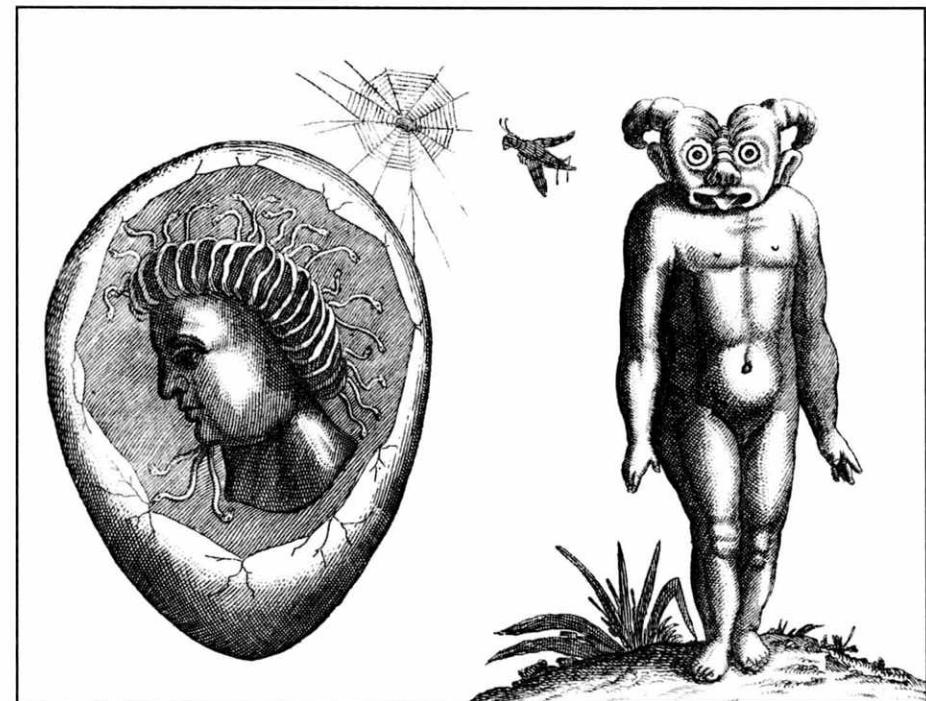
K k

Ad

Ad idem genus monstri dæmoniformis referendum videtur illud terribile, tum quod C. *Lycosthenes* vitulo monachum appellat, natum Anno M D XXII. Waltersdorfi, uno à *Fribergo* lapide, pago ditionis *Cellensis*, villa rustici cognomento *Steckeri*, de quo monstro *Martinus Lutherus*, d. m. libro edito, suam exposuit sententiam: tum quod huic valde simile *Paræus* ait natum in Secker Saxonie pago, quaternis pedibus bubulis, oculis, ore, & naribus vitulinis, carneo rubro & rotundo in vertice tuberculo, carnea præterea ex collo in dorsum velut cuculla pendente, lacerisque & discissis femoribus deforme:

forme: tum demum illud, quod corpori muliebri caput horribile habuit cornibus duobus arietinis deformatum, vertice concavo, oculis grandioribus, absque palpebris prominentibus, naso leonino, ore patulo, ac largiter hiante, indeque lingua, auribus magnis ac sine collo, in has effigies.

Revera igitur in natura compertæ sunt decem à nobis antea ex monstri forma essentiali deductæ monstrorum differentiæ, quæ sunt *monstrum mutilum*, *excedens*, *ancipitis naturæ*, *difforme*, *informe*, *enorme*, *multiplex in una specie*, *multiformis speciei*, *multigenium*, & *diversigenium*.

C A P. X C.

Monstri Cacodæmonis effigiem habentis origo, & causa prima desumitur ex parentum imaginatione.

Monstri Dæmoniformis
duæ caussæ
physicæ.

Dæmon ut
venerem
eum muliere
exerceat.

POstremo in hoc loco se nobis offert explicanda caussa, & origo monstrorum tetram, & horribilem Cacodæmonis effigiem obtainientium. Et sànnè illorum duas arbitror physicas esse caussas; una quidem est imaginatio parentis; nam si mulier coëat cum viro personato Dæmonis imagine; aut si malefica sit ab incubo Dæmone pati assueta sub horrenda illa specie; sciatque, ac putet se cum malo Dæmone corpus miscere; nil mirum si aliquando inde concipiens, monstrum Cacodæmonis effigie pariat: Dæmon enim assumpto sibi corpore, quo venerem sensibilem agat, semen prolificum alicujus hominis defert in uterus feminæ, unde illa vi seminis hominem concipit; sed vi spectri alta imaginatione reposti Dæmoniformem parturit: posse autem mulieres cum incubo Dæmone modò humanam, modò ferinam, modò etiam horribiliorem formam induo congregati, & inde concipere, ac parere vi seminis prolifici aliunde in uterus feminæ comportati, fuisse probavit *Delrius*, non reclamante *Platonem* in *Cratylo*. Immò verò etiam hujusmodi spectrum animo mulieris insculpi potest ex solo auditu, lectuve de natura, & deformitate Dæmonis; quin & somnians talem imaginem concipere potest animo, qua uteri conceptus deformetur in Dæmonem. Audivi enim à disertissimo *Iulio Guastavino Genuense*, *Torquatum Tassum*, *Etruscum* illam Phænicem

^{mag.}
^{disquis.}
^{to i.ii.2.}
^{q. 15.}

Natura, & Differentijs. Lib. II. 261

nicem, quo ipse familiariter utebatur, post concilium illud horrendum Cacodæmonum tam bellè descriptum, habuisse in phantasia monstrosas Dæmonum formas tam altè defixas, ut eas ex animo depellere non posset, sed vel invitus in earum recordationem trahebatur, unde tristis etiam incedebat; hincque melancholia illi aut orta, aut certè adaucta est, qua miserè torquebatur nobilis Poëta, certè si femina, ut *Sappho*, extitisset, eaque imaginatione concepisset; vel si vir mulierem implevisset; monstrum Dæmoniforme generare potuisset. Tale quit fortè à tetro somnio contigit honestæ illi matronæ, quæ apud *Subalpinas* monstrum Dæmoniforme peperit;

^{b lib. 25.}
^{c. 2.}

ut supra vidimus apud *Parœum*.

C A P. X C I.

Monstri Dæminiformis altera caussa, & origo explicatur ex caussis prius adductis.

Altera verò caussa monstri Cacodæmonis effigiem habentis est, quia Dei permisso malus Dæmon in alvo gravidæ partus conceptus transformet in horrendam imaginem, adjectis cornibus, cauda, rapacibus unguibus, & aliis id generis; arque id ut sàpenumero diximus, applicando activa naturalia physicis passivis, ac removendo cuncta impedimenta, quæ intentum sibi opus prohibere valeant: Qua quidem in re nihil ipse de suo ponit; quum sit substantia incorporea, & nullum obtineat accidens materiale; quum tota monstri natura sit in corpore materialibus accidentibus affecto: sed solùm naturalia corpora movet de loco ad locum;

Kk 3

qui

*Tassum unde
melancholi-
cus.*

*Dæmon ut
monstra citi-
cat.*

qui motus est illa applicatio activorum passivis de qua nuper. Et sanè Intelligentiis ab omni materiae nostratis commerico separatis nullam aliam vim tribuit Aristoteles, qua immeditata agant in substantia corporea, nisi loco motricem.

P E R O R A T I O.

C A P. XCII.

Hæc de physica monstrosi hominis constitutio-ne; immò verò de monstrorum caussis, natura, & differentiis dicta sint: In quibus conscriben-dis si quid a S. R. E. improbatum effluxit è calamo, id etiam nunc expungo, & non scriptum volo; sin autem quid probis, doctisque viris, ac veritati consentaneum protuli, hoc summo Deo bonorum omnium largitori acceptum referatur: cui decus, & honor sit in perpetuum.

F I N I S.

A P P E N D I X
M O N S T R A

Quædam,
N O V A, & R A R I O R A,

C U M

*Satyro Indico, & Muliere Cornuta,
proponens.*

A P P E N D I X M O N S T R A

Quædam
N O V A, & R A R I O R A,

C U M

Satyro Indico, & Muliere Cornuta,
proponens.

Complementi loco unum atque alterum operi præcedenti addere dum animus, summa cura fuit, ea seligere, quæ novitate, maximè autem raritate se commendarent, sive ab iis quæ Clarissimus Lictus magno numero proponit, omni modo diversa fuerint, qualis est historia Satyri Indici, & Mulieris cornutæ ad monstra proprie non pertinentium, sive ad eorum quæ exhibet pleniorē declarationem atque illustrationem fecerint. Subministrarunt ea nobis, non quæ per plateas circumferuntur mendaciis refertæ schedulæ, sed virorum in arte Medica clarissimorum opera, de quibus ut certior esset benevolus Lector, non inconveniens censuimus nomina eorum, & scripta, unde hæc nostra additamenta desumpsimus, præfatione nostrâ operi huic præfixâ in antecessum exhibere. Procedemus itaque eo ordine quo loco dicto eadem proposuimus.

NICOLAUS TULPIUS

Observat. Medic. Lib. 3. Cap. xxxvij. ita differit.

Partus mon-
tri bicipitus.
Intra partus vitia, sicuti grave, infans in pedes conversus; *άγεππας* vocant *Græci*: sic gravissimum eosdem pedes esse, vel plures duobus; vel situ dispare. Quam deformitatis speciem obtulit nobis aliquando sutoris uxor, quæ paritura biceps monstrum, enixa fuit primum duos pedes: sed tertius, præter omnem naturæ legem, natibus innatus injectus tantum moræ partitioni, ut necesse habuerit, præter obstetrics, implorare opem chirurgicam, quò, unco ferreo extraheretur è vulva renitens hocce monstrum.

Erat

Ad Licetum de Monstris.

Erat autem id (uti etiā proponit schema æri incisum) biceps, cum tribus brachiis, totidem pedibus, quatuor manibus, & duabus papillis, natibus utrinque impositis, deforme profecto spectaculum, attamen obstetricibus insigne documentum, opitulandum cuicunque partui, & deficiente manus auxilio, confugiendum maturè ad uncum ferreum, ceu sacram anchoram, & ultimum difficilis partus remedium. Velut præter Hippocratem planius liquet ex latino ipsius genio *Cornelio Celsi*.

Idem Observat. Medic. lib. ij. cap. xxxviij.

Disection in-
fantis bici-
pitis.
Sed quid omitterem hīc simillimum monstrum, scoram Magistratu in curiā à nobis dissectum? puellam videlicet bicipitem, cum tribus pedibus,

L1 2

sed

sed brachiis quatuor, artubus verò ac capitibus ut separatis à se invicem, sic ventribus contrà ac thoracibus, tam arctè in unum coalitis, ut ne lynceis quidem oculis ullum in illis observasses discrimen. Dissectâ autem monstri hujus cute, apparuit conspicuè (licet pridiè ejus diei lucem primùm adspexisset) sub illa plurimum albicantis adipis. Jecur erat ipsi duplex, cum dupli felli fellulâ, & venæ ipsius tam perplexo errore inter se intricatæ ac confusæ, ut non licuerit quicquam distinctè saltum in illis notare. Thoraci erant duo corda sejuncta, inclusa tamen uno involucro, & innatantia eidem aquæ, sed cuilibet suus erat pulmo, at in ventre una duntaxat vulva, unusque lien, sed is adeò rubicundus & floridus, ut videretur accedere ad naturam jecinoris. Vasa autem umbilicalia desinere hinc in diffissam jecinoris portam, illinc verò bifido ductu in arteriæ iliacas & vesicæ fundum.

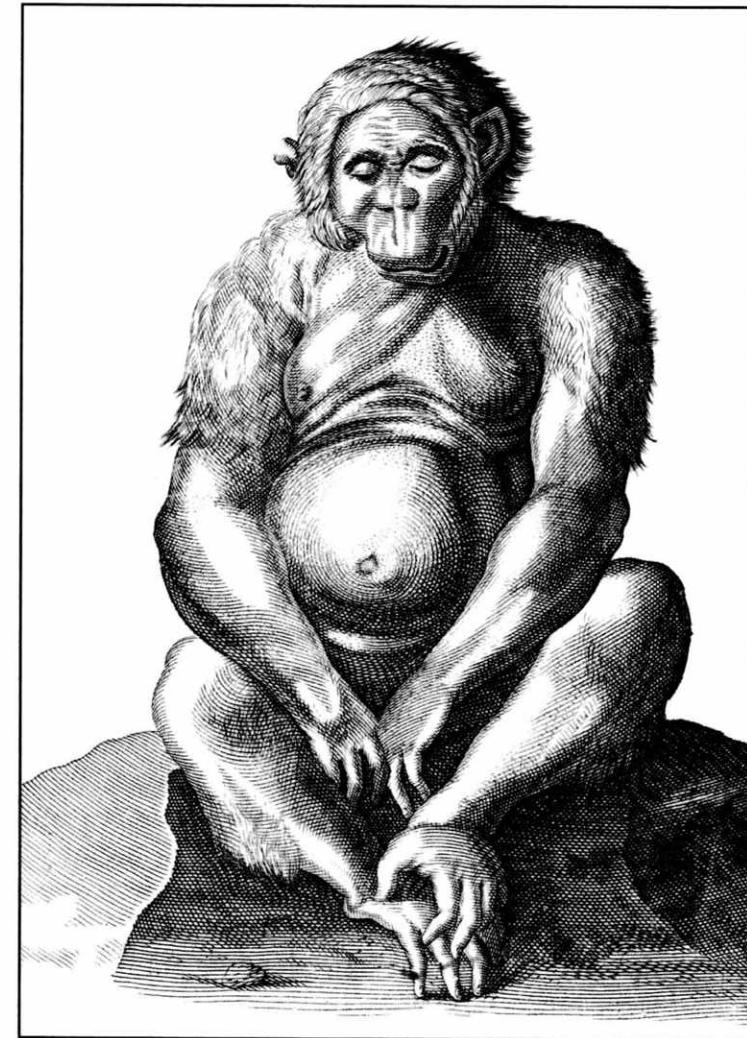
Idem Observat. Medic. lib. 3. cap. 56. Satyrum Indicum curiosè describit his verbis:

*Satyrus
Indicus.*

QUAMVIS extra forum medicum, attexam tamen huic telæ, *Satyrum Indicum*; nostrâ memoriâ, ex *Angolâ* delatum, & *Frederico Henrico Arausionensium Principi* dono datum. Erat autem hic satyrus quadrupes: sed ab humanâ specie quam præ se fert, vocatur *Indis Ourang-outang*: sive homo sylvestris uti *Africanis, quoias morrou*. Expressus longitudine puerum trimum, ut crassitie sexennem.

Corpore erat nec obeso, nec gracili, sed quadrato: habilissimo tamen, ac pernicissimo. Artubus verò

verò tam strictis, & musculis adeò vastis, ut quidvis & auderet, & posset. Anteriori undique glaber: at pone hirsutus, ac nigris crinibus obsitus,

facies mentiebatur hominem: sed nares simæ, & aduncæ, rugosam, & edentulam anum.

Aures verò nihil discrepare, ab humanâ formâ, uti neque pectus; ornatum utrimque mammâ prætumidâ (erat enim sexus fœminini) venter habebat umbilicum profundiorem; & artus, cum superiores, tum inferiores, tam exactam cum homine similitudinem: ut vix ovum ovo videris similius.

Nec cubito defuit requisita commissura: nec manibus digitorum ordo: nedum pollici figura humana: vel cruribus suræ: vel pedi calcis fulcrum. Quæ concinna, ac decens membrorum forma, in caussâ fuit, quod multoties incederet erectus: neque attolleret minus gravatè, quam transferret facile, qualecunque, gravissimi onoris, pondus.

Bibiturus prehendebat canthari ansem, manu alterâ; alteram verò vasis fundo supponens, abstergebat deinde madorem labiis relictum, non minus adpositè, acsi delicatissimum vidisses aulicum. Quam eandem dexteritatem observabat utique cubitum iturus, inclinans quippe caput in pulvinar: & corpus stragulis convenienter operiens, velabat se haud aliter, acsi vel mollissimus illic decubuisse homo.

Quin imò narravit aliquando affini nostro, *Samueli Blomartio, Rex Sambacensis*, Satyros hosce, præser-tim mares, in *Insulâ Bornæo*, tantam habere animi confidentiam: & tam validam muscularum compagm: ut non semel impetum fecerint, in viros armatos: nedum in imbellem fœminarum, puellarumve sexum, quarum interdum tam ardentî flagrant desiderio: ut raptas non semel constuprarent. Summè quippe in Venerem sunt proclives (quod ipsis, cum libidinosis veterum Satyris commune) imò interdùm adeò

adeò protervi, ac falaces: ut mulieres *Indicæ*, propterea vitent, cane pejus & angue saltus, ac lustra: in quibus delitescunt impudica hæc animalia.

Quæ omnia ut verissimè referuntur de hocce Satyro, sic sanè nihil verisimilius, quam ad ejus imitationem, effictum fuisse Satyrum veterum. Quem ^{satyrus veterum.} lectoribus suis delineaturus • *Plinius*, scribit expre-^{rum.} sè, animal esse quadrupes, in *subsolanis Indorum montibus*, peracissimum; humanâ effigie, sed pedibus caprinis; & toto corpore villosum; nihil habens moris humani; gaudens sylvarum latebris; & fugiens hominum commercia.

A quibus notis, licet aliquantis per discrepet *Satyrus beati Hieronymi*: ^{Satyrus B. Hieronymi.} convenit tamen utcunque, cum figuris Poëtarum. Erat, inquit, homo naribus aduncis, & fronte cornibus asperâ; desinentibus corporis extremis, in caprarum pedes. Quam eandem formam, expressuri dilucidiis Poëtæ, appellant Satyros suos lascivos, impudicos, biformes, bicornes, & interdùm, petulantia sylvarum numina.

Quæ veterum epitheta, siquidem ad veritatis explores amussim, videbis ipsos non planè errasse. Reperitur quippe etiamnum lascivum hoc animal, in *subsolanis Indiæ montibus*: uti quoque in *Africâ intra Sierram Lionam*, & promontorium montis, ubi fortè illa loca, quæ ^b *Plinius* afferit noctibus micare crebris ignibus Ægipanum, Satyrorumque lasciviâ, gaudet confragosis recessibus: fugit humana consortia, neque audit immerito salax, villosum, quadrupes, speciem humanam præferens: & præditum naribus aduncis.

Sed nec pes ipsius habet ungulas: nec frons caprarum

prarum cornua, nedum corpus ubique pilos, sed duntaxat caput, humerus, ac dorsum. Reliqua ut sunt glabra, sic aures nequaquam acutæ, velut perperam finxit *Horatius*, verùm flexuofæ, &c, ut verbo dicam, verè humanæ. In summâ, vel nullus est in rerum naturâ *Satyrus*: vel si quis est, erit procul dubio illud animal, quod in tabellâ hîc à nobis depictum.

JACOBUS BONTIUS

*Histor. natur. & Medic. lib. v. similis Satyri
historiam hanc proponit:*

Satyr.
Bonti. **V**idi ego Satyros aliquot utriusque sexus eretè incedentes, imprimis Satyram foemellam, tanta verecundia ab ignotis sibi hominibus occulente, tum quoque faciem manibus (liceat ita dicere) tegentem, ubertimque lacrymantem, gemitus crientem, & cæteros humanos actus exprimentem, ut nihil ei humani deesse dices præter loquelam. Loqui verò eos easque posse, *Javani* ajunt, sed non velle, ne ad labores cogarentur, ridiculè me hercules. Nomen ei induit *Ourang Outang* quod hominem sylvæ significat, eosque nasci affirmant è libidine mulierum *Indarum*, quæ se Simiis, & Cercopithecis detestanda libidine miscent.

T H O-

THOMAS BARTHOLINUS

Historiarum anatomicarum rariorū centurijs monstra varia proponit, quorum præcipua sunt

MONSTRUM YSTADIENSE.

Centuria
1. histor.
8.

HOnesta matrona *Maria Jacobi*, uxor *Jani Jacobi*, *Ystadi Scanorum* enixa est III Decembris Anni M DC XLIX. puellam monstrofà facie. 1649. Corona caput cingebat carnea, sanguine plena, in cirrhos intorta, in summo capite clausa mitræ instar. Ex sinistrâ genâ propendebat congeries flavorum pilorum. Aures latæ sed triangulares. In occipite alia corona eminebat huc illuc moveri apta. Frons nulla. Oculi nuces juglandes æquabant, ut à ciliis legi nequierint. Incurvus nasus, & ad latus alterum intortus. Os rotundum semperque hians, duobus dentibus molaribus ornatum. Vagitu horrendo grandiorementiebatur ætatem. Cætera optimè conformata. Testabantur præterea domestici, ante partum vagitum ter edidisse, modò submissò, modò elato sono. Postridie nativitatis exspiravit. De horum fide *M. Andreas Nicolai Ystadiensis pastor*, & *Dn. Jacobus Jani* conceptis verbis testantur.

FRATER FRATRI ADNATUS.

Centuria
1. histor.
66.

Lazarum Colloredo Genuensem, Hafniæ primùm vidi, deinde Basileæ xxviii annos natum, sed utrobius cum stupore. Fraterculus huic Lazaro in pectore erat adnatus, si rectè conjeci, osse Xyphoide utriusque cohærente. Pes sinister solus illi dependebat, duo brachia, tres in manibus singulis tantum digiti. Vestigia pudendarum partium

M m

appa-

apparebant. Manus, aures, labia movebat, in thorace pulsus. Excrementa nulla minor frater excernit nisi per os, nares, & aures, nutriturque eo quod major assumit. Unde partes animales & vitales distinctas habebit, quum & dormiat, sudet, moveatur, quando major vel vigilet, vel quiescat,

vel

vel siccus est. Uterque etiam suo nomine ad baptismatis fontem insignitus fuit, major *Lazari*, minor *Joannis Baptiste*. Naturalia verò viscera ut hepar, lien &c. utrique communia erant. Oculi clausi ferè *Ioanni Baptiste*, respiratio minor, admota enim plumâ parum movebatur, admotâ verò manu exilem habitum calentem deprehendimus. Patulum ferè illi & hians os, dentibus prominulis, saliva perpetuò ferè madens, caput videbatur solum omnne alimentum in sui augmentum absumere. Prægrande enim & majus quam *Lazaro*, sed deforme, capillis supino situ dependentibus. Barba utrique crevit, sed *Baptiste* neglecta, *Lazaro* compta. Errat autem *Lazarus* justæ staturæ, corpore decenti, moribus humanis, & ad aulæ morem ornatus. Inducto pallio fratris tegebat corpus fovebatque, nec monstrum intus condi primo alloquio diceres. Animo ubique præsenti videbatur, nisi quod de facto subinde sollicitus, mortem fratris timebat, quod se foetore & putredine extinguendum quoque præsagiret, hinc magis in curando fratre quam se laborabat. Rarissimi monstri effigiem à vero haud abludentem lectorum oculis sisto.

MULIER CORNUTA.

Cent. I.
histor. 78. *Purmerenti* in septentrionali *Hollandia* pauperculi mulier *Margaretha Mainers* degit, quæ vixi
ginti retrò annis, ex mœrore prodigi filii tumorem primo in dextra capit is partē supra musculum temporalem observavit, qui in cornu tandem excrevit digitos xii. longum, caprini cornu crassitie, duritie, & similitudine. Ex temporum ferè regione seu

M m 2

finci-

1646.

sincipite emergens reflectitur, incurvaturque, sursumque summum caput petit, cui se mobile applicat, ut commodè vittâ regi possit & occultari. Ad radicem rubet cutis, & prurit, siue rudius tractetur sanguinem prolicit. Inter caput & cornu olim vix digitus inferebatur, nunc totam manum admittit, quia continuò crescit. Invisi eam & studiosè lustravi, hancque feminæ grandævæ imaginem per pictorem expressi.

VARIA

Centuria
a. Hislo-
ria 44.

VARIA MONSTRA HUMANA

moderna passim observata.

Hafniæ natum monstrum loco brachii dextri manusque pedem habebat informem, duabus eminentiis donatum instar lunæ corniculatæ, in calceis Galliæ conspicuæ. Puellæ *ibidem* prope hortum socii mei à primis incunabulis unicus est pes, in altero crus deest, quod artificiali pede supplet.

Vidi alium hinc puerum digitis in dextra manu carnem, loco digitorum carneæ aderant portiunculæ exiguæ, unguiculis ornatæ, insensiles. Pollex longior in omnes partes mobilis.

Messanae in *Sicilia* occurrebat mihi vir consistente ætate, cui brachii deficientis loco solum oscubiti cum appensa manu hærebat.

Rome juvenis mihi visus, cui labium superius ad dextrum latus instar longi rostri dependebat.

Ibidem cuidam nasus adeò fuit magnus & pendulus, ut velut proboscis Africani Galli, hinc inde cum corporis motu commoveretur.

Neapoli mentum dextrum viro adeò tumebat, ut os in medio faciei situm videretur.

Ibidem senex nobis notus, cui manus dextra digitis æqualibus rotunda & globosa erat.

Florentie sinistrum brachium homini deerat, cuius locum occupabant tres tantum digiti ex scapulis dependentes. Similis *Neapoli* mihi visus, qui unicum solum digitum vice brachii monstrabat, pro arbitrio ejus mobilem. *Ibidem* in *Hetruria* rustico in occipite bursa carnosa capax enata.

Rome homini palpebræ inversæ apparebant.

M m 3

Atesta

Ateſtae cuidam manibus defientibus unguis ex brachio immediatè excreverant.

Enchuyſae naſutum vidi, cui ex dextra nare propendebat caro magnum polypum ſuperans.

1645. *Parifiss* die *S. Benedicti* mulier ſexto mense gravida marem enixa eſt, capite ferè piskois carpionis, quanquam lingua major, & reliqua in facie plana. A ſummo capite dependebat moles utrinque à lateribus carneæ, ſimiles hepati pifcis.

1642. *Patavii* in nundinis *S. Antonii*, vidi infantem duorum annorum, femoribus carentem, qui trunco corporis incedebat. Ex utroque tamen ſtipite parvus *digitus* emergebat, vestigium nempe pedum abſentium. Brachia quoque mutila erant ſine manibus.

Ibidem rusticæ puellæ in indice digito unguis adverſa parte accrevcrat.

Venetiis in alia puella obſervavi carneam molem utrinque loco crurum productam, quæ manibus alioquin, pedibus & cruribus erat mutilata.

Ibidem mulieri labia oris ita intumuerant, ut os videri non potuerit.

Hafniæ memini me vidiffe puerum ſex in manu digitis, ſextus suas articulationes, ut reliqui, exprefſas gerebat.

1638. *Lugduni Batavorum* femina vulgaris conditionis propè templum *D. Petri* enixa eſt foetum capite felino, cætera elegantem. Monſtri occaſionem imaginatio dederat, prægnans enim felem in lecto ſuo cum horrore viderat.

1637. *Amſtelodami* nata in platea vitulina futoris uxori filia capite equino grandi. *Ibidem* alia ferebatur capite ſuillo edita, ſed incertâ famâ.

Lugdu-

Lugduni Batavorum vir degebat annorum xxvi. literis deditus, qui in manibus duos tantum habebat digitos, eosque crassiflmos, cum parvâ appendice indicis. Elegantissima literarum elementa iſtis digitiſ pingebat, & quævis munia angustâ manu obibat. Talem & in oppido vicino vidimus.

Patavii, Helveto duo pedis digitii connati erant.

Venetiis puer ſine brachiis omnia pedibus ex terra elevavit, in crumenam ſtipem reponuit, & pileo obvios falutaturus facilè caput detexit.

Hafniæ aliud aridâ manu pedibus cuncta peragebat, ſecuri artificiōſe utebatur, & natura defectum ſupplente, manibus commode carere videbatur.

HOMINES PETRIFICATI.

Centuria
2. Historia
100. Prima nobis nascendi initia lapides dederunt, ſi fabuloſo credimus ſeculo, qui tanquam oſſa terræ à *Deucalione* poſt tergum jacti paulatim animâ caluerunt. Ut repeatant ortum, nonnullos in laſidem accepimus conveſtos. De *Lydie* Metallurgis refert

a De adm.
nud. * *Aristoteles* obſtructo oſtio, interclusoque ſpiritu ſuffocatis, poſt longi temporis intervallum in laſides mutatos cum vasis, amphoris & liquore in illis contento fuiffé extractos. Cui metamorphofi ſimilem narrat *Historia Bavaria*, de qua diſſerunt

b De Mixt.
c. c. * *Parens* b. m., *Sennertus*, aliique. Uxori *Lotbi Sodomis* egredienti idem contigisse, ſacro credimus Codici. Quod per inſitum ſalem procuraffe edicti ſui vindicem *Jehovam* B. *Augustinus* divinavit. Idem ſeculo noſtro in *Africa* propè *Tripolin* evenit, ubi certo iræ divinæ argumento oppidum ſubtanea transmutatione in ſaxeā duritiem fuit con- versum

versum, ex quo puer petrificatus, ad *Cardinalem Richelium* transmissus fertur. Ego ligni frustulum in eadem civitate petrefactum in Musæo Jo. Fr. Habelæ, ordinis Hierosolymitani Vice Cancellarij, cùm in *Insula Melita* degerem benevolè ab illo exceptus, conspexi. Vidimus *Rome* in Palatio *Ludovisiorum*, hominem in substantiam lapideam concretum, cuius argumentum ipsa ossa præbent, & costæ, suam adhuc servantes formam. ^{* in Fasc.} *Panarolus* cranium huma- ^{Arca.}num in mari petræ soliditatem acquisivisse nuper scripsit.

Hæc extra uterum à spiritu quocunque lapidifico sive in terra, sive aquis, sive aëre transmutata facilè assequimur. At in utero foetum solum solidescere, salvis aliis visceribus, omnem fidem superaret, nisi hi oculi vidissent, hæ manus palpassent. De Lithopædio loquor, seu infante petrefacto, qui *Agendici Senonum* post 28. annorum moram ex utero matris *Columbae Chatry* fuit exsecitus. De historiæ fide testantur ^{d lib. 17.} *Tbuanus*, ^{e hist.} *Pareus*, ^{f lib. 25.} *Albosius* & *Simon Provancherius* ambo in sectione præsentes, ^{g lib. 2.} *L. Bourgesia* obsterix Reg. Franc. quæ vi- ^{h lib. 11.} cap. 11. dit exsectum. Data verò industria descripsit *Albosius* singulari Diatriba, & ^{i lib. 17.} *Thuanus* gravissimus ^{p. 102.} ^{j Lib. 17.} *Historicus*, quem solum hic loquentem introducam.

1582. Anno millesimo quingentesimo octuagesimo secundo, res incidit quæ magis mira, eò minus fidei apud posteros habitura, nisi certissimis veritatis testimoniis niteretur; quam quia pro comperto habemus, hoc loco, ne in dubium olim revocetur, amplius asseri officij nostri & instituti esse duxi. Mulier quædam *Agendici Senonum*, quæ *Celtice* nostræ est metropolis Archiepiscopali dignitate ornata

Columba

Columba Charria nomine, *Ludovico Caritati* sartori nupta, quum ad annum xxxviiii. valetudine integra pervenisset, neque adhuc uterum gestasset, certissima habuit concepti foetus indicia, menstruis purgationibus non jam ut antea statis temporibus erumpentibus, & frequenti uteri motu jam manifesto, ac tumore lumborum & abdominis paullatim succrescente, mammis que lacte turgentibus: tandem decurso statæ gestationis curriculo, graveis puerperii labores, & alvi tormina experiri coepit, urina ad aliquot dies suppressa, quæ postea currente veluti alveo magna vi erupit, profuso illo ichore non tam ex vesicæ meatu, quæ ex muliebris loculis scaturiente, & tunica disrupta unâ cum serosis recrementis sanguinis coacti quasi rhombus emersit: ex eo mammæ concidere visæ, & motus infantis aut ignavus, aut nullus, ac labores mulieris tolerabiores fuere, quæ à ludibrio illius foeturæ totum triennium in lecto decubuit, semper de valetudine adversa, de duritie, de tumore, de tormibus alvi, ac de inutili illo pondere, quod per se mobile pro vario gestantis motu, modò in hanc, modò in illam partem procumbebat, quamdiu vixit, conquesta. Fato post vigesimum octavum gestationis illius annum functæ dissecto abdomen, uterus rugosus apparuit, & versicolor, tactu durus, ac veluti testaceus, sectoque rursus eo vix tandem renitente ad novaculæ aciem, portentosa mole gypsea eductus foetus benè conformatis membris, ac eodem prorsus quo cæteri positu, cor, cerebrum naturalem habitum servabant, nisi quod ultra modum induruerant, non tamen ut externæ. Hodie adhuc corpusculum illud *Agendici* à prætereuntibus miraculi instar visitur, expers putredinis & teredinis.

Nn

Fusio-

Fusorem actæ rei historiam pertexit *Albosius* qui dextram manum ad carpum inadvertenter abstrahit addit, & in alvo matris relictam, præterea dentem inopinanter à quodam contrectante exemptum. Transiit deinde mirandus hic foetus ad *Parisiensem* mercatorem primarium *Preteſeigle*, curiosum rerum rariorū, apud quem vidit obstetrix *Bourgeſia*: Hinc ab aurifabro & gemmario *Giliberto Vautron Venetias* adSPORTatus, ubi eadem facie integrum vidi, & contrectavi. Tandem ex *Italia* migravit ad sere-
niſſimum Regem *Danorum Dn. FRIDERICUM III.* Dominum nostrum Clementissimum, qui iterato mihi subjectissimo cleanner & videndum, & accuratius examinandum concessit. Ne verò dubitemus eundem foetum esse petrificatum, quem enixa est *Agendici* no-
minata mulier, in rei certissimæ fidem tabulae, & instrumenta contractuum de Lithopædio transmissa fuerunt ad Augustum Regem nostrum, quorum hic summam Regio indultu transcribam.

Ego infra scriptus *Stephanus Carteron Aurifaber Parisiensis* fidem facio, transegisse me cum Dn. *Gilleberto Voder* de puero petrefacto quem possideo, qui in *Senonibus* erat, & postea visus in Technicotheca defuncti Dni *Preteſeigle* inter rarissima musæi, quem infantem promitto me traditurum nominato *Gilleberto* aut euicunque id dederit negotii, cum attestatione sex hominum fide dignorum in Musæo ejusdem *Preteſeigle* inventa, & plenè satisfactum mihi esse à laudato Domino pro foetu isto, sicut inter nos
1628. convenerat. *Venetias. XII. Februarij MDCXXVIII.*

STEPHANUS CARTERON.

Ego Julius Cæsar de Filippis fui præfens, ut supra.

Nos

Nos infra signati Cives *Parisienses* testamur & fidem omnibus facimus quorum interest, quod infans petrificatus, quem nunc possidet *Maria Charpentaria*, uxor *Stephani Carteron Aurifabri Parisiensis* &c. sit idem foetus quem mulier *Senonensis* in *Burgundia* utero gestavit per plusculos annos, sicut à defuncto *Ambroſio Pareo* descriptus fuit, sitque idem foetus petrificatus, quem in Musæo suo defunctus *Preteſeigle* inter rarissima sua ser-
verat. *Parisiis XXIV. Martij*, anno millesimo sexcen-
tesimo vigesimo octavo.
1628.

<i>N. de Collemont</i>	<i>S. Chancer.</i>
<i>Sacane Pindamouch.</i>	<i>Du Mouff.</i>
<i>Pierre de Couvouſt.</i>	<i>FF. le Proulx</i>

In oper.
Gall. lib.
as. de
Monſtr.
cap. II.

Figuram Lithopædii *Albosius Hedius* addidit, sed contractam & in utero adhuc convolutam. *Pa-
reus* majorem dedit propius ad naturam acceden-
tem & extensam. Ego accuratissimam iconem hic substitui ad Regii foetus exemplum effictam, quam Augusto Regi nostro subjectissimè acceptam refero. In nonnullis enim immutatus fuit foetus & tempo-
ris diurnitate, & itinerum varietate. Univer-
sum corpus justi foetus magnitudinem, externaque formam humanum foetum accuratè exprimit. Ossa hinc inde denudata solida & dura. Interjectæ carnes velut gypſæ & induratæ calci similes. Cutis lacera, du-
ra & nigricans, quæ partem abdominalis, thoracis & caput hinc inde tegit. Oculorum orbitæ vacuae eminentibus ossibus. Maxillæ superioris & inferio-
ris pars dextra ablata, & dentium alveoli vacui,
uno solo reliquo dente. Humeri os dextrum appen-
sum

N n 2

sum corpori nudum, manu deficiente. Sinistrum brachium à corpore solutum, digitos manus complicatos exhibit. Pedes leviter diducti, junctis digitis & concretis, reliquo tamen illorum vestigio.

HERMAPHRODITUS *sine cute.*

Christiani Cerdonis Hafniensis uxori, consueto partus termino exspirante, facili partu enixa est *her-*
maphro-

Centuria
3. His-
toria 7.

maphroditum, muliebri natura loco solito, virili verò membro supra in pube conspicuo. Alebat præterea infans extremis artubus aliquid monstri. Loco manus extremæ pedes erant, & locum pedis occupabant manus. Adhæc nuda caro comparebat sine cute, cuius ne vestigium quidem in universo corpore conspiciebatur.

MONSTRUM SINE CRANIO.

In *Cimbriae* oppido *Bryns*, territorij *Haderslebienfis*, natum monstrum sexus masculini, primis conjugii parentum annis, in quo nullum cranium visebatur, sed inversum caput, oculis posticam partem occupantibus, lingua exerta. In occipite tamen os triangulare supererat. Nullum collum. Intra oculos posticos carnis cruentæ portio propendebat, ex qua sanguis stillabat. Sinistra manus ad superiora protendebar exerta, quam si vi deprimeres, sua sponte ad superiora erigeretur. Sex digitis eadem manus ornabatur, ut & sinister pes. Dextra manus retrorsum à corpore flectebatur, quæ vi reducta, ad exteriora sua sponte redibat. In utriusque manus carpo dura adnata erat caro. Corpus reliquum per artus aut ventres distinctum non erat, sed æqualiter sine ullo discrimine à superioribus ad inferioraiforme protendebar. Rubra tamen lineola baltei, seu cinguli instar, medium corpus dividebat.

HERMAPHRODITUS

pariens.

Ancilla utriusque sexus, licet de ambiguâ naturâ variî rumores spargerentur, nupsit tamen viro plebejo, & tandem gravida, amisit in pestilentia illâ magna 1654. maritum. Post computum decem & tres hebdomades effluxerant, antequam verum partendi tempus affulgeret. Interea in tantum tumorem aqualiculus est distentus, ut se gemellos parturam crederet. Tandem puerum grandiusculum enixa est, sed in partu extinctum. Ipsa mater superstes & sana funus infantis sui procurat.

MONSTRUM INTESTINIS

exertis.

In *Selandiae* civitate *Coagio*, nativitate *Brockmannorum* clara, natum pridem monstrum humatum, cuius superior capitis pars, futuris solutis, ut in alijs nuper natis usu venit, moveri, & à vicinis separari potuit. Sinistri brachij loco truncus erat duabus appendicibus digitorum vice distentus. Tres digiti in manu dextrâ, quartus referebat granum hordei cum appendiculâ infra cubitum. Cor in hypochondrijs situm. Intestina extra umbilicum prominebant nuda, colore rubicundo. Digiti dextri pedis connati, quibus prorsus sinister pes carebat. Uterque pes rotundus instar ungulæ, calcibus introtsum versis.

IN.

INFANS HIRSUTUS

& rugosus.

Centuria 3. Historia 12. Hospita *Hamburgensis* contumaci febre malignâ laborans, dolores partûs saepius perpesta, tandem infantem enixa est toto corpore hirsutum, pilis digitum longis, rugosâ facie. Triduo clapsò omnes pili deciderunt, nec ullæ in facie rugæ comparuerunt.

MONSTRUM SINE OCULIS.

Centuria 3. Historia 47. In oppido *Scaniæ* nostræ *Væ*, natum est monstrum parentibus honestis. Rectè omnia in partu successerant, sed infanti nulli oculi erant. Bregma apertum colore rubicundo patulum. Nasus latus oblongusque, ex quo tumor protendebatur unâ parte osseus, alterâ carneus, cute tectus, sine foraminibus narium. Os latum & deforme. Maxilla superior unico osse constare videbatur. Utraque manus sex digitis aucta, ut & pes sinister. Miserando continuoq[ue] ejulatu omnium in se misericordiam vertit donec expiraret.

D U P L E X P E N I S.

Centuria 4. Historia 22. Duplex Colis in homine, cætera simplici & perfecto, rarissimè observatus. Quidam tamen *Bonomiae* aliquando dissecitus, duplœ penem habuit, ut narrat meus *Parens*. Nuper admodum in *Belgio* z Lib. 1. instit. Anatom. cap. 24 puer bimulus publicè spectabatur, optimi habitûs, cui penis geminus erat statim circa primum exortum è pube

pube divisus, magnitudine pro istâ ætate justâ, & sibi prorsus similis, per vices etiam per utrumque, interdum simul urinam reddebat. Testes, scrotum, & cætera omnia nihil à consueto naturæ tenore recessere. Vedit hunc *Priapi* nepotulum eruditissimus *Petrus Schumacherus*, amicus noster, ut in literis ad me testatur.

P U D E N D I M U L I E B R I S

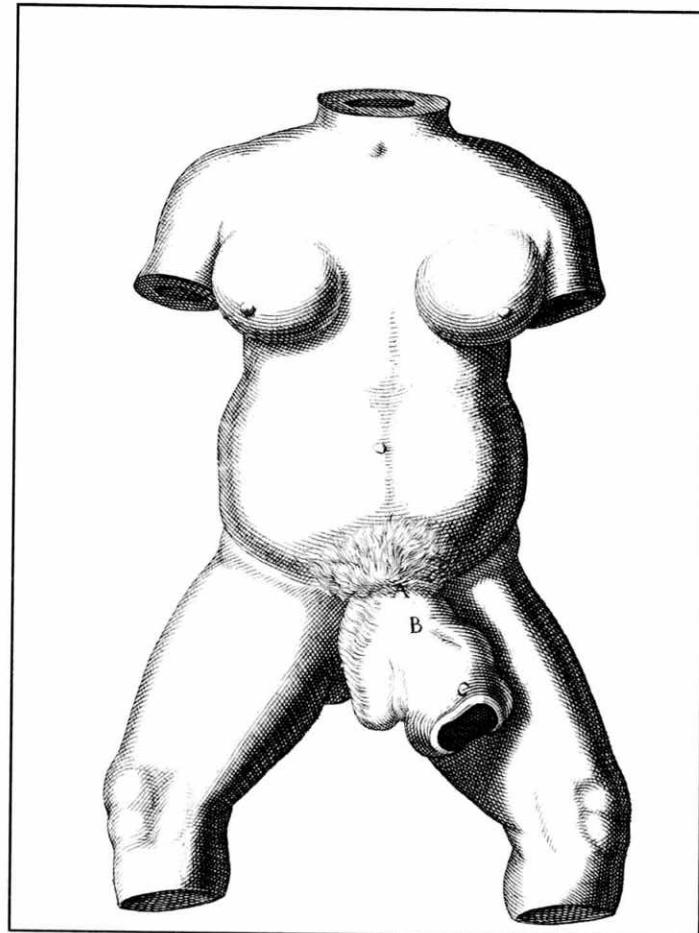
monstrofa conformatio.

- Uxor mercatoris *Bergensis* honesta, annorum <sup>Centuria
5. hist. 9.</sup> triginta sex, primo post celebratas nuptias anno, qui
- 1652. erat millesimus sexcentesimus quinquagesimus se-
 - 1653. cundus, abortum paritur, & sequenti anno foetum mortuum edit. Anno millesimo sexcentesimo quin-
 - 1655. quagesimo quinto tertium imprægnata, eodem infelici successu præsente Medico *D. Job. Frid. Treublero*, amico nostro, cuius fide hæc referuntur, in lucem edit infantem mortuum ferèque putridum, debita tamen lochiorum purgatione sequente. Admonuit maritum vir laudatus, ut à veneris conflictu tam diu abstineret, donec ab omnibus impuritatibus salutari medicamentorum usu liberaretur uxor ute-
 - 1657 x. April. M D C L V I I . eadem difficultate, parique miseria infantem enixa est mortuum, capite compresso, & putredine in vertice infantis apparente, unde summus foetor assidentium nares feriebat. Lochia ritè fluxere: sed secunda post partum die, forsan diætæ errore, in febre mincidit, moriturque. Quarit ex obstetricie *D. Treublerus*, an nihil memoriam dignum in partium genitalium structura observarit.

Negat

Negat obstetrix se quicquam revelaturam contra datam denatae fidem. Tandem quum acrius instaret, ecce monstrat cadaver, monstrofa partium genitalium conformatioe stupendum, cujus figuram celerrimè expressam hanc obtinuit, mibique Vir curiosus cum historiæ enarratione transmisit. (4) Nempe ex vulva membrana carnosa, vulvæ labiis interne undique adnata, imò pudendo muliebri circum circa ita connexa, ut instar marsupii propenderet. Foramen in principio conspiciebatur amplius. In congressu, ne marito monstrofa pars innotesceret, duobus digitis mulier intrudebat sine molestia ulla, ad corporis autem vehementiorem commotionem, aut frequentem deambulationem, longius extra prominebat. Instante partu ab obstetricie interioribus vulvæ parietibus tam aptè affigebatur; ut ne minimum in foetus egressione impedimentum obiceret; foramen enim hujus marsupii post intrusionem ossi pubis adsociatum, tam concinnè dividebatur, ut duabus obstetricis manibus satis amplum relinqueret spatium. Non esse uteri prolapsum, crebri conceptus testantur. Verosimilius diceres vaginalè esse dilatationem, nisi frequentes abortus disuaderent. Forsan à nativitate superflua membra, sensim deinde affluentibus humiditatibus intumuit.

(4) Figura
ram sequens
pagina ex-
hibet.

FIGURÆ EXPLICATIO

A *Pudendum muliebre.*

B *Membrana carnosæ*, pudendo muliebri firmiter undique adnexa, in nimia corporis commotione instar marsupii propendens flaccida, iterumque in coitu partuve ad intrusionem apta.

C *Fora-*

Ad Licetum de Monstris.

291

C *Foramen*, quod ad egressionem infantis ampliatur, & duabus obstetricis manibus spatium satis amplum relinquit.

MONSTRUM SINE BRACHIIS.

Centuria
6 Histo-
ria 39. Pulcherimis parentibus deformis proles nata *Haf-
niæ* meâ memorâ. Carebat brachiis, quorum lo-
cum solus digitus supplebat. Pedes sine digitorum
discrimine solidi & carnosí. Oculi ex fronte emi-
nebant. Statim à nativitate natum monstrum morte
& terrâ expiabatur.

MONSTRUM TRICEPS.

Centuria
6 Histo-
ria 49. Publica fama ad nos pertulit, natum in *Silesiæ*
urbe *Drachenberg* A. C. M D C L I I. die 22. Apri- 1652.
lis monstrum horrendum capite triplici, cuius pa-
ter fertur sutor, nomine *Joannis Stein*, mater ve-
rò *Catharina*. Medium caput lupinum erat, lingua
exerta sursum spectans. Dextrum rubicundum, si-
neque cute cruentum, humano quidem simile, sed
sceleto similius. In sinistro facies humana clarius e-
micuit, sed occipiti & reliquo capiti adnata erat car-
nea massa, rotunda & dura, qua sursum elata, in
fronte ossicula cernebantur, veluti in coronis thori,
eminentia. Medium caput naturali consuetoque lo-
co situm, dextrum verò sinistrumque sui lateris axil-
læ inhærebat, vultibus ad se conversis invicem. Ma-
nus cute denudatæ visebantur cruentæ; & hinc inde
crucis signaturæ rubicundæ pectori femorique adsper-
sæ. Præsente urbis Senatu fertur *Væ* clamasse, futuras
mortes prædictissæ & cœli tempestates, moxque expi-
rassæ.

O o 2 MON-

MONSTROSA CARO capiti adnata.

Dux monstrosorum infantum in *Dania nostra*
 1660. A C. M DC LX. natorum historiæ ad me pervene-<sup>Centuria
6. histo-
riæ go.</sup>
 runt. Suis quidem provinciis distincta sunt mon-
 stræ, sed in figurâ ferè conveniunt. Primum in
Cimbriae Dioceſi *Ripensi* ad me detulit Episcopus
 ibidem vigilantissimus *D. Petrus Kragelund*, inſi-
 gni eruditione & humanitate inclytus. Alterius in
Selandia nostra nati descriptionem mihi communi-
 cavit Vir Clarissimus M. *Martinus Cheitomæus* Ec-
 clesiastes *Wensloviensis* & *Hyllestedensis*, amicitia mi-
 hi & affinitate junctus. Elegans primi monstri est fi-
 gura, sed in capite deformitas quædam notatur, à
 superciliis enim ad verticem usque caro cruenta vi-
 situr, figuram phaseoli seu renum humanorum exactè
 referens, convexa parte frontem spectante. Utrin-
 que ad tempora crinium cirri dependent. Tribus
 suspiriis editis nuper natum exspiravit. Altera se-
 quioris sexus in pago *Bisserup*, filia *Christierni Ivari*,
 magnitudine vix xx. hebdomadarum abortum æqua-
 bat. Oculi tamen juglandibus æquales, Frons exi-
 gua, & ferè nulla, quam supernè instar cincinno-
 rum hinc indè tenelli cingebant capilli. Imprimis
 verò horrendum adspectu erat oeciput, additamen-
 to carneo deforme, quod speciem corollarum refe-
 rabat, quibus comæ defectum mulieres elegantiores
 resarciant, intus cruore refertum. Os patulum u-
 tramque dentium seriem in gingivis ostendebat.
 Caro adnata materiæ indicat ubertatem. Cætera ab
 ordinario naturæ cursu vix aberrant.

P E-

P E T R U S B O R E L L U S *monstrum singulare hoc modo proponit.*

Histor.
Medico-
Phyſic.
Centuria
2. Obſerv.
17. Anno M DC XXVIII. Martii die XII. natum est 1628.
 monstrum biceps in urbe *Villefrancæ Albigenſium*,
 quod ego nunc in muſeo meo inter alia multa cu-
 riosa à me curiosius asſervata habeo. Inter duo ca-
 pita habet manum probè efformatam, ut & capita,
 quæ separata omnino sunt. Ab uxore autem *Mau-
relli* enixum fuit, post novem mensium gestatio-
 nem solitam, mortuum natum est, & in ejus diſ-
 fectione corda duo reperta sunt; apertum autem fuit
 in domo *Bonefouſſij* Chirurgi *Albigenſis*, viſumque
 fuit ab Illustrissimo *Principe Condæo*, & ab innume-
 ris magnatibus. Omnia reliqua parenchymata & par-
 tes probè conformatæ fuerunt, exceptâ spinâ dorsi
 quæ duplex fuit in superiori parte, crassisque intesti-
 nis, quæ solitam conformatiōnem non habuerunt,
 caruit etiam foramine in podice, & pubis loco cau-
 dulam digitii transversi longitudinis habuit.

A L U D O V I C O D E B I L S

Diſiectum monstrum literis ad *Dn. Ab. Parent*
 sic exhibet *Franciscus de Raedt* M. D.

Hisce Foetus monstrosi descriptionem à Nobiliss.
 D^{no}. *Ludovico de Bils* præsentibus D D. *Moermanno*
 & me, Doctoribus, *Ippone Sixto* & *Cornelio de Co-
 ning* Chirurgis, diſiecti tibi mitto.

Anno M DC LVII. Novemb. XXVII. natus est in 1657.
 propugnaculo quodam, non procul ab *Ardenburgo*,
 dicto de *Elderschans*, foetus quidam monstrosus, vel

Oo 3

potius

potius duo in unum combinati, patri quidem nomine *Lieven Wesselinck*, sub signis Centurionis Dⁿⁱ. *Leonardi Mogge* militanti, matri vero *Jacquemijntje Al-de-werelt*, quem nos ut & Nobiliss. *D. de Bils* hujus compirimus fuisse constitutionis, nempè: Capitibus duobus eorumque collis octavam circiter ulnæ partem inter se disjunctis: cuius altera erat formosâ specie facies, omni ex parte æquali proportione constans; altera autem omnino deformis, duobus oculis contingentibus se in ipso quasi oris rectu, sine palpebris, superciliis verò bicoloribus, ubi aliàs oculi locum obtinent. Inter oculos superciliaque virile membrum erat quantitate corporis debitâ proportione. Desiderabantur & nasus & os, verùm sub mento hiatus exiguus. Caput utrumque hirsutum capillis.

Porrò manus quatuor, totidemque brachia comprehendimus, duo ab altero & altero latere dependentia, duo decussatim à collo inter se implicita, altera manu pronâ, alterâ verò supinâ. Corpus superius duplì erat latitudine infernè decrescens propè umbilicum, unde convenientem deprehendebamus latitudinem, tres de hinc mammillas, utrimque unam loco solito, tertiam autem superiùs inter caput utrumque, unumque umbilicum cum suo ligamine, duobus cruribus, totidemque pedibus, quorum sinistru intortus, cæterum parte sua feminei sexus erat, altitudo semi-ulnæ: verùm ut *Clarissimus Vir* constitutionem ejus rectius discat, hisce & iconem ^a subjunxi.

Quod interiorem attinet constitutionem, ventre aperto, reperimus omentum duobus ventriculis, totidemque intestinis junctum; unum à dexterâ, eratque femellæ, alterum verò à sinistrâ, eratque masculi; intestinum femellæ rectum solitâ ad anum perge-

^a *Geminam hujus monstri figuram* da-
musp. 256
§ 298.

pergebat viâ, masculi autem spinas dorsi intercedebat, atque perforans diaphragma, juxta spinæ vertebras, quod sub mento, perebat foramen.

Oesophagi tām masculi, quām femellæ idem dia phragmatis foramen penetrabant, alter os femellæ verius, alter hiatum illum sub mento masculi tendentes; ubi œsophagus rectumque intestinum crassâ membranâ inter se distinguebantur, ita ut natura istud foramen duobus usibus crearet: scilicet, ut per œsophagum ventriculo cibum ingereret, indeque trajecto ventriculo, se ipsum eādem viâ ab excrementis exoneraret.

Reperimus quoque ingentem pulmonem, cum venâ portæ, fellis folliculo, lobisque quinque, at lienem unum, duos renes, cæterū reliquas par tes femellæ.

In pectore offendimus corda duo cum pericardiis suis, utrobique pulmonem cum duobus lobis, asperisque arteriis: ex ventriculo cordis sinistro tendebat ramus arteriæ magnæ tum femellæ, tum masculi inferiùs; ac ubi accedebant diaphragma, quā illud perforabant, in unum commiscebantur, deorsum porrecti.

Cava tām masculi quām femellæ vena ex dextero cordis prodiens ventriculo, diaphragmate perforato coibat, inque eundem coalescens ductum jecur accedebat.

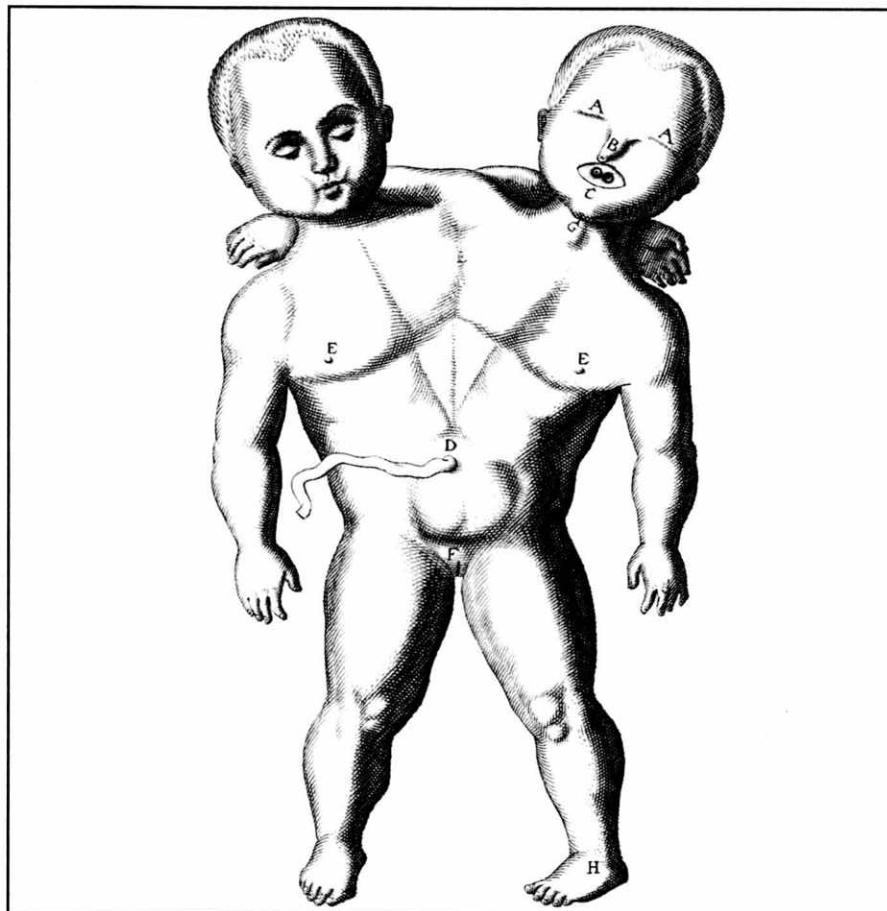
Cæteri ramusculi assurgentēs cum reliquis partibus corporis naturalis constituebant formam.

Aperto masculi capite, obliquam deprehendebamus separationem, parùm utrobique cerebri; in medio supra utrius nervos oculi, ingentem aquæ copiam, nullos tamen ureteres, aut testiculos,

vafaye

vasa ve spermatica; solummodò in membro virili ductum aliquem cerebrum usque ingredientem valvula quâdam ab aquâ distinctum, quæ stylo virili membro infixo illo ipso effluebat.

Cæterùm quod thoracem spectat, in eo quatuor deprehendimus claviculas, costas quatuor & triginta, dorsi spinas duas, os sacrum unum.

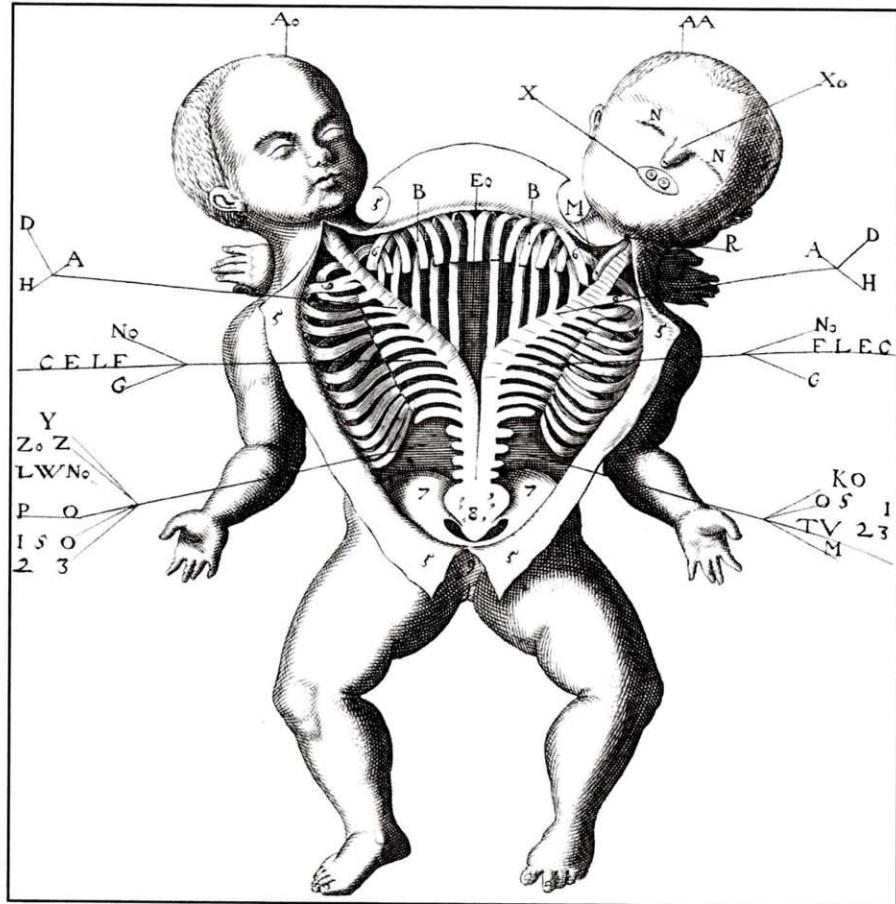

EX-

Explicatio I. Tabulæ.

Figura hæc anteriorem *Monstrofi Fætus* partem cute vestiti exhibit, literæque exteriores notatu dignas partes declarant.

- A. A. *Supercilia.*
- B. *Membrum virile.*
- C. *Oculi.*
- D. *Umbilicus.*
- E. E. *Mammae.*
- F. *Muliebria.*
- G. *Anus, vel potius foramen, quo æsophagus rectumque intestinum terminantur, quod videri nequit, quippe sub mento.*
- H. *Pes intortus.*

Explicatio secundæ Tabulae.

Figura hæc *Monstrosum Fætum* apertum atque omnem omnino evisceratum exhibit. Literæ lineæque interiorum loca partium in supremis cavitibus, ventreque repertarum, ut & claviculas duplices.

Ao. Ca-

- Ao. *Caput femellæ.*
- A. A. *Caput masculi.*
- N. N. *Supercilia.*
- Xo. *Membrum virile.*
- X. *Oculi.*
- R. *Anus.*
- M. *Intestinum rectum abscissum.*
- G. *Claviculæ duplices.*

Nota. Quæ sequuntur partes binis insignitæ literis inventæ sunt duplices, earumque loca in Figurâ hac utrimque eâdem declarantur literâ.

D. D. 2° <i>Oesophagi, duæque arteriæ asperæ.</i>	F. F. 2° <i>Corda.</i>
Eo. 2 ^{im} <i>Spinarum dorfi separatio.</i>	No. No. 2° <i>Arteriæ magnæ.</i>
A. A. 2 ^z <i>Vertebrae spinae.</i>	L. L. 2 ^z <i>Venæ cavæ.</i>
H. H. 2 ^o <i>Mediastina.</i>	G. G. 2 ^o <i>Pericardia.</i>
B. B. 12 <i>Costæ superiores.</i>	Y. <i>Diaphragma.</i>
C. C. 24 <i>Costæ utrimque.</i>	
E. E. 2 ^o <i>Pulmones.</i>	

Partes sequentes in ventre repertæ sunt simplices, duos præter ventriculos, intestinaque duplia.

Zo. <i>Hepar.</i>	1. 1. <i>Ureteres.</i>
Z. <i>Folliculus fellis.</i>	T. <i>Vesica urinaria.</i>
L. <i>Vena cava.</i>	2. 2. <i>Vasa spermatica.</i>
W. <i>Vena portæ.</i>	3. 3. <i>Testiculi.</i>
No. <i>Arteria Magna.</i>	V. <i>Uterus.</i>
O.O. <i>Duo Ventriculi.</i>	M. <i>Intestinum rectum.</i>
Q.Q. <i>Intestina duplia.</i>	5. <i>Cutis.</i>
P. <i>Lien.</i>	7. <i>Os Ilium.</i>
K. <i>Omentum.</i>	8. <i>Os Sacrum.</i>
S.S. <i>Renes.</i>	9. <i>Muliebria.</i>

A N T H O N I U S E V E R A R D U S
*Monstrofi fœtus historiam admirandam
 ita pertexit.*

1663. **V**ocatus cum essem hujus anni Februariō mēsc, quō mulieri gravidæ, partus dolores atroces tunc temporis sustinenti, manus conferrem auxiliares, utique validā naturā promovente partum, filium primō sextimestrem, posteā masculum alterum, solummodo medium, ab eādem illa in lucem ante meum adventum paulō editum, reliquæ mihi feminæ præsentes obtulerunt.

Illectus rei novitate contrecto manibus monstrosum hunc fœtum, ab adstantibus pro carneā mole duntaxat habitum. Sed quibus, ob indecentem utriusque cruris ad decussim inflexum, omnis adimebatur hujus spectaculi cognitio, iis ad posituram debitam retractis cruribus, hōcque modō virili se denudante membrō, rei præbui notitiam.

Conspiciendus autem exteriūs erat is fœtus, habita ratione partium sese in aspectum offerentium, ejusdem cum Germano fratre magnitudinis, ast sine capite, collo, pectore, brachiis; instructum solummodo lumbis atque natibus, quas excepere femora, crura, pedesque; quorum dexter tribus tantum munitus digitis, ac cœdemosus admodum ob umbilicum supra genu femur validē comprimentem; sinister autem quatuor digitis consitus, ambo decussatim excurrebant. Aderant etiam podex membrumque virile, ac umbilicalia vasa longō fatis itinere placentam uterinam subeuntia, quibus glan-

glandula quædam incubuit. Nullum ullibi os, nafus, vel oculi comparuere; ultima verò lumborum vertebra desit in apicem: quæ cuncta feminas simul & amicos ad tantam naturæ insolentiam tantoperè commoverunt, ut iis præsentibus interna lustrarem viscera me sollicitarent.

Et ecce, dissectō corpusculō, neque cor, multo minūs pulmones, neque lienem, neque renes, neque vesicam urinariam, neque intestina obtengens omentum reperire licuit. Unicum hepar vasis suis instructum, & ratione corpusculi, mole vaſtissimum, ac intestina pauca, vacua, brevissimaque, suo colligata mesenteriolo, pluresque glandulæ pancreas Afellij referentes, in peritonæo fuere recondita. Ventriculus nisi superioris intestini pars quædam expansior crassiorque apparuit. Cæcum intestinum non aderat. Colon ob incisuras facilimè distingui potuit. Rectum imperforatum extitit. Jecur vesiculæ felleā poroque bilario caruit. Quæ cuncta figuris sequentibus demonstrare curavimus.

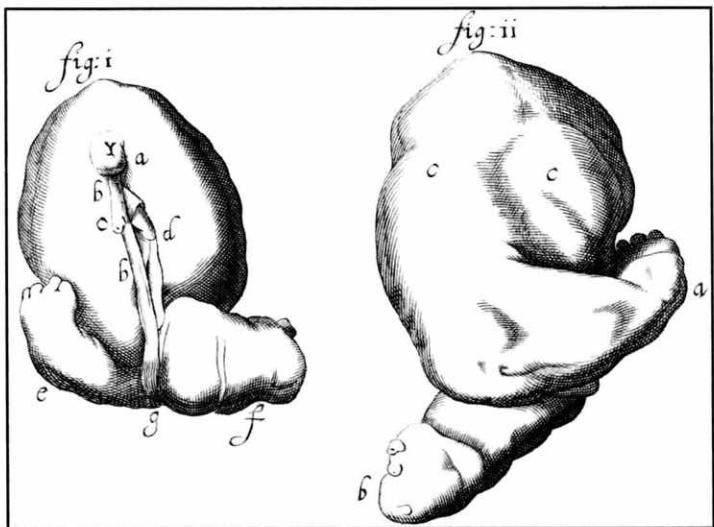

Figura prima foetum ostendit in situ suo naturali.

- A. Glandula magna vasis incumbens umbilicalibus.
- B. Vasa umbilicalia.
- C. Alia glandula parva dictis vasis adhaerens.
- D. Membrum virile.
- E. Pes sinistus quatuor digitis instructus.
- F. Pes dexter cum tribus suis digitis.
- G. Umbilicalia vasa dextri pedis femur supra genu fortiter comprimentia.

Figura secunda corpus à tergo conspiciendum præbet.

- A. Pes sinistus ut à tergo visitur.
- B. Pes dexter, ejusque tres digitii.
- C.C. Ambæ nates.

Figu-

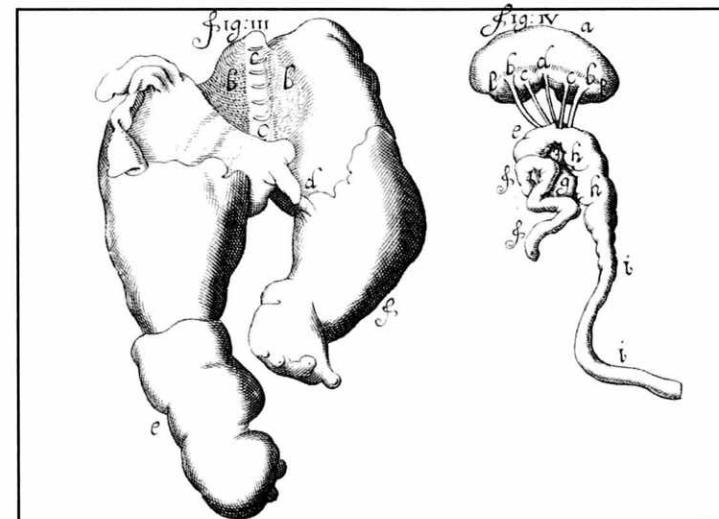

Figura tertia pedes distractos & ad situm naturalem compositos exhibet.

- A. Lumborum apex.
- B. Abdominis cavitas ac capacitas.
- C.C. Lumborum vertebrae.
- D. Membrum virile.
- E. Pes dexter, œdematosus admodum.
- F. Pes sinistus.

Figura quarta interna viscera demonstrat.

- A. Corpus hepatis integrum.
- B. B. Arteriae duæ.
- C.C. Duæ venæ.
- D. Ligamentum umbilicale.
- E. Progressus vasorum umbilicalium per mesenterium ad placentam uterinam.
- F.F. Intestina cuncta.
- G. Glandulæ mesenterii magnæ.
- H. H. Aliæ

- H. H. *Aliæ glandulæ vasa recipientes umbilicalia.*
 I. I. *Umbilicus inque eo contenta vasa ut extra abdomen feruntur ad placentam uterinam.*
 L. L. *Hepatis duo circumscripti ventriculi, ceu cornicula.*

Monstrorum autem origo aliquando Deo, non nunquam malis angelis, quandoque cœlo, interdum uteri conformati pravæ, aliquoties disproportioni semenum, non raro imaginationi vehementi feminarum adscribitur. Sed missis his, ut considerationem peculiarem desiderantibus, quid hoc casu circa mulierem nostram tempore graviditatis accedit, quæsò videamus.

Hæc igitur, quæ in urbe nostrâ singulis Saturni diebus, carnes in foro vendendas unâ cum maritô laniâ (ut hic moris est) exponere solet, postquam mendicum quendam prono capite dorsoque super manus & genua incedentem, eum in modum, ut à tergo nil nisi lumbi, clunes, pedesque, ad decussim inflexi viderentur, aliquoties invitâque minervâ conspicata fuisset, post lex mensium prægnationis suæ decursum, ex præpostero lapsu, primò pueri ritè formati, posteà verò monstri, ad commorati mendici formam externam, passâ est abortum. E quibus sanè colligere licet, hujus monstrosi fœtus generationi mendicum citatum præbuisse causam, cùm pluries gravidæ sese obtulerit in aspectum, ejusque imaginationem iteratò conturbando, sui causarit aversionem, eoque modò terrorem sæpius incusserit.

Terrorem autem circa prægnantes esse summæ efficacizæ, non est quod dubitemus, siquidem inter affectus

fectus animi facilè prædominetur, ac spiritus & humores validè concitando, gravissima symptomata, cordis palpitationem, sensus motusque suspensionem, animi deliquium, epilepsiam, mortemque inopinatam inducat. Hujus ergò passionis vehementis cùm grida prædicta tulerit impetum, quis mentem ejusque phantasiam exinde summoperè exagitatam non concipiet? id quod demum pro verâ omnis monstrositatis occasione est admittendum; ni enim passiones animi fortes admodum & intensæ, ac ex improviso subortæ fuerint, monstrum generari, vel signaturam qualemcumque imprimi fœtui vix audies. Felices itaque mulieres animosæ, circumspectæ, robustæ, magnanimæ, quæ nec à rebus vilibus nulliusque momenti deterritæ, nec in rerum quarumcunque facilius ac minùs consideratè tractæ desiderium, nec depravatis appetitibus detentæ, prædictis incommodis infectari non solent, malumque aliæ plus quam satis obvium è suis familiis prudenter arcere norunt.

Sed signat imaginatio nuda sæpissimè, absque ullâ ad rem oblatam reflexione, conceptoque terrore, scilicet nobis non attendentibus, imo quandoque invitis, ubi turbatâ phantasiam turbantur è consequenti humores & spiritus, qui lege circulationis ad partes quaslibet, ac itidem delati versus uterum, adque receptarum specierum determinationem subacti, formaticem dirigendo, vel seducendo potius, ad admissæ speciei normam ipsum fœtum constituunt.

Simile, crediderim, citatæ mulieri, grida cùm esset, accidit, quando post primogenitum, etiam secundum ex annunciatione obstetricis expectaret, ipsi denunciaretur, filium secundogenitum, jam mor-

tuum, aspectuque minus acceptum, indecentem proculdubio ex insoliti cuiuspiam & rei deformis oblatione induisse formam, ipsa puerpera responderet, mendicium jam dictum se quidem aliquoties cum averfatione quâdam aspexisse, sed non (prout ipsi videbatur) turbatâ phantasiâ, neque meru quocumque, ut inde fœtui detrimenti quid accideret.

EVERARDUS à SYPESTEYN

Monstri rarissimi ULTRAJECTINENSIS descriptionem hanc per literas communicat.

AD ædes viri cuiusdam honesti, tabaci mercaturam inter cives Ultrajectinensis exercentis, statua quædam in signum venalis herbæ, ut ferè jam ordinarium est fieri, collocata erat; repræsentabat hæc *Æthiopem* pilis crispis brevioribus, labijs crassis rubicundis, oculis magnis, nasoque complanato præditum, pede uno incurvato supposito cuidam ligno innitentem, pudenda loca velamento quodam tecta habentem. Adspicerat hanc sæpius mulier quædam gravida, *Margaretha van den Berg*, uxor *Adami van Kesteren*, fætoris, at non nisi undecim septimanarum spatio ante partum, imo eandem vindendi desiderio summo ducta. Tandem justo tempore, quod fuit III. Octobris Anni M DC LXIII. obstetricie *Agnetha van Gameren* opem ferente parturienti, peperit monstrosum hominem, ad aliquot horas à partu aurâ vitali usum, in templo majore baptizatum, *Elizabetheque* nomine insignitum. Color huic ex flavo nigricans, qualis solet esse eorum, qui ex nigritæ & albicantis congressu generantur, major tamen

tañen nigredo in partibus corporis superioribus quam inferioribus. Facie tota, labiis, oculis, naribus, *Æthiopi* omnimodo similis erat, nisi quod anter- riora versus, massa quædam carnea sese exhiberet, protuberantiis variis sinubusque valde inæqualis. A vertice ad radicem narium, supercilia, & tempora se extendens. Occipite ob summam depressionem carere videbatur. Massa similis & in regione hypo- gastricâ occurrebat, quæ etiam impediisset pudenda adspicere, siquidem adfuissent, jam absentia. Pes si- nister incurvatus quoque & quasi luxatus. Ante- quam verò moreretur hic infans, carnosa utraque massa rubedinem summam contraxit, humiditatem copiosam semper de se emittens. Eandem hanc hi- storiam literis ad affinem *D. Andream Frijsum* ope- ris hujus editorem xix. Septemb. M DC LXIV. datis confirmat *D. Joachimus van Schulperoort*, Chi- rurgus *Ultrajectinensis* experientissimus, ex ore *D. Joannis van Rinckenraat*, Chirurgi itidem in ea- dem Republica *Ultrajectina* dexterimi, qui quam- diu in vivis monstrum hoc fuit, carneæ masœ me- dicamenta convenientia applicavit.

INDEX

Pag. 309.

LECTOR AMICE.

AD finem jam perductum opus cum ejusdem Editori literis offertur duplicitis Monstri descriptio; utrumque ob singularem raritatem & excellentiam dignum omnino modo visum fuit prægressis adjicere. Primum exhibuit Vir Clarissimus & Excellentissimus Dn^m Michaël Heiland, Philos. & Med. Doct. & in Academiâ Giffensi Professor ordinarius, edit à disquisitione Medicâ Monstri Hassiaci. Alterum ex Anglia communicavit Vir quidam curiosus, natione Anglus, editoris amicus, qui id ipsum se vidisse sanctè testatus est.

MONSTRUM HASSIACUM.

*Describit hoc Cl. Heiland his verbis,
Disquisitionis dictæ Cap. I.*

DIe 15 Martii 1664. nascitur in pago *Ulff* propè *Niddam* in *Wedderavia* sito, Patre *Joanne Eyer* viginti quinque circiter annorum, ejusque uxore primipara ejusdem ferè ætatis ob paucitatem sanguinis, aliaque signa relata ad frigidum & siccum tendente temperamento, octavo post factam conceptionem mente infans magnitudinis ulnæ dimidiæ, uno capite, uno trunco, sed quatuor brachiis totidemque cruribus præditus. Caput in calva, capillis atris, digiti articulum circiter longis hirsutum, mole insigne, prominentiis in utroque latere conspicuè protuberantibus. Facies anterior glabra, quoad suas partes sic satis concinna, nisi quod aures externæ antrorum versus essent nonnihil depresso. Huic faciei quæ opponebatur Capitis regio, & ipsa quoque ad planitem aliqualem subsidens, capil-

lis non ita spissis ornatatur, circa flexuram priori jugulo, è diametro oppositam binas exhibens auriculas sibi mutuo oppositas, ita ut helices quidem exteriora, tragi verò interiora respicerent, missis deorsum lobis utrisque. Ad latitudinem ditti transversi superiora versùs observabatur oculus, cum sua palpebra dextra & sinistra. Dextra inquam & sinistra. Efformabant enim ambæ, cætera debitè efformatæ rimam in longitudinem protensam, ita ut alter angulorum, major videlicet, deorsum vergeret, alter verò sursum spectaret. Huic super eminebat exigua distantia exilis quædam verruca pensilis. Inter hanc quasi faciem & oppositam veram interjecta duo occipitia, quibus substratæ diversæ duæ spinæ dorsi, quarum quævis terminabat ad suum os sacrum clunibus hinc inde stipatum. Porro & quælibet facies subjecto suo gaudebat pectori, nec non hoc subsequente abdomen. Atque sic truncus hic ex duobus quasi coagmentatus, unica eaque continua tegebatur cute, nisi quod infra cartilaginemensi formem utramque retrocedens, cum musculis abdominis admodum exilibus cutis versus dorsum, nudum ostenderet peritonæum, ad cuius superficiem repebant vasa umbilicalia, à minus curiosa obstetricie, vel ruptura vel sectione profundius à corpore divisa. Nullum in abdomen evidens signum differentis sexus, sed ad utramque saltim pubis regionem, leviusculæ aliquæ protuberantiæ externa uteri labia ruditer exprimebant; in altero præterea perinæo foramen quoddam, stylum mediocrem admittens, cunnum quodammodo repræsentabat. Clunes inter, instar cicatricum aliquarum vestigia quædam foraminibus destituta, podices exprimebant. Extra truncum suo quilibet loco propendebant artus, benè formati, exceptis pedibus qui circa malleolos interiora

teriora versus distorquebantur. Brachia verò ad summum humerum nigris pilis aliquo modo vestita. Unques ubivis perfecti.

Peritonæo aperto mox in conspectum se offerebant viscera; Epata nimirum bina, totidemque Lienes. Epati singulo inserta erat sua vena umbilicalis loco debito; quemadmodum & arteriarum Umbilicalium inseratio in iliacas erat consuetæ similis. Quodlibet Epar sua gaudebat cysti, fellea, familiari humore referta. Locus in Hypochondriis naturalis, ob magnitudinem tamen, locique angustiam umbilicalem simul regionem occupabant. Magnitudo diversa & Jecinorum & Lienum, ita ut majori Epati qui appositus erat Lien minor esset alteri qui minori Epati ad latus sinistrum adstabat. Quaterna hæc viscera vasis suis debitè donata, medium complectebantur. Ventriculum unicum, cumque angustiorem, cui substratum Pancreas itidem unicum, illudque satis exile, affixum tenuissima membrana fundo ventriculi subnexa, Omentum mentiente; Continua ventriculo Intestina excrementis forè destituta brevissima, utpote quæ ne quidem longitudinem corpusculi exæquabant; unico anfractu ad inferiora ducebantur, ad pelvim alteram, ubi sine nexu cum partibus vicinis hiabant. in ipsa verò pelvi intestinorum conglomerati gyri, vix tamen longitudinem digitæ quantum hærebant, sine perceptibili itidem connectione cum superioribus.

Crafforum & tenuium differentia minus conspicua. Nexus eorum cum mesenteriolo tenuissimo. Renes in altero quidem corpore bini, loco naturali siti, succenturiatis suis renibus substrati, secundum leges naturæ ritè efformati, deorsum ad pelvim mittentes uretres, desinentes in substantiam quandam carnosa mem-

brana constantem, magnitudine pisi oblongati, mucilaginem aliquam candicantem in sua cavitate continentem, quam aperta eructabat: Vesicæ urinariæ respondere eam diceres, cum & ad illius fundum urachi vestigium appositum observaretur. In altero verò corpore unicus saltem Ren, isque dexter cum suo succenturiato quoad omnia perfectus, itidem emittens ureterem inferiora versus, qui propè pelvim quadantenus in aliquam cavitatem ichorem fero sum continentem, expandebatur, atque desinebat in corpus exangue ad instar alicuius verrucæ, manifesta cavitate destitutum. Sinister Ren deficiebat, ejusque locum occupaverat succenturiatus justo nonnihil major, vasis ex utroque trunco gaudens. Vasorum spermaticorum nullum vestigium, hinc neque reliquæ partes Generationi inservientes compiebantur, nisi quod in altero corpore caruncula quædam ad modum verrucæ penilis, circa regionem pubis deprehenderetur, ad quam terminabat foramen, ad Perinæum alterum superius descriptum, atque sic uterum aliquem mentiri videbatur. Diaphragmate unum quidem corpus cingebatur, alterum verò eodem destituebatur.

Thorax cavitate unica, duobus sternis, duobus dorsis diametraliter sibi oppositis, atque his ipsis interjectis quatuor costarum seriebus efformatus, duplex continebat Cor, Majus alterum, alterum Minus; Quodlibet suam accipiens venam cavam à sibi substrato epate; Quodlibet propria gaudens arteria aorta, quarū trunci ascendentēs seorsim, nulla intercedente combinatione collum petebant utrumque. Descendentēs utriusque aortæ trunci, postquam sese mutuo excepsent, in duos dispescabantur ramos, inferioribus partibus sanguinem à cordibus deferentes. Reliqua utriusque

que cordis structura naturali ex amissim conformis. Quin & quodlibet cor propriis circumvallatum erat Pulmonibus in duas partes more solito divisus, quarum quælibet in tres distincta erat lobos, atque de cætero ritè erant illi efformati, nisi quod majus qui cingebant Cor lobis essent oblongioribus, iisque manifesto & profundius divisus.

Larynges duos dupli Arteriæ asperæ superpositos, glandulosæ Thymi corpora duo, ea que non contennenda quantitatis stipabant, ad jugulum sita, suaque mole thoracis cavitatem occupantia, desinentia verò ad latera fauum. Iisdem laryngibus imminebat utrinque uvula ab extremo palato propendens. Inter ambos larynges ferebatur Oesophagus, cui iidem ad latus dextrum atque sinistrum erant appositi.

Ad regionem auricularum posteriorum incisione facta, retro fauces exigua quædam cava occurrebat, in quam meatus auricularum dictarum in principio quidem divisus, mox tamen in unum coēentes desisse videbantur. Continebat illa Linguam substantia alteri similem, magnitudine verò & figura admodum differentem; Pisum enim majus ea exprimebat; Cui tamen os Hyoides proportione quantitati linguæ respondens substernebatur. Oculi ad unum omnes una cum palpebris ritè efformati, nisi quod posterioris musculis nulla observato digna pinguedo interjecta. Sed & ejusdem nervus opticus ad latus dextrum deorsum versus vergebatur.

Cerebri conformatiōnem deprehendere non licuit, ob summam ejus flacciditatem, & jam incipientem corruptionem, nisi quod duplex observaretur glandula pituitaria, foramen occupans, quod à binis ossibus Cuneiformibus, osseque Cribriiformi constituebatur,

faucibus ferè imminens. Duplex nervorum principium fuisse ex duplicitate spinalis medullæ facile colligitur. Num verò & Cerebellum duplex fuerit, non potuit observari.

Ossea compages, nonnullas quoque exhibuit singulares observationes præsertim circa caput, ubi latera apposita Bregmatis ossa naturali modo se habebant, nisi quod protenderent magis ad utrumque latus extrosum, ibique dextrorsum pariter & sinistrorsum, ad fundum cranii cum duobus ossibus Occipitis necebantur, versus anteriora verò cum Temporum ossibus, quæ & ipsa ad anteriora nonnihil deorsum declinabant. A Bregmate porrò eadem Syncipitis ossa, recto tramite in utroque latere ad angulum usque superiorem utriusque futuræ Lambdoidæ jungebantur, cum aliis itidem Syncipitis ossibus, ad posteriora spectantibus, quæ & ipsa necebantur iisdem ossibus Occipitis, ab altero latere inferius, superius verò atque è diametro ferè ossium frontalium suscipiebant unicum os, ad bregmatis regionem pollicem transversum latum, ast inferiora versus nonnihil angustatum. Tribus hisce ossibus nonnihil depressis, subjectum erat aliud os, ossi petroso forsitan respondens, figura ad triangularem accedens, cuius longius latus superiora spectabat, coarctando scese inferiora versus ad meatus usque auricularum appositarum, quæ utut membranaceæ inferiorem angulum quasi dissecabant. Idem os in medio ferè sui exhibebat processum exilem styli formem, sursum versus tendentem: Huic osse unâ cum duobus syncipitis & uno frontis osse, insculpta erat oculi posterioris orbita, à supernis deorsum ad interioria vergens. Offa duo Cuneiformia ad inferiora porrecta, cum osse Cribriformi foramen rotundum ad magnitudinem pisi minoris

noris constituebant, vertici diametraliter oppositum. Cuneiformium ossium alterum quidem processibus Pterygoidibus gaudebat, alterum iisdem destituebatur. Os cribriforme unum, quemadmodum & utriusque Maxilla ossa singula. Reliqua verò ossa substrata Capiti ad unum omnia duplia, Spina dorsi duplex sibi opposita. Utriusque porro spina Vertebra prima destituebatur portione sui corporis, quod à tuberculo sinuato occiput suscipiente, hinc quidem sinistro, illinc verò dextro ad posteriora dirigitur; atque sic neutra integrum constituebat circulum. Thoracis vertebræ in altero quidem corpore numerabantur undecim, in altero duodecim. Lumbarium vertebrarum ultima insigni foramine patebat, ipsius processu spinoso dehiscente. Quemadmodum & iidem ossis Sacri processus amplè distabant, ita ut medulla spinalis huc terminans, desinebat in abscessum aliquem sanguine ichoroso perfusum. Ossa pubis & ipsa in utroque sceleto, ad latitudinem digitii minimi transversi hiabant. Costarum prima & secunda, dextra unius corporis in medio sui per coalitum junctæ, utrisque ramen extremitatibus separatis, & hinc quidem vertebris suis, illinc verò Sterno nensis. Costæ trium serierum undenæ: Quarta verò lateris sinistri duodenæ. Sternum utrumque cartilagineum, excepto unico ossiculo prope jugulum, quod in altero quidem lentis, in altero verò sesami seminis magnitudinem exæquabat.

Ulteriore in Monstri hujus causas inquisitionem exhibit Tractatus jam nominatus.

MONSTRUM ANGLICUM.

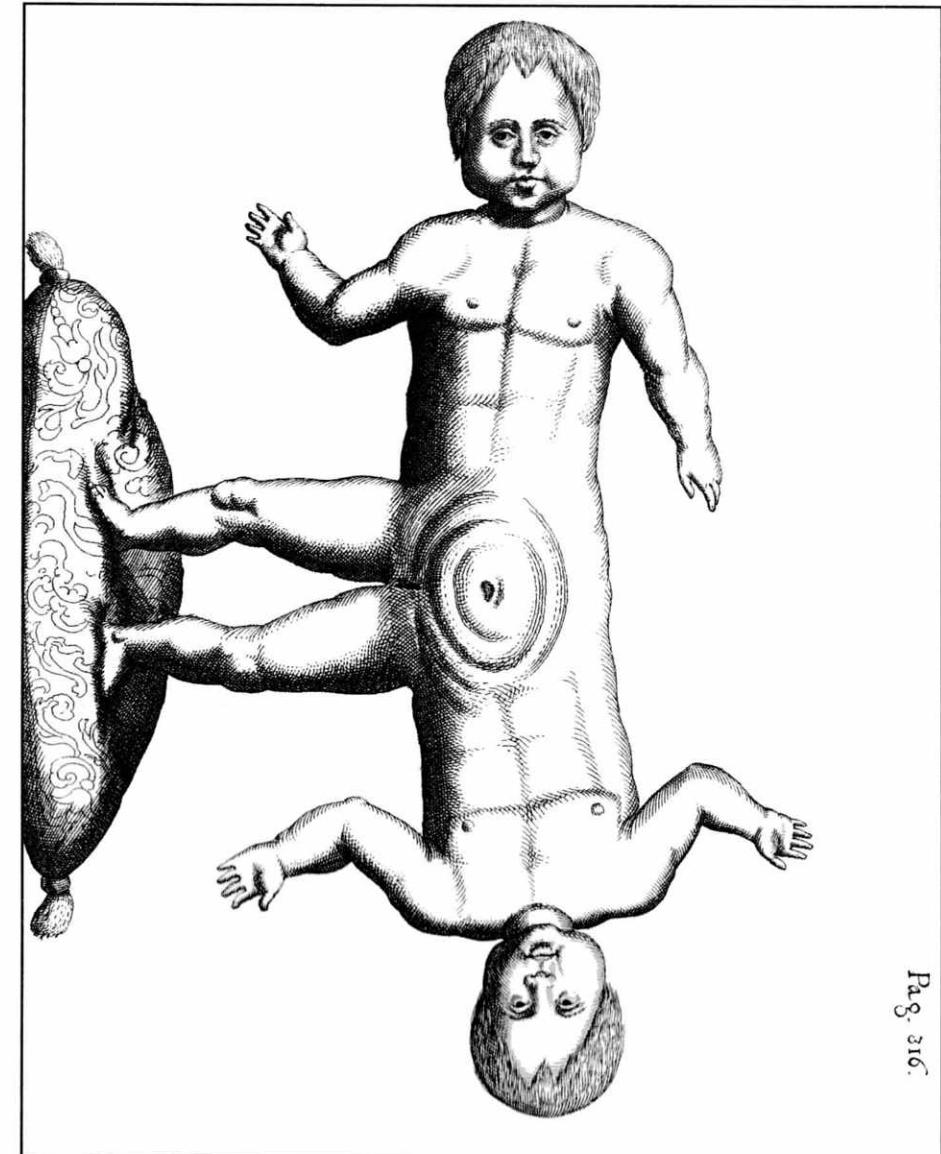
Anglico stylo exhibitam Monstri hujus historiam sic *Latino* proponimus. Die Mercurij, xxvi. Octobr. Anni M. D. C. L X I V . Uxor cuiusdam Rustici *Joannis Waterman*, habitantis in parochia *Fischer-ton Anger*, vicinâ *Salisbury* Monstrum peperit, cuius hæc descriptio.

Duplici præditum erat capite, brachiis quatuor, sed pedibus duobus. Capita sibi è directo erant obversa, sic ut unum caput pedum locum occuparet. Capiti utriusque subiectum corpus in omnibus benè se habebat, usque ad regionem umbilicalem, ubi coalitus utriusque. Lumbi, femora, pedesque è latere, illic loci, ubi duo illa corpora unita prodibant; quo loco & discrimen sexus, muliebre pudendum annotabatur.

Apertum Monstrum exhibebat cor, hepar, omniaque viscera, quæ capiti aliâs & umbilico interjacent, duplicata, excepto eo quod Renes tantum duo adfissent. Per biduum in vivis erat, alimentoque utebatur duplice ore, lac sugere omnino respuens, plorante uno plorabat & alter, imò actiones omnes unius alter imitabatur. Viderunt Monstrum hoc, novitate rei ducti, plurimi homines non solùm in viciniâ, sed & locis remotioribus degentes.

Eodem partu, quo edidit Mater monstrum hocce, peperit & puellam primò prodeuntem in omnibus benè conformatam, quæ adhuc aurâ vitali utitur.

INDEX

INDEX SCRIPTORUM

Veterum, & Recentiorum qui in hoc tractatu de

MONSTRIS

Citantur, & illustrantur.

A.	B.
<i>Chilles. Statius.</i> 153	<i>Artemon.</i> 233
<i>Aelianus.</i> 13, 15, 18, 148, 156, 218, 220, 233.	<i>D. Augustinus.</i> 10, 44, 75, 93, 142, 279.
<i>Agellius.</i> 173	<i>Arrianus.</i> 180
<i>Albertinus Muffatus.</i> 184	<i>Averroes.</i> 202, 253
<i>Albertus Magnus.</i> 15, 47, 156, 174, 190.	<i>Avicenna.</i> 115, 156
<i>Alexander ab Alexandro.</i> 250	<i>Ausonius.</i> 176
<i>Alexandrinus Medicus.</i> 161	
<i>Albosius vid. (Joannes)</i>	
<i>Andreas Nicolai.</i> 273	<i>Bartolomaeus Turrianus.</i> 166
<i>Annales Colmarienses.</i> 19, 76, 157, 176, 184.	<i>Bartolinus (Gasparus)</i> 279, 287.
<i>Anthonius Everardi.</i> 300, & seqq.	<i>Bartolinus (Thomas)</i> 273. & seqq.
<i>Apion.</i> 15	<i>Beatus Odoricus.</i> 212
<i>Apulejus.</i> 160	<i>Boccatius.</i> 154, 254
<i>Arantius.</i> 137	<i>Bellonius.</i> 251
<i>Aristoteles.</i> 5, 6, 14, 15, 17, 23, 26, 28, 30, & seqq. 36 & seqq.	<i>Bonamicus.</i> 152, 163, 167
42, 43, 47, 53, 61, 92, 102, 128, 143, 148, 157, 163, 168, 191, 195, 205, 212, 220, 239,	<i>Borellus (Petrus)</i> 293
	<i>Buchananus (Georgius).</i> 87
	C.
	<i>Elius Rhodiginus.</i> 43, 127
	156, 157, 160, 164, 191, 214
	<i>Cæsalpinus.</i> 211
	<i>Carda-</i>
<i>Qq</i>	

I N D E X

<i>Cardanus.</i>	47.85.93.105.& seqq.	<i>Fincelius.</i> (<i>Jobus</i>) 56 & seqq.
	148.160.185.251.255.	83, 130, 189, 236, 255.
<i>Castanenda.</i>	217	<i>Fontanus Agenensis.</i> 131
<i>Cicero.</i>	5	<i>Francisc. Maria Delmonaco.</i> 212
<i>Columella.</i>	200	<i>Fulgoſius.</i> (<i>Baptista</i>) 174.180.
<i>Cornelius Amstelodamensis.</i>	251	251.
<i>Cornelius Gemma.</i>	254	G.
<i>Cornelius Celsus.</i>	267	<i>Abriel Cuneus.</i> 85.96
<i>Costaeus.</i>	222	<i>Galenus.</i> 156
<i>Ctesias Gnidius.</i>	54	<i>Gaspar Hedionus.</i> 234
<i>Cuspinianus.</i>	126	<i>Gilius.</i> 249
D.		<i>Guaſtavinus.</i> (<i>Julius</i>) 260
<i>Alechampius.</i>	174	<i>Gualtherus Rhaleg.</i> 45
<i>Damascenus.</i>	149.152	H.
<i>Damianus. (Petrus)</i>	180	<i>Eliodus.</i> 152, 153
<i>Daniel Prophetæ.</i>	47. 51	<i>Herodotus.</i> 193
<i>Delrio.</i> 56. 150. 165. 218. 260		<i>Hesiodus.</i> 159
<i>Democritus Physicus.</i>	147	<i>D. Hieronymus.</i> 154, 271
<i>Diodorus Siculus.</i>	245	<i>Hippocrates.</i> 48.61.73.110.141
<i>Diogenes Laërtius.</i>	148	153. 210. 267.
<i>Dorothæus Medicus.</i>	171	<i>Horatius.</i> 272
E.		I.
<i>Empedocles.</i>	6. 15	<i>Jacobus Bonitus.</i> 272
<i>Esdras Prophetæ.</i>	147. 205	<i>Jacobus Jani.</i> 273
<i>Everardus à Sypesteyn.</i>	206	<i>Jacobus Zabarella.</i> 171
F.		<i>Janus Vitalis Panormitanus.</i> 81
<i>Albricius ab Aquapendente.</i>	253.	<i>Joachinus Fortius Ringelbergius.</i> 160
<i>Felix Ofiſus.</i>	184	<i>Iodocus Hondius.</i> 44
<i>Ferrantes Imperatus.</i>	24	<i>Ioannes Alibofius.</i> 151.167.280

S C R I P T O R U M.

<i>Joannes Fridericus Treublerus.</i>	M.
288.	<i>Acrobius.</i> 169
	<i>Magins. (Hieronymus)</i> 186
<i>Ioannes Grammaticus.</i>	<i>Majolus.</i> 156, 159, 180, 211, 218
	<i>Marcellus Palonius.</i> 234, 235
<i>Ioannes Gualtherius.</i>	<i>Martinus Cheitomæus.</i> 292
10,	<i>Manilius.</i> 153, 223
13, 18, 24, 54, 75, 111, 127,	<i>Martinus Sandellius.</i> 193
141, 142, 149, 182, 233,	<i>Mattheus Palmerius.</i> 76
255.	<i>Montuus.</i> 169
<i>Ioannes Magnus.</i>	<i>Munsterus.</i> 81, 85, 255
150, 165	
<i>Ioannes Multivallius.</i>	N.
234	<i>IColaus Tulpius.</i> 266. & seq.
<i>Iordanes.</i>	O.
126	<i>Octavius Riparolia.</i> 132, 133
<i>Iulius Obsequens.</i>	<i>Olaus Magnus.</i> 150, 165, 218
11, 12	<i>Oppianus.</i> 214
K.	<i>Ovidius.</i> 154, 220, 246
<i>Ormannus.</i>	P.
78	<i>Anarolus.</i> 280
L.	<i>Paraeus (Ambrofius)</i> 21, 55,
<i>Angius.</i>	56, 59, 63, 66, 71, 78, 79,
	81, 87, 90, 93, 106, 111, 118,
<i>Laurentius Anatomicus.</i> 151	120, 131, 138, 144, 147, 152,
	183, 185, 191, 192, 205, 210,
<i>Laurentius Pignorius.</i> 19, 133,	234, 235, 237, 247, 257, 261,
176, 193.	280, 283.
<i>Levinus Hulsius.</i>	<i>Petrarcha.</i> 77, 154
45	<i>Petrus Justinianus.</i> 127
<i>Levinus Lemnius.</i>	<i>Petrus Lupius.</i> 162
63	<i>Philoſtratus.</i> 157, 193
<i>Licetus.</i> in tractatu de perfecta	
constitutione hominis in ute-	
ro. 2, 51, 64, 96, 104, 107,	
125, 139.	
<i>Idem,</i> in opere de Vita. 45, 104	
<i>Licetus,</i> Auctoris Pater. 210	
<i>Livius.</i>	
24, 191	
<i>Lucretius.</i>	
223	
<i>Ludovicus de Bils.</i> 293. & seqq.	
<i>Lycoſthenes. (Conradus)</i> 16, 25,	
88, 89, 180, 183, 186, 255,	
257.	
	<i>Philal-</i>

INDEX Scriptorum.

<i>Philalethus.</i>	161	<i>Renatus Ciretus.</i>	118
<i>Pblegon Trallianus.</i>	10, 132, 171	<i>Riolanus. (Joannes)</i>	78. 87. 91.
<i>Pincetus (Augustinus)</i>	114	98. 100. 115. 152. 219. 234.	
<i>Petrus Borellus.</i>	293	<i>Rubeaquensis.</i>	10. 24. 54. 127.
<i>Petrus Lupius.</i>	162	129. 141. 149. 182. 201. 233.	
<i>Petrus Kragelund.</i>	292	255.	
<i>Plato.</i>	4, 47, 153, 159, 200, 228, 260.	<i>Rueffus. (Jacobus)</i>	8. 14. 18. 81. 83. 91. 112. 117. 120. 141. 144. 148. 191. 234. 255.
<i>Plinius.</i>	24, 44, 154, 156, 164, 169, 173, 181, 198, 200, 218, 240, 246, 271.	S.	
<i>Plutarchus.</i>	14, 26, 162, 164, 181, 186, 190, 214, 215, 225, 229.	<i>Samuel Blomartius.</i>	270
<i>Polydorus Virgilius.</i>	9. 15. 191. 216.	<i>Saxo Grammaticus.</i>	165. 218
<i>Pomponius.</i>	154. 156	<i>Scaliger.</i>	18. 26. 106, 107
<i>Pontanus (Jovianus)</i>	19. 83	<i>Sennertus.</i>	279
<i>Porphyrius.</i>	28. 41. 197	<i>Simon Provencherius.</i>	151. 280
<i>Porta. (Joannes Baptista)</i>	14. 26. 200. 214. 239.	<i>Solinus.</i>	147. 154. 156. 181
<i>Propertius.</i>	220	<i>Strabo.</i>	245
<i>Prosper Alpinus.</i>	24	<i>Stumpfius.</i>	85
Q.		<i>Suetonius.</i>	181
<i>Quercetanus.</i>	152	T.	
R.		<i>Aliacotius.</i>	108. 126
<i>Abbi Moyses.</i>	14	<i>Tulpus (Nicol.)</i>	266. & seqq.
<i>Ramus. (Joannes Baptista)</i>	180. 207. 250	<i>Theophrastus.</i>	26. 200
<i>Realdus Columbus.</i>	9. 149. 170. 172.	<i>Thuanus (Augustus)</i>	150. 152 280.
		<i>Torquatus Tassus.</i>	155. 260
		<i>Tribemius.</i>	76
		V.	
		<i>Valerius Maximus.</i>	160. 191
		<i>Virgilius.</i>	160. 221. 225
		<i>Vincentius.</i>	76. 181. 211
		<i>Volaterranus.</i>	13. 175. 185. 216

INDEX

INDEX ALPHABETICUS

Rerum notabilium locupletissimus,

Ad paginas accommodatus.

A.	<i>Africus</i> ut semper aliquid novi afferat. 219, 220.
A.	<i>Ccipiter ternis pedibus.</i> pag. 15
	<i>Acephali monstri origo expli-</i>
	cata. 138
	<i>Acephali qui monstra non sint.</i> 4
	<i>Acephalus pectori oculato non</i> esse monstra. 44
	<i>Actio physica est cum motu.</i> 53
	<i>Actio physica tactu fit.</i> 6
	<i>Actus activorum in paciente disposito fie-</i> ri. 69
	<i>Actus distinguit qui, & quomodo.</i> 48
	<i>Actus est ratio cognoscendi.</i> 35
	<i>Actus qui specificas differentias consti-</i> tuat. 48
	<i>Admirabilia quæ sint, quæ non sint.</i> 40
	<i>Admirabilia rapiunt homines ad sui me-</i> ditationem. 1
	<i>Admiranda historia foetus monstrosi Me-</i> <i>dioburgi</i> nati. 300. & seqq.
	<i>Adultera cur pariat filies marito simi-</i> les. 210
	<i>Adulteri qui non sit, licet adulterium com-</i> misericit, sciens cum qua rem habuerit. 157.
	<i>Adultos homines monstrosum naturam</i> induere. 206. 207
	<i>Ægrotantes ut fibi caussa evadant figuræ</i> monstroæ. 124
	<i>Æthiopes vi phantasie filios albos procrea-</i> re posse. 153
	<i>Æthiopia feminæ qua forma sint.</i> 155
	<i>Æthiopiam veteres India nomine appella-</i> bant. 154
	<i>Æthiopum more nigri filii ex candidis pa-</i> rentibus orti non sunt monstra. 152
	<i>Amaranthi monstrum.</i> 24
	<i>Ambufti monstrosi.</i> 209
	<i>Analogatum primum cetera patefacit.</i> 46
	<i>Anaticula uno crure nixa.</i> 18
	<i>Anceps monstrum quodnam sit.</i> 48
	<i>Ancipitis monstri caussa ut sit parentum</i> imaginatio. 125
	<i>Ancipitis monstri caussa prima quæ sit.</i> 119.
	<i>R.</i> Andro-

I N D E X

- Androgyni qui monstra sint. 169, 170
 Androgyni utroque sexu utentes. *ibid.*
 Androgynum monstrum quale sit. 170
Andromeda Ethiops. 154, 155
 Angustantia uterum plura. 68
 Angustia uteri ex quibus caussis pendeat
100.
 Angustia uteri procreat monstra infor-
mia. *ibid.*
 Angustia uteri ut caussa sit monstri exce-
dantis. *ibid.*
 Animalia diversæ speciei quæ coëcant ad
prolem. 221
 Animali cuique suum esse nascendi tem-
pus. *ibid.*
 Animal non omne cuique junctum pro-
creare sobolem. 224
 Animal non semper tertiae speciei nasci
ex parentibus diversæ naturæ. 219
 Animal unum ut constare nequeat ex
pluribus speciebus. 222
 Anima est vitæ caussa. 33
 Anima incorporeæ est. 226
 Animam esse monstri formam remotam.
31.
 Anima nulli est corporeæ qualitati sub-
ditæ. 226
 Animæ partes viliores in actionibus suis
à nobilioribus gubernari. 104
 Anima ut sit una. 31
 Anser biceps, uno collo, quaternis pedi-
bus, cum gemino podice. 20
 Anser dupli collo, quaternis alis, & pe-
dibus. 18
 Anserinis pedibus, & manibus puer ena-
tus. 180, 234
Antoni Cianfi è dorso brachiisque flammæ
erupisse crepitantes. 161
 Apparentia monstra. 239
 Arbor una fructus diversarum specierum
proferens. 223
 Arborea venus quæ sit. 220
 Arbores variæ ut in unum coëcant. 109
 Arbutus ut nuces ferat. 221, 225
Aristomenis corpilosum.
Aristomenis fortitudo. *ibid.*
- B.
- Arifoteli* locus illustratus. 43
 Arquati morbi natura mirabilis in *Py-
thagoras.* 162
 Ars monstra efficit non sine opera natu-
ræ. 126
 Ars naturam perficit. 223
 Ars naturæ juncta facit oleam vitipro-
ram. *ibid.*
 Ars non potens facere quod vellet, efficit
quod potest. 41
 Ars non semper affequitur intentam for-
mam. 27
 Ars ut efficiat monstra. 126
 Arte monstra effici posse. *ibid.*
 Artifex imperitus ut se habeat ad peri-
tum. 202
 Artis operatio unde denominetur. 27
 Artis peccata ut eveniant. 201, 202
Astani de vertice flamma erumpens. 160.
 Aſſuetorum adjumentorum privatio
morbos, & mortem inducit. 107
 Astacus partu editus à matrona *Sirena.*
212.
 Athletas in monstra degenerasse. 47
Attila ex muliere, & cane ut ortus. 219
Averrois mulier ut sine coitu grava fuet-
rit. 253
 Aureæ glandes ut è palma physicè deflu-
xerint. 162
 Aurei cruris allegoria. 158 & seqq.
 Aurei cruris *Pythagoras* origo explicata.
ibid.
 Aurei cur dicti sint primi homines. 159
 Aurerum femur *Pythagoras.* 158, & seqq.
 Aures curtae ut infistione reficiantur. 126
 Auctores alii de monstris ut egerint. 1
 Auctor septimestri partu editus. 222
- B.
- Barbati* pueri ut na; *Iauis.* 163
Bartholomai Turrian ria. 166
Basilensis monstri hysto 143
Basiliscus usitat. 253
 Bellæ marinæ coitus cum homine. 249
 Bel-

R E R U M N O T A B I L.

- Bellæ femina ut hominem concipiat
monstrosum. 227, 228
 Belluam ut gignat homo ex fera femina.
ibid.
 Bellua ut ex homine, ac bruto monstra
concipiat. *ibid.*
 Bestiæ quæ diversi generis coëntes ge-
nerent. 213
 Bestias ab hominibus nequam subactas
monstra parere. 218 & seqq.
 Biceps homo. 8, 11
 Biceps infans carens altero brachio. 8,
111, 112.
 Biceps infans tertiam manum habens in
collo. 128, 119
 Biceps puella cujus materie ex celo ge-
nita. 94
 Bicorporeus homo ab umbilico sursum.
75, 77.
 Bliti monstrum. 24
Bonamius notatus. 167
 Bos biceps. 18
 Bos quinque pedibus. 15, 18
 Bos ex equa bovem genuit equinis pedi-
bus. 18
 Brachiorum expertis origo. 8, 55, 62
 Brachiorum expers homo à nativitate. 8,
55, 291.
 Brutis unicum est pariendi tempus. 221
 Brutorum monstra varia. 15, 16, & seqq.
- C.
- Cacodæmonis effigie monstrum mu-
lier peperit. 254, 255
 Cælo nulla deformitas inest. 42
 Cælum non agit sine motu. 53
 Cælum non est generabile, & corrupti-
bile. 34
 Cælum ut sit nostratum caussa. 37
 Cælum ut sit monstrorum caussa. 53
 Calceamenta quindecim annos durantia.
250.
 Caliditas regionis venerem acuit. 220
 Calor excedens ut lapides in corpore
creet. 166
- Caloris excessus, & defectus ut monstra
pariat. 143
 Calor idem colliquat ceram, & indurat
lutum. 103
 Calor idem dealbat capillos, denigrat car-
nes. *ibid.*
 Calor maternus qui sit instrumentum vir-
tutis formaticis. 104
 Calvariae deauratae sunt *Seytharum* po-
cula. 159
 Canes cum lupis, vulpibus, ac tygride
coïre. 213
 Canis biceps. 18
 Canis capite avis. 237
 Canis triceps. 18
 Canis castratus venerem exercuit. 72
 Capite carens orta puella. 131
 Capite *Medusa* puer ut gigni valeat. 244
 Capitis materni violenta concussio cur
monstrum efficiat magis quam dorsi,
aut ventris. 109
 Capitis *Medusa* comperti in ovo gene-
ratio. 252
 Capra cornu habens in cruce. 17
 Caput exerens se ex umbilico hominis.
81.
 Caput habens puer è sinistro enatum hu-
mero. 10
 Caput humanum partu editum. 56, 57
 Caput insolite magnitudinis. 102, 103
 Caput *Medusa* in ovo compertum.
252.
 Caput membranis involutum ut mulier
parere potuerit. 62
 Caput qua ratione materia nimium af-
fluat. 103
 Caput sine busto diu non vivit, nec in u-
tero. 62
Cardanus notatus. 47, 106
Carduus monstrosus. 24
Carmelita monachus ut habuerit capillos
flammigeros. 160
Cassianus à *Pates* eques laudatus. 133,
134.
 Castratum animal ut coïre, & generare
possit. 72

I N D E X

- Caudam è sylvestri vietu homini erumpere non est probabile. 47
 Caudatus infans ut oriatur. 246
 Caussæ duæ physicæ monstri dæmoniformis. 260
 Caussæ uterum angustantes. 68
 Caussæ communes non sunt in definitio-ne ponendæ. 39
 Caussæ variæ ineptitudinis materiæ fœ-tus. 68, 69
 Caussæ naturales aurei femoris *Pythag-o-*-ra. 160. & seqq.
 Caussæ efficiens formam suâ digniorem efficere non potest. 228
 Caussæ efficiens una communis esse potest omnibus monstribus. 52
 Caussæ finalis ob quam placenta in utero gignatur. 137
 Caussæ finalis omnium monstrorum non una. 52
 Caussæ in quam sunt effectus resolven-di. 61
 Caussæ monstrorum ut sit ineptitudo ma-teriæ. 68, 69
 Caussæ monstrorum rara. 109
 Caussæ monstrorum indeterminata. ibid.
 Caussæ monstri efficiens primaria, & proxima. 37, 38
 Caussæ monstri formalis quotuples, quæ-que sit. 30, 31
 Caussæ monstri ancipitis variæ. 122. & seqq.
 Caussæ monstrorum quatuor sunt gene-
rum. 52
 Caussæ monstrorum effectrices remotæ quæ. 37
 Caussæ proximæ, ac remotæ discrimen. 30.
 Caussæ proxima quid habeat essentiale. ibid.
 Caussæ quæ non pariant scientiam. 53
 Caussæ quæ sit suis effectibus tempore po-sterior. 6
 Caussæ remota quid habeat essentiale. 33
 Centaurus. 14
 Centaurus ex equa, & pastore natus. 216,
- Centaurus ut oriatur. 222
 Cervus habens posteriores partes equi-nas. 18
 Chirurgorum imperitia ut efficiat mon-stra. 127
Ciceronis opinio de monstri etymologia exploditur. 5
 Cinædus qui parere potuerit. 171
 Cinocephali meridionales. 212
 Cinocephalus non esse monstra. 44
 Cinocephalus homo ut nascatur. 222
 Claudi à nativitate monstra non sunt. 4
 Colores partium foetus variare potest pa-rentum imaginatio. 74
 Columbarum pulli monstrofi. 16
 Columbas sepe parere. 24
 Compositorum essentias manifestant sim-plicium naturæ. 119
 Conceptui materiam non detrahit phan-tasia parentum. 74
 Conceptus secundus ut fiat sine coitu ite-rato. 100
 Conceptus quando, & quomodo fiat. ibid.
 Confusa theoria vitanda. 48
 Constitutionis, & nutricionis materia eadem. 226
Contareni Comites *Joppe* ut primùm crea-ti. 154
 Corde piloso qui fuerint homines. 164
 Corna ut prunis sint matres. 221
 Cornutum infantem matrona peperit. 254, 255, 257
 Coxendici è femore ut ignis exiluerit. 161
 Cruris aurei *Pythagora* secunda caussa physica. 160
 Crus aureum *Pythagora*. 158
 Cucumeris monstrum. 24
 Culmus quindecim spicarum absque fa-tione inventus. 25
 Cyclopes non esse monstra. 44
 D.
Dæmon ut venerem cum muliere ex-ercat. 260
 Dæmon assumpto corpore est vivens & quivoce. 49
 Dæmon est substantia incorporea. 261
 Dæmo-

R E R U M N O T A B I L.

- Dæmonis astu multifariam possunt mon-stra fieri. 231
 Dæmoniformis monstri duæ caussæ phy-sicæ. 260, 261
 Dæmonis opera ut monstrum physicè fieri valeat. 232
 Dæmoniforme monstrum ut vi phanta-siæ oriatur. 260
 Dæmoniformia monstra nata. 254. & seqq.
 Dæmon monstra proginxit applicando activa passivis, hoc est solo motu locali caussarum physicarum. 232
 Dæmon ut monstra efficiat. 254, 261
 Dæmon monstrorum caussa primaria non est, sed minister. 232
 Dæmon monstrum procreans de sua sub-stantia nihil admiscet. 254, 261
 Dæmon ut queat monstra generare. 51
 Dæmon qua forma *Ledam* compresserit. 254.
Danorum Rex ut ab ursø originem dux-erit. 165
 Debile agens cur cedat robusto in ope-rando. 198
 Debilitas formaticis ut efficiat monstra mutila. 143
 Debilitatis formaticis multæ caussæ enu-meratae. ibid.
 Debilitas virtutis nutrientis ut monstrum efficiat. 206
 Debilis vis generatrix ut monstra consti-tuat. 240
 Debilis vis formatrix ut monstra consti-tuat. 241
 Deficientis monstri caussæ. 119, 120
 Definitionis officium. 39
 Definitio ex quibus texi debeat. ibid.
 Definitio monstri ut sit investiganda. ibid.
 Definitio monstrorum affertur. 41
 Definitio non traditur per caussas com-munes. 39
 Definitionis perfectæ munus. 43
 Definitio monstri ut exprimat caussam fi-nalem. ibid.
 Definitio monstri ex quibus texenda sit. ib.
 Definitio monstri ut explicet caussam ef-fectricem. 43
 Deformitas in Cælo nulla. 42
 Degenerare semen faciunt multa. 243
Delius notatus. 218
 Determinatio materiæ indeterminatæ ut fiat. 69
 Deo ut similia fiant mortalia. 43
 Deum re ipsa non efficere omnia monstra proximè. 7
 Deum solum posse omnia monstra effice-re. ibid.
 Deus cur agat non physicè, sed eminen-ter. 53
 Deus ubi sit *Aristoteli*. 52
 Deus ut sit monstrorum caussa. ibid.
 Differentia monstri specifica à forma de-ducta. 42
 Difficilis *Petrarcha* locus explicatus. 154, 155.
 Difficilis cur sit naturam errare in plan-tis formandis, quàm in animalibus. 23
 Difforme monstrum quod sit. 48
 Difforme monstrum ut constituatur à placentâ. 137
 Difforme monstrum ut à motu fiat. 138
 Difforme monstrum ut fiat à mola. ibid.
 Difforme monstrum ut oriatur à materiæ vesciciditate. 140
 Difforme monstrum ut fiat à facultate di-sccretiva feminis. 139
 Difformis monstri variæ historiæ. 127. & seqq.
 Difformis monstri origines, & caussæ wa-riæ. 136. & seqq.
 Digitus vice brachii. 277
 Digi-ti duo pedis connati. 279
 Diluvio antiquior *Joppe*. 154
 Discreticis virtutis in femine necessitas. 139.
 Discretiva debilis ut monstra efficiat. 241
 Discrimen caussæ proximæ à remota. 30
 Dissimile sibi ut producat efficiens. 228
 Dissimile sibi quæ, & cur generent. 195, 196.
 Distortis mirè manibus, ac pedibus puer ut ortus. 144
 Divisiō

I N D E X

- Divisio materialis monstri secunda rejicitur. 46
 Divisio monstri à materia duplex. *ibid.*
 Divisio monstri mutili. 61
 Divisio quarta monstri recipitur à varietate formæ. 48
 Divisio tertia monstri quæ. 46, 47
 Divisio ut conferat definitioni. 39
 Duodecimo mense nati homines. 222
 Duplici capite natus homo. 75, 76, 128
- E.**
- E**ffectio rerum mutatio est. 27
 Effectrices monstri caußæ remotæ. 37
 Effectus quam caußam sui tempore præcedant. 6
 Effectus in quam caußam sint resolventi. 61
 Efficiens caußa una communis esse potest omnibus monstribus. 52
 Efficiens monstrorum secundarium. 37
 Efficiens monstri primarium duplex. *ibid.*
 Efficientis proximi varias esse species. *ibid.*
 Efficiens proximum ejusdem rei multiplex. *ibid.*
 Efficiens monstrorum immediatum, & principale. 38
 Efficiens ut sibi dissimile producat. 228
 Elephanti cum muliere nulla venus. 216
 Elephantino capite puer. 199, 201
 Elephanti pudicitia. 216
 Enorme monstrum quod sit. 48, 148
 Enormis monstri tres differentiæ. *ibid.*
 Enormis ut sit hominis nativitas. 222
 Enormium monstrorum caußæ, ac origines variæ explicatæ. 158. & seqq.
 Epóna mulier ex equa, & homine orta. 225.
 Equæ pullus bos fuit equinis tantum pedibus. 18
 Equicervus. *ibid.*
 Equi collum manu confricatum scintillas ignium emittens. 160
 Equuleus quinis pedibus. 18, 21
 Equus mirè monstruosus humanis pedibus. 181.
- Equus humano capite. 184
 Equus Tiberij ore flammigerabat. 160
 Errores naturæ varii in monstri origine. 32
 Error naturæ monstrum generantis in quo sit. *ibid.*
 Erichthonij ortus. 240
 Esau pilosus homo. 150
 Excedens calor ut lapides in corpore faciat. 166
 Excedens monstrum quodnam sit. 48, 93
 Excedens monstrum ut fiat ex morbo fœtus. 110
 Excedens monstrum ut fiat ob uteri angustiam. 100
 Excedens monstrum ex parente monstroso. 101
 Excedens monstrum ut fiat ex vitio nutritionis. 102
 Excedens monstrum & in utero, & extra uterum fieri posse. 103
 Excedens monstrum quam materia constitut. 94, 95
 Excedens monstrum ex materiæ penuria ut oriatur. *ibid.*
 Excedentia monstra duum generum. 75
 Excedentia monstra quæ sint. *ibid.*
 Excedentis monstri plurimæ historiæ. *ib.* & seqq.
 Excedentis monstri caußæ plures. 93. & seqq.
 Excedentis monstri origo varia. 107
 Existentia rerum ut comprobetur. 8
 Exos infans unde genitus. 61
- F.**
- Factum nullum caret causa effectrix. 27
 Facultas discretiva feminis ut monstra difformia producat. 139
 Fagi ut ferant castaneas. 225
 Felum cum muliere non coïvisse. 216
 Felum monstra varia. 17, 193
 Femineum semen à masculeo gubernari in operando. 177, 178
 Femina cur possit omnem defectum masculi supplere. 73
 Femina

R E R U M N O T A B I L .

- Femina ut in masculum mutari potuerit. 172. & seqq.
 Femur aureum *Pythagora.* 148
 Ferae caput habentes humano simile. 189
 Ferae mulierum amplexus expetentes, & exercentes. 229, 270
 Ferae quid habeant commune cum hominæ. 223
 Fera ex homine triplicem partum edere potest. 227
 Feram ut mulier ex fera masculo concipiatur. 229
 Ferinam effigiem ut induant homines extra uterum. 206, 207
 Ferina venere abutentes homines generare posse. 221, 222
 Ferinum monstrum ut mulier edat. 227, 228
 Ferreum genus hominum quodnam sit. 159.
 Ferro candenti consumitur malignitas. 106.
 Ficuum monstra. 24
 Figura omnium monstrorum noa una. 52
 Figura est forma accidentalis. 39
 Figuræ membrorum à qua virtute formantur. 143
 Figuras partium fœtus variare potest parentum imaginatio. 74
 Figuræ indelebiles quæ. 209
 Filii monstrosi cur, & quando fiant ex parentibus monstrosis. 70
 Filios adultera cur marito similes efficiat. 210.
 Filios albos ex *Aethiopibus* ortos non esse monstra. 152
 Filius ursi qualis fuerit ex muliere. 165
 Finalis causa omnium monstrorum non una. 52
 Finalis caußæ monstri ut in definitione exprimenda. 43
 Finis animantium perfectorum proprius. 29.
 Finis monstri proprius. *ibid.*
 Finis monstri in quo differat à fine viventis perfecti. *ibid.*
- Finis monstri remotus, & communis. 28
 Finis cunctorū agentium naturalium 43
 Finis cujus gratia placenta in utero gignitur. 137
 Finis perficit. 6
 Flammæ erumpentes è corporibus equorum, & hominum viventium. 160. & seqq.
 Fœcunditas unde insit semini. 38
 Fœtum constituens virtus feminis triplex. 240
 Fœtum exoriri posse ex bruti, & hominis congressu. 224. & seqq.
 Fœtus biceps. 8
 Fœtus lapideus in utero. 151. 284
 Fœtus ortus rotundæ figuræ. 141
 Fœtus in utero à magno morbo cur raro convalescat. 73
 Fœtus capite felino 278. capite equino. *ibid.* capite suillo. *ibid.*
 Fœtus monstrosi à *Ludovico de Bili* dissipata historia. 293. & seqq.
 Forma omnis in qua materia recipatur. 206.
 Forma essentialis monstri quæ. 31
 Forma ut in materia sit. 35
 Forma cum fine coïcidit. 30
 Forma monstrij duplex. *ibid.*
 Forma monstrorum remota quæ. 31
 Forma perficiens materiam remotam quæ sit. 31
 Forma specifica monstrij. *ibid.*
 Formatrix vim quæ debilem reddant. 143.
 Formatrix virtus imbecilla ut monstra informia efficiat. *ibid.*
 Formatrix virtus in semine ut operetur. 104
 Formatrix virtus est agens merè naturale. 140
 Formatrix debilis ut monstra constituant. 241.
Franciscus Barberinus Cardinalis laudatus. 133, 134
Franciscus Guidus memoræ monstrum. 161.

I N D E X

- Francisci Guidi* brachia frictione laevigata
flammas halare consuevisse. *ibid.* 220
- Frater fratri adnatus. 273. & seqq.
- Franciscus Habele* laudatus. 280
- Frequentia non pariunt admirationem
40. non mira sed rara. *ibid.*
- Frigore lapides ut fiant in humano corpo-
re. 166
- Fronte connexæ puellæ. 81
- Frumenta nata in arboribus. 24. & 224
- Frumenta in lolum degenerare. 200
- Frustra nihil esse. 27
- Fulmine tacti duo viri ut monströsè con-
juncti sint in unum. 126
- Fungi ex lapide nati. 26
- Fungi infimum obtinent vegetalium gra-
dum. 25
- Fungi in ramos divisi. 26
- Fungi turiones ut asparagi. *ibid.*
- Fungorum monstra. *ibid.*
- Fungos lapide scere. 162
- Fur qui non sit, licet furatus sit. 157
- Futura malacur non sint fines monstro-
rum. 6
- G.**
- Gallinacei* tripedes. 18
- Gallinacei* quadrupes. *ibid.*
- Gallinæ cur ceteris animalibus sint magis
monstrificæ. 24
- Gallinæ res foodas, & venenatas devo-
rant. 252
- Gallinarum pulli monstrifici. 16
- Gallus quinque pedibus. 22, 253
- Gemelli pectore cohærentes. 80
- Gemelli unum caput habentes commu-
ne. 108
- Gemelli in utero formati ut copulentur.
ibid.
- Gemelli simul concepti æqualem habent
molem corporis. 97
- Gemellæ ad nates junctæ. 90
- Gemelli nati variis membris conjuncti.
75.
- Gemini supra umbilicum infra unum
corpus habentes. *ibid.*
- Generandi vis communis plantis, & ani-
malibus. 220
- Generandi vis solis perfectis viventibus
ineft. 169
- Generans ut sobolem fibi similem pro-
creet. 195
- Generans quam speciem intendat. 29
- Generantis primarium institutum quid
sit. 43
- Generantis virtus ex quot, & quibus con-
flata sit. 196, 197
- Generare sibi simile esse opus naturæ per-
fectissimum. 169
- Generatio monstrorum triplex est abso-
lute. 51
- Generatio cur dicatur natura. 27
- Generatio prolis cuius animæ officium
sit. 223
- Generatrix virtus imbecilla, ut monstra
pariat. 240
- Generis essentialia singulæ speciei adsunt.
28.
- Generis monstrorum amplitudo. 42
- Genitale puer habuit in vertice. 127
- Genus in definitione substantiæ quid ex-
plicet. 41
- Genus proximum monstri. *ibid.*
- Gibbi homines non sunt monstra. 4
- Gigantes non esse monstra. 44
- Gigantes cur monstra non sint. *ibid.* & 92
- Glandes aureæ, ut physicè defluxerint è
palma. 162
- Glandes oræ ex ulmo. 221
- Glandes ut fiant ab ulmo. 225
- Glaci* marini fabula. 47
- Gravida mulier sine coitu. 253
- Graviditatis signa certissima. 150
- Graviditatis tempus æquale ut habeat ho-
mo cum animalibus habentibus inæ-
qualia uteri tempora. 222
- Graviditatis tempus quibus sit unicum.
ibid.
- Guilhelmus Pise* laudatus. vide præf. *Blaſij.*
- H.**
- Helms* unde guttæ olorinum habue-
rit. 254
- Hele-*

R E R U M N O T A B I L.

- Heliodorus* non est historicus, sed Poëta. 153.
- Hercules monſtra*, que fuerint. 35
- Hermaphroditos omnes monstra non ef-
fe. 169
- Hermaphroditus ex viro concipiens &
mulieres gravidas efficiens. 169, 170.
286.
- Hermogeni* cor pilosum fuisse. 164
- Hermaphroditus sine cute. 284
- Hircus ortus absque posterioribus pedi-
bus, mirè gradiens solis anterioribus.
15.
- Historia infantis petrificati. 279. & seqq.
- Historia canis castrati venerem exercen-
tis. 72
- Historia marini hominis. 249, 250
- Historia tauri castrati vaccam implentis.
72.
- Historia *Tritonis*. 250
- Historia marini hominis cornuti. 251
- Historia mira ursi puellam constupran-
tis, & gravidam efficientis. 165
- Historici qui vulgares opiniones haufe-
rint. 239
- Hominem ut mulier ex fera concipiat.
227. & seqq.
- Homines belluino capite. 180
- Homines cum feriscoire, & monstra pro-
creare. 213. & seqq.
- Homines cum marinis belluis coivisse.
249.
- Homines duo fulmine tacti concrevere
monströsè in unum. 126
- Homines è suo corpore ignium scintil-
las excutere soliti. 160, 162
- Homines ex cane & muliere nati. 216
- Homines ferina venere abutentes gene-
rare posse. 223
- Homines insignes pediculis enecti. 240
- Homines optimi qui sint apud *Scythas*.
159.
- Homines primi cur dicti sint aurei. *ibid.*
- Hómines quadrupedes quid fuerint. 47
- Homines undecimo mense nati. 222
- Homines petrificati. 279. & seqq.
- Homini caudam è victu silvestri exoriri
non est probabile. 47
- Homini cum feris quid commune sit. 213
- Hominis conditio peculiaris est enormia
ceteris monstrare. 7
- Hominis cum insectis nulla venus. 249
- Hominis marini historia. 250
- Hominis nativitas ut sit enormis. 222
- Hominis venus cum pennatis. 249
- Hominum corpora in lapides mutata.
166, 167
- Hominum monströsè mutilorum histo-
riæ variae. 54 & seqq.
- Homo æquale tempus graviditatis ut ha-
beat cum animalibus inæqualia uteri
tempora obtaintentibus. 222
- Homo canino capite. 182
- Homo capite anubidis ut oriatur. 203
- Homo capite, colloque anseris. 180, 181
- Homo cornua gerens, carens naso, lin-
gua quadrata, sine collo. 187, 188
- Homo cui ex ventre alter propendebat
collotenus. 14
- Homo cui puer ex pectore visus exiens
propendebat. *ibid.* & 81
- Homo equino capite. 180
- Homo ex fera femina ut belluam gignat.
228.
- Homo habens auriculas brutales. 9
- Homo habens caput bovis. 14
- Homo lunatas habens manus, & plantas.
142.
- Homo marinus captus in *Illyrici*. 250
- Homo præstigiis in asinum mutatus. 231
- Homo quadrimanus. 11
- Homo quatuor pedes habens. *ibid.*
- Homo qui, & quomodo in asini formam
mutatus. 211
- Homo rerum omnium scientiam des-
iderat. 1
- Homo sine brachiis natus. 8, 55
- Homo vaccæ filius. 218, 219
- Homo ursi filius. 217, 218
- Homo ut ex vaccino semine gigni valeat.
225.
- Homo ut sit rerum omnium mensura. 46
- Sf Humana

I N D E X

Humana monstra in se habere quæcunque brutalibus, & plantalibus convenire possunt.	2
Humana monstra sunt præcipuum analogatum.	46
Humana monstra ut arte efficiantur.	125
Humanorum monstrorum differentiae.	51.
Humanorum monstrorum historiæ miræ & sequentibus.	54.
Humanorum monstrorum origo generati affertur.	37
 I.	
<i>Anum</i> referens infans.	134. 135
Ictericia mirabilis <i>Pythagora</i> .	162
Jecur uteri quid sit.	137
Ignes ex humano corpore mirè profiliennes.	160
Ignis adurendo ut monstra efficiat.	126
Ignis fatuus quid.	160
Ignis non urens qui.	ibid.
Ilex, & olea, ex eadem radice orra.	26
Imaginatio matris non potest augere, nec minuere materiam foetus.	74
Imaginatio parentum sine eorum animadversione ut sit monstrorum causa.	211.
Imaginatio parentum cur non sit causa monstri mutili.	74
Imaginatio parentum ut efficere valeat monstra excedentia.	104
Imaginatio parentum ut efficiat monstrum informe.	146
Imaginatio parentum quando nequeat gemellos conglutinare.	108. & seqq.
Imaginatio parentum ut efficiat monstra multiformia.	159. 178
Imaginatio parentum ut sit monstrorum causa.	109. & seqq.
Inanimata non esse verè monstra.	42
Indici frumenti monstrum.	24
Ineptitudinis materiæ foetus caussæ variæ.	68
Ineptitudo materiæ ut sit caussa monstri.	68. 202.
Infans auribus, oculis, & naribus carent.	57.
Infans barbatus natus est.	149
Infans capite anubidis.	10
Infans caput habens enatum ex humero sinistro.	ibid.
Infans caudatus ut oriatur.	246
Infans cornutus.	183
Infans in feram verti non potest.	47
Infans natus canino capite.	201
Infans ortus absque capite.	54
Infans ortus absque manibus & pedibus.	9
Infans dupli capite.	75
Infans manibus ac pedibus anserinis.	180.
Infans hirsutus.	287
Infans promiscidem loco nasi gerens.	255.
Infans rotundus.	48
Infans solo sexu masculus corpore mulibri.	168. 177, 178
Infantes duo ab uno capite pendentes.	95.
Infantis pilosi origo.	163
Infans quadriceps.	10
Informe monstrum quid sit 48. 141, & 142.	
Informe monstrum ut fiat à motu.	144
Informe monstrum ut fiat ob uteri angustiam.	ibid.
Informia monstra ut fiant ob venerem menstruaram.	147
Informati unius parentis alter ut consule Valeat.	ibid.
Injustus non est omnis injustè agens.	157
Instio ut sit plantarum Venus.	210
Instrumenti inepti ratio.	202
Intelligentia ut sit monstrorum causa.	53.
Intelligentiis vim solam loco motricem dar <i>Aristoteles</i> .	262
<i>Zoppe</i> Civitates duæ.	154
<i>Zoppe</i> quæ sit antiquior diluvio.	ibid.
<i>Zoppe</i> <i>Contarensium</i> comitatus ut primùm facta.	ibid.
Labia	

R E R U M N O T A B I L .

Luporum, & canum coitus.	213
 M.	
Acrocephali monstra non sunt.	4
Mala non sunt monstrorum fines.	5, 6.
Mala futura cur non sint fines monstrorum.	5
Malus ut pyra ferat.	221
<i>Marci Poli</i> effigies mira.	207
Manus puelli exerta ex collo.	128, 129
Manus rotunda & globosa.	277
Manus inter duo brachia efformata.	292
Manus arida.	279
Manus loco pedes, & pedum loco manus.	285.
Manus cute denudatae.	291
Marini hominis historia.	250
Mas capite piscis carpionis.	278
Masculi semen gubernat femineum.	178.
Masculo mulier.	48
<i>Mates</i> centaurus.	13
Mater cur poslit omnem patris defectum supplere.	73
Materia essentiali habitudinem habet ad formam.	32
Materiæ ineptitudo ut sit caussa monstri.	69. 123.
Materia est potentia.	35
Materiæ vifiditas ut monstrum difforme constituat.	140
Materia ex se indeterminata ut determinetur.	69
Materia non una omnium monstrorum.	52.
Materia proxima monstri quæ sit.	33. 36.
Materia monstri proxima non est corpus vivens quoad animam.	35
Materia monstri remota, quæ.	33
Materia proxima generis remota est speciei.	ibid.
Materia quæ immediate sibi uniti formam postulet.	42
Materia subcælestium duplex.	32
S 2	Mate-

I N D E X

Materia ut à physico noscatur propriè.	34	Monstra in quo genere sint.	30
Materni capitis potius, quàm dorsi aut ventris violenta concussio, cur monstrum efficiat.	109	Monstra metaphoricè quæ sint.	3
Maternus calor, qui sit instrumentum de-serviens virtuti formatrix.	104	Monstra mutila quæ sint.	61
Matrona cornutum monstrum peperit.	257.	Monstra nil monstrant futurum.	5
<i>Maximi Aquilani</i> Medici corpus flammigerare consuevit.	162	Monstra non esse accidentia.	39
Medicus ut plagas debeat infigeræ.	106	Monstra non esse causas futurorum.	6
<i>Medusai</i> capitis in ovo comperti genera-tio.	252	Monstra non nisi malorum signa esse va-lere.	5
Membra sunt partes corporis viventis.	38	Monstra non esse pygmæos.	44
Membrorum figuræ qua virtute for-men-tur.	143	Monstra non esse præter naturam.	41
Membrum virile loco nasi.	294. ejus fi-gura.	Monstra non fieri ex primario naturæ in-stituto.	40
Menstruatae mulieres monstra pariunt.	147.	Monstra non indicant, futura quia sint futurorum effectus.	6
Menstrua ut monstrum producere va-leant.	ibid.	Monstra non sunt omnia vulgo apparen-tia.	44. 194
Menstruum alimentare quando permi-stum sit feminario.	ibid.	Monstra non omnia sunt uniformia.	52
Militis servus ut concipere, ac parere po-tuerit.	171	Monstra sunt oblæsiones naturæ.	44
Minotaui ortus.	49. 215	Monstra pariunt admirationem videntiibus.	40
<i>Mogontiam</i> monstri mira historia.	105	Monstra fiunt in utero plura quàm extra.	36.
Mola miræ formæ.	64	Monstra propriè dicta.	4
Mola in utero quid sit.	138	Monstra quæ fiant in utero, & quæ ex-tra.	36
Mola ut efficiat monstrum difforme.	ibid.	Monstra quæ sibi similia generent.	212
Moles carneæ utrinque à lateribus capitis dependentes.	278	Monstra quæ non sint, licet malè constructa, & parentibus dissimilia in es-sentia.	42
Mollia quæ in aere durescant.	167. 280	Monstra quatuor habere causas.	26
Monoculi qui monstra non sint.	4	Monstra quid sint.	92
Monopodes non esse monstra.	44	Monstra sunt absoluta, non relativa.	153
Monstra cur non perficiantur eventis.	6	Monstra sunt errata naturæ.	5
Monstra extra matris uterum facta.	47	Monstra sunt effectus naturæ.	28
Monstra fieri in solis viventibus.	33	Monstra sunt ortui & interitui obnoxia.	34.
Monstra fieri ex secundario naturæ insti-tuto.	40	Monstra sunt substantiae non ratione for-mæ.	39, 40
Monstra <i>Herculis</i> domita quid fuerint.	35	Monstra sunt dissimilia naturæ parentum & imperfecta.	40
Monstra horribilia.	9	Monstra verè quæ sint.	4
Monstra in brutis.	34	Monstra verè non sunt inanimata.	42
Monstra in stirpibus.	ibid.	Monstra ut differentiab ostentis.	4
Monstra in quibus frequentiora.	24.	Monstra ut differentiab prodigiis.	ibid.
		Monstra ut sint in genere bonorum.	4
		Monstra vulgi quæ sint.	4. 239
		Monstra	

R E R U M N O T A B I L .

Monstra, vide excedentia.		Monstrofa origo non monstri.	43
Monstri causæ remotæ quæ.	37	Monstrofa caro capiti adnata.	292
Monstri causa formalis explicata.	30, 31	Monstrorum physisè descriptio.	4
Monstri communis descriptio.	4, 5	Monstrorum procreatio rara.	40. 109
Monstri definitio, ex quibus texenda.	41.	Monstrorum quatuor causarum genera.	
Monstri definitio ut sit indaganda.	ibid.	Monstrorum species omnes ad decem re-dactæ.	49
Monstri dæmoniformis duæ causæ phy-sicæ.	260	Monstrorum theoria specialis.	45
Monstri efficiens proximum.	37, 38	Monstrosè genita non monstra.	228
Monstri finis remorus, & communis.	28	Monstrum anceps. vide anceps.	
Monstri forma specifica.	31	Monstrum difforme. vide difforme.	
Monstri generatio infra naturam quæ.	51	Monstrum enorme. vide enorme.	
Monstri generatio supernaturalis quæ.	ibid.	Monstrum ex animalibus diversæ speciei ut oriatur.	222
Monstri materia proxima quæ.	33. 36	Monstrum excedens. vide excedens.	
Monstri perfecta definitio.	45	Monstrum excedens, ut ex angustia uteri proveniar.	100
Monstri prima divisio exploditur.	46	Monstris similia sunt ostenta, non verè monstra.	34
Monstris similia sunt prodigia, non verè monstra.	ibid.	Monstrum informe. vide informe.	
Monstris similia sunt portenta non verè monstra.	ibid.	Monstrum multiforme in eadem specie.	48, 49.
Monstri specifica differentiab formade-ducta.	42	Monstrum multiforme in diversa specie.	ibid.
Monstri vera etymologia explicatur.	7	Monstrum multi generis.	46, 47
Monstrorum causa coadjuvans.	37	Monstrum mutilum.	48
Monstrorum causa finalis explicata.	28,	Monstrum mutilum vide truncum.	
	29.	Monstrum suppositum.	232
Monstrorum causa indeterminata.	109	Monstrum non semper est id cujus origo est monstrofa.	153
Monstrorum descriptio.	4. 5	Monstrum uniforme. vide uniforme.	
Monstrorum divisio è triplici fonte.	46	Monstrum <i>Istadiense</i> .	273
Monstrorum efficiens causa quæ sit.	37	Monstrum sine cranio.	285
Monstrorum efficiens instrumentale.	ibid.	Monstrum intestinis exertis.	286
Monstrorum efficiens causa, quæ habeat differentias.	ibid.	Monstrum sine oculis.	287
Monstrorum exacta cognitio quæ sit.	1, 2	Monstrum triceps.	291
Monstrorum forma specifica quid sit.	32	Monstrum sine corde, pulmonibus, lie-ne, renibus, intestinis, vesica, oculis, ore, naso.	300. 301
Monstrorum generis amplitudo.	42	Monstrum <i>Ultrajectinense</i> .	306
Monstrorum genus proximum.	ibid.	Morbi regii vis in femore <i>Pythagora</i> .	162
Monstrorum humanorum historiæ miræ. vide caput. libri primi tertium, & libri secundi cap. 2. 10. 22. 30. 37. 45. 53. 58. 74. 89.		Morborum medicatrix natura.	110
Monstrorum multorum historiæ varizæ.		Morbus monstrorum causa.	73
54. & seqq.		Morbus ut efficiat monstra excedentia.	110.
		Mores hominum unde conjectentur Phy-siognomi.	195
		Sf 3	Morta-

I N D E X

- Mortalia ut aeternitatem assequantur. 44.
 Motor quid sit. 27
 Motus ut efficiat monstrum informe. 144.
 Mulier *Averroë* citra coitum grava. 253.
 Mulier Cornuta. 275
 Mulier aut odit aut amat effictum, nil medium. 211
 Mulier brachiis à nativitate carent. 56
 Mulier elephantum ut parere valeat. 216.
 Mulier ex fera masculo ut feram concipiatur. 229
 Mulier ex fera triplicem partum edere potest. *ibid.*
 Mulier ex homine, ac bruto deinde coeuntibus ut monstra pariat. 231
 Mulier habens crura asinina. 14
 Mulier in avem efformari solita. 211
 Mulier menstruata concipiens monstra facilè parit. 147
 Mulier sine coitu quomodo possit in se ipsam femen effundere. 99
 Mulier ut monstrum ferinum pariat. 230.
 Mulierem cum elephanto non coivisse. 216.
 Mulierem cum leone non coivisse. *ibid.*
 Mulierem ex fele non peperisse. *ibid.*
 Mulieres barbato capite. 178
 Mulieres bestiis succumbentes monstrar parere. 213. & seqq.
 Mulieres ex cane peperisse. 216
 Mulieres ut in viros mutari possint. 173.
 Mulieres quæ bestiis succubuerint. 213.
 217.
 Mulieris piscis historia. 251
 Malorum genus sterile est. 214
 Multiforme monstrum. 48, 49
 Multiformia monstra quæ sint. 168
 Mulus tripes genitus. 15, 18
 Mutatio nulla est sine motore. 27
 Mures *Niloticus* semiformati. 246
- N.
- N**Abuckedonfor ut induerit feram. 47.
 Nares præcise ut infistione reficiantur. 108. & 126.
 Nascendi tempus suum esse cuique animali. 221
 Nasus pendulus. 277
 Nasus proboscidem referens in dorso pueræ. 131
 Nativitas hominis ut sitenormis. 222
 Natura cur difficultius erret in pangendis plantis quam in constituendis animalibus. 23
 Natura de possibilibus quando efficiat quod melius est. 249
 Naturæ monstra generantis error in quo conficit. 29
 Naturæ opus perfectissimum quod sit. 169.
 Naturæ opera omnia formam habent. 26
 Naturæ prævaricationes cur monstra dicuntur. 31
 Naturæ institutum in procreatione monstri. 43
 Naturæ variii errores in monstri origine. 32.
 Naturæ generans quid primariò intendat. 40.
 Natura gestit sibi similem essentiam procreare. 179. 212. 248
 Natura hominis gestit quod rarum novit alteri monstrare. 7
 Natura in monstri procreatione ut suo fine fructetur. 29, 30
 Natura mirè pertinax est in generanda sobole quam simillima parenti. 147
 Natura morborum medicatrix. 110
 Natura nihil agit frustra. 27
 Natura non peccat in forma monstri remota. 31
 Natura non potens facere quod veller, efficit quod potest. 40, 41
 Natura nostratis rei cuiuslibet satagit seipsum in specie perpetuare. 43, 44
 Natura omnia efficit ex materia. 26
 Natu-

R E R U M N O T A B I L .

- Natura quæ faciat ex secundario sui insti-tuto. 40, 41
 Natura præcipua est forma. 27
 Natura semper agit propter finem. *ibid.*
 Natura semper efficit de possibilibus quod melius est. 62
 Natura semper formam consequitur. 27. & seqq.
 Natura sola non facit vitem oleoproram, sed artis ministerio usa. 223
 Naturale agens ut ex necessitate opere-tur. 140
 Naturalia signa sunt duum generum. 5
 Neffus fluvius. 148
 Northumbria monstrum mirabile. 87
 Nurfia monstrum. 12
 Nutricationis, & constitutionis materia eadem. 226
 Nutrictatio sola ut efficiat monstra. 102
 Nutrimentum ut sit monstrorum cauilla. 206. & seqq.
- O.

- O**Ctimestres partus vivere posse. 222
 Oculi in humeris pueræ acephalæ. 131.
 Oculus anima carens est æquivocè ocu-lus. 35
 Occipiti bursa carnosa adnata. 277
 Olea, & ilex ex eadem radice germina-runt. 26. 223
 Onoscelis puella ut ortum duxerit ex as-i-na. 186. 215
 Opinio vulgaris de Monstri etymologia conveillitur. 3. & seqq.
 Organizatio disponit corpus ad animam. 29.
 Organizatio fit post conceptionem. 33
 Organizatio hominis fieri potest in utero vaccino. 225, 226
 Organizatio in quo subiecto sit. 35
 Organizatio non est in corpore ut est quid ab anima contra distinctum. *ibid.*
 Organizatio ut fiat etiam in adulto vivente extra uterum. 36
- P.
- P**Alma ferens aureas glandes. 162
 Palma ut aureas glandes physicè tule-rit. *ibid.*
 Palpebrae homini inversæ. 277
 Parau notatus. 106
 Parentes læsi filios interdum læsos inter-dum non læsos generant. 102
 Parentes monstrofi cur, & quando filios monstrofos generent. 70
 Parentes monstrofi cur, & quando gene-rent filios monstrofos. *ibid.*
 Parentes monstrofi ut possint procreare filios monstrofos. 101. 146
 Parentum imaginatio ut efficere valeat monstra excedentia. 74
 Parentum phantasia quando nequeat ge-mellos conglutinare. 108
 Pariendi tempus unicum brutis. 221
 Partu septimeltri editis *Lustri*. 222
 Partus triplex edi potest ex homine feram subigente. 227

I N D E X

<i>Paphæs</i> venus nefaria.	219	Pilosum cor ut esse potuerit.	163
<i>Patavini</i> monstri natura.	102	Pisces humana facie.	250
Paternum semen quando supplere nequeat defectum maternæ materiæ.	72	Pisces qui ex diversi generis parentibus orientur.	213
Pater viphantas ut monstra efficiat.	209 & seqq.	Piscis mulieris historia.	251
Peccata in arte ut fiant.	201	Placenta cuius finis gratia in utero generetur.	137
Peccata naturæ cur monstra dicantur.	44	Placenta est uteri jecur.	ibid.
Peccatum naturæ monstra generantis in quo consistat.	29	Placenta ubi sit in utero.	ibid.
Pectoribus conjuncti gemelli.	80	Placenta ut constituat monstra difformia.	ibid.
Pedes sine digitorum discrimine solidi & carnosæ.	291	Placenta ut generetur in utero.	ibid.
Pediculis enecti homines insignes.	240	Plagæ quæ malignæ non sunt.	106
Penis duplex in homine.	287	Plagæ ut à Medico infligi debeant ægrotis.	ibid.
Peponis monstrum.	24	Plantæ naturæ steriles ut fructus edant.	220
Petrarchæ locus difficilis.	154	Plantæ ut simpliciorem naturam habeant quam animalia.	23
Phantasia materna ut sit monstri causa.	247.	Plantarum varia monstra.	24
Phantasia non potest materiam augere.	93. & 104.	Plantarum monstra cur sint rariora quam animalium.	23
Phantasia non potest materiam minuere.	ibid.	Plantarum partes lapidescere.	162
Phantasia parentis quid possit, & quid non possit in foetus constitutione.	93	Plantarum venus quæ sit.	220
Phantasia parentum alborum potest factus nigros efficere.	152. & seqq.	Plantis è pluribus commixtis tertium fieri.	223
Phantasia parentum cuius monstri cauſa esse nequeat.	74	Platani ut ferant mala.	225
Phantasia parentum non potest conceputi materiam detrahere.	ibid.	Platoni fabula fuit familiaris.	47
Phantasia parentum ut efficiat monstrum informe.	146	Podex sine foramine.	293
Phantasia quæ monstra parere possit.	93	Porcellus à muliere partu editus.	36. 200
Phantasia ut sit cauſa monstri Daemoniformis.	260	Porcus capite, omoplati, ac pedibus anterioribus humanis.	189
Phantasia parentum quantum possit infœctum.	178. & seqq.	Porcus facie, pedibus, ac manibus humana.	183
Philosophi qua in re à sensuum judicio non discedant.	225	Porcus ore, & capite humano.	13
Physicum quæ deceat contemplari.	125	Porcus uno capite, quatuor auribus, duabus linguis, octo pedibus, infra umbilicum geminus.	20. 21
Physiognomi unde conjectentur mores hominum.	195	Porcus. vide Sus.	
Pioni monstri delineatio.	141	Portenta fiunt in inanimis.	34
Pilosæ virgo.	149	Portenta ut à monstribus differant.	4
Pilosæ pueri origo.	165	Potentia noscitur habitu.	34
		Præter naturam orientia quot, quæque sint.	40
		Privatio affuetorum adjumentorum inducit morbos, & mortem.	107
		Prodi-	

R E R U M N O T A B I L.

Prodigia contingunt in rebus inanimis.		Puer genitale habens vertici adnatum.
34.		127. 134. 135.
Prodigia ut à monstribus diffideant.	4	Puer habens caput arietis.
Pruna monstroſa.	24	Puer oculum habens in genu.
Pubis loco caudula enata.	293	Pueri lapidescentis origo.
Pudendum muliebre monstrosum	288.	Pueri nati sine oculis, & absque naso.
eius figura.	290	10. II.
Puella ab urfo compressa ut pilosum infinitam pepererit.	165	Puer manibus, & pedibus anserinis.
Puella carent altera manu ab ortu.	9	Puer meatum vesicæ non habens in extremitate penis, sed propè anum.
Puella cruribus asininis ut orta.	229	Puer <i>Medusa</i> capite ut gigni valeat.
Puella biceps cujus materiei excessu genita.	94	Puer natus absque foramine vesicæ.
Puella biceps, quatuor pedibus totidemque manibus.	12	Puer natus absque offibus.
Puella sine capite, habens aures in scapulis retro, nasum inter eas in spina, & oculos in humeris.	131	Puer natus bovillo capite.
Puellæ bicorporeæ usque ad umbilicum.	91.	Puer ore leonino.
Puellæ naribus aquilinis, &c oculis bovinis.	236	Puer ortus absque pedibus.
Puellæ obtinens aures in scapuliz.	131	Puer podicem ab origine habens in anteriori parte transpositum.
Puellæ semicanem peperit.	185	Puer quatuor manus, totidemque pedes habens.
Puellæ sine coxis, & cruribus orta.	60.	Puer semipiscis ex muliere natus.
62.		Puer semicanis ortus.
Puellæ villoſa.	149	Puer sine capite ortus.
Puellæ unimana orta.	11	Puer sine manibus ortus.
Puellæ ut in virum mutari potuerit.	172.	Puer sine pedibus ortus.
208. & seqq.		Puer umbilicum habens in tibia.
Puellæ nutricum mores, seu propensiones cum lacte bibunt.	208	Puer unimanus tripes.
Puellæ vaccino lacte nutriti.	226	Puer unimanus.
Puellæ quatuor manus, pedes, aures, & oculos habens.	12	Puer unicus pede avium nixus.
Puellæ tripes.	ibid.	Pulli gallinæ quatuor alis, & totidem pedibus.
Puer alatus absque brachiis.	234	16.
Puer à pectore infra unus, supra duplex.	75.	Putredo quid.
Puer biceps.	10	Putridum semen in serpentes abire.
Puer caudam habens in cervice.	236	Pygmæi monstra non sunt.
Puer cornu in summo capite habens.	234	Pygmæi cur non sint monstra.
Puer collo, &c auribus leporinis.	186	Pyramidalis figuræ homo ut fieri potuerit.
Puer faciem habens ranæ.	235	145.
Pueri ferinas partes habentes ut viphantas nascantur.	209	Pyra ut producantur ab orno.
		225.
		Pythagora crus aureum.
		148. 158. & seqq.
		Pythagora femoris aurei cauſæ naturales.
		ibid. & seqq.
		Pythagoras <i>Apollo Hyperboreus</i> cognominatus.
		148.

T t

Qua-

I N D E X

Q.	
Quadrupes puella.	11
Quarta monstrorum divisio recipitur à varietate formæ.	48
Quasi monstra non monstra quæ sint.	4
Quatuor pedes habens puer.	75
Quatuor pedes, & totidem manus habens puer.	11
Qui aliena manu cibum porridente comedit, raro nutrimenti copia suffocatur.	98
Quinque pedes habens equus.	18
Quo <i>jas morrou</i> quid.	268
 R.	
R Adice ex eadem <i>Olea</i> germinavit & <i>Ilex</i> .	224
Ranæ partu editæ à mulieribus.	199
Ranali facie puer.	235
Raritas sola non constituit monstrum.	153.
<i>Revenna</i> monstrum horrendum.	234
<i>Revenatis</i> monstri origo explicatur.	242
Recipitur omne quod recipitur per modum recipientis.	228
Relativa est paria.	32
Repetitio inutilis vitanda est in scientiis.	46.
Rerum existentia ut comprobetur.	8
Rex <i>Danie</i> ut ab ursa puellam subiecte ortum traxerit.	165
Robur virium quid sit.	199
Robur omne agendi ab actu est.	198
Rosæ monstrum.	24
Rotundus infans.	48
<i>Russo</i> monstrum ut genitum sit.	148
 S.	
S Alix cerasum edidit.	26
Salix juglandem edidit.	ibid.
Sambuci monstrum uvas forens.	24
Særzæmoniæ monstrum generatio explicata.	127 128, 140.
Satyræ morbus.	208
Satyri <i>Indici</i> descriptio.	268. & seqq.
Satyrus veterum.	271.
Satros non esse monstra.	44
Satyrus ex capella ortus.	191
Saxonæ monstrum valde informe.	141
Seytha cur bibant ex calvariis deauratis.	159.
Seytharum facies ferinæ similis.	206
Semen corruptum quid sit <i>Aristoteli</i> .	198
Semen corruptum habere naturam diffimilem generanti.	ibid.
Semen femineum in operando gubernari à masculineo.	178
Semen paternum quando supplere nequeat defectum maternæ materiæ.	72
Semen unde fecunditatem habeat.	65
Semen retentum fieri venenum.	252
Semen unius parentis corriger posse vi- tium alterius.	66
Semen ut in scipam effundere possit mul- lier sine coitu.	99
Semicanis origo patefit.	230
Semidæmon.	49
Semine corrupto quid oriatur.	199
Semine corrupto ut monstra gignantur.	ibid.
Semina mutari posse in alienam speciem.	199.
Semina parentum in utero simul permi- sceri.	198
Semini necessaria est virtus discretiva.	139.
Semini fecunditas unde.	38
Seminis determinata portio cur deficere possit.	61
Seminis, aut menstrui quæcunque por- tio, non potest quamcunque fœtus par- tem constituere.	64
Seminis virtus fœtum constituens tri- plex.	240
Seminum commissio quæ monstra pro- ducat.	213. & seqq.
Sensuum judicio qua in re non relucen- tur Philosophi.	225
Septimestri partu editus <i>Ambor.</i>	222
Serpens duorum capitum.	17. 21
Serpens homicida ex muliere cum puerō natus.	201
Ser-	

R E R U M N O T A B I L.

Serpentes fieri è putrido semine.	252	Superfætatio quando fieri valeat.	<i>ibid.</i>
Serpentes in utero mulieris ut gignan- tur.	63	Superfætatio quomodo fieri valeat.	<i>ibid.</i>
Serpentem peperit mulier.	64. 201	Superfætatio non fit fine coitu iterato.	99.
<i>Servio Tullio</i> dormienti flamma circa ver- ticem emicuit.	160	Sues nati sine auribus.	15
Servus militis ut concipere, & parere potuerit.	171	Sus alatus.	<i>ibid.</i> & 233
Sicarius brachiis ab origine carens.	55	Sus humanas manus, & pedes habens.	13
Signa graviditatis certissima.	150	Sus humano capite natus.	183
Signa physisca sunt duum generum.	5	Sus octonis pedibus, quaternis auribus, canino capite.	21
Siligo in frumentum mutatur.	200	Sus ortus anferinis pedibus.	20
Sillorum vita, & mors miserrima.	245	Sus. vide Porcus.	
Simiæ quædam mirè hominem referunt. 47.		Syrenas non esse monstra.	44
Similitudo vulgo non discernitur ab i- dentitate.	195	Syriæ <i>Ioppæ</i> civitatum omnium antiquis- fima.	154
Simium ut valeat parere mulier.	203	T.	
Simius ex muliere ortus.	200	Aurus castratus quomodo vaccam gravidam reddere potuerit.	72
Simius mulierem gravidam ut fecerit. 217.		Tempus graviditatis quibus sit unicum.	222.
Simplices naturæ manifestant essentiam compositi.	119	Tempus pariendi unicum brutis.	<i>ibid.</i>
Simplicia cur non admittant errorem in sui ortu.	23	Terra uterus, & mater.	200
Somniorum spectra chimærica.	211	Terebinthus in <i>Olea</i> natus.	26
Species à generante intenta quotuplex.	28.	Tergoribus conjuncti pueri.	80
Species à generante intenta quæ sit.	<i>ibid.</i>	Terror summæ efficacizæ in prægnan- tibus.	304
Species exterior quæ.	195	Trachelii monstrum.	24
Species interior quæ sit.	<i>ibid.</i>	<i>Theodorici</i> pater ex toto corpore scintillas ignium profudit.	160
Species monstrorum supremæ decem. 49.		<i>Thoma Constantini</i> comitis <i>Joppe</i> laus.	154
Spontè orta semigenita.	246	<i>Tiberii</i> equus ore flammæ emittebat.	160
<i>Stetini</i> monstri origo.	244	<i>Tregulus</i> urfi nepos.	165
<i>Stetini</i> monstrum mirabile.	130	Tri manus puer.	12
Stirpes habere monstra.	24	Tri pes homo, & terna brachia gerens ortus.	83, 84
Stirpium monstra ut arte efficiantur.	126	Tri pes mulus.	15
Substantiaz corporeæ omnes sunt com- positæ.	39	Tri pes unimanus puer.	12
Substantiaz puræ quæ sint.	<i>ibid.</i>	Triticum in siliginem mutari.	200
Substantiaz quæ sint ex parte materiæ fo- lius, non ex parte formæ.	<i>ibid.</i>	Tritones non esse monstra.	44
Superfætatio ut monstrum efficiat.	97 122.	Tritones mulierum amasioesse.	250, 251.
Superfætatio rara.	<i>ibid.</i>	Tritonis historia.	<i>ibid.</i>
		Trunca monstra cur non orientur ex i- maginazione parentum.	74
		Trunca monstra fieri ob uteri angustiam	
		67.	

I N D E X

- Trunca monstra quæ fiant ex defectu
materiæ. 61
 Trunca monstra ut nascantur ex defectu
materiæ. *ibid.*
 Trunca monstra quæ sint. *ibid.*
 Trunca monstra ut vi morbi orientur.
73.
 Truncī monstribus. 61
 Truncī monstri origo ex debilitate vir-
tutis formatrix. 65
Tundorfi montrum horrendum. 141
 Tygridis, & canis coitus. 214
- V.
- V**Accæ filius pedibus vitulinis, capite
humano barbato, & pectore hu-
mano. 190
 Vacca hominem peperit. 218, 219
 Vacca podice in meatu vesicæ.
18. & 171.
 Vaccino è semine ut homo possit exoriri.
225.
 Vaccinus uterus aptus est, in quo fiat fo-
etus humanus. 226
 Varia monstra moderna passim observa-
ta. 277. & seqq.
Majentini monstri origo explicata. 120
 Venenum fieri semen retentum. 252
 Venerem Daemon ut exerceat cum mu-
liere. 260
 Venere variorum iterata ut monstra fi-
ant. 227. & seqq.
Venu barbata. 169
 Venus plantarum quæ sit. 220
 Venus variæ generis animantium prolifi-
ca est. *ibid.*
 Ventre imo conjuncti puelli. 113
 Vermes quando non ex putri materia
fiant in alvo puelli. 244
 Vermes in alvo. *ibid.*
 Vermes ut ex benigna materia in alvo
puelli orientur. *ibid.*
 Villosus puer natus. 149
 Virium robur quid sit. 196, 197
 Virgæ aureæ monstrum. 24
 Viro mulier. 48, 49
- Virtus discretiva seminis ut monstra pro-
ducatur. 139
 Virtus discretricis in semine necessitas.
ibid.
 Virtus generantis ex quot facultatibus
confusa. 156
 Virtus generantis ex quibus sit facultati-
bus confusa. *ibid.*
 Virtus generantis ut varia sit. *ibid.*
 Virtus quæ formet membrorum figuras.
143.
 Visciditas materiæ ut constituat monstra
diformia. 140
 Vis discretiva debilis ut monstra efficiat.
241.
 Vis formativa debilis ut monstra consti-
tuat. *ibid.*
 Vis formatrix membrorum est agens
merè naturale. 140
 Vitis ut fiat oleopora. 223
 Vitulus biceps. 16
 Vitulus duo habuit capita canina cum
dentibus, & septem pedes. 18
 Vitulus caninum caput habens ad cau-
dam. 18, 19
 Vitulus habens caput pueri. 14
 Vitulus semihomo. 190
 Vitulus oculis, naso, auribus, cruribus,
& digitis humanis. 187
 Vitulus sexipes. 20
 Viventia omnia substantias esse. 39
 Viventia quæ generent sibi simile. 195
 Viventis nostratis supremæ species quo-
tient. 46
 Viventis nostratis supremæ species quæ
sint. *ibid.*
 Viventis triplex confederatio. 35
 Viventium forma est substantia, & ani-
ma. 30, 31
 Ulmi monstrum. 24
 Ulmi ut glandes edant. 221, 225
 Umbilicus puer exiens è tibia. 129,
130.
 Ungues ex brachio excrescentes. 278
 Ungues adversa parte digitis accrescen-
tes. *ibid.*
 Uni-

R E R U M N O T A B I L.

- Uniforme monstrum quod sit. 48
 Uniformium monstrorum excedentium
realis existentia. 75. & seqq
 Unipedes qui monstra non sint. 4
 Unimanus triples puer. 12
 Volucrum coitus cum homine. 249
 Ursi filius homo. 165
 Ursus ex muliere quem filium suscep-
rit. *ibid.*
 Uterum angustantia. 68
 Uteri angustia ex quibus caussis pendeat.
100. 144.
 Uteri angustia ut sit caussa monstri exce-
dentis. 100
 Uteri angustia ut pariat monstra infor-
mia. 144
- Uteri collum non esse peni omnino con-
simile. 176
 Uteri mala conformatio quæ monstra ef-
ficiat. 136
 Uteri mola unde oriatur. 138
 Uteri jecur quid sit. 137
 Uva barbata. 24 & 25
 Vulgi monstra quæ. 44. 239
 Vulgi monstra non esse verè monstra.
42. 44.
 Vulgi opinio de monstri etymologia con-
futatur. 5
 Vulgares opiniones qui hauserint histo-
rici. 5
 Vulpes cum canibus coire. 239
213

Errata sic restituantur à Lettore benevolo.

Page.	Linea	Errata	Lege
46	28	methodo	methodo
91	91, 92	uniformi	uniformia
139	11	possint	possint perspicci
139	11	fanguinus	fanguinis
145	3	temeré	temerè
151	15	tandem	tandem
200	4	frequentissimè	frequentissimè
209	7	mollissimum	mollissimum
230	ultima	stroum	strorum
232	21	Judicum	Judicium

F I N I S.

